

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପାତାଳ ପାତାଳ
ପାତାଳ ପାତାଳ

ସାଂଗ୍ରାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା

୪୬

କାରୁ ମାତ୍ରେ ଜୀବନ ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଷଦ୍ୟ ମେହିହା । ମୁଁ ପୌଷ ଦିନରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଗାଲ ଶବ୍ଦବାଚି ଦଶାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଫେଲେ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାପିଲୁ ଏବଂ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫

ଦୂର୍ବାନ୍ତେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବନ୍ଧୁକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟରଳେ ପାଇଁ ଜୀବିମାସକୁ ୫୩

ନବର୍ଣ୍ଣମୀ ।

କୁଟ୍ଟି ଅଛି ଏକଦର୍ଶ ଶେଷ ହେଲା ଓ
ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯତ୍ନ ମୁହଁ ୧୦ ମିନିଟ୍‌ସାଲୁ ଅଛିବୁ
ଏହା ଫଟା ମନିହାରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଲୁ
ଏକଦର୍ଶରେ ଆମ୍ବେମାନେ ହୈମୁଖେ ୧୯୩-
ଚ ଗୋଟିଏ ଥିଲୁ ଓ ଯାଏ । ଯାନା ମହା-
କଳ୍ପ ଜାଗା ପୁଥିକଲ୍ପରେ କାହିଁ ରହିଲା ।
ଆମ୍ବେମାନ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୂରନବସରେ ପଦାର୍ଥ-
ଭାବରେ ଉଚ୍ଚପ୍ରାଣ ଅନ୍ତର ପ୍ରମାଣ ଦିଲା
କି । ଦେବୁ ପଣ୍ଡିତ କହ ଅଛନ୍ତି ଯେ ମୃଦୁ
ପରିଚର କିମ୍ବା ଦେଖିବା ଏବା ଦୂରର ଅଞ୍ଚଳ
ମେଗାରେ ଅଶୀକ୍ଷା କରୁଥାଏ ଏବା କୁଟ୍ଟି
ପାହାଯାଇ କଷ୍ଟଦର୍ଶ ବଦ୍ୟମରୁ ପ୍ରାଣ ହେଲା
ଧର୍ମାର ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବାରେ ଅକୁହିମ ଧନ୍ୟ-
ବଦୁ ପ୍ରମାନ କରିଅଛୁ । ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆମ୍ବେମାନେ ଲାଲଜ ପାଇନର ମାତ୍ର ଥିବାର
ମେଗାରେ ଯେହୁପାଇବ କର ଅଚିଥିଲେ
କରିବାର କର ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେବାର ହେମାନେ
ଏବା ଅବହେଲା କରିବେ ମାତ୍ର ଜାହା କରିବା
କରିବେ କୁହିର । ଉକ୍ତିଭାବରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର
ମହାର କିମ୍ବପେ କିମିର ଏଥିର୍ଥାର ସେମାନଙ୍କ
କରିବା ସମୟ ଉପରୁକ୍ତ ହେଲା ଓ ଆମ୍ବେ-
ମାନ ପାର୍ଥଜୀ କରି ଯେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଦିବୀ
ପୁର କରାନ୍ତି ସେମାନେ ଦନ ଓ ବିନ୍ଦୁଙ୍କ ହେବେ
କାହିଁ ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ମନ୍ଦ୍ୟଥାମାଥ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ
ଆମ୍ବେମାନରେ ଉଠି କରିଲୁ କାହିଁ ।

ଅମ୍ବୁମନଙ୍କର ଏବାକୁ ଥିଲା ଓ ପ୍ରାଣୀ ଏହି
ଯେ ଅମ୍ବୁମନେ ଯେଉଁ କବ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଇଥିଲା-
କୁ ତାମ ସ୍ଵଲ୍ପମାତ୍ରାଙ୍ଗେ ମଜେଲାଭ ଉପେ
କବାହି କର ଏ ବର୍ଷକୁ ଅଗବାହାର କରି ।

ଜେ ପ୍ରକାଶିତ ଦୃଢ଼ମର୍ଗରେ ଶାରେ ବେଳେ
ଉଦ୍‌ଧରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ ଏକ କ୍ଷାର ଦୁଆନ୍ତ ପାଠକର
ଆମେମାନେ ହର୍ଷ ବିଶ୍ଵାସରେ ମନ୍ତ୍ର ହେଲୁ ।
ଲୋକ ପ୍ରଥମେ ପରିଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥି-
ବାର ପକାଗ କର ଲେଖି ଅଭିନ୍ନ ଯେ ତେଥେ
ତେ ବଜାଲିଗାନ ଏବଂ ପରମ ନରିର ପ୍ରକାଶ
ରତ୍ନ ଦେଖାଇ ସୁରାହାଳକୁ ବାହିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୃଦୟ ଭାବା ଜଣା ଧର୍ମ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ଏମାନେ
ଯାହା କଲୁବା କଲୁବା ଭାବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ
କରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଚର ସେ ଅନ୍ତେଦେଶୀୟଙ୍କ
କେବା କିମ୍ବାର ଚର୍ଚା କରିବା ଏକ ବଳ
ସାହୟ ଓ ପରି ଲାଗିବା ବିଷଦ୍ଦରେ ଏକ
ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ବିଳି ସବାରୀର ଚେଷ୍ଟିର ଦେବା
ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିବାକୁ ଅନୁନ୍ଦର
ବିଷୟ ଅଜଳ ଓ ଆମେମାନେ ଯେତେ ଏ ପର-
ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିବାସୀ ହେଲୁ କେବେ ଅପରାକ୍ରମ
କରିବୁ । ମାତ୍ର ଏହି ଉପଦେଶ ସବେ
ଲୋକ ଏଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଅନୁବେଦ କରି
ଅଛିକୁ କି “ଏହାକର ପିତାମହମାନେ ବିହୁ-
ବାଳ ଯେ କଷ୍ଟତା ଅଲସ୍ୟ ଓ ମିଥିକରିଷ୍ଟିଗାନ

ଗାନ୍ଧେତ ଯୋତ ହୋଇ ନିଦା ଯାଏଥିଲେ”
ତ ବା ମାନେ ଶାକ ପରିଜାଳ କରନ୍ତୁ ।
ଅଛା ! ପିତୃଙ୍କଳବଳେ କିଷକର ସମ୍ମାନ ଦେ-
ଇଅଛି ! ଉତ୍ତଳହରେ ଟଣି ଭିନ୍ନ ଏହିପଥ ବାବ୍ୟ
କିଏ ପ୍ରଦେଶ କରନ୍ତା । ହୃଦୟମାନେ କୃମଂଶୁର
ବନ୍ଦ ହୋଇ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଉତ୍ସାହ ପିଲେବଳେ
ସୁକା କରନ୍ତୁ । କରାରୁ ଉତ୍ତଳହରେ ଶରୀରକ୍ଷା-
ଦିକ ଜଣେ ଝର୍ଣ୍ଣକ ହୋଇଥିବନ୍ତୁ ଯେ
ଧେନେତୁର ଅମୂଳଙ୍କର କୃମଂଶୁର ଲୋପ
ପାଇବାର ସମୟ ଉପରୁ ହେଉଥିଲା ।

ମେଘଲାୟ ଉଦ୍‌ଘାତ ଓ ମୁକ୍ତାର

କୁଟୁମ୍ବ ଦେଖୁଣାମ୍ବ ଅଧିକାଳିତର କଥେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ
ଶ୍ରୋତୁ ଉକ୍ତାଳ ପୌତଦାଶ ଅଧିକାଳିତରେ
ପୁରୁତ୍ତରଙ୍ଗ ନାମରେ ପୁଥକୁର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାଳିତର
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୋଗ ବର ଏହି ମର୍ମରେ ଉକ୍ତଦାଶ
ଦେଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ସ୍ତର ବାକ୍ତି ଜାହାଙ୍କୁ ଏହି
ମର୍ମଦମାରେ ଉକ୍ତାଳ ନିୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ।
ମର୍ମଦମା କେବୁ ଏକ ସମୟରେ ଏମାରେ
ଅଧିକାଳିତରେ ଦୟାଗୁଡ଼ କଲେ ଯେ ଉକ୍ତାଳ
ଉପରେ ଜାହାଙ୍କର ମନେକି ଦେଇଥାଏଇ ଆଶବହ
ଜାହାଙ୍କ ଜାରି ଦେଇ ଆହ ଉକ୍ତାଳ । ୨୭
କରିବେ । ଉକ୍ତାଳ କୁହାନ୍ତି ଯେ ଏ ଦର୍ଶନେ
ଲାଗୁ ଏବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧିକାଳିତର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୋଗ
ତହର ଅର୍ଥ ଦେଇପାରେ ଯେ ଉକ୍ତାଳ କହିବା
ଏହିତ ଯୋଗୁ କାହାରଙ୍କ ଏ ତହରେ

ଏହାଙ୍କର କଣ୍ଠ ଦୁଇଟି ହେଉଥିଲା । ଏହିତମେ
କୁଷଣୀୟ ଚରିତାଟିର ସେନାଜେ ଏକାନ୍ତରୁ ତଥା
ଦିରଜାସୁରର ଲେଖନେ ।

ମାଟେଣ୍ଡୁ ପାହେବ ବିଜ୍ଞର ଖାଲରେ ଡିଗ୍ନ
ଲିଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରତ୍ୱପ ଖାନଦର ମଳିମା ଛାନ୍ତିବ
କଲେ ସେ ଅପଣା ଗୁହରେ ହୋଇଲେ ଏହି
ଜିକୁପଥାର ଲେଖା ଅପକାଶ ତୁମେ ନୁହଇ
ବାରଣ ତାହାରକୁ ଅପରଥର ଲଜ୍ଜା କରେ ବିଧ
ମଧ୍ୟରେ ଅଧିଷ୍ଠତ୍ତ । ମାତ୍ର ହାବର ଶାୟକେ ଅଭି
ଗୋଟିଏ ରଥା ଲେଖି ଅଛିନ୍ତି ଯଥା “ଚଂପ-
ଲର କବଳ ଓ ମୁହାରକ ଚରଣ କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ
ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରପେ ସନ୍ଦେହର ବହୁବୀର ନୁହଇ” ।

ଏଥାବୁ ମନଲଭରାର ବଦିଷ୍ଟରେ ଉପରି
ର ମୁଗ୍ଧ ଦୂଷପ ଅଟଇ ହେ ତାକୁ ଅପଣା
ଛାତିମେ ଦୟାକୁ ଓ ଦର୍ଶନ ରହିଛ ଭର୍ଯ୍ୟରେ
ଏ ଅପଣା ବ୍ୟା ରଖି ବଜାଗେ ଉଚ୍ଚାଳ ପ୍ରତି
ସନ୍ଦେହ କଲେ ଯଶ ତାହାକୁ ସହବା ଦେଖ
ଦୋଷ୍ୟାର ନ ଆବେ ଏହିପେ ନବମ ବର୍ଜିତ
ଦୟାକୁ ମେ ରଖି ପାଇଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଉତ୍ସବ ଅଧାଳର ଯେଉଁ ଭାଙ୍ଗିଲ ଓ
ମୁକ୍ତାରଙ୍କ ପଚରଷ ଓ ଜ୍ଞାନାପଦ ବିବେଚନା
କରି ପରକାରୀ କାମନାଲପରେ ଫର୍ମ ଦରନାକୁ
ଅନୁମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭରସ ଯେ
“ନୟମ ଦୂଷପ ସନ୍ଦେହର ବହୁତ୍ତର୍ବିଜ ନାହିଁ”
ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କୌଣସି ଦେଇ
ଅଛି । ଯଏଣ୍ଟି ମାର୍କ୍ଷେତ୍ରକ ସାମାଜିକରେ ଅନ୍ତିମ
ଦିନ ହେଲା ଦୂର ଏକ ମୁକ୍ତାର ଜାଲ ମନ୍ଦିର-
ମାରେ ଅପରଥି ହୋଇ ଥିବାର ଦୋଧ କୁଅର
ମୁକ୍ତ ରକ୍ତ ଉପରେ ଜାହାଜର ଦୀର୍ଘ ଦୋଧିଥିବ
ଜଥାର ମଧ୍ୟଦୀର୍ଘ ସମସ୍ତ ଉକ୍ତାଳ ଓ ମୁକ୍ତାର
ଉପରେ ବୋଣି ବିଜୁରତ୍ତ୍ଵା ବିଜୁରଳ୍ୟରେ
ବସି ରୁହୁକୁ ସନ୍ଦେହ କଲେ ତାହା ଉପର
ଅଟଇ ବି କା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହେଇ
ଅଛି । ଏହି କାନ୍ଦି ଦହିବା ଅପବାଦ ଘାଗିର
କା କା ଆମ୍ବୁମାନେ ଦେଖିବ ବିନ୍ଦୁର ଶାନ୍ତ
ହଲୁ ଯେବେବ ଆମ୍ବୁମାନେ ଗୁଣାକୃତ ଯେ
ଏ କାନ୍ଦି ଭାଙ୍ଗିଲ ଏ ବିନ୍ଦୁ କଷ୍ଟତି କଷ୍ଟର
ମାରାଏ ଜଳ ହାଇବୋର୍ବିରେ ଅବେଦନ
ଦିଲ୍ଲି ଓ ଭର୍ତ୍ତରେ ସେ ଫଳ ହେବ ତାହା
ଯଥାବାଲକ୍ଷ୍ୟ ପାଠକଙ୍କ ଜଣାଇବୁ ।

କେଲୁଗ୍ନାରେ ରହିବାର
ବିମେଦିଷ୍ଟିର ।

ଗର୍ବ୍ବମେଳୁ ପୁଣ୍ୟକାନ୍ତ ଦିଲ୍ଲିନଗପିତ୍ର
କେଳାଜାନ ବିମାରେଇବୁ ଓ ମେହି କାନ୍ଦିଲୁ
ଯିବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗଭାବୀ ଲୋକର ଉପ୍ର ହୃଥର ମାତ୍ର
ଅଶ୍ରୁଧର ବିଷୟ ଦେ ଆଜକୁ ଏକବ୍ୟାହ
କେଳ ଜଣେ ବିମେଶୀୟ ଲୋକ କଟକ କେଳ-
ରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଡରିଶା ଦେଇ ବିଦ୍ୱାତ୍ମା ମାତ୍ର
ପଞ୍ଚ ଦେଲେ ସୁଷା ଯାଇ ଫାହିଁ । ଲୋକେ
କହୁଥିରୁନ୍ତି କି ଯେବେ କେଳ ଯିବାଗ୍ରାହ
କାହାର ଇତ୍ତା ହୃଥର ତେବେ ତହିଁବ ଉମ୍ଭେ-
ଦିନ୍ଦେଇର ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହିଁ ବାବନ କାହାର-
ର ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ମେଲେଇ ସହଜରେ
ନିଷ ଫଳେ ହୃଥବା । ମାତ୍ର ଏ ଦିନ୍ଦେଇ
ମାନସ ଜାତ ନୁହଇ । ହାତିମକ ଜନମାନ୍-
ବିପରେ ମାତ୍ର ରହ ଏ ଲୋକ କେଳରେ
ଉତ୍ସବକୁ ପାର୍ଶ୍ଵ ଅଛି ଜାହା ବିହ୍ୟ ଶୁଣ ।

ଜଣେ ପର୍ବିମା ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ଏମନ୍ତ
ଦରତ୍ର ଜଳିବ ଓ ଗୀତିକାୟ ଯେ ଜାପଙ୍କ ମନୁ
ଶାଶ୍ଵତ ପାଖରେ ପର୍ବତ ହୃଥନ୍ତ ଓ ଖଣ୍ଡ କମଳ
ଓ ବୌଧୂର ରହି ଜହାନ ରେ ଆଜି କର
ଫାହିଁ ଅଳ୍ପଦିନ ଦେବ କଟକରେ ଜଦୁମାଳି-
ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ସାହାତରେ ନାଲଗ କଲା ବି ଜହା-
ନୁକୁ ଜଣେ ବିଶ୍ଵାର ଅପଣା ଘରେ ଜଣିଥାନ୍ତି
ଜାହା ଘରେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଲେ ସେ ଜାତାର
ଦିନ ଓ ଶୂକୁ ଫେର ପାଇବ ର ଯାଏନି କର
ମାଟିଷ୍ଟେ ତ ଜାହାର ଇଜିହାର ନେଇ ତାହା
ବୁଝାଯେ କଥି ନ ଦେବ ର ନାନାମ ଅଗ୍ରହ୍ୟ
କରିଲ ମୁଁ । ବିଜୟ ର ବିଗ୍ରହ
ପର୍ବତୀ କରିବାର ବିରକ୍ତ ହେଉ ତାବି-
ରଗରେ ୪ । କ୍ଷାର ବେତେ ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା କଲେ
ମୁଁ ନ ଦେବାର ଏକପ୍ରାତି କରିଦିର ଆଜ୍ଞା
କେଲ ଓ ମିଆଦ ଗତେ କରିଦିର ମୁକୁ ପାଇଲ
ମାତ୍ର କେଳିମାନ ବାହର କର ଦେବାରେ
ସେ କୋଣିତାକୁ ନ ଯାଇ କେଳରେ ରହ
ଗାରୁ ପୁନଃମାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ ଓ ଯେତେ
କୁହାରଲେ କୁହିଲ କାହିଁ ଧୂଲିଷ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଲୁଗ
ଯା ହାନାନୁରାଗ ଯାଇ ପୁନଃମାର କେଳ-
ଗାରରେ କୁହିଲ ପକାଇ ବିହି ରହିଲ । ପରିଚ୍ଛା
ବାରେ ବହି କି ଜାତିମ ପାଖରେ ଦୁଃଖ
ବିବାହ ସେ ଜାହା ନ କୁହି ଯେବେ ମୋତେ
ଦୁଃଖ ରଖିଲେ ତେବେ ଗୋକୁଳ ଜୟଦି
ବିବାହ କଲ ମାତ୍ରାଲେ ମୋ ମ କଲାମାତ୍ର

ପୁରାଣାକୁ ଦିଗନ୍ତ ପରେ ବହୁବ୍ଲୟ ବି ଫଳ
ଏହିପଥ ବିଧାମାନ ଶୁଣି କେହାଁ ଏହାକୁ ବିଦ୍ୟା
ନିଷ୍ଠାପନିଷ୍ଠା ଓ କେହାଙ୍କା ଏହାର ସୁଜ୍ଞସ୍ଵର୍ଗ
କଥାର ପରମଂପା କରିଥରୁଛନ୍ତି । ଅନୁମାନକର
ପରେବେ କୃଷ୍ଣର ଯେ ଖାରୁଗାପାନ୍ତି ଏ ବିଷ୍ଣୁ
ଜ୍ଞାନଜ୍ଞାନ । କେତ୍ତୁ ବାହୀଁ ବାରଣ ଜାପା
ହେଲେ ଯେମନ୍ତ ଏହାକୁ ଅନୁଭବକୁ ପଠାଇ
ଦିଆ ପୋରୁଥିଲା ସେଠାରେ ବହୁଧାରୀ ଯେବେ
ଏହାର କଞ୍ଚି ଯଥାର୍ଥ ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ ଥୁଲେ ଥାରୁଗାରେ
ଯାହା ଦେଉ ଅଭାଳରର ବିନ୍ଦୁର ପର ଏହାର
ଅନେବୀନ ଏକପ୍ରକାର ଝାରୀ ବୁନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା
ବିବେଚନ ଲୋକେ ଏହିର ଅର୍ଥ କରନ୍ତି ।

ସରଳାଶାଳର ଉପଯୋଗିତା

ନାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ରଖି ପ୍ଲାଟ ଦେଶର ବି ଧ୍ୱନି-
ମାନେରେ ହତ ମା ଅହାର ହେଠାର ଜାଗାମାରୁ
ଅଛି ଗାହା ମାତ୍ର ବରାବା ଆଜାରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଭଳିଲୁହି ପଥ ଖଣ୍ଡିକ ମହୁର ବଲୁ
ଗରସାକଣ୍ଡ ଯେ ଗର୍ଜୁମେଣ୍ଟୁ କର୍ମ ଚମାନେ
ଏବାରୁ ମନୋମୋହ ପୁଣିର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବିନ୍ଦୁ-
ଭଗ୍ୟ ଅଳମ୍ବନ କରିବେ ।

ମୁଦ୍ରାଗ୍ରହ

ଭାବୁଳିଦେଶର ଯେ ଅଂଶର ବେନାଳ
ଦେଖାଇ ଦମ୍ଭର ଥିଲେ ତହୁଁ ମୟତ ଦେଖି
ପଡ଼ା ଜାଲ ଫ୍ରେସ୍‌ଟ୍ ହୋଇଥାଏ କୃତର
ବ୍ୟାକର୍ଷ ମାତ୍ରାଥାର କୁଣ୍ଡାବନ ।
ବିଗେଶରେ ଚିତ୍ତର ତି ପଥକ ପ୍ରକଳନ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଦେଶାନଙ୍କ ଯେ କର୍ମଲଗେ ହୃଦୟରେ
୫ ୧୦ ଛା ବିଦ୍ୟୁ କରୁଥିଲା ବର୍ତ୍ତନାନ ମାତ୍ର
ମାର୍ଗରେ ଅବଶ୍ୟ ଦୃଢ଼ି କମ ବିଦ୍ୟୁ ହେଉଥାଏ
ନିୟମନେବ । ଦେଶାନଙ୍କ ହୃଦୟାଲଗେ ନାଲ-
ଗେଷ ମାର୍ଗାବାଳରେ ଏବଂ ହାତର ଶୋଇ-
ଅଛି ବେବଳ ବନ୍ଦରବଠାଣ ଜାରିଲା । କୁ-
ମାନଙ୍କରେ କୁଇଁ ଯେବାର କଥିଦ୍ୱାରା (ରେଲୋଡ୍ ପର)
ବାବି ଅଛି, କେ ଜଣେ ଅବଶ୍ୟ ମେଲ-
ଗରେ । ଏମନ୍ତ ପରମ୍ପରେ କି ତେବେଣ୍ ଅମ୍ବ-
ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଜେଲିଆନର ଦ୍ୱାରା ଦେଶା
ଯାଏ ନାହିଁ କେବଳରେବେଳେ ମନେ ଦେଶା
ନାହାଯା କିମ୍ବା ପରମାଣେ ଯେଉଁ ପୋଲ
ପ୍ରଦ୍ଵାର ଉପର ଦରାନ୍ତି ଜାମା ଲାଗେଇଲାରେ
ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ନାହିଁକଣ୍ଠର ସମୟ ସମ-
ଦ୍ୱରେ କୁମ୍ବଧୋଇଥାଏ, ତାହା ପୂର୍ବକର୍ମାଲିମ୍ବି
ଅଧିନଙ୍କ ନିକଟରେ ଜୀବାଇଲି ।

। ପ୍ରାଚୀନାଳୁରେ କରୁଥେଲା ଉର୍ଧ୍ଵଲାଭ
କରି ଦେବା ପୂର୍ବକ ଯୋଗମାତ୍ରରେ ସମ୍ପଦ
ହେବିଲା ତା । କ୍ଷମେଣ (କ୍ଷେତ୍ର ଧରି କହି)
ଯେ ପଳିବନ ପଳ କଲାଇ, ଏହାର ଜାରି
ଫଟ୍ ଦିଲା ଦାର୍ଢ ଓ ଖାମୋବ କଣ୍ଠ ଦିଲା ।
ଯଦି କେବ ଦିଲା ଏଥ ପୃଷ୍ଠେ ବିଶେଷତାରେ
ଲାଗି ନ ଦିଲା ତାପର କରିବ ଏହା । କିମ୍ବା
ଥିଲ, କେବ ପଳିବନବା ନିରାକାର ଧାର
କାର ପରାମର୍ଶ ମହିର ହେବିଥିରୁ ଏବେ ହେବି-
ପର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ରଲେ ଶ୍ରୀରାଧିପାରେ
ପରମାତ୍ମା ଜାଗିଗାଇବେ । କେବଳ ବହୁଦୂରୀ
କୁପଳଳ ଦିଲା, ଯାରେ କଟିଛିଲ ଅମ୍ବି
କିମ୍ବା ସୁ ଏବ ବିଦ୍ୟା କବିତାରେ ଏବନିବେ-
ନିବେ ଏବ ପୂର୍ବ ଶବ୍ଦ ମନେତେ ତା ହେବିଲୁ
ନିଜବା କର ଦିବା ଦୂରେ ଥାର ମୂଳ ବୁଦ୍ଧ
ଦିବି ଏହାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବା ସାହ୍ରାତକଳିତ୍ତ
ଏବନ୍ଦୀର ଉଗାରୁ ଅଛି, ରେ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରବାଦ

ପ୍ରକାଶିତ ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କା ମହାମରୁ
ଯେ ବିବିଧ ଖୟାତ ମୋର୍ତ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ବାରେ
ଏବର୍ବନ୍ ପାଞ୍ଚ ଟେ ଉଚ୍ଚାଟୁ ହୋଇଥିବୁ ।
ଭାଲୁକ୍ଷୟରେ କଣ୍ଠ ଫାଲୁକ୍ଷୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍ତ୍ତ ଦ୍ଵାରା
ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍ତ୍ତରେ ଧାନ ପାଇଥିବି, ଏହାର ଜାମ
ଗୋଗୀମୋହନ ସେଇ । ଏ ଘର ନିରାପତ୍ତରେ
ଜଳ କୋର ନାହିଁ ଦୁଲ୍ଲୟବୃକ୍ଷରେ ଏ ଜଳ
ପଣ୍ଡାରୀ ଯନ୍ମର ଗଲାଗୁର୍କରେ କଣ ହେବା-
ର ଉଚିତ ଧଳ । ପ୍ରକାଶିତ ଗର୍ବାକ୍ଷର ଥଳ
ଆସିଥିବାକୁ ଲାଭ ଆବଶ୍ୟକ ଯେଥରେ ପ୍ରଭାଗ
ହେବ ପରିସର ଶୁଗାଯାବ ମେ କିମର ଜେଣ
ପଣ୍ଡାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଜଳ ବୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କା ଲଭ-
ବସନ୍ତ

ହାତ୍ ଦୂରାଳିକୁ ନାଲିମତେ ପଳେବା
ମହେବ ଅପରେ କୟାଗୋତଳା ଗା ଆମଣାର
ଜୟବାର ଧରୁଥିଲାଗ ଘମର ଚହାରେ କଟକର
ଲୁଣମହିଷେଠ ତାହା ଉପରେ ୫ ୧୦ ଟା
ଅର୍ଥଦୟ ବନ୍ଦ କର ଅଛିବୁ ଯେ ତାହା ଦେଉ
କ ପାଇବାର କଟୁବ ହେବାର ଉତ୍ତମ ହୋଇ
ଥିଲା ମାତ୍ର ନାହିଁବେଳେ ୫ କଲିମାହିବଳ ଅନ୍ତିମ
ଶବ୍ଦ ଅଗଲ କଷ୍ଟକ୍ଷେତ୍ରର ଯାମଳରେ ଅଛି ।
ଜୟବାର କାମ ଆରଙ୍କଳେ ସୁଖ ହାତପଳର
ଆନନ୍ଦର ପୋଲିଥାଏଥା ।

ଅହାବକାଳୀଙ୍ଗମେର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଯିବୁକାର ଧୂ-
ମୂଳ ଦେବରେ ଯେତେ ବଣାରାଜୁଷ୍ଟିଆନ-
ଦ୍ୱାରେ ଅଚୂମୋହ ହୋଇ କଟକ ଯବନ୍ଦୀମା-
ଟିଏୟୁନ ବିଭାବିନ୍ଦ ସ୍ଥଳ ସେବକଙ୍କୁ ଉପରେ
ଆଗ୍ରହ ସାରସ୍ଵତ ହେବାର ଜଳ ଧୃତକାର ତା-
ହର ଦିନର ମୃଗୋର୍ବ କରିଲାଇଥାଏ ।

ଶାମୁମନଙ୍କର କଲେତୁର ଶ୍ରସ୍ତୁ ମାର୍ପିଣୀ
ପରମାଦେହର ଗତ ମନ୍ଦିରାର ମଧ୍ୟରେ
ଯାହା କଲେ ସେ କେତେବୁଧା ଦୋର ଯାତି-
ପୁଣ ଓ ଦେଖାଇ ଉତ୍ତରା ଓ ଅନ୍ତରାଳେ ଥାଏ
ରମ୍ଭା କିମ୍ବା ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତର ମୁଖର ଏହି କୁରୁରମାନେ
ମେଳିର ଲାଗୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେବେ
ପଦକାର ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରେରଣାରେ ପଟ୍ଟାର
ହୋଇଥିଲା ଶୂନ୍ଗଙ୍କ ଯେ ଏ ଖେଳି ଏହିମାତ୍ର
ଥୁଲ ଏଣେବେ ସେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତର କର୍ମ କରିଥାଏ
କାହିଁ କାହିଁ ଏହିପରି ମେଳିଦେଲା ପ୍ରକାଶ ଥାଇ
କାହିଁ ।

କୁଦେଶର ନଳା ଉତ୍ତର୍ୟ ଠାର୍ମିଟ ନାହିଁ
ପୁଲରେ ଖୁଦକୁଡ଼ି ଥାଏ ହିମେର ଟ * ୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ଦୂରାର ଦେଇବହୁତ । ଦେଲାପୁରଜା
କର ଏଥେ ଗୋଟିଏର ସୁଧଳ ଛିନ୍ଦୁ
ପରିବାର ଥାଏ ଅଛି ।

ପଦାର୍ଥ ହାତରେ ପଡ଼ିଲେ କଣେ
ଗର୍ବୁମେଣ୍ଡୁ ଚର୍ବିରକୁ ବନ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ ଲାଣ୍ଡା
ପ୍ଲାଯାମୋଜାର ହୋଥିବାର ଚିତ୍ରକାଳିତତ୍ତ୍ଵ
ଏକ ଗୁପ୍ତ ପଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏକଣ୍ଠି
ତମକୁ ଗର୍ବୁମେଣ୍ଡୁଙ୍କର ଅମେବ ସାହାଯ୍ୟ
ଦେଖେଥିବା ଏହି ସାହାଯ୍ୟକଷିତି ଆଜିଲେ ।

ତେବେଷୁଗ୍ରେ ଅବଗଳ ହେଲୁ ଯେ
ଗରମାନ ତାପି ରଗ ବ୍ସ ଏକ ବାଜିପାଦେଲେ
ଦ୍ଵାରା କାହାର ଦ୍ଵାରା ଦୂରୀଚରଣ ମନ୍ଦିରିଙ୍କ
ଧରେ ଗାୟ ଲାଗେ ତୁଳାଏତ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ପୁରୁଷଙ୍କାନ ଟାଙ୍କାର ପୁରୁଷ ଲୁହ ନେଇଥିବା
ତୁଳାରକିମାନେ କାହାର ପାଦଭାଗା କର
ନାହାନ୍ତି କେବଳ ବାବୁକର ମନ୍ଦିରିଙ୍କର ମୋ-
ଟିକୁ ଘରୁଡ଼ ମହିଷକାର ଅଛନ୍ତି । ପିଲାଗ
ଅଦନ୍ତ କରାଇଲୁଛି ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଉଚାରିତାର
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ଥିଲାହି ଅଛି ନାହିଁ । କିମ୍ବାତ ସହ-
ରହେ ଏହି ତୁଳାର ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବାତ
ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା

ପ୍ରାଚୀନକାଳ କର୍ମଗୁଣର ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ
ପ୍ରାଚୀନରେ ରଜ୍ୟର ଓ ବର୍ଷମାନ ବିଶ୍ୱାସ

କୁର ଉତ୍ତମଗତରେ ନିଶ୍ଚାହିତ ହେବାର
ଦେବୁ ସବୁ ପେଣୁ ନଜ ଧନ୍ତୁ । ହେଲାଥରୁକୁ
ଏନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଦ ପ୍ରାସାଦ ଇତି ପାଇଁ ଗରାଧାର
ଦୂରାଟି ଏହି ଚିତ୍ରିଷଙ୍ଖ୍ୟା କବି ହେବାଥିବା
ଏକ , ପ୍ରାଚୀରେ ପାଇଁ ଅଛେବାକୁ ଅସ୍ତ୍ର
ବିଦ୍ୟାକୁ ବନ୍ଦୁକେ ବୋଲି ଫୁଲୁଟି ଯେ ଏକ
ନୋହୁ ସବୁରେ ନାହିଁ ହେବ ।

ଫୁଲକର୍ମ ମୋହମାରେ ଯେଉଁଳେ
ଦର୍ଶନୀଷ ଉତ୍ସବଗାସ ଅପରି ସେ ସଙ୍ଗେ
ପୂର୍ବ ପରିଷ ବା ଧୀରରେ କୁଳ ବାନ୍ଧିବା
ଦୋଷୁର କ ନା ଅଳହାର ବା ହାଜର୍ବର୍ତ୍ତ-
ରେ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଚାହିଁ । ତେଣୁକରି ମୋହମାର
ଯେ କଲିବଜା ହାଜରେ ଉତ୍ସବରେ କିମ୍ବବର୍ଷିତାକୁ
ଏପଣ୍ଡି ହେବାର ଫୁଲଦେଖିରେ ଧର୍ମତି ହୋଇ
ଆଏ ଯେହୁ ବାନ୍ଧି ଦେଇଥିରେ ।

କାନ୍ତିଗର ମୂଳ କେଉ କମ୍ ଦେଇବା ଲୁଣମା-
ମେ ଲାଭକୁଟୀଙ୍କର ଅଧିନ ଅଟକେ ବିନ୍ଦ
ବାରକମ୍ ପ୍ରସା ବିଶ୍ଵାସ ଏହା କେବାର
ବରତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଲାଗୁଥାଏ ଆଜି ବୁଦ୍ଧକରୀ ବି
ଯୋହକେ ଲୁଣର ମାତ୍ରିକ ଆସୁ ହି ରାତି
ଦେଶକ କାନ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟେ ତୁ ୫୦ କଲ ଅଥବା
ଚାପର ଦେହକେ ଖେଳାକଳମାତ୍ର ଦା ପ୍ରେ-
ତ୍ତକ ଯେଉଁ ଲାଦିନରେ ମନ୍ଦ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ
ଉପରେ ଇହକମ୍ପାକୁ ବୁନ୍ଦର ବେବା । ଏହିପରେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହାକୁଟି କେବୁ ମୁହଁ

ଗର୍ବ୍ରାହର ନନ୍ଦଲାଗଙ୍କୋଟିରେ ଚଳିଲା
ଶ୍ରୀ ସୁଷ୍ମନାନନ୍ଦରେ ଦେଖେଥିଲା ଅଧାରର ବନ
ପେଗାର ଜାଲିର ପ୍ରାୟିକ ହୋଇଥିଲା ତଣୁଷ୍ଠି
ଜଣଯାଏ ଯେ ଏବ୍ରଦି ଦ ଶ୍ରୀ ନଂପଳରୂପ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଜତେଶ ବନ ହେବ । ଏପରି ରବି-
ଗର୍ବ ଏବ୍ରଦି ଏକ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ନିଷେ ପାଇଁ
ବୁଝିମାପ । ହାଇକୋଟ ପଦ୍ମ ଅଧିକାମାଣେ ବନ
ହୁଅଇ ମାତ୍ର ରେଖାକୁ ଫଳକଗାୟ ଅମରକୁ
ପରି ଉଚିତାର ସହା କୃତି ମିଳଇ କାହିଁ ।

ଅନ୍ୟମାନେ ଅଜନନସହିତ ପାଠକଙ୍କ ସେ
ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ସାଥୀ ବାଲେଶ୍ୱର ଧର୍ମ
ପ୍ରଦ୍ୱାୟ ହେବା ଦିନରୁ ଅନେକ ସୁନ୍ଦରମାନ
ପ୍ରଭୁର ଦିଲେଖି ଓ ସମ୍ମାନିବାଳା ଅଜମାନ
କରନ୍ତୁ କି ଏହିପରି ସୁନ୍ଦରନାରେ ବାର୍ଷିକ
ଛିଦ୍ରାବ ହେଉଥିଲେ ଜାଗାଜିତ କିମାର୍ଜଣ ହେବା

ଶା ୨ ରୂପ ଜୀବନ ଏତ୍ତି ମନ୍ଦିର ୧୮୭୯ ମେଡ଼ିଆ

ବନ୍ଦମାଳ ଗାର୍ଡିବହର ଲୁଣେ ଅପାରାଜିତ ବୋଲିଅଛିଲୁ ଯେ ଶଖାକୁଳରେ
କବୁ ଦିନପତ୍ର ଲୁଣ ପାଥାରୁ ହୃଦୟର
କାର୍ଯ୍ୟ ହିମୀରୁ ରେଣ୍ଟାର୍ ଏକା ସଂଗ୍ରହାଳୀ
କରିପାର କୁଳକ ଉତ୍ସାହ ପାହିଅଛିଲୁ । ବାଜର
ଗଞ୍ଜରେ ମଲୁକେଠା ସହରରେ ଧରା କେବଳ
ମାନଙ୍କ ତହରେ ଅସବୁ ଅର୍ଜିଗତକ ପାଥାରୁ
ରିପ କାର୍ବିରେ ବନ୍ଦି କରିବାରୁ ଉପଦେଶ
ଦେବାର ଦେଶକୁ କିନ୍ତୁ ବରରେ ସତ୍ତବ
ହିମୀପାଇଁ ଏକା ଧାର ବରିଆରୁ
ଦେଶକ ବନ୍ଦ ପାଥୀ ଯେତୁଲେ ଆ ୧୫ ଲତ
ପ୍ଲାଟ ଏକପ୍ରତିବାର ଅଛିଲ କିନ୍ତୁ ବୋଲିଅଛି
ଦେଶକେ ଉକ୍ତ ବେଳିବନ୍ଦ ପାଇଁଲକ ଶବ୍ଦ
କରିବାରେ ବେଳ ଦୋଷ ଦେଇପାରୁ ।

ଆଜମେ ତା ୨୯ ରିକ୍ଲ ଜାନବର ଟିକିପୂର
ଡକ୍ଟରମାନଙ୍କର ତା ୨୫ ରିଖରେ କିଏର
ଡକ୍ଟରମାନଙ୍କର ତା ୧ ରିଖରେ ଡକ୍ଟରମା-
ନଙ୍କର ପଣ୍ଡା ହିବା

ବୋଗ୍ପୁରୁଷ ପାଦିମାନେ ପଣ୍ଡନବୀ ଫୟା
କରି ତାହା ଅଗ୍ରା ଅସ୍ତ୍ରକାରରେ ରଖି ଚାଲିଛି
ପର୍ଯ୍ୟାକ ଦରଥିଲାନ୍ତି + ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଧୂର କିମ୍ବା
ଜେବେ ଆଶ୍ରମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧରୁ ହେବୁ ନାହିଁ
ଯେବେ କେତେକାହାଏ ବଳାନ୍ତି ଚଢ଼ିଲେବେ
ଚିନ୍ତନିବାରୁ ହୁଏ କରିବାକୁ ବହାରି +

ପ୍ରତିକାଳର ଏକ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପାଇଁ ଯାଇଥିରେ ବନ୍ଦ ଥାଇଥିଲା ।

ପାରଧିଂରୁ ଦୁର୍ଗାକ୍ଷେତ୍ର ବର୍ତ୍ତନାକରେ ମଧ୍ୟ ପଦଳ
ଅଛି । ଶଶ୍ଵତ୍ ଯେଉଁକାର କଳୁଁ ଅଛି ତହିଁରେ
ଦୁର୍ଗାକ୍ଷେତ୍ର ଲବାରଣର ସମ୍ବନ୍ଧଜା ନାହିଁ ତଥାଗ୍ରାମ
ପାରଧିଂରୁ ଗ୍ଲାଁ ଅପାର ଅତ୍ୟମର ହିତ
ହାତାବି ।

ମୁଖ୍ୟମାତ୍ରର କବିତା—ପୁଲଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ରର କବିତା
ପୁଠିଶ୍ରୀ ପ୍ରଦେଶରେ “ହେରିଲାଢ଼ି” ନାମରେ
ଜଣିବ ସମ୍ବାଦବିଧରେ ଲଗେ ପଥପ୍ରେରକ
ଛିନ୍ଦିଜିତ ଅଭିଜ୍ଞାନାଚି ଲେଖି ପଠାଇଥ-
ରିବ ।

ଗତ ବସିବାର ପ୍ରାତିହଳକେ ଥମେ ଖୋଟିଏ
ଆଶ୍ରମ୍ୟଦିବସାଥାର ଦେଖି ଅନ୍ଧ ଲୀର କରିଅଛି
ଥାପଣଙ୍କର ଆମ୍ବାକମାନଙ୍କ ଉଗଛାର କିନ୍ତୁ
ଗାହା ବହିନୀ କରିଅଛୁ । ଫଳକାର୍କବେ-

ବିଦ୍ୟରେ ଅନୁମତି ଭାବରେ କରିଲୁ
ଏମନି ପରିଷ୍ଠରେ ପଦମାର୍ଗ ଗୋଟିଏ ମହିମାର
ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ର ମହିମାରୁଚ ହେଉ ବସାଯାଇ
ପ୍ରାୟ ଦୀ ୧୫ ତ ଉତ୍ତର ଗଲେ । ଆମ୍ବେମାନେ
ମୟ ଜାରି ପଢ଼ୁ ଗଲୁ । ଅମେର ଅନୁଷ୍ଠାନିକରେ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ବେଳାନେ ଶାତ ମଧ୍ୟରେ
କେତିଏ କୃତ୍ସମାତ୍ର ମଦୋଜତ କର ବନ୍ଧୁର
ମୃଦୁଦରର ମୂର୍ଖ ଜଳକୁ ରଖି ଥାରେ । ତାଙ୍କ
ଗାନ୍ଧମୟରେ ପକାଇଲେ ଏବଂ ଯହରସରର
ଗୋଡ଼ାର୍ଥ ଦେଲେ । ଏହିପ୍ରସ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତିକୁ
ରୋଷ ଦରି କରି ପାଖରେ କହୁବାଳ ଯୋମନ
ଗୋକ ଅନୁମେଥରେ ଅପେକ୍ଷା କର ପୁନର
ଅପଣା ବଦାକୁ ଉଠି ଗଲେ । କହିବାନ୍ତରୁକ
ପରିରେ ଦେବେ ଆଶ୍ରମର ବିଦ୍ୟାର ଅଛି ।

ଦିଲ୍ଲିକୁପରେ ସନ୍ ଏଣ୍ୟ ମହିଦାରେ
ଅଛିଲୁକ୍ଷ ଠଳାରେ ବେଳୀ ନିର୍ମିତ କରା
ଗାଇଁ ଗବଞ୍ଜନେଶ୍ଵର ମଙ୍ଗଳ କରିଥିଲୁଗୁ
ମନ୍ଦିର ଏଣ୍ୟ ମହିଦାରେ ଏହାକି ଠଳା ନି
ବାସିଦେବ ।

ପୁରୁଷବାର ମଳଦାଗରଣେ ଅପରା କରେ
ଶାହ ଦିଗଲକ୍ଷରେ ଚଲିଗମାସ ତା ୧୯ ଦିନରେ
ଦେଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କା ଉପରେ ଥାଏ କୃତ୍ତିମମାନଙ୍କୁ ଦାନ
କଲେ । କୃତ୍ତିମ କଟକେ ଟ ଟ କା ନ୍ଯୂନ
କଟକେ ଟାଳା ଓ ବାଲକ କଣକେ ଟ ଟ ଥିଲା
ଲେଖାଏ ମାନଲେ ।

ପ୍ରକାଶନ

ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଗଣ୍ଡିଙ୍କା ପଞ୍ଚାଦିତ ମହାଶାନ
ମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠାନ

ମହାଶୟ ! ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ କିମ୍ବଳପାତା
କଷଦ୍ଵାରା ଉଦ୍‌ବଗ୍ଧ ଜୀବଦ୍ଵାରା ପଦିବାର ଏବଂ
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ହାନଦାନ କରି ଚିରାସ୍ଥକ ଘବା
ହେବେ ।

କେତେକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତଳଧିଗୁରୁ
ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଗ୍ରେସ୍‌କ ବାବୁ ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ରମୟ ଭାବିଦ୍ସଧିକ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାରା
ବାଜା ପାଠକର ଅନେକବାଜେକ ସଙ୍ଗ୍ୟବିଦେଶ
ପରମାନ୍ତରର ବରିତ୍ତନେ ଆସେ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟ
ବୋଲି ସେ ବଜ୍ଞଜା ପାଠ କରିବାରମ୍ଭତ୍ତ କିମ୍ବା
ହେଲୁ ମୟ ମାର୍ଗବିନ୍ଦାସର ଶବ୍ଦକଣ୍ଠ ପଦବୀ

ରେ ତାହାର ଅବସ ବନ୍ଦର-ୟ ପାଠକର ଆମ-
ଲଶାଗରର ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରାଚୀର ଛଳୁ ଯାଏ
କିନ୍ତୁ ହୋଇ ପରିଲୁ ନାହିଁ ଲାଗୁ ହେବୁ
ଥାଏ କରୁଥିଲେ ହେଉଥିଲୁ । ଅମ୍ବ ଶକ-
ତୁରେ କେତେ ବହୁଜ କଳ କାର୍ତ୍ତନରେ କିମ୍ବା
ଶା ଗୋବିନ୍ଦବାଟୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁବିଷ ପଶୁଖା କରିଥିଲୁ
ଏମନ୍ତ ହମ୍ମପଣେ ଥାମ୍ବ ଥିଲାଏ ଖାତ୍ର ହୋଇ
କଠଳ, ଅନ୍ତର୍ଭାବର ହୋଇ ଫିଲେ କଳିବାର
ଦେଖିଲୁ ଯେ “କରିବିଷ୍ଵର ଦାକ୍ଷର ମୁଦ୍ରା
ହସ୍ତବିଂଶ ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିବ ଏକଖା ପାଦକ” ତୁମ୍ଭ
କରିଥିଲୁ । ସେ ଝାଁକ ହେବିଲୁ ତର ମନୋ-
ଯୋଗ୍ୟତା ପାଦ କରି ଦେଖିଲୁ ଯେ ତାହା
ଗୋବିନ୍ଦବାଟୁଙ୍କ କୁଟୀରାର ପରାମର୍ଶରେ ସମାଜ
ଭାବ ପରେବ ଏହିଯେ “ବିଷଦେଶର” ସ୍ଥାନ-
କେ “କାରତବର୍ଷର” ହୋଇଥିଲି ଅମ୍ବ ଏହା
ଦେଖି କିମ୍ବପୁ ଓ କିମ୍ବକ ମାତ୍ରିକ ହୋଇ
ଦେଲାପୁନାନ ହେବିଥିଲୁ କିମ୍ବ ବିଶିଷ୍ଟର
ଯେ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ କିମ୍ବ ନ ହେବାର ଧାଳୁକାରସ
ପମାପୂର ପ୍ରସ୍ତର କରୁଥିଲେ । ଦେହପରି ଗୋ-
ବନତରୁଷ୍ୟ ବଜ୍ରକା କରି ନ ବାଲି କରିଥିଲୁ
କୁଟୀ ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲି । ଏହିକେ
ଗୋବିନ୍ଦବାଟୁଙ୍କ ବରୁରାଜର ପ୍ରକାଶ କରିବ
ଉଦ୍ଦିତ କାରଣ ସେ ଅନେକ ବିଗାନ୍ତରେକଳେ
ଠିକାନ୍ତରେ ଏଥିର କରଇ ଥାର୍ମିକଲେବ କିମ୍ବା
ପ୍ରକଳ୍ପନା କରଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
କୁପର୍ବତୀ ପିଣ୍ଡା ଦିବ ବାନ୍ଧୁମ୍ବ ପିଣ୍ଡ ଦିବିର
ନାହିଁ । ପରିମେଶରେ ଅମ୍ବୁ କୁପର୍ବତୀ ଏହିକୁ
କିମ୍ବପର୍ବତୀ ଯେ ସବର ବ୍ରାହ୍ମିର୍ଯ୍ୟରେ
କଳିବାର ବିକଳ ତାହା ସେ ଏକା ବିନନ୍ଦେ

କୃତି

। ৭। ১৯-মিঠি-ঘো

१०७

ଶ୍ରୀ ପତ୍ନୀପାତ୍ରାମ - ଉତ୍ତର କର୍ମଚାରୀ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ଦେବି

କୁରାକୁଣ୍ଡଳୀ ॥ ୨୩

“କ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ରି”

ଏହି ଉତ୍ତଳମାତ୍ରିକା ସଚର କଟକ ଦର୍ଶକ-
କଲାର ବନ୍ଦ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ୟୁପର୍ସନ୍ ସହାଯତ୍ୱରେ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକାଶ ଦେଲା।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୦

ଛାତ୍ରବେଗୀଧୁ ବନ୍ଦର ।

ଗର ପ୍ରକାଶନରେ ସେ ସମସ୍ତ ଜାଗତିକ-
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବିଦ୍ୟତ ଉଚ୍ଚତାର ପାଇଁ ସୁଲଭ
ଏହି କଳାକାର ପ୍ରକାଶମାରେ ଦୂରନ୍ତର ସ୍ଥାନମାନ
ଦିଲି ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଫଳିତରେଣାକୁ ବନ୍ଦକର
ନେଇଥିବାକୁ ଏ ପାରିବାରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା
ଦୂରମେ ଅବଦେଶ ଦୋଷାତ୍ମକ ଫଳିତମାନେ
ଯେ ବନ୍ଦକର ସାହୁଆତ୍ମକ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ସେ-
ମାନେ ଏକାଥର କରୁଥିବାକୁ କର୍ମାନ ସେ-
ହାଙ୍କ ଉତ୍ତରଦେଶ ଅବଦୁଃଖ । ମାତ୍ର ଏଥରେ
ବୈଶିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶର ପଳକର ହୋଇ ନାହିଁ
ଦେଇବ ଏତିବ କୋଲାଯାଇ ପାରେ ଯେ
ଫଳିତମାନେ ଘରଃ ପରିବବ ପାଇବାର
ଏହିକି ଅଥବା ସାହସ କି ବଳ ପ୍ରକାଶ କରି
ପାରିପାରନ୍ତର ସବ କରିବାର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ନୀତିନିର୍ମାଣ ଆନନ୍ଦର ଅଥବା ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରି । ଏହି ଦୀର୍ଘବାର କରିବ ଦୂରନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧର
ଅନ୍ତରେ ସେନାମାନେ ବେତନରେବେଳୀ ଦୂର
ଥିଲେ ଏମାନଙ୍କର ନାନୀ ମଧ୍ୟ ଦୂରଶୀଳ ହୋ-
ଇଥିଲା ଏଣୁକର ଏମାନେ ସୁହିରେ ପଲ
ହୋଇ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫଳିତମାନ
ନେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନିତିକା ରକ୍ଷା କରିବାର
ତେଣୁ କରିବାକୁ ଏମାନଙ୍କର ସାହସ କି ବଳ
ଅନୁମତି ଅଥବା ହୋଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇବକ ବିନ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଯେଉଁ ଅକୁଣ୍ଡ ଦେଖାଯାଏ

ଏଥରେ ସେମାନଙ୍କର କୁରକାର୍ଯ୍ୟତା ଲାଗିର
ଏ—କହା ନାହିଁ ।

ଏମନ୍ତ ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ପାରସ୍ଯ-
ନଗରକୁ କେଷ୍ଟଳ କରି ଥୁବା ଜମୀନ ବେଳୀ
ବିଶ୍ଵ ପାଦାର୍ଥ ଦେଇଥାଇଛି ଅନୁମାନରେ
ଅଥବା ଜୀ ଶ ଲୋହାବ ପୀତିତ ହୋଇ
ଜମୀନକୁ ଫେରଇ ପଠାଯାଉଥିଲୁ ଓ ନୂଆ-
ଲୋକ ଏହାଙ୍କ ବର୍ମରେ ଆସୁଥିଲା । ଯେବେ
ପରି ଧୂନା ହୋଇଥାଏ ଓ ଆଗଠାର ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର ଅସ୍ଵକ ବେଳୀ ମାନସକୁଥିଲା ସେହିମଧ୍ୟ
ବିଲୁଳାଳ ଖୁଅର ତେବେ ପୁରୀପାର ସେନା-
ଫଳ ଅବଶ୍ୟ ଉଣ୍ଟାପଣ୍ଡବ ଓ ତେତେବେଳ-
ଯାଏ ସୁବି ଚଳିଥିଲେ । ପରିଷିମାନଙ୍କ ବିଧାଳ
ଅବା ଫେରିଥାରେ । ସନ୍ତୁର ସ ଆଗା ଦୂରଗୀ-
ମାଧ ।

ବ୍ୟାକିବିଦ୍ୟାଳୟର ପରୀକ୍ଷା ଧଳ

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ କଳିକଟା ଗହେରେ ବିଶ୍ୱ-
ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ସମ୍ମାନ ପାଲ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଥାଏ
ଅମେରିକାନେ, ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚକଳାକାରୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ସୂମାନଙ୍କରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷନ ବର୍ତ୍ତକା ଯେଉଁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ନାମ ବାଣୀ ଜଳେ ପ୍ରକାଶକଙ୍କୁ । ପାଠିମାନେ
ସେଥିର ଦେଖିବେ ଯେ ଏବର୍ଷ କେବଳ ପୁରୁ-
ଷୋତ୍ରମର ଜଣେ ଶ୍ରେ ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷକାରେ
ପଥମଣ୍ଡଳୀରେ ଯାନ ପାଇଥାଏ ଆଉ ସମସ୍ତ

ଦୁଇଥି ଓ ତମ୍ଭେ ଶୋଣାରେ ଉଚ୍ଛବିଷୟରେ
କହିବାରେ ଜେ ୫ ଶ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଜେ ୫ ଶ
ଓ ପୁରୀରେ ଜେ ୪ ଶ ପରାଷାରୀ ଥିଲେ ଉଚ୍ଛବି-
ମଧ୍ୟରେ କହିବାର ଜେ ୮ ଶ ବାଲେଶ୍ଵରର ଜେ ୪ ଶ
ଓ ପୁରୀର କେ ୮ ଶ ପଳ ପାଇଅଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵ-
ଦେଶରେ ସମୁଦ୍ରାଘି ପରାଷାରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମ୍
ଜେ ୫୦୭ ଶ ଥିଲା ଏଥୁମାତ୍ରର ଜେ ୨୦୩ ଶ
ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏଥିଲା
ସଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଶାର ପଳ ଭୁଲନା କଲେ ଓଡ଼ିଶା-
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଗଠା କରିବାକୁ ହେବ ବାରଣ
ଜେ ୧୮ ଶ ମଧ୍ୟରେ ଜେ ୧୫ ଶ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଗତବର୍ଷ ପଳ ସଙ୍ଗେ ଏବର୍ଷର
ପଳକୁ ଭୁଲନା କଲେ ଓଡ଼ିଶାର ସୁମଧୁର
ହେଉ ନାହିଁ । ଗତବର୍ଷ ଜେ ୧୩ ଶ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ
ହୋଇଥିଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ତନିକଣ ପ୍ରଥମଶୋଣାରେ ଥିଲେ ଏବର୍ଷ ଉଚ୍ଛବି-
ଶୋଣାରେ ଜଣବାବ ଅସୁବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଦଳିଥିର ଫଳପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟିକଲେ
ପ୍ରତିଶ ହୁଅରେ ଏବର୍ଷ ସୁଧାରୁଲ ଓଡ଼ିଗାରେ
ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ ବାଲେଶ୍ଵର ଦ୍ୱାରା
ଓ କଟକ ଦ୍ୱାରାରୁଲ ତତ୍ତ୍ଵଯ ଅଛଇ । ସୁଧାରୁଲର
ଫଳ ଗତର୍ଷ ତୁଳନାରେ ମଧ୍ୟ ବସୁଜ ରିଲ
ହୋଇଥାଇ । ବାଲେଶ୍ଵର ଫଳ ବିଶ୍ଵର ରିଲ
ଓ କଟକର ଫଳ ସବୁଠାର ଦଣ୍ଡା । ସୁଧାରୁଲ
ଅନେକ କାଳର ପଢକୁ ପଦରହିଥିଲା ଏବର୍ଷ
ଦ୍ୱାରାରୁଲ ଥାଗ ହେବାକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ବାଲକମାନେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ପୃଷ୍ଠା ୧୮୭୦ ମରିଛା ।

ଅମେମାନେ ତୁର ସମ୍ବାଦ ହେଲା ସମ୍ଭାବୀ
ତୁ ପରିହାତୁ ବିଦୟାୟ ଦେଇଅଛୁଁ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ-
ବର୍ଷର ପ୍ରଥାକ ଶୃଙ୍ଖଳାମାନ ଫଳିଛୁଭୁ କର୍ଣ୍ଣନା
କରି ନ ଥୁବାର ଜାହାନୁ ଅବସ୍ଥ ନନ୍ଦର ବିଦୟାୟ
ଦେଇ ନାହିଁ । ଯାହା ମହାତ୍ମ ବର୍ଧାବନ୍ଧ କାଳ
ଯାଏନ କରୁଁ ଜାହାର ବିଦୟାୟକାଳୀନ, ଯେବେ
କିନ୍ତୁ ବୈରେ ଜାହାର ଗୁଣ କୌର୍ତ୍ତନ ନ କରିବୁ
ତେବେ ଅମେମାନେ ଅକୁତଙ୍କ ବୋଲିଇବୁ ।
ଅଭେଦ କ୍ଷଣକାଳ ଉତ୍ତରବର୍ଷର ଫଳାଫଳ
ଚିନାରେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ।

ସଙ୍କେତିର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଏକାକିଳେ ହୁଅଛିଲେ ଏହାରୁ ଏହି ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତା
ବୋଲି ପ୍ରଣାଳୀ ହୁଅଛି । ବର୍ଣ୍ଣାରମ୍ଭରେ ପୃଷ୍ଠାକ-
ଯାକ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାନ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ଦୋଷ
ରହୁଥିଲା ଓ ଦୂରଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଅପଣା
ଅପଣା କରୁଛି ସାଧନ କରିବାରେ କରୁଥିଲେ
ତେବେଦେଲେ ବିଦ ମନେ ବରୁଥିଲା ଯେ
ଲୁମାବ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଜାନାନ୍ତରେ
ପ୍ରକାଳିକ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ଜାଗିରୁ ଦିଗ୍ନ ବିଜ୍ଞାନ
ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧାୟ ପୃଷ୍ଠା ସେହି ଅଗ୍ରିଭ୍ୟୁରେ କର୍ମ-
ମାନ ହେବ? ଫଳତଃ ବାବୁକରେ ଏହିପରି
ଦ୍ୱାରା ଦେଲୁ ଯେମନ୍ତ ଏ ମାତ୍ର ପ୍ରେସ୍ତ ହେଲା
ତେମନ୍ତ ଧରମୀ ଓ ପ୍ରଣାଦମ୍ୟୁନର ପୃଷ୍ଠାତା
ହେଲା ଓ ଦେଖିଲୁ ଉତ୍ସବପକ୍ଷ ଦୁଃଖିଜ ହୋଇ
ପଞ୍ଚର ଦୂରିରେ ଉପତ୍ତି ହେଲେ ଓ ଯେବୁନ୍ତି
କାଣ୍ଡ ଦେଲୁ ଜାହା ସମୟ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ । ପୁନଃବାର ଲେଖିବାର ପ୍ରମୋଦନ
କାହା । କେବଳ ଏ ଦୂରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସୁଜ୍ଞ
ଲୁଗିଥିଲେ ଏକପ୍ରକାର ହୋଇଥାନ୍ତା । ମଧ୍ୟ
ଏବାର ସୁଜ୍ଞ ହେଉି ବୋଧ ହୁଅଇ ସମୟ
ଦେଖିର ଲୋକମାନେ ଅପଣା ସୁଜ୍ଞଗ୍ରହିତ
ଦେଖାଇବାରୁ ବିଜ୍ଞାନ ହେଲେ ଜୋହିଲେ
ରଙ୍ଗାଳ୍ପା ଶୁଣିଥୁ ଅମେରିକା ଏ ଛିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉ ବିଷୟ ଯେବା ତତ୍ତ୍ଵ ବର୍ତ୍ତିବେଳାକୁ ପେ
ସବୁ କି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଯୋଗାଇ ରହୁଥିଲା ।
ଏ ସବୁ ଆଲୋଚନା କଲେ ଧର୍ମ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଏହିଏ ଅଭ୍ୟମରେ ଯେମନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଆପାରେ
ଲୋକେ ପଢ଼ିବି ଥିଲେ ସେହିବିଷ ବର୍ଷ-
ଗୋଟିରେ ସୁବିନ୍ଦ୍ୟରେ ବାତି ହୋଇଥିବାକୁ ।
ଏଥାବୁ ଉତ୍ସବ କରୁ କି ଯେମନ୍ତ ହୁଅନ ଆଗା
ମଧ୍ୟର ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ଗୋଟିରେ
ଜାବାରଣ ହେଉଳା ।

ମୁହଁପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶପତ୍ରରେ ମନ୍ଦ ୧୯୭୦
ମନ୍ଦିର ସବୁ ବର୍ଷର ଅତିରକ୍ଷଣ୍ୟ ହୋଇଥାଏଇ ।
ଏପରିବାର ସୁଖ କେବେ ଘରମା ହୋଇଥାର
ଶୁଣା ନାହିଁ । ଧର୍ମପିଲ୍ଲ ପରି ବଳବାନ୍ତ ଗନ୍ଧିକୁ
ଅନ୍ତର୍ବାଲମାଟରେ ବ୍ୟସ କରିବା ଏତେ ପେଜ୍ୟ
ବନ୍ଦିକରିନେବା ତଥା ସ୍ମରାଚକ୍ର ପରେନ୍ଦ୍ରରେ
ବଜନ କରିନେବା ସାମାଜିକାଙ୍ଗ ନୃତ୍ୟ ଏମରୁ
ଏ ବର୍ଷର ପ୍ରଥାନ ଘରମା ଆଠଙ୍କ ଏହି ହେଉଁ
ଏହି ଛାଇରେପୀଲ୍ଲ ଅନ୍ତର୍ଧାନ୍ୟ ଦେଶର ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟା ରେ ଛାଇରେପୀଲ୍ଲରେ ଏ ଦେଶ ଚିର ସ୍ଵ-
ରାଜୀନ୍ୟ ହୋଇଥାଏଇ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଭରତବର୍ଷରେ ଏ ବର୍ଷ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ-
ରେ ଗତ ହୋଇଥାିଲି କୌଣସି ଦେବ ପୂର୍ଵକନା
ହୋଇ ନାହିଁ । ସମୟ ସମୟରେ ବୃକ୍ଷ ଜ ହେ-
ବାଇ ଅଜେବ ହୀନରେ ଦୂର୍ବିଶ୍ଵର ଆଗଳା
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ପରିଶେଷରେ ଉଧୟପୁର
ବୃକ୍ଷପ୍ରାଣ ଜାହା ଜିବାଇଛି ହେଲା । ଦେଖାୟ
ବଜାମାନେ ନିଜଦେଖରେ ପଢା ପାଇଁଚାଲେ
ଓ କାନ୍ଦା ହଜାର କାର୍ଯ୍ୟ କିମିତ ଫଳପାଇ
ବଦାନ୍ତର ପ୍ରକାଶକାରେ । ଏମାଜଙ୍ଗ ନିଅରେ
ଦିଦେଖି ପରିଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବର୍ଷ ଦେଖାଗଲା ଯାବାଜା
କବଣର ପରିହାରକାରୀ ଏମାନେ ବଲେବ ଓ
ତୁମ୍ଭୁତି ହୀପନ ପାଇଁ ଅନେକ ଅର୍ଥବାହୀ ବଜି-
ଅବହୁତି କେହିଁ କିମିତ ଯାଇଥାହୁତି ଅବା
ସିବାର ମନ୍ଦିର ବହିଥାହୁତି । ଏ ଦୂର କାର୍ଯ୍ୟ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଉତ୍ସତର ମୂଳ ଅଛଇ ।
ଇବାଜ ଭାଷା ଧୂର୍ବଳ ଅଧ୍ୟନରେ ଯେମନ୍ତ
ଜ୍ଞାନବୃତ୍ତିର କଥା ଅଛି କିନ୍ତୁ କରନ୍ତିବର୍ତ୍ତନରେ ହେହି-
ପର ସବ୍ୟବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟବୁଗଲଭା ଲାଭର
ସମ୍ମାନନ୍ଦ ଅଛି । ଦେଖାୟ ବଜାମାନେ ଯେ-
ତେବେଳେ ଥରେ ସେ ଦେଖ ଦେଖି ଅହିବେ
ତେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥିଦେଶରେ କିନ୍ତୁ
ହେଲେ ସଜ୍ଜାର୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବେ ନ ଦେଖ-
ନିବା ଯାଏ ସମ୍ପଦେ ଆପଣାକୁ ବଡ଼ ମନ୍ଦିର କର
ଗଲରେ ଥୁର ରହିଥାନ୍ତି ଯହୁ ବାହାରକୁ
ବାହାର କହିଁ ଲୋକ ଓ କାନ୍ତିମାନ
ଦେଖନ୍ତି ଜଣ୍ଠ ଆପଣାକୁ ତହିପାର ପକୁତମିଥେ
ବଡ଼ ହେବାକୁ ଚେଖା କରନ୍ତି । କିମିତ ଦର୍ଶନ-
ରେ ଏହି ଫଳମାନ ହେବାର ଅଶା ଅଛି ।
ଆଜିବକ ହୀମାଜିକ ଉତ୍ସତ ବିଷଦ୍ବ୍ୟରେ ଏ ବର୍ଷକୁ
ଶୁଭକର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଗୁଡ଼କାଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରତି ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗଳେ
ପ୍ରତିଥିଷ୍ଠାନ ମୁଖର ଯେ ଏ ବର୍ଣ୍ଣାରେ ଦେଇ ବନ୍ଧୁଗେ

ଅଗବାହିତ ହୋଇ ଥାଏ । ଏକ ଉନ୍ନମ୍ବମ୍ବକୁ
ବୃଦ୍ଧିତ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ସଦା ଜୀବଗତ ଅନ୍ତି-
ମୂର୍ଖ ରେ ପୁଣି ପ୍ରାମଣଶୈଳୀ ବାଦାରୀ ଟାକୁ ବିଦ୍ୟା-
ଶିକ୍ଷା ଜୀବନ ଓ ପଥକିଳିଗ୍ରାମକୁ ଜ୍ଞାନ ଯାତ୍ରା-
କାବ୍ୟ ପଢ଼ିବ କେତେପରିକାର ଟାକୁଷର ଉପରେ
ଲୋକେ ଯତନ ଦ ଲାଗୁ ରହିଲେ ନାହିଁ ।
ଯଥପରି ଦିନସୁରକାର ଟାକୁଷ ବରସରେ ବୃଦ୍ଧି-
ଜହୋଇ ନାହିଁ ଯାହିସମ୍ଭବ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି କେବଳ ଜୀବନ ଉପରୁଷିର ଆଗମନ ବାକି
ବହିଅଛି ଓ ଭାବାନ୍ତିକ ଅନ୍ତରିକ୍ଷମ୍ବରେ ଦେଖି-
ବାରେ ଥିବ ।

ଉଛି କରିଗଲୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଦିଚୁବିରେ ଗବ-
ର୍ମ୍ଭରେଣ୍ଯଙ୍କର ଯେତ୍ରଧି ମନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ତାହା ଯେବେ ଦ୍ୱାସ୍ତ୍ରାବ ଭେବେ ଅନେକ
ପୃଷ୍ଠା ପାରୋର ସିବ ନ ହେଲେ ଏ ବର୍ଷ
ଶରକାଳ ପ୍ରାଚୀ ଜନା ପାଉଥିବ ।

ଭେଦଗାସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହିଳା ଅବଜାଗର
କର୍ଷ ଥିଲା କୋଲିବାକୁ ହେବ। ଏଥରେ ଶୋଣ-
ସି ବୁଦ୍ଧିବିଦ୍ୟାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଉତ୍ସବର୍ଷତାରେ ଓଡ଼ିଆର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ
କିମେ ଯେବାମୁଖ ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବିତ
ହୋଇଥାରୁ ସେଥର ସଫଳମାନ ବିଜେଷରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା । ଜଳରେଚନ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀର
ସୁଧାଳ ପ୍ରଥମେ ଏହିକର୍ଷ ଲେବେ ଅନ୍ତରବ
କଳେ ଯେଉଁ ଦାନଣ ଅନାବୁଦ୍ଧି କ୍ଷେତ୍ର
ଆମ୍ବନ୍ଦମୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନାନ ହେଲା ଯେବେ
ନାଲକଳ ପ୍ରାୟର ସୁଖୋଗ ନ ଆନ୍ତା ରେବେ
ତୁର ଦୂରଗାରେ ଥିଲେମାନେ ପଢିଥାନ୍ତି ।
ଅପରବମୟରେ ଯାଦା ହେଇ ଯଥାକାଳରେ
ବୁଦ୍ଧି ନ ହେଲାର ଗନ୍ଧକ ଯେ କିନ୍ତୁ ହାନିର
ସମ୍ବନ୍ଧନା ତାଦା ନାଲକଳପ୍ରାୟ ନିବାରଣ
ହୋଇପାରିବ ଏବର୍ଷ ଉତ୍ସବରେ ଅଧିକ୍ୟ
ଲେବେ ତାଣିପାରିଲେ ଓ ନାଲପରି ତାହାକୁର
ଦ୍ୱାରା ବଚିଲା ।

ବଲ୍ଲଦର କାଗଜିକ୍ୟ ଏବର୍ଷ ଦିଗେଷ୍ଟନ୍ତପେ
ହିଁ ହୋଇଥାଇ ମୂଳ୍ୟ କୌଣସି କର୍ଷ ଏବେ
ଯାହାକୁ ବଠାଇ ଥିଲି ନ ଥିଲା ଓ ଯେବେ
ବ୍ୟାପାର ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଧାର ନହିଁରଙ୍ଗ ହୋଇ-
ଗନ୍ତା ତେବେ ଆହୁର ଅନ୍ଦେକ ଜାହାଜ
ଥିଥାନ୍ତା । ଯାହା ହେଉ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମଦାନ ବା
ପ୍ରାଚି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧୁର ବନ୍ଦିଥାଇ ଓ ଜହାଜ
କେତେକଟ ଲାଗିଛନ୍ତି ଓ ତେଲକା
ହାଜନମାନେ ଥିଲାରେ ନହିଁରଙ୍ଗମାନ

ଶରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଅଭୟ କରିଅଛନ୍ତି । ବାଣିଜ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବଳକରିତା ଉପାୟ ଯେଉଁ-
ଠାରେ ବାଣିଜ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଏ ସେଠାରେ
ଅନ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।

ବିଦ୍ୟାପିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି ବିଷୟରେ ଏହାରୁ
ଫଳ ନୂହନ ନଥିଲା । କୌଣସି ଚାଲନାପାଯାର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ ନାହିଁ ସାଧ୍ୟ ମାତ୍ର ଯେବେମାତ୍ର
ଦ୍ୱାପାରୀ ପୂର୍ବର ଅବଳମ୍ବନ ହୋଇଥାଏଛି ସେ-
ହାରୁ ଏବର୍ଦ୍ଦରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ବିଦ୍ୟାପିକ୍ଷାର-
ଲିପ୍ତର ପରାମା ଫଳ ଗତିବର୍ଷପରି ଉତ୍ତମ ନ
ହୋଇଥିଲେହେଁ ତାହାରୁ ମନ ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ । ମାତ୍ର ଏବର୍ଦ୍ଦର ପ୍ରଧାନକଥା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ-
ଆଠ୍ୟପ୍ରକର ବୃଦ୍ଧି ଅଟଇ । ତେଜ୍ଜ୍ଞାଳ
ନିହାରଙ୍କଙ୍କ ବିଦାନଗାତ୍ର କେତେବୁଡ଼ିଏ
ଆବଶ୍ୟକ ପୂର୍ବକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏଛି ଓ ଥର
ବେଳେ ନାହାଇବାର ଆଗା ଅଛି ଓ ଓଡ଼ିଆ
ବଜ୍ରଳାକ୍ଷା ଯେବେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଚଲୁଥିଲା
ତାହା ଶେଷ ହୋଇଥାଏଛି ଏବନ ଥରିବ ବିଦ୍ୟା-
ନିଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ସାହନମିଶ ଗ୍ରୟକୁ ରେବନସି
ରାହେବ ବନ୍ଦିମେଘକୁ ବିତି ଲେଖି କେତେଜଣ
ଓଡ଼ିଆବିଶ୍ଵ ବିପ୍ରେ କିମ୍ବକୁ କରିବାର
ଯାହା ଅନୁମତ ଆଗାରାଥରୁ, ଯେବେ ତାହା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଅଇ ତେବେ ଏଠାରେ
କିଦ୍ୟାଶିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉନ୍ନତି ହେବ ଦୋଳିବା
ବାହୁଳ୍ୟ ଅଟଇ ।

ମାଧ୍ୟମରେ ହିତଭବନରେ ସେବମୟ ସବୁ
କୁଳରେ ମୁଣି ଅଛି ତହିଁ ମୟେତ୍ତ ତିବେଚ୍ଛି-
ତୁଳ୍ୟାଗା ଜଣେ ସବାଥିଶ୍ଵରୀଙ୍କ ସରଜନ ଏହାଙ୍କ
ଜଳୁ ଅଣିବା ଓ ବାରେ ଭାବତବର୍ଷୀୟ ସବର
ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଏହା ଦିଦ୍ୟୁତିବିଷୟର
ଭବନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମକଣ୍ଠରେ କବିତ୍ତ-
ମେଳା ନାଟି କଲେ ଓ ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରଦେଶ ହେହିର୍ଯ୍ୟ
ରହିଅଛି । ଉଚ୍ଛବିଲା ଓ କବିକଷେଷାଳୀଟା
କୌଣସି କରେଥ କାର୍ଯ୍ୟ ହର ନାହାନ୍ତି । ପୁରୁ
ଓ ଶୋଭାରେ ଏହାବର୍ଷ ଗେଟିଏ ଲେଖାଏ
ସବୁ ସଂକାଳନ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବାର ସମୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ତଳିତବର୍ଷରେ ସେବକ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହସ୍ତରେ ପଚାର ହୋଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଥାମେ-
ମାନେ ଏବର୍ଷ ଅଗିବାହିତ କରିବୁ ସମ୍ମତ
ଜାହା ଏକମାତ୍ର ଧରେମଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୋଚର
ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଏବର୍ଷକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଇଦରେ କବାହ କର ଆଗାମାବର୍ଷରେ ପ୍ରଦେଶ
ହେବୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଯେଉଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପାନ ବଢ଼ାଇ ଅନାଥବାଲିଙ୍କା-
ଶମର ଜଣେ ହୋକିକୁ ଫୁସଲାଇ ନେବାର
ଦୌର୍ଘୟପୋର ହୋଇଥିଲା ଗତ ଗୁର୍ବାର
ଜାହାକ ଉଚିବର୍ଷ କାମିଦ୍ଵାରା ଦଖା ହେଲା ।

ଦିନବକ୍ଷି ମଣାନ୍ତି ମୁକ୍ତାର ଦୌଷ ବିଶ୍ଵରେ
କାଳ ଅଭିଯୋଗରେ ମୁକ୍ତ ପାଇଅଛି ମୋକ-
ହମା ଏହା ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ହେଲା କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶ୍ନାର ସାହେବ ମୋଟପଲ-
ଗୁରୁତ୍ବମେ କଲିଭାର ଜା ୨୫ଇଣରେ ରଚିବା-
ମୁକ୍ତାମରେ ଘରୁଁ ବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦା ଅଛି । ତାହା
ହେଲେ ମାସ ଶେଷ କି ହେଉଁ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ
ଗତ ସପ୍ତାହର ଶୁଭବାର ଗୃହରେ ଯେଉଁ
ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିଲୁ କନ୍ଦମାଳରେ ଭାବୀ
କ ୧୫ ମିନିଟଠାରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଏ ୪୫
ମିନିଟଠାରେ ମୋଷ ହେବାର ସମ୍ବାଦ ପାଇଅଛି
ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟରେ ଏହିଥିଲା ।
ପାଞ୍ଜି ଗରନା ପରି ଅଭିନନ୍ଦ ଅନ୍ତର ହୋଇଅଛି
କଲିକତାରେ ଠିକ ଖୋଜାଏ ବେଳେ ଆରମ୍ଭ
କିମ୍ବା ପାଇଁ ହେବେ ବିଷ ହେଲା ।

ବାବୁ ଅନ୍ଧଦାପ୍ରଗାଢି ଯୋଷ ଫିଲେଟିକଲେ-
ବୃତ୍ତର ଗତ ସମ୍ପାଦରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପହଞ୍ଚି କାର୍ଯ୍ୟ-
କର ଗର୍ବ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରିସନ ସାହେବ ଶ୍ରଦ୍ଧବର୍ଷ ବ୍ୟବ-
ସାଧକ ଦବରେ ନିଯୁକ୍ତହେଲୁ ଦିନର ଆଜନ-
ମାନ ଏବନ୍ତି କଳିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଯହ
କରିଅଛନ୍ତି ତହର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ
ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଆଜନରେ ସହଳ
ବ୍ୟବହାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ନିଥାଦର ଆଜନର
ପାଶୁଲଘି ଗଢ଼େତାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ ଓ
ବିଦିଲୁ ମୁକ୍ତାବିଜ୍ଞପ୍ତ ଆଜନ ଗୋପୁ ସଭାରେ
ଆଗର୍ତ୍ତ ହେବ ।

ଜଣେ ପାଶୁରି ସଂକାଦପଥ ଘଣ୍ଟାଧଳ ପାରସ୍ଯ-
ପତ୍ରୁର୍ଦ୍ଧଗନ୍ଧ ଲମ୍ବିନୀ ସେଜା ମଞ୍ଚରେ ପରିଚ୍ଛମନ
କରି ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଜଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦିର ଭାଇଲେଖ

ମଙ୍ଗ ଲକ୍ଷତର ଜଣେ ଦିବେରୁଥାବେଶାମୁଖେନ
ପୁଣି ମାର୍ତ୍ତିଳ ମୌର୍ଯ୍ୟଦିନେ ରକାଳ
ସ୍ଵରକର ଏବ ଯବରୁଞ୍ଜାରେ ପୁଣି କାହାର
ଧିବାରୁ ବୋଲିବି ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଧିଗ୍
ହରୁ ତତ୍କଷଣାତ୍ମ ଧର ପୁଲିବର ମାର
ପକାଇଲେ ।

କଣେ ହିତ ବେଶ୍ୟା ହାବତାର ମାଛିଷ୍ଟେତଙ୍ଗ
ପାନ୍ଧାରରେ ହାଲସ କଲା ଯେ କଣେ ମୂରଳ-
ମାନ ବେଶ୍ୟା କଣେ ଇଂସଜକୁ ମରେ ଦେବ
ଜାହା ଘରେ ବହି ମଦିଷାନ କରିବାକୁ କହନ
ସନ୍ତୁ ବେଶ୍ୟା ଜାଇବିବା ଅପରିରେ ସେମାନ-
ଙ୍କୁ ଅନୁମତି ନ ଦେଇ ଏବେଳେ କବାଟ ଦେଇ
ବାହାରିଗଲା । ତତ୍ତ୍ଵ ଭକ୍ତ ଇଂସଜ ଓ ପଠା-
ଭାଣ ବେଶ୍ୟା କକ୍ଷା କବି ଗୁହରେ ପ୍ରଦେଶ-
ହେଲେ । ବେଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଅନୁ-
ସ୍ଵବାର ପ୍ରବେଶର ନାଲେ କରିବାର ମାଛିଷ୍ଟେତ
କହିଲେ ଯେ ପୂର୍ବେ ଏକ କିମ୍ବରୀଯୀ ଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେଷେ ପଠାଉଣୀ ବେଶ୍ୟା ଜାହାରେ
ବହି ମବ ପିତ୍ତାରେ କି କ୍ଷର ହୁଅନ୍ତା କାହା
ଯାଉ ନାହିଁ ଅଭିବ ହାଲସ ଆଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ
ଏ ଦିଷ୍ଟୋତୀମାହିଷ୍ଟେତ କଣେ ଇଂସଜ ଅଟିଲା
ସୃତରୂ ହିକୁ ଓ ପଠାଉଣୀ ବେଶ୍ୟ ମରେ
କିମ୍ବ ଅନୁର ଅଛୁବି ନାହିଁ ତାହା ଏ ମହାଦେଵ
ବାବୁ କାହିଁବେ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ହି, ଟାଏନ୍‌କ ସାହେବ ଓ ମୋ
ଗୋଲେବରକି ବୋଷ ବଲୁଙ୍ଗା କୃଷ୍ଣ ଓ ପା-
ଦ୍ରୋଧ୍ୟ ନ ସଜ୍ଜାର ସବୁ ହୋଇଥାଇଲା ।

ପ୍ରତିଧୂନମିରର କୋଳନ୍ତି ଯେ ବାବୁ ଅନ୍ତର
ଦାମୋଜନ ବୋଷ ଏମ, ଏ, କି ସେ ଗଢ଼ି
କାମିକ କାଳେକରେ ଅଧୟକ୍ଷ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
ବେଠାର ବଳଶୀୟର ସେହାରେ ଜଣେ ଦ୍ୱାରା
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଧରାଯାଏ ଯେ ବୈଜିବ-
ବିଦ୍ୟାରେ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧତି ଲାଭ କରିଥିଲାନ୍ତି
ସମ୍ବାଦକ ବୋଲନ୍ତି ସୁଚରେ ପଡ଼ିଲେ ଏହାକିମି
ବୃଦ୍ଧତିର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୪୮

ବାବୁ କୃଷ୍ଣବନ୍ଦ ଉତ୍ସୋଷ କଟକ ବଜାର
 " କରନ୍ଦ୍ରାହନ ଲମ୍ବି " "
 " କଳମମବୋଷ " "
ଏହି ଉତ୍କଳନାଥଙ୍କ ସହର କଟକ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦ
 ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁମାନଙ୍କ ଯଦ୍ବାଲମ୍ବନେ
 ମହନ୍ତି ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଲା ।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୬

ପ୍ରକାଶକ

ଲୋକସଂଗ୍ରହ

ରତ୍ନବର୍ଷ ନବମୀର ମାସରେ ଏ ଖେ
ପୁରୁଷ ହେବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ହେଲାପର ଜଣାଯାଏ ।
ମାତ୍ର ଦୂରେ ଯେମନ୍ତ କଳାଙ୍ଗ ଥିଲ ଯେ କଳାଙ୍ଗ
ର ଧର୍ମରେ ଏକାଦଶରେ ମୋହପଂଜିର
ବୁଦ୍ଧାର ହେବ ତାହା ନ ହୋଇ କିନ୍ତୁ କନରେ
ଘୟା ଝାନରେ ଲୋକପଂଜି ଶିଖଣ ହେବାର
ଦ୍ୱିତୀୟ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବଜାଲାର ଲେଣ୍ଡରେଣ୍ଟ ଶବ୍ଦର୍ଥରେ
ଯାହେବ ଲୋକପଂଜିଆ ନ କରିବା ବିଷୟରେ
ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଚିଠି ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରୁ ଲେଖି-
ଅଛି ତହିଁରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳରେ ଲେବେ ନାନାପ୍ରକାର
ଧାର୍ମ ବୈକାର କାରିର ଅଛନ୍ତି ଓ ସବ୍ରଦ୍ଧି
କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ କେବଳ ଠାକୁ
ବସାଇବାର ଉପାୟ କହୁଅଛନ୍ତି ଏ ସମୟରେ
ଲୋକପଂଜି ପ୍ରକାଶକଲେ ସେମାନେ ଏହାକୁ
ଆଉ ଜାତ୍ୟ ବରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ ଦୋରି ଜୀନକର
ଅନୁକରି ଉତ୍ସମ୍ଭବ ହେବେ । ଏକାଦଶକେ
ସବ୍ରଦ୍ଧରେ ଗଣନା ହେବା ଅଧିକ ଅଟେ କୋଳ
ମଧ୍ୟ ଲେଣ୍ଡରନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍�ର ଲେଖିଥିଲେ ।
ଅବର୍ଗମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଥ ଏହାକ ପ୍ରଥମ ଅପରିକୁ
ଆଜ୍ଞାହିଁବା କେବଳ ରେଷ ଅପରି ଅନୁସାରେ
ଅତି ମେଘରେ ଗଣନା କରିବାପକ୍ଷରେ ସମ୍ମତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏଥିର ସମ୍ମନ ଗଣନା କରିବାରେ

କଣ ଲାଗୁ ହେବ ଅମ୍ବାଳଙ୍କୁ କଣାପତ୍ର ନାହିଁ ।
ପ୍ରତ୍ୟେତରେ ଏପରି ବନ୍ଦବନ୍ଧୁମାତ୍ର ଅନେକ
ଗୋଲମାଳ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେନେବେ
ହେଲେ ଗଣା ହେବେ ନାହିଁ ଓ ଆଉ ବେଳେ
ଦୁଇତରିଥର ଗଣାଯିବେ । ଏକହାନର ଅନ୍ୟ-
ଭାଗକୁ ଲୋକର ଗମନାଗମନ କୌଣସିଦିନ
ପ୍ରାୟ ଦନ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ବାଟରେ
ପଡ଼ିଥିବେ ସେମାତ୍ରେ ରହିଯିବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ସନ୍ଧାବର୍ତ୍ତ ମ୦ ।

ହୁଣ୍ଡେ ପୁରୁଷଙ୍କରଣେ ପଥପ୍ରେରକ ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ଡେଇଗା ସମାର୍ଥ ମଂମାନଙ୍କର ଅଧିକ୍ୟ-
କଷ୍ଟରେ ପ୍ରାୟ ପୁରୁଷର୍ଷ ହେବ ଏବଂ କମିଶୀ
ଦରି ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଦକ ଯେଉଁ ର-
ପୋର୍ଟ ଗର୍ଭମେଘୁଲ କରୁଥିଲେ ଆବଧ ଜହାରେ
କୌଣସି ଆଜି ଜାହେବାର ବାବୁ ମୋହନଲାଲ
ପାଣ୍ଡ ବେ ସେ ଉଚ୍ଚ କମିଶୀର କଣେ ସବ୍ୟ-
ଦ୍ୱାରା ତେ ସଂପ୍ରଦାୟ ଦରାର କହାରେ ମୁନ୍ଦରସା-
ରର୍ମ କରୁଥିବାର ଉଚ୍ଚ କଷ୍ଟରେ ପୁନଃବାର
ମନୋଯୋଗ ହୋଇ କମିଶୀର ମତାନ୍ତସାରେ
ଆଇଲ କରିବା ପାଇଁ ବବର୍ଣ୍ଣମେଘୁଲ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦୀ-
ଇବା କାରଣ ଭାବରେବର୍ଷୀୟ ସରର ସମ୍ବାଦକ
ନିକଟରୁ ପଦ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ମୋହନଲାଲ
ବାବୁଙ୍କର ଏହିପଦ ଉତ୍ସାହ ସମ୍ବୋଧନକ ଅଟଇ
ପୁଣ୍ୟ ମହନ୍ତମାନେ କମିଶୀ ବସିବା କାଳରେ

ବଜ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଓ କିଛିକାଳ ଅପଣା
ମଠ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସମଧିପେ ନିବାହ କରିବାର
ଚେତ୍ତିଗ ହୋଇଥିଲେ ଯହୁଁ ଦେଖିଲେ ଯେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର ଶାସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଆଜ୍ଞା ନ ହେଲା କିମ୍ବା
ରଙ୍ଗଲାଭ ଜୀବନ କରି ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ଅଗରଣ
କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର ଏହି-
ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାପ ଆଜ୍ଞା ନ ଅନ୍ତିକାର ବେମାଳେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ ଯେ ଜାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ
ବିପଦ ପଡ଼ିବାର କଥା ଥିଲା ଜାହା ମେଣ୍ଡୁରଙ୍ଗରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ସବୁଦିଆ ପାଷାଣପାଇସବାର ସବାକ-
ର୍ତ୍ତ ମଠ ବିଷୟରେ ହିର୍ମନ୍ଦୁ ହୋଇ ରହିଲେଣି
ବାସ୍ତବରେ ଏ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଙ୍କର
ବିମେଷ ଅଳ୍ପବ୍ୟପନ ଦେଖାଯାଏ ଯେମ୍ବଳେ
ନାନା କଥାକଥାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ନୃତ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକଗୁଡ଼ କିମ୍ବାହୋଇ ଗଛେମାଳକ
ପୁଣ୍ଡ କରିଅଛି ଓ ହିନ୍ଦୁପିନ୍ଦୁପାଦେବ ଥାଇନ ଶା-
ମୋଧନ ଏକଷ କରିବାରେ ତୁଳା କାଳ ବରଣ
କରିଅଛନ୍ତି ସେମ୍ବଳେ ଥର୍ଯ୍ୟ ମଠମାନଙ୍କର ଅଧ-
ବ୍ୟକ୍ତ ଜହାରଣର ଅଭିନ କି ଜାହା ଭାବରୁକ୍ଷେତ୍ର
ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉପକାଳ
ହେବ ଏମନ୍ତ ଅଭିନ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବାଦେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ କାହାଙ୍କି ଅଗର ହେଉ ନାହିଁ ଶୁଣିବାର
କିମ୍ବା ଏଥରୁ ଏହିକି ଜୀବନାଯାଏ ଯେ ଉତ୍ସମଧି-
ପତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଙ୍କର ଯେତେବେଳ ମନୋମୋ-
ଳା ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବେସରକି ହୋଇବ
ନାହିଁ କୋହିଲେ କି ନୂରନ ଅଭିନ ଯାଦିଶ୍ୱର

{ ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଜାବମାସୁଲ୍ ୪୩

ଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦେବତା ପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁମାନକୁ
ଏବିଟିର କରିବାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସହ ଚାଲ
ହିରଣ୍ୟ କରିଥାନେ ।

ରେଜଣ୍ଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ ।

ସଙ୍କଳ ପାଠ୍ୟରେ ମହିଳା ବାଦରୁ ପଦ୍ମାଵତୀ
ରେକଞ୍ଜୁଣୀ ମହିଳାମାର ନର୍ତ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବା-
ହର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଅମ୍ବେଲାରେ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ
ଡେଇଗାପ୍ରଦେଶର ସମେତ ବିଦେଶ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ କର
ଜଳେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ କେଉଁ ଛାନ୍ଦୀ ଓ ସବନ୍ଧବି-
ଜଳରେ ବିଧରିମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୃଦୟ ପାଠ୍ୟ-
ମାନେ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ ଜାଗିପାରିବେ । କଟ୍ଟବଜାନ୍ତରେ
ରେକଞ୍ଜୁଣୀ ହୋଇଥାବା ଦ୍ୱାରାକର ମୂଳ୍ୟ
ଟ ୨୫୫୬୯ ଟଙ୍କା ପୁରୁଷରେ ଟ ୪୫୩-୫୯ ଟଙ୍କା
ଓ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଟ ୨୫୦୭୮ ଟଙ୍କା ଅଟେ ।
ହୃଦକ ଡେଇଗାର ପ୍ରଥାନ ଛାନ୍ଦୀ ବଠାରେ ଅବଶ୍ୟ
ଅସ୍ଵକ ଟଙ୍କାର ଟାବବାର ହେବ ମାତ୍ର ବାଲେ-
ଶୁକ୍ର ଅପ୍ରେକ୍ଷା ପୁରୁଷରେ କାହିଁ କି ଅସ୍ଵକ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲୁ ଜଣାପତ୍ର ଜାହିଁ , ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଧନବିଷ-
ଦୂରେ ବାଲେଶ୍ଵର ପୁରୁଷାମ୍ବ ଅଗ୍ରପର ଅଟ୍ଟର
ବଠାରେ ଅସ୍ଵକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ଥାଇଁ
କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେ ଶୁଶ୍ରାବକୁ ଯେ ପୁରୁଷରେ ଅନେକ
ଜୀଜାଳ ଦୂରେ ଅଛି ଓ ସେବକୁ ହବନା ହସ୍ତ-
କୁର ଖୁଅଇ ଏପରି ହେଲେ ପଞ୍ଚକାଳର ଧର୍ମାର୍ଥ
ଫନମାନଙ୍କର ବି ଦୂରବସ୍ଥା ବିଶିଷ୍ଟ ହେଲାନି
ଜାହା ସହଜରେ ଅଜନମାନ ଦେବାଇଥାଏ ।

ପାଦ୍ମାସୁ କଇଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚନାରେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏବର୍ଷ ସବୁଥିବା ରେଳୁଗୁରୁର
ପିତ୍ରଅଧି ଦ୍ୱାରା ୫୪୩୩୦୨ଙ୍କା ଆଦ୍ୟ ହୋଇ-
ଦୂର ଏଥିମେଘନ ଦେବନ ଓ ମିଶନ ଓ କାନ୍ଦେ-
ଗର୍ଜରେ ୪ ୦୩୭୭୭୨ଙ୍କା ଓ କାଗଜ ପୁସ୍ତକ ଓ
ଶପାଖଣୀ ଉତ୍ତରାଧି ସମସ୍ତ ବ୍ୟୁତି ମିଳାଇ-
ଦ୍ୱାରା ୪୪୪୫୬୩ଙ୍କା ଗବ୍ରେନେଶ୍ୱର ଧନାଗାରକୁ
ଯାଇଥାକୁ ଏକଥା ଅଛି ଅନନ୍ଦକଳାବ ଅଟ୍ଟଇ ।
ଦେବକ ଜାଲ ଦ୍ୱାରାକି ହେବାର ନିବାରଣ-
ପୁରୁଷ ମନ୍ଦିରମା ଡିଶା କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଦେବକଙ୍କରମହକୁମାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ସେଥିରେ
ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧନ ଲାଭ ହେବ ଏହା କମାଇ
ଜଣା ନ ଥିଲ କର୍ତ୍ତମାନକୁ ଦେଖାଯାଏ କମାଇ
ଧନ ଦୃଢ଼ି ହେବ ପରିଲୁହ ବିଶେଷ ଅନନ୍ଦର
କଥା ଏହି ଯେ ଗଜବକ୍ଷାପିଷ୍ଠା ଲୋକେ ଡିଶା-
ବ୍ୟୁତରେ ଦ୍ୱାରାକି ରେତୁଖିର ଡିଶା ଯାଇଥା-
କିନ୍ତୁ ।

ରେକଞ୍ଜ୍ନ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସାହେବ ଏକଥାଳୀ
ବିମୋଚ କରି ଗର୍ବ୍ରୁମେଘକୁ ଜଣାଇଥାଇଲୁ ।
ଯେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ୧୦-୧୫ ଟଙ୍କା ପରେ ମଧ୍ୟରେ
ଆୟ ଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୫୫୦୦୮ ଟଙ୍କା ଚିରହାୟା
ଅଛେ । ଏଥରେ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଚିରହାୟା
ବିଷତି ବରବା ସଜାଗେ ବଜାଲିମାନେ
ବଢ଼ି ଘରୁ ଅଠନ୍ତି ଓ ଏପ୍ରକାର ସମ୍ଭାବି ବର୍ଷ
ବର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ଏଥରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଗୋଡ଼ିଏ କଥା ଜଣା ଯାଏ । ଚିରହାୟା ପଞ୍ଚାଶ
ଦେବାରେ ଯେବେ ଉଦ୍‌ଦେଖିତରେ କ୍ଷତି ହେବାର
ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତେ ରେବେ ଅପରା ସମ୍ଭାବିକୁ
ଚିରବାଳ କିମିତ କାହାକୁ ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ ।
ରେବେ ଯେ କେତେବେ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଚିରହାୟା ବନ୍ଦୋଭସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା
ଗର୍ବ୍ରୁମେଘକୁ ଭାବୁ ହୋଇଥିଲା ଏ କଥା
କିମ୍ବା ସମର୍ଥନ ହୋଇଥାରେ !

ଏ ଦର୍ଶରେ କେବେ ଗୋଡ଼ି ଫଳଦିନାମି
ମନ୍ତ୍ରଦିନା ହୋଇଥିଲା ତାହା କେବଳ ନିର୍ଧାରିତ
ଚିହ୍ନର ଓ ନିର୍ଧାରିତ ଲୋକ ଅର୍ଥରେ ଏକଜଣ
ନାମରେ ଅନ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ଠିଆ ଦୂରବା ମୋହନ
ଦିନା ଅପରାଧ । ଏ ସବୁ ମନ୍ତ୍ରଦିନାରେ ଲିପି ଥିବା
ଅନ୍ୟଜୀବଙ୍କ ଲୋକ ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିଲାଛନ୍ତି । ଏ ବିଧି
ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ହେଲେହେଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଏହି
ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ ମନ୍ତ୍ରଦିନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲାନ୍ତି ଯେ
ପରିବାରରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅକ୍ଷୟ କଣ୍ଠରେ ଲେଖିବାରେ
ଦସ୍ତାବଳୀ ରେକର୍ଡ୍ କାରଣ ଅମଲମାନକୁ
ପଠାଇବାର ଏପକାର ମନ୍ତ୍ରଦିନାମାନ ଘଟନା
ହେଉଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ମନ୍ତ୍ର ଏ ବିଧି
ଆବ୍ୟପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାର କରିଥିଲା କରିଥିଲା । ତାର
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯେ ପରିମାଣରେ
ଆମ୍ବେଦ୍ଵାରି ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ହୁଅର ତାହା
ଦିବାର ନିର୍ବପଦ ନୁହିଲା । ହାବିନ ଯେବେ ଦ୍ୱାରା
କରି ବେଳେ ରେକର୍ଡ୍ କରି ଥିଲେ ତେବେ
ଅନେକ ଲଲ ହୁଅନ୍ତା ବିଗେଷରେ ଯେହିଲେ
ଝର୍ଣ୍ଣାର ନୃତ୍ୟକ ନାହିଁ ଏବେ ହୁଲେ ଅମନ୍ତର
ବିବାରେ କୌଣସି ଲାଗି ନାହିଁ ।

କଟକ,	ଦ୍ୱାରା ବେଳେ-	ମୋଟପରୀଷ	ଜତି
	ଶୁଣ୍ଡ ଏଣ୍ଡ୍ୟା	ଆଦାୟ	
ବନ୍ଦରାପିପ	୮୦	୧୨୦୩	୭୯୬
ଦକ୍ଷାପିପ	୧୧୭୫	୧୮୭୭	୫୦୦
ମାଲପୁର	୮୮୪	୫୫୪	୭୪
କଗଳଦିଲ୍			
ହୃଦୂର	୧୦୫୮	୫୫୮	୭୬

କେତେବସତା	୪୧୭	୩୮୬	*୨୯
ସୁର୍ଯ୍ୟ	୨୭୭୦	୫୪୩୪	୨୩୮
ଶବ୍ଦଅଣ୍ଡିଷ	୧୧	୫୦୪	୨୨୫
ଶବ୍ଦଅଣ୍ଡିଷ	୫୮୦୭	୩୮୨	୧୮୮
ଗୋଚରମ	୮୨୫	୨୨୩	୪୮୮
	୨୦୫	୨୮୨୭	୨୦୦୯
ବାଲେଶ୍ୱର			
ଶବ୍ଦଅଣ୍ଡିଷ	୧୨	୨୮୦	୪୬୭
ଶବ୍ଦଅଣ୍ଡିଷ	୧୧୨	୧୦୯୨	୪୪୬
ଭଦ୍ରଭୂଷଣ	୮୨	୮୮	୮୩୪
	୩୯୨	୨୯୪	୨୯୪

କବିତା ରୂପନାଥ ପଣ୍ଡିତ

ଭାର୍ତ୍ତମାନରେ କଟକରେ ଅଧିକବ ଗ୍ରୀବ-
ପତ୍ର ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଲୁଚ ହେଉଥାଏ ବଜ
ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ଥିଲା । ଗତହପାହରେ ଏକ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଗ୍ରୀବ ବଣ୍ଠିନୀ କରାଯାଇଲା । ଏ
ହପାହରେ ଥର ଏକ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଅଛି ଏଥାକର ନାମ ପିରନାମାରେ ଲେଖା-
ମାରିଥିଲା ଏହାକର ନାମ ଆରମ୍ଭଜେନାନ୍ତରେ
ଅଛି । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାରେ ବିଦ୍ୟା ରଚନାରେ ଏଥା-
କର କମଳା କରେଥ ଅଛି ଏକ ସଂଗୀଭ-
ବଦ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତେକ ବୃଷ୍ଟିର ଲୁଚ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି କେତେ କମଳାର ଶୁଣ ମଧ୍ୟ
ଏଥାକାରୀରେ ଥାଇ ସେ ସବୁ କୁନ୍ତମେ ପ୍ରକାଶ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏଥାକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯେ
ଦାର୍ଶିଣୀଭ୍ୟ ସଂଗୀଭବତା ବିଷୟରେ ଗୁଣୀ
ପୁରୁଷ ପ୍ରକର କରିବେ ଓ ଏପ୍ରଦେଶରେ ବିପ୍ର-
କାର ସଂକାଳ କଲନ ଅଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟକ
ହେବେ । ସଂଗୀଭବିଦ୍ୟାନୁଗ୍ରହିକୁ ସହିତ ଜର୍ଣ୍ଣା
କରିବା ତାହାକର ଏହାନ୍ତି ମାନସ ଏଥିଗଲ
ଆମ୍ବେମାନେ ଅଥବା ସଂଗୀଭ କାଣ୍ଡିକା କରିବିଲୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ କି ସେମାନେ ଏହାକ ସଜ୍ଜରେ
ଅଳ୍ପ କରିବାକୁ ଉତ୍ତାକଲେ ଆମ୍ବେମାନକୁ
ସହାଯୁକ୍ତ କାହାକ ସହିତ ପାଶକ କରିପା-
ରୁକେ ଗୋପିନାଥବିହାର ନିଃବ କାମରେ
ଯେଉଁ ଏହି ଏଠାରେ ଉପାହୋଇ ବିଦ୍ୟ

ହେଉଥିବା ଏହାଙ୍କର କୃତ୍ୟ ଅଟୁଇ ଏହି-
କରେ ତାମାଙ୍କର ପରିଚୟ ସବୁଧାରେ କିମ୍ବା
ପରିଚୟରେ ପାଇ ପାଇବା ।

ଭାବିତା ପରିମାଣ

ବୁଲିତମାର ତା ୧୦ ରିଶାଠାର ତା ୧୫ ରିଶ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାରତୀୟ ଥିବାକୁ
ଜନ୍ମିତ ଜାଗାର ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସୁଧର
ମେଷକାଣ ଉପରୁତି ହେଲାଣି ଏକିବ ଯେଉଁଥ
ସୁଧର ହେବାଥିଲୁ ପୂର୍ବେ ପ୍ରାୟ ଏପକାର ଦେଖା
ନ ଥିଲା ଓ ଅଗ୍ରମାନେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ବହୁତ
ବଳ ପ୍ରକାଶ ଦିଅଥିଲୁ ମାତ୍ର ହେଲେ ବର୍ଷ
ଦିଲୁ ଏତେବେଳେ ଅଜ୍ଞାନୀୟ ଦୋଷଥିବାର
ମହାକାର ବଳ ହୃଦୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକର
ଦେଇନାହୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇସ ଚର୍ବିଶର୍ଷରେ
୨୫ ହେବାଥିଲୁ ଓ ଜଗମାନମାନେ ପ୍ରାୟ ସବୁ
ଦୁଇରେ ଜୟା ହେବାଥିଲୁ ଏହି ଗୁରୁଦିନ
ମାଗତ ସୁନ୍ଦର ଦେଇଥିଲା ଏଥିରେ ଜର୍ମିନମାନେ
ତ୍ରିଦିନ ଜଣା ଅନ୍ୟର ଫଳାବୀ ବନ୍ଦୀ ଥର କେଇ-
ଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ କି ଏକଦିନ ୧୦୦୦ ପେନ୍ଦା ବନ୍ଦୀ
ଦୁଇଲେ ଓ ଅପରଦିନମନ୍ତରଙ୍କରେ ୨୦୦୨୦୦
ହନ୍ଦା ୪୦ ନେଇପରିବର୍ତ୍ତନ । ପାଇସ ନଗର-
ପରେ ତା ୧୫ ରିଶ ରୂପରେ ଜ୍ଞାପନ୍ତି
ରମ୍ଭ ହେଲା ବେବନ ଦିଲବଜାର ଗୋଲା
ଗରମାର୍ଗରେ ଅନେକ ଗୁରୁତପରେ ଏକ
କ୍ଷେତ୍ରେ ପଡ଼ନା । ଅଗ୍ରମାନେ ଏଥି
ଆଲାଦାହୁଁ ଅନ୍ୟାୟ ଥିବାର ବିବେଚନା
କି ନଗରର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରୁ ଲୋକମାନେ
କି ଅପଦିପଦ ସ୍ଥାନର କରୁଥିଲୁ ସେମାନେ
କି ଆପଦି କରନ୍ତି ଯେ କୋପକୁଳ ନଗରକୁ
ରାଜ୍ୟବାନ ନଗରଙ୍କ ହୀ ଓ ଟିକମାନଙ୍କ
ଜାନ୍ମର କରିବା ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା
ପାଇସର ଉଚିତ ଥିଲା ହେଉଁ ହୋଇ ନ
ଥାବୁ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିଲା । ବାଟୁଦିରେ
ଏପଦି ବନ୍ଦୀର ଅନ୍ୟାୟ ଅଟଇ ମାତ୍ର
ଏକ ଯେବେକାରର କମାନେ କେତି ରହ-
ନ୍ତି ତହିଁରେ ଏଥିପଦି କରିବା ହେବା ପାଇସ
ପଢ଼ିଲୁ ଜୀବିକର ଉଚିତ ଥିଲା ଓ
ବାହାରର ବୋଧ ବୁଝି ପ୍ରଥମାନେ
ପାଇସ ଦେବକୁ ହେଲା କରୁଥିବେ । ତଥାପି
ଓ ପିଲମାନଙ୍କ ବାହାରାଯିବାଧାରୁ ବାତ
କାର ଉଚିତ ।

ହୋଇଅଛି ଜଣାଯାଏ ପାରୁସବକଥା ପାଇଁ ଆମି
ପେଶଦିପରେ ପଢ଼ୁଣିଲାଣି । ଅନେକ ବିଳମ୍ବରେ
ଯୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ।

ସାଧ୍ୟାହିକସଂବାଦ

କଟକଳ୍ପାର ବିଦ୍ୟାଲୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର
ସାହିତ୍ୟର୍ଥୀଶ୍ଵା ଅଗାମୀ ଫେବୃଆରୀ ୧ ପ୍ରଥମ
ବୋମଦାର ଦିନ ହେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଅଯା-
ଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଦିପୋଠି ଉନ୍ନତିକଟକ ଅନୁ-
ବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ଉଚ୍ଚ ପରାପରାର ସମୟ ମାର୍ତ୍ତମାର୍ବ
ସମ୍ପର୍କ ହୋଇବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭାବନା ଥାଇଥାରି ।

ଗନ୍ଧାମହିର ଦିପେତୀକଟିଥେବେଳେ କର୍ମ-
ପାଇଁ ଏହାର ଜଣେ ଉତ୍ତରା ଜାଣିଥିବାଲୋକ
ବିବାର ଥୁଲ ଶାଖାରେ ସେ ସେପଦରେ ବନ୍ଧେଶର
ଜଣେ କୁମଠି କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ।

ଜଗତପ୍ରଦେଶର ହାରିଥେନ ସାହେବ
ଏକମାସର ଚାହୁଁ ପାଇବାର ତାହାଙ୍କ କର୍ମରେ
ବାବୁ ବରଦାଳାନ୍ତି ମଜୁମଦାର ଦିଗୋଟିଆରେ
କିମ୍ବା ଏକପ୍ରଦେଶ ଯାଇଅଛିନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାଙ୍ଗ ଶ୍ରୀଲଂ ଯେ ଗ୍ରାସୁକୁ ମାର୍ପଣକ
ସାହେବ କେନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାମର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ମଧ୍ୟକୁମା
ରାଜାକାଳ ଲାଇ ଅଭିଭୂତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଚୋଇଅଛନ୍ତି
ଏ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କବଳ ବାବୁ ଗଗେଷ୍ଟନ୍
ରାଜିଲା ପ୍ରଗାଂଧୀ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପୁଣ୍ୟକଲାଙ୍ଘ ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଦିଗୋଟିକଲେକ୍ଟରୀ କର୍ମର ବିଜ୍ଞାନ ହେଉଥିବା
ବେଳେ କିମ୍ବା ଅଧିକାରୀ ଦିଗୋଟିକଲେକ୍ଟରୀ
ହସ୍ତାନ୍ୟର ମରି ବସ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି କର୍ମର ନିୟମର
ବଳେ “କୋଧୁଅର ଜାହାଜର ନିତି ପାଇଁ
କରିବାର ଦିନ ଓ ଯେତିକାନମରର କର୍ମ-
ବଳର ଦିନ ନିର୍ମିଶ୍ଵର ଅଣାର୍ଥୀ” ରିଲ୍
ହନ୍ତି ଯେ ଧାର୍ଯ୍ୟକଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବେଷ୍ଟିତ
କାବ୍ୟରେ ଏଠାରେ ଦିଗୋଟିକଲେକ୍ଟରୀ
ଦିନ ନାହାନ୍ତି ହୋଇଲେ କରିବା ଆହିବାର
କିମ୍ବା ଦୁଆନ୍ତିରିବା ।

ମହିଷୁରୁ ପଞ୍ଚକଳିନୀରୁଙ୍କ ଅନୁଶେଷ
ମେ ବକ୍ତ୍ତନେଇ ଉତ୍ତିଆ ବଜାଲୋର ବାଲିକା
ମାଲୟଧାର ମାଦିକ ଠ ଗୁ ଛା ଦାନ
ବକାଳ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲା ।

ଇଣ୍ଡୀଆନ୍‌ପଦଳକୁ ଶେଷୀଯିନ ହୋଲାରୁ ଯେ
ଥାଲାର ନୂଜିନମହାନ୍‌କ ଅଧିକ ସଙ୍ଗର
ତତ୍ତ୍ଵପରିଶ୍ରବେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ କରିଥାବାବିନ୍ଦି ।

ଲୋକଙ୍କ ସୁଯୋଗାର୍ଥେ ସେ କିମ୍ବେଳି କାହିଁ
କରିଅଚନ୍ତୁ । ପ୍ରତିଦିନ ନିୟମିତ୍ୟବ୍ୟାରେ
କରେଇବାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ବିଶ୍ଵରୂପାର୍ଥ୍ୟ
ଦିବ୍ୟାହ କରନ୍ତି ।

ବମ୍ବେଇ ସାଇକୋର୍ଟର ଜଳ ଟିକିଲି ସାହେବ
ଏକ ମୋହଦମା ନିଷ୍ଠାତି ଦିଗରେ ଲେଖିଥାଇଲା
ଯେ କାହାର ଜୟଧର୍ମକ ବଧାରେ ସମ୍ମୁଖୀ
ଦିଶାସ କରିନା କିଣି ଅଟ୍ଟର ତ ନିଜର ଯେତେ
ମିଥିଧାରୀ ନିରଳରେ ଉପରୁତି ହୁଆଇ ଭାବା
ଅନ୍ତମାନ କଲେ ରଧ୍ୟନକ ଅଟ୍ଟର । ଏଥକୁ
ଫେରୁ ଅଟ୍ଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଧନ ଲୋର ତ ନାହିଁ
ବଜରରେ ବଦି ହେବାର କିଣି ।

ଅଭିଦାସନବାରର ଜ୍ଞାଯାଏ ଯେ ଗଲୁ
ଓ ଯମନା ନିର୍ବାଚନରେ ମୁକ୍ତଗତର ଉପରେ
ଶାକୁ ବିଥାଯାଏ । ସେଠାକୁ ଯେତେ ହଳନାଟା
ପୋଡା ହେବାକୁ ଅସର ଏକ ମହାଉପରେ
ଟ ଷ୍ଟଙ୍କ ଠାର ଟ୍ରେ ଯାଏ ଶାକୁ ବୁଲୁଛି
କୁଅର । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମହାଆୟୋତ୍ତ ଶକ କି
ଏହି ମନ୍ଦ ଯେ ଉପରେ ଶାକୁ ନେବାର
କବୁମ ହୋଇଥିଲା ।

କଲିବାର ଶିଥାବିଷ୍ଵାଗର ତାଇରେକଟୁର
ପ୍ରକଳ୍ପକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସିହାଲୟସରବିଷ
ଧ୍ୟାନୀର୍ଥମାନେ କ୍ଷୟସର ସାଂଘିକଟୁନିଜି
ପାହାଇଲକଟୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।

ଏବର୍ଷ ଛାଇବର୍ଷରେ କଥାଗୀପ ବଜା ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥିଲା ସବୁମୁଦ୍ରା ମା ୫,୫୨,୪୩ ଟଙ୍କା
ମିଳିରେ କଥାଗୀପ ହୋଇଥିଲା ଏଥର ଆନୁମାନ
କି ଉପରେ ପ୍ରାୟ ମ ୧୦,୨୦,୭୦ ଟଙ୍କା ହେବ ।
ଏ ଏଥରେ ଏଦେଗାଥିଲୁ କନ୍ତୁକର କିମ୍ବା ଫଳ
ହବାର ନୁହଇ ଏବରୁ ବିମାନରୁ ଯାଇ ଆନୁ-
ମା ହୋଇଥିବ ।

ବ୍ରଦ୍ଧଦେଶର ଧାନଚଷ୍ଟ ଏହିପାଇଁ ଅନୁଭବ-
କ ଅଟ୍ଟଇ । ଏବର୍ଷ ଅଳ୍ପକା ୨୦୦୦୦ ମାତ୍ର
ମିରେ ଥାନଚଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ପାଇଁ
୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଧାନ ପାଇଁ ଦେଇ ।

ଅଭ୍ୟବ ପ୍ରଥାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ତେ, ନଷ୍ଟାହେବ
ବାକର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡ ନବର୍ତ୍ତିର ହେବାର ପ୍ରିର
ାଇଥାର୍ଜ ଏପର ସଂଖ୍ୟାଧର୍ମ ମର୍ଗର୍ତ୍ତ ଜୀବାଯାବ
ନରଳ ବସେଥାହେବ ଅଭ୍ୟବେ ପ୍ରଥାନ
ଗୁରୁ ହେବେ ବୋଲ ତେଜନଗର ଦିନାବ
ଶରୀ ।

ବସନ୍ତର ସମ୍ମାନପଦ୍ଧତି ପ୍ରକାଶ ସେ ଗଜ-
ଗା ୨୮ ରଜରେ ସିହାରୁଷ କଲେକ୍ଟିଙ୍ଗ

ଏଲକା ମେହିର କିର୍ତ୍ତରେ ବେଳ ଦିଇ ପ୍ରକର-
ଠାରେ ସାମାଜିକ ତୁମିବନ୍ଧ ଦୋଷରୁଙ୍ଗ ।
ଏ ଅରୋକନର ମାର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାର୍ଥ ପୂର୍ବକୁ
ଥିଲ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତାଟପବାତ ଆହୁ ଏହା ଅଧି-
କାର ଅନ୍ୟମାନ ହେଲା ।

ଅଗମୀବର୍ଷକୁ ଉତ୍ସବମୃଦ୍ଧାବ୍ସ ଉଣାହେବ
ବୋଲି ଏକପ୍ରକାର ନିଶ୍ଚୟତପେ ଜଣଯାଇ-
ଅଛି ମାତ୍ର କେତେସବବ ଉଣାହେବ ହୁଏ
ହୋଇ ନାହିଁ ଲୋକେ ଠଙ୍କାଏ କି ଦେବତଙ୍କା
ଉତ୍ସବକ ଅନମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶୋରଥାର ଉଦ୍‌ଦିନପାଇଁ ବାବୁ ଭଗବତ-
ମହାକୁଳୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପ୍ରଦତ୍ତ ପାଇତୋଷିକର
ମଂକାଦ ଲେଖି ତାହାଙ୍କପାଇଁ ଶୋରଥାର
ସେତେ ହଜାର୍ୟମାନ ସଞ୍ଚାଦନ ହୋଇଅଛି
ପାଞ୍ଜଧର ଉଦ୍‌ଦିନ ଗାଲିବା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ତେଲିମ୍ବୁସ ସେ ସବୁକୁ ଉଦ୍‌ଦିନକର ପରିଶେ-
ଷରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ହେ ସମ୍ମାନୁ ଲେବ-
ମାତ୍ର ବାବୁ ଭଗବତ ମହାକୁଳପାଇଁ ମସ୍ତକର
ଠୋପି ବାହାରକର !”, ଆମ୍ବେମାନେ ହେଥ
କରୁଁ ବାବୁମହାଶୟ ଏଥର ବାକ୍ୟର ଛାଇନ
ନହନ୍ତି ।

ବସମ୍ବାଦ କୁଳରେ ପାଦ୍ମନିଧିର ବୋଲି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୁରୁକଲୋକ ଦେଖି-
ବାର ଦୁଃ୍ଖ ଓ ଯେତେବେଳେ କେହି ସେପରି
ଦେଖାଯାଏ ତେବେଳେ ଜାହାଙ୍କ ବ୍ୟାହ-
ଦେବା ଗର୍ବମେଘାଜର ଅଳିନ୍ଦ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଆହାର ଏଠାଲେକେ ସମସ୍ତେ କନ୍ଦିତ ଥୁକାଗ୍ରାସ
ବୋଧ ଦ୍ଵାରା । ଆମେମାନେ କହୁଅଛୁ ଯେ
ଓଡ଼ିଶାମାନେ କନ୍ଦିତ ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଗର୍ବମେଘ
ଓ ସର୍ବଜର ପ୍ରଦେଶର ଲୋକମାନେ ଜାଗର୍ତ୍ତ
ଥିଲେ ହେଉଗା ପରି ଏତେବାଳ ଅଶ୍ରୁବୁଦ୍ଧ
ରହିଥିଲେ । ଏବେ ଏଠାରେ ଦୂଷି ପତକାଳ
ନମନୀ ଏବେଶ ମଞ୍ଜଳ ହେଉଅଛୁ ।

ପାଇଅଲୁର ଗୃଜା “ ସ୍ଵାର ଅକ ଉଣ୍ଡିଯା ”
ପଦ ପାଇବା କାହାର ଅଗମିମାନ ତାଠେରଙ୍ଗରେ
କଲିବଜରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବେ ଏଥୁଆଇ
ଖେଳିବ କୁହକ ଦରବାର ହେବାର ସମ୍ମାନନ
ଅଛି !

ମୁଢ ସର ଦେନାରୀ ତରଗୁଡ଼ିକ ମୁହାର୍ଯ୍ୟ
କୋଣି କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠାପନ କମିତି କଲବରାରେ
ଗୋଟିଏ ସର ଦେଇଥିଲା । ଭେଦାବଂଶର କ୍ରୀ
ଅନ୍ଧାନ୍ଧ ବିଷୟ ସ୍ଥିର କରିବା ବାରାଣ୍ଣ ଗୋ-
ଟିଏ କମିଶ କମ୍ପକ୍ଟ ଦେଇଥିଲା । ହାରକୋର୍ଦ୍ଦ

ଜଜ ନର୍ମନୀଷାହେବ ଏକମିଟା ସମ୍ପଦ ହୋଇ-
ଅଛିନ୍ତି ।

ପଞ୍ଚାବର ଲେଖକୁ ଗନ୍ଧୀର ସେଇବେଳର
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତିମାହେବଙ୍କ ମୁଠୁମାଦ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ-
ରଣ୍ଡିଆ ଅଭିନ୍ନ ଶୋକର ସହଜ ଗଜେଟରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏ ମହାପଦ୍ମଟଙ୍କ ନନ୍ଦ-
ରହେ ହସି ଅଗେହଣ ପ୍ରକାଶ ବ୍ରମଣ କର-
ଥିଲେ ଏକ ଫଟକ ନାମ ଦେଇ ବନ୍ଦନ କରିବା
କାଳରେ ଫଟକ ଯଥେଷ୍ଟ ଦିଲ ନ ଥିବାର
ହାରିଦାରେ ଆଗାତ ଲାଗି ହାରିଦାରହର ସେ
ତଳେ ପତିଗଲେ ଓ ସେହିକାଳରେ ସେ ଗୁର୍ବ-
ର ପୀତ୍ରା ଲାଗିଲେ ଜହିଁରେ ଜାହାଜର ପ୍ରାଣ
କାମ ହେଲା । ଏହାଜର ମୁଠୁରେ ପଞ୍ଚାବର
ଅନେକ ସତ ହେଲା କାରଣ ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ
ଶାଶନକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ ।

ଭାରମୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଅବିଦ୍ୱାରୀ ଯେ ଶ୍ରେନିକ
ପ୍ରଥାନ କେଜନରି ପ୍ରିମ ସାହେବ ନଗରମାନ-
ରେ ପ୍ରମଣ କରି କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ଭାବକୁ
ଲୁକ୍ଷକର ପିଣ୍ଡୋଳରେ ଘଲି ମାରିଲେ ଦୂରତ୍ତରେ
ଖୁଲ୍ବ ଭାଙ୍ଗ ଦେବରେ ଲାଗିବାର ଅଳ୍ପଶରକେ
ପ୍ରାଣ ଭୟାବଦିଲେ । ଶ୍ରେନିର ବିପ୍ରୋତ୍ତମ ଉତ୍ତାପି
ଏହାଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିଥିଲା ଓ ନୁହନେ
ମହି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ପଗମର ବିନ
ବିନ୍ଦୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନଥିଲା ଏହି ସକାଗେ
ଦେବକୁ ସମ୍ମାଳି ରଖିଥିଲେ ଏହାଙ୍କ କରନ୍ତେ
ଦେଇପ ପୁଣ୍ୟମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ କୁହାମାନ
ନ ପାରେ ।

ଏମ୍ବୁଟିର ଘୋଷାଇତିର ଗତ ଅସୁଦେଶକ-
ରେ ବାବୁ ବଜେନ୍ଦ୍ରଲାଲମିଶ କରଇବର୍ଷର ପ୍ରାଚୀ-
ତଳ ହାତି ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠକର୍ତ୍ତଙ୍କରେ
ଅନୁମାନ ପ୍ରଥମ ଛାତ୍ରରେ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦର୍ମଧ୍ୟ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ବର୍ଥମେ । ବିଜ୍ଞାପନ ମହିତ ହେଲେ
ତହାର ବନ୍ଦାନ ପାଠକର ଛଣ୍ଡାର୍ଥ ।

ବନ୍ଦଳା ବ୍ୟକ୍ଷାପକ ସଙ୍ଗର ଜତ ଜାଗର
ଶର ଅଥବେଶନରେ ମୁକ୍ତିଶୋଭନରେ ଯାଦି କା
ରହିବା ନିମିତ୍ତ ଉତ୍ସାହର ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ଆଜନର ପାଶୁଲପି ଶ୍ରାସକୁ ଛଡ଼ନ୍ତିଥାହେବା
ଅଗର କରିଥିବେ । ଏଥରେ ବେଳେ 'ଆମା-
ନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଦେବ ସଂଶେଷ ଜଣାଯାଇ-
ନାହିଁ ।

ଏଥର କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟପେ ଜଣାଗଲାଣି ଯେ ସବୁ
ଉଚ୍ଚଲୟମ୍ ପ୍ରେମାହେବଳ ଭାବାର କିମ୍
ବାମେଲ୍ ପ୍ରେମାହେବ ଦଳଜାନ ରୈଫ୍ଟିକାନ୍ କିମ୍

ଶ୍ରୀ ପଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । କାମେଲିବାବାବନ
ଏଠାକୁ ଦୂର୍ବଳ କମିଶନରୁଙ୍କ ସବୁପଥ ଦେଇ
ଆସିଥୁଲେ ଅଜୟବ ଅଧିକ୍ୟାଲେବେ ଜାତୀୟର
ଶୁଣର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବିଲୁ । ଏହାକି
ପଦପ୍ରାପ୍ତ ସମାବେଶ ବଜ୍ରଲାଗେ ସମସ୍ତବର
ମନୋମାତ୍ର ଅଠର ।

ଗର୍ବ ସଂକ୍ଷାନ୍ତିଦିନ ଅମ୍ବାର ମାନକୁ କେବଳ
ମୁକ୍ତି ଦିଅଗଲା ମାତ୍ର ଅଳିପୁର ଜେଲର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଦିଇ ହୋଇ ବାବାରବା ସମୟରେ ପାଞ୍ଚମୀମୁଖୀ
ଭଗେ ପୁଲିସ୍ ଉତ୍ସବରେ ଜାହାର ପୁଲିମାର
ଏକ ଡ୍ରୋବଣଶ୍ଵାସ ଗିରଧାର ବର ପାଞ୍ଚମୀବାବ
ଦେବଗଲେ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଏଥିପି ବିପତ୍ତିରୁ
ରେତେବାରୁ ସେ ବିଜାଗନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିର କେବେ
କଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ଜାହା ଅନୁମାନ କରିବାର
କଠିନ ଯାହା ହେଉ ଏଥର ଏହାକର ଫଳର
ହେବ ।

ପାରସ୍ଯଦେଶରେ ବୁଝି ହେବାର ଚାରି
ଦୟାପତ୍ର ଆଛି । ବାଦସାହ ଅକ୍ଷୟ ଲଞ୍ଜୀଯାବାର
ପ୍ରଜାଧରମନ୍ କରି ନାହାନ୍ ଗୀତ୍ . ପତ୍ରକୃତ
ଜଣାଯାଏ । ପ୍ରଜାକ ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ହେବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନ କରିବା ବଡ଼ ବଜାକର ଆପଣ ।

ପାରୁ ନଗରରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିଷ ହୋଇ
ରହିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉନ୍ନତ
ଜାପାନଦେଶୀୟ ଓ ଅଛିଲୁ ସେମାନେ ଲିଖିଲୁ
ନଗରର କନ୍ଦମାନଙ୍କୁ କାଥାରେସବଳେ
ସଂକାଦପରିଧି ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପଥ ଲେଖି ବେଳାରକାହିଁ
ଡାକବ୍ୟାପ ପ୍ରେରଣ କରିଲୁ । ସେମାନେ ଲେଖି
ଅଛିଲୁ ଯେ ଭିନ୍ନ ନଗରର ବାହାର ଅପିକାର
ସେମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ମାନସ କାରଣ ସେଠାରେ
ବୋଜା ଓ କୁଳୁର ମାତ୍ର ବିଜା ଥିଲ କିନ୍ତୁ
ଜୀବବାକ ପାଇଁ ଜାହନି ।

୧୦୩

ବାରୁ ଗ୍ରଥାମୋହନ ଦୀର୍ଘ କୃତଙ୍କ ନିଜ
ନିମାଇଚର ଦୋଷ ଉଚ୍ଛବନ ଅଶ୍ଵାମୟ ।

ଏହି ଉତ୍ତଳମାପକା ସହର ଦିନକ ଦର୍ଶନ-
ଦକ୍ଷାର କୃତ୍ତବ୍ୟ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାକଳି ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ
ମହାର ଓ ଶ୍ରୀଗଜ଼ ଦେଖିଲା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଭାବନାପିଲ୍ଲା ଜା ୨୫ ମାତ୍ର ମାତ୍ରେ କଳଣଶୀ ସଙ୍ଗ ୧୦୦ ମମିହା

ବ୍ୟାପାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଇତିହାସ ୧୯୨୦ ବାଲ ପ୍ରଥମ ପଣ୍ଡାନ
କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ

	କ୍ଷେତ୍ର	ପାଇଁ ଦେଇଲାଗଲା	ପାଇଁ ଦେଇଲାଗଲା
୧	କାନ୍ଦିଲାର ପାଇଁ	କାନ୍ଦିଲାର ପାଇଁ	କାନ୍ଦିଲାର ପାଇଁ
୨	ବଳରୂମ ଘୃଣାଯୁକ୍ତ ବାରାଜିହା	ମ	ବରଷ
୩	ବାଜାନାଥ ମିଶ	"	"
୪	ଦହମାଳାଚରଣ କେନା	"	"
୫	ପ୍ରିୟକାଥ ଉଠିଅବର୍ଗ	"	"
୬	ସତ୍ତାଥ ବଜାଲ ବାରାଜାଠି	ଦୁ	"
୭	କିଳ ପୁଣ୍ୟ		

କେଣବସାମନ୍ତର୍ଗ୍ରୟ	ଜିଲ୍ଲା ଗଃ ବଂ ବିଂ	୧ ସ୍ଥିତି
ରିପୁନାଥ ଦତ୍ତ	ପୁଷ୍ପ କଂ ବିଂ	୨ ସ୍ଥିତି
କରନ୍ଦିଲ୍ ଉ ଦାସ	;	୩ ସ୍ଥିତି
ଗୁମ୍ଭାମା ଦୋଷଗ୍ରୂ	ଜୁବିଧା ଗଃ ବଂ ବିଂ	୪ ସ୍ଥିତି
କର୍ମମୋହନ		
ମୁଖେନାମାଧ୍ୟ	କର୍ମମୋହନ ଗଃ ବଂ ବିଂ	୫ ସ୍ଥିତି
	କିଳ୍ଲା କଟକ	
ଦେବ ମନ୍ତ୍ରିଧାର	କଟକ ବଂ ବିଂ ୧ ମ	୬ ସ୍ଥିତି
ଜନନାଥପ୍ରସାଦ ଗ୍ରୟ	" "	୭ ସ୍ଥିତି
ଶାପଚରଣ ଦସ୍ତୁ	" "	୮ ସ୍ଥିତି
ଯଦିନାଥ ସାମଲ	କେଳାନାଳ	୯ ସ୍ଥିତି
ବିଦ୍ରୋହାଜନ ଦେବ ମହାଶ୍ରାମନ ଗଃ ବଂ ବିଂ	" "	୧୦ ସ୍ଥିତି
	କିଳ୍ଲା କାଳେପୁର	

			ମେଲା	ଦର୍ଶକ
୧	ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଚୀକାଥ ପ୍ରଧାନ	ବିନ୍ଦୁଜିତ୍ତା	୧ ମେଲା	୧ ଦର୍ଶ
୨	ଶ୍ରୀଚତ୍ରନ୍ଦୁ ମନ୍ଦୋଳପାତ୍ରାୟି	"	"	"
୩	ମର ମରିଲ	ଦୋଳପାଇ	"	"
୪	ପୃଥିରନ ମହାପାତ୍ର	ବଗୁରୁଲ	"	"
୫	କମରାଥ ମହାନ୍ତି	ଶୋଇ ଗ,ବ,ବ,	"	"

କଲୁ ପ୍ରଥା		
୧ „ ସୋମନାଥ କାନଟ ॥୭ ବିମାପତ୍ରା	୫	୫
୨ „ ଗୋକୁଳ ନାୟକ	ପିପଳି	୫
୩ „ ବିଶ୍ୱନାଥ ଦେ	କଟ୍ଟକ ବଂ ବଂ । ସ୍ତ୍ରୀ	୫
୪ „ ବିଦ୍ୟାଧର ଘାସା	”	୫
୫ „ ଗ୍ରହମାଧବ ଘାସ	ଶୁଭବାଗ	୫ ମୁ ଶ୍ରୋଣୀ
୬ „ ବ୍ରୋଲାନାଥ ଘଲଘଥ ମହାମଂଦିଷ୍ଠର ଗ, ନ ବିଂ	”	୫
୭ „ ରଜନବେହାର	ଚିରକା	୫
୮ „ ପୂର୍ଣ୍ଣକନ ଘାସ	ପବାମଧୁର	”
୯ „ ଘଲଘଥିଂହ	ଭାବୁକୋଟ	”
୧୦ „ ଧନେଶ୍ୱର ଘନ୍ତନାୟକ କୋଗର	”	”
୧୧ „ ନିମଲଭିତ ଶ୍ରୀଦଗନ ପୁ ଶ୍ରୋଣୀରେ ଉତ୍ତାର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅଥବା		
ବୃତ୍ତି ନାୟକୀ ।		
ଶ୍ରୀଦମାନଙ୍କର ନାମ	ବିଦ୍ୟାଳୟର ନା	କଲୁର ନାମ
ଶ୍ରୀ ଯଦୁନାଥ ଘୋଷ	ବାଂସତତା	ବାଲେଶ୍ୱର
ଶ୍ରୀ କିମ୍ବାଥର ଘାସ	କଟ୍ଟକ ବଜାବିଦ୍ୟାଲୟ	କଟ୍ଟକ
ଶ୍ରୀ ଦେଖେବନାଥ ଚନ୍ଦବର୍ତ୍ତୀ	”	”
ଶ୍ରୀ ଶିବପ୍ରସନ୍ନ ମିଥ	ବାଂସତତା	ବାଲେଶ୍ୱର
ଶ୍ରୀ ବଳରୂପ ଦାସ	କଟ୍ଟକ	କଟ୍ଟକ
ଶ୍ରୀ କୌଲାଶ୍ରମ ଶିମୁଳି	ବାସତତା	ବାସତତା
ନିମଲଭିତ ଶ୍ରୀଦଗନ ପୁ ଶ୍ରୋଣୀରେ ଉତ୍ତାର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ନୃତ୍ତି ନାୟକୀ		
ଶ୍ରୀଦଗରେ ନାମ	ବିଦ୍ୟାଳୟର ନାମ	କଲୁର ନାମ
୧ ଶ୍ରୀ ସୁଧାର୍ତ୍ତ ପରମାଦ ପାଲିତ ମେନ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀଲ	”	ବାଲେଶ୍ୱର
୨ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଷଣ ଦାସ	”	”
୩ ଶ୍ରୀ ଚରନାରୂପ ମହାପାତ୍ର	”	”
୪ ଶ୍ରୀ ଗୋଲକଚନ୍ଦ୍ର ଘୋଷ	ପେଣ୍ଟା କୋଲେପଞ୍ଚମୁଲ	”
୫ ଶ୍ରୀ ସୁନ୍ଦର ନାଗମୟନ ଦାସ	”	”
୬ ଶ୍ରୀ ଉଦ୍‌ଦନାରୂପ ଦାସ	ମେଣ୍ଟାକୋଲେପ	ବାଲେଶ୍ୱର
୭ ଶ୍ରୀ ପର୍ବତୀଜନ ଦତ୍ତ	ମାରବାଣୀ	”

()

୮ „ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ପାପ		"	"	"
୯ „ ମଧୁନାଥ ହାଲପାର		"	"	"
୧୦ „ ବୈଦିନାଥ ପାପ		"	"	"
୧୧ „ ବୈଦିନାଥ ଦେ		"	"	"
୧୨ „ ଅନୁଧାତରଣ ଦାସ		"	"	"
୧୩ „ ଗୈରିବନାଥ ରତ୍ନ	ବାପୁଜୀର ବ,	"	"	"
୧୪ „ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରସାଦ ଦାସ		"	"	"
୧୫ „ ନବଦୂତବୟକ୍ତ ଗୁଣ୍ଡ	ଶୋଭ	"	"	"
୧୬ „ ବୃଦ୍ଧମତ୍ତ୍ଵକୁ ନନ୍ଦାପାଦ		"	"	"
୧୭ „ ଶ୍ରୀବନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦ		"	"	"
୧୮ „ ବୈକୁଞ୍ଜନାଥ ଯୋଷ	ବୈକୁଣ୍ଠ	"	"	"
୧୯ „ କରୁଣାକରଣାଧ୍ୟ	ରଦ୍ଧନେତ୍ର	"	"	"
୨୦ „ ହରହର ଦାସ	ପୁରୀ—ବଜଳା	ପୁରୀ	"	"
୨୧ „ କିମାଇତରଣ ଦର୍ଶ	ପୁରୀ—ବଜଳା	ପୁରୀ	"	"
୨୨ „ ଗୌରଜଗନ୍ମାନ ଦାସ	କଟକ	କଟକ	"	"
୨୩ „ କଗନ୍ମାଥ ଦେହାରୀ		"	"	"
୨୪ „ ଗ୍ରଥମୋହନ ଦାସ		"	"	"
୨୫ „ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ମନ୍ଦି		"	"	"
୨୬ „ ଗ୍ରଥାଗୋବିନ୍ଦ ଗୁଣ୍ଡ	ମହାଶ୍ରାମ	"	"	"
୨୭ „ କିନୋଦିବକୁ ବନ୍ଦେନାଧ୍ୟାୟ ଅସୁରେତୁର		"	"	"
୨୮ „ ଦ୍ୱାରକାପ୍ରସାଦ ସିଂହ		"	"	"
୨୯ „ ନାଳଧାରୀ ଦାସ	ଚେକ୍କାନାଳ	"	"	"
୩୦ „ ଜଗନ୍ନାଥପ୍ରକଳ୍ପକ		"	"	"
୩୧ „ ଦୀପରତ୍ନ ଦାସ		"	"	"
୩୨ „ ଉତ୍ସନ୍ନାଥ ଚଉଥୁରୀ	ମହାବିଂହିପୁର	"	"	"

୩୩ „ ମାନ୍ଦ୍ରାଶ୍ଵରକୁ ମିଶ୍ର	ଦୋଲପାହା	କଟକ
୩୪ „ ବାମୋଦର ପଟ୍ଟନାୟକ	କଟକ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ	କଟକ
୩୫ „ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାତ୍ରିଏ ଗୁଣ୍ଡ	"	"
୩୬ „ ମଧୁନାଥ ଯୋଷ	"	"
୩୭ „ ପୁଣୀଶ୍ଵର ସେନ	"	"
୩୮ „ ଚିନ୍ମମଣି ଦାସ	"	"
୩୯ „ ସେଜ ଅବପ୍ଲା ରହମାନ	"	"
୪୦ „ ଦ୍ୱାରକାନାଥ କପ୍ତ	"	"
୪୧ „ ଗ୍ରମକୁଷ ଦାସ	ଶୋଭାରଥୀ	ପୁରୀ
୪୨ „ ପତିତପାଦନ ଯୋଷ	କମରକ	ବାଲେଶ୍ୱର
୪୩ „ ଯଦୁନାଥ ଯୋଷ	ଯାତ୍ରିପୁର	କଟକ
୪୪ „ ଉତ୍ସେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଗୁଣ୍ଡ	"	"
୪୫ „ କୃମସରେ ଯୋଷ	"	"
ଉତ୍ତମାଶ୍ରମ ନମୁନିତ ପ୍ରଦଗନ ମାଇନାରକୁଣ୍ଠ ପାଇଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ନାମ । ବିଦ୍ୟାଲୟର ନାମ । କିଲ୍ପ । ଶୋଶୀ କେରେବନ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବେ ଶ୍ରୀ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଗୁଣ୍ଡ ଜାଜିପୁର କଟକ ୯ ମିନ୍ଟ୍ କଷି ଶ୍ରୀ ବଗବତ ନନ୍ଦ ଶୋଭା ପୁରୀ ୬ ମିନ୍ଟ୍ , ବର୍ଷ ନମୁନିତ ପ୍ରଦଗନ ମାଇନର ପଣ୍ଡାରେ ଯୁ ଶ୍ରୋତର ଉତ୍ସୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।		
ବାଲକଙ୍କ ନାମ	ବିଦ୍ୟାଲୟର ନାମ	କିଲ୍ପ
୫ ଗୌରବକୁ ସେନ	କଟକ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ	କଟକ
୬ ଶୋଭାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦସ	ଯାତ୍ରିପୁର	"

ଜ୍ଞାନମୂଳପଦ ଦେଖି

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶତମ ୨

{ ଜାର୍ଗର ମାହେ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ମଧ୍ୟମିତାମୁଁ । ମାତ୍ର ଦିନର ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଶକବାର
ଦିନେଶ୍ଵର }

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାତମାସୁଲ୍ ଟ ୩

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଚର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସର ଭାଇଲିଧମ ଗ୍ରେ ସାହେବ କର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗର କାଳ ଦେଖି ଗବଣ୍ଡିମେଳା ଉଣ୍ଡିପ୍ରାରୁ ଖାରୁ ବିଷ-
ସରେ ଏହି ପଦ ସହିତରେ ଥିଲା । ତନବମ-
ଶକ୍ତି ଅଧିକ କରିବାରେ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାନମାନ
ଦେଇଥିଲା ତାହା ନାହାବିଦୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାରେ
ଗଠିତମେଳା ଉଣ୍ଡିପ୍ରାରୁ ପରିଚାଳନାକୁ ଏହି
ପାଞ୍ଚମିତିମାତ୍ରରେ ଏ ଅରନ ତନାରେ
ଗଠିତମେଳା ପଞ୍ଚମରେ ଅଧିକ ଅଧିକା ଏଥିରେ
ଲୋକଙ୍କର ମନେ ବୁଝି ଦେଇଥିଲା ଓ ଅଲ-
ଦ୍ୟ ଅପରିମାଣ ଗତେଇଅଛି । ସାଧାର-
ଣମୁକ୍ତ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନର ଏପରିମାଣ ପୂର୍ବରେ
ନାହିଁ ହେ କରିବାରର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା
ଓ ଏହିକର ବୃଦ୍ଧିଧାର ଧନ ସଂକ୍ଷିତ ତଳାବା
ପରାଣେବା ଉତ୍ତର ଦେଇ ଗବଣ୍ଡିମେଳା
କଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବୋଦୀନେ ଲେଖିଲେଖି
କବିତାରକର ଏକଥ ନତ ଶବ୍ଦ କରି ଅଜ୍ଞାନ
ଅଜ୍ଞାନ କେବଳ ତେ ସେ ଯେ ଏଦେମାପୁ ଲୋ-
କଳ ମନର କବ ମୁଦରମଣେ କୁଣ୍ଡର ତାହା
ଏଥରୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛି । ଗବଣ୍ଡିମେଳା ଲାଗି-
ଯା ଯେବେ ଏହି ମନ୍ଦିରମାର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି
ତେବେ କେତେ ହେଲୁ ବିଷୟ ହେବ ବର୍ଷନା-
ତାକ ।

ସରକାର ଜଳପ୍ରଣାଳୀ ସର୍ବଜୀବ
ବିଷୟ ସଂଗୋଧନ ।

ସନ୍ ୮୨୯୫ ମଧ୍ୟମ ଅକ୍ଟୋବର ମାତ୍ରରେ
ଯେଉଁ କବ୍ୟମାଳା ପ୍ରମରଚ ହୋଇଥିଲା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କାମିକ୍ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲାମାତ୍ରରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ନନ୍ଦନ କରିଥାଏ କରିଲାମାତ୍ରରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କରିଲା କରିଲାମାତ୍ରରେ ସରକାର
ହୋଇଥିଲା । ତରୁ କବ୍ୟମାଳାକୁ ମର୍ମ ଏହି
ଯେ ରେବନ୍ଦ ସମ୍ପର୍କ ଓ ତାଙ୍କ ତେଷ୍ଟା-
ମାନେ କର ଯାଇଥିବା ତୁମ ଏହି ବ୍ୟାପକ
ତୁମାବ ବିବରର ଦେଖିଲୁହେ ଓ ବୁନ୍ଦି ପରି-
ମାର ମାଧ୍ୟମାବ ବା ବିନୋଦସ୍ଥ ଜଳପାନ୍ତି
ବୁନ୍ଦର ତାହା ଛପରେ ଦେଖି କରିବାର
ବିଷିକ ତାହା ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବେ । ତରୁ ତେବେ
ବିଷୟ କର କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥ କରିବ ଶର୍ତ୍ତା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରେ ଦୌରାନ କହାନ ଉପରୁତି
ହେଲେ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଅଥବା ତାହାକୁ ତେଷ୍ଟାକୁ ବ
ଅଣିଷ୍ଟକୁ ତାହା ବିନ୍ଦରକର କିନ୍ତୁ କରିବେ ଓ
ତେଷ୍ଟା କି ଅଣିଷ୍ଟକୁ କର କରି କରିଥିଲେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକରେ ଦେଇ ଅପିଲ କରିବାରୁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏକମାସ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵପ୍ନକୁକୁଟିରେ
ଅପିଲ କରିବେ ଓ ଏ ଅପିଲ କିନ୍ତୁ କୁଢାନ୍ତ
ହେବକଳ ସେତନ ବା କଳ ସରକାରର ଯେଉଁ
ଶର୍ତ୍ତା ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ତାହା ବାହାରୁ କେତେ
ଦେଶପତିକ ଏ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ମର୍ମ କରି
ନେତ୍ରି ହେବ ଓ ରେବନ୍ଦ ସ୍ଵପ୍ନକୁ କରିବିନ୍ଦାନ୍ତି
କରିବେ । ଗାସାଧକ କୋଳକୁ ଯେ

ହେବ ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ରେବନ୍ଦ ସ୍ଵପ୍ନକୁ କରିବାର ଦେବପାଇଁ ଗବଣ୍ଡିମେଳା ବିଶ୍ୱ-
କୁଦ୍ରି କରିବାର ହେବ ତାହାକୁ । ସାଥୀରା ଅ-
ବିଷୟରେ ଯେମନ୍ତ ଲୋକ ରେବନ୍ଦ ଦେଖିବା
ଅଦ୍ୟକର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ବରନ୍ତି ଜଳକର-
ବିଷୟରେ ଯେତେ କାହାର ହେବ ପାଇଁ
ବିଷୟ କୁହା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏ ମହିମା କାପତ-
ମାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିନିର୍ମାଣ କରିବାର କାହାର
ବିଷୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ଦର ଅଧିକ କରିବା
ବିଷୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା କରିବାର
କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ତେବେ ତେଷ୍ଟାକଲେଖାର

ଅପ୍ରାଦ୍ୟମାତ୍ର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ତେବେବାବି-
ନାନେ ଉତ୍ସବର କି ପାଇବାର ଦେମାକରର
ଯେଉଁ କରିବାର ପ୍ରକାଶ ଧରୁ ତାହା ଏଥରୁ
ବୁନ୍ଦିବାର ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ହୋଇଥିଲା । କବଣ୍ଡିମେଳା-
ବିଷୟ ମନ୍ଦର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
ପଦ୍ଧତା ନେଇ ଦୁଇଟା ତେଷ୍ଟାକଲେଖାକରିବା
ତାହାକୁ ବିଥିବିବ ଓ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏହିପର
ପରାଣା ବସ୍ତୁତ ହୋଇ ଜଣେଲେଖାର ତେଷ୍ଟା
ନେତ୍ରି ହେବେ । ଗାସାଧକ କୋଳକୁ ଯେ
ତେବେବାରେ ଯେତେକାର ବିଦେଶୀର୍ଦ୍ଦୁର ହେବାର
କାହାର ହେବେ । ଗାସାଧକ କୋଳକୁ ଯେ

ଅଟଇ ଏଥରେ ଓଡ଼ିଶାବିନିମାଳେ ସକ୍ଷୁ
ହେବେ ଏବଂ ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଉପଯୁକ୍ତ
ଫାନ୍ଦୁପରିବର୍ତ୍ତନ-ପ୍ରତି ହେବେ ।

ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ହେଲୁଣ-
କଲେଜ୍ଟର ପଦ ଦେବାର୍ଗ୍ରାମ ଅମୂଳକଳେଜ୍ଟର କନ୍ତି-
ଗନ୍ଧର ବବନସା ପାହେବ ଯେଉଁ ପ୍ରଦାବ କରି-
ଅଛନ୍ତି ତାହା ସର୍ବପାଠୀରଣର ମନୋମାଳ
ଅଞ୍ଚଳ ମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଥର୍ଥକୁ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ବିନିଶନର ସାହେବ କେତେ-
ଶୁଣିଏ କିମ୍ବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିକର କବର୍ତ୍ତମାଣଙ୍କର
ମଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚାରଣ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା କେତେ-
ଦିନେ ଫେରିଥେବି ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଆମୁମାଳକ ଲେଖନକାରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଆଉ ଏବା-
ମାତ୍ର କର୍ମରେ ଉତ୍ସବେ ଓ ଉତ୍ସତାର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ଜୁର୍ବ ବାମଲକାହେବ ଉକ୍ତ ପଦରେ ଅଭିଭୂତ
ହେବୋ । ଯେବେ ହଞ୍ଚିବା କଷ୍ଟଭିତ୍ତିରେ ତେବେ
ତଳ ନୋହିଲେ ତନିକିମାନ ବୁଝାରେ ବାହା-
ରିବିବ । ଆମୁମାଳନେ ବିନିଶନର ସାହେବଙ୍କ
ପ୍ରଦ୍ୱାଦିକ ବିଷୟମାନ ଦେଖି ନାହିଁ ସୁଜଗଂ ସେ
ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାନ କହି ନ ଯାମ୍ଭ ମାତ୍ର ଭରପା
କରି କି ଯେଉଁ ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ-
ପଦାଳର ବରିବାରୁ ଉଛୁକ ଦେହାରଥରକୁ
ଦେବାର୍ଗ୍ରାମ କରିଥିବେ ।

ପ୍ରକଳନ ଅବସ୍ଥା

କେବର୍ଷର ଛନ୍ଦଶୈତିଆ ପାଳକ ହେଉଥି
କ ଯତ୍ତମାନରେ ଧୟକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲି ତେ
ଏ କର୍ତ୍ତା କେବର୍ଷ ଲୋକଙ୍କର ଜଗାମ ହେବ
ତାହା କାହିଁକାର ମହୀୟ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ହୋଇଥାଏ
ଏତେବେଳେ ଅସୁକାଣ୍ଡ ଧୟକ ଚନ୍ଦ୍ରଗତି
ହେଲାଏ ଓ ଗେଲାଏ ମହାକଳମାନେ ମଧ୍ୟମଳ୍ଲି
କାହାକାହିଁରେ ପରି କେତେ ଗୁରୁକ ବିଶି-
ଳେଖି ତ ଆର ସାବଧ ଦେଉଥାଇନ୍ତି । ଏଥକୁ
ଦେଖିଯାଏ ଯେ ଏକମାତ୍ର ଜିଲ୍ଲେ ଧାନର
ଯେତେ ବୁଦ୍ଧ ତାହା ଉଠା ହେବାରୁ ଅର-
ମୁ ହୋଇଥାଏ ଏ ମନ୍ଦରେ ଜାଇ ଉଗ୍ର
ହେବାରୁ ଧୟକ ବିନ୍ଦୁର ହୋଇ କି ଥିବାର
ବୋଧ ହୁଅର ଓ ଆହୁତି ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୋଧ-
ସଲରେ ଧାନ ଶୋଷିଲେ ହଜାରରେ ନିଲୁମାହିଁ
ଜମିଦାରମାନେ ବର୍ଷକୁହର୍ଷ ଯେତେଥି ପ୍ରକାଶ-
ପାଇଁ ବିଜ୍ଞି ଧାନ ଫୁଲିବାରୁ ତାହା ପାପ ହେବ
ନାହାନି ଓ ଦେଖିଥାନ ସହିବାରେ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷ

କାନ୍ତର ହେଉଥିଲାନ୍ତିରୁ । ଏବେଳା ଘରନା ଅଛିଠାରୁ
ଦେବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରି-
ଅଛି ଯେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ କଷ୍ଟ ପଡ଼ିପାରେ ତେ
ଆଜ ଭାଷରେ ହିଂକା ଓ ପରୁବର୍ତ୍ତ ଅବରେ
ଯେମନ୍ତ ବିପତ୍ତି ପଞ୍ଚଲ ଉଚ୍ଚର କଷ୍ଟର ଶରୀର
ଦେବାର କଣାଯାଏ । ଲୋକେ ବୋଲାନ୍ତି ଯେ
ରେଳଙ୍ଗାମାନେ ବିସ୍ତର ଗ୍ରହଳ ଦିୟିବରବାର
ଏମନ୍ତ ଘରନା ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ରେଳଙ୍ଗାଙ୍କ ଗ୍ରହଳ ଦିୟିବା-
ରେ ଲୁହ ଅଛି ମାତ୍ର ବିସ୍ତର ପରମାଣରେ ବିଲି-
ଲେ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଶଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ହୋଇ-
ପାରେ ସଂକ୍ଷିର୍ତ୍ତ ଅବହାଦର୍ଶନରେ ବୋଧ ହୁଅର
ଯେ ବେମାନଙ୍କ ଆଜି ଗ୍ରହଳ ଦେବାର ଉଚିତ
ନୁହଇଗାଇ କରିଲେ ଅବଶ୍ୟକ ଅପେ ଅଲଗ
ହୋଇଦିବେ ମାତ୍ର ସେସରକି ଆଜି ଦେବେ-
ଗୁଡ଼ିଏ ଦିଶୁଥିବେ ଓ ଜାହିଁ ରେ କଷ୍ଟ ଦିପାରେ
ମାନ୍ତ୍ରିକରେ ଗ୍ରହଳର ବାର ଜାଗା ଦୋଇଥିବାନ୍ତି
ରହିବା ଥିଲା ଯେ ଏଠାର ନିସ୍ତର ଗ୍ରହଳ
ରସ୍ତାମା ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହା
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇଥିଲୁଁ ଯେ ସବୁ
କାଣ ଜଳପ୍ରଣାଳୀ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବାଦୂମିଳାଙ୍ଗୁ-
ରେ ଘର୍ଷ ଭଲ ହୋଇଥିବୁ ମାତ୍ର କାହା ଠିକ
ନୁହଇ । ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କ୍ଷତି ଦ୍ୱାରା ହୋଇ-
ଅଛି । ଅସମୟରେ ସବକାଣ କାଲମ କଳ
ଶ୍ଵରଦେବମର୍ତ୍ତାନ ଧାନ ଦୁଃଖୀର ପରଳ ବସ୍ତରଜାଗା
ହୋଇଥିବୁ । ପୁଣି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ କଣ
ଦୂର ଆସୁ ହୋଇ ନାହିଁ । କୁଣ୍ଡ ପାତ୍ରରେ
ଦୂର ରହି ପଚିଆଇଥିଲୁ ଓ ଲୋକେ କରାଯାଇଥିଲୁ
ଏ ଧାନ ଫେଣ୍ଟାମାନ ଏକା କଟିଅଶ୍ଵାରିନ୍ଦ୍ର
ହଣ କିନା ଏବୁ ମୁକ୍ତର ଦେବମାନ ଏ କଣ
ଦୁଇଁ ହୋଇଥିବକ ବି ନାହିଁ କିମ୍ବା କରିବ
କିମ୍ବା ଆସମାନଙ୍କ ବୋଧ ହୁଅଇ ଅବେଳା
ଦିଶିଲେବକ ଏବ ଏ ବର୍ଷ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ରହିବ ଏ
ବର୍ଷାକାଳରେ ଜଳପତ୍ରଦ ଅଜରକ ଆହାର ଏ
ଥାବାସ ଦେଇଥିରେ ଏକର୍ଷ ଲୋକର ବନ୍ଧୁ ହେ
ବାର ସମ୍ବାଦନା ଏମା ଯେ କିମ୍ବା କିବାରି
ଦେଇ କିନାହିଁବା କିମ୍ବା ଆସି ।

ପରିମେତ୍ସାରୀ ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ବାର ଧଳ
ଆମେମାନେ ଗଲ ସମ୍ବାଦର ଅନ୍ତରକୁ ପହି
କାରେ । ପରିମେତ୍ସାରୀ ଉତ୍ତାପି ହୋଇଥିଲୁ
ଏହିକାଳ ପ୍ରକାଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବର ପାଠକ

ମାନେ ଅବଶି ହୋଇଥିବେ ଯେ ଏ କର୍ଣ୍ଣ
ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ପଦ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ସଂମୁଦ୍ରାଳ୍ପାତ୍ର
ଏ ଶିଖ ଭାଗୀର୍ଥୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ	କ ୨ ଶ
ଦୂସରାଶ୍ରେଣୀରେ	କ ୧୫ ଶ
ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀରେ	କ ୨୦ ଶ
ଏଥିମାତ୍ର କିମ୍ବାଲିକା ପ୍ରବାରରେ	କ ୧୫ ଶ
ଗ୍ରହବର୍ଷକ ହତ୍ୟାକ୍ରମ କ ୧୫ ଶ ଏବନବର୍ଷ ସ୍ଵଧୃତି ଅଭିଭବ୍ରତା ଯଥା ।	

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ହସ୍ତ	ଛ ୨ ଟ
ଦୂତପୁଣ୍ଡଶ୍ରେଣୀର	ଛ ୮ ଟ
ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀର	ଛ ୧୫ ଟ
ବ୍ୟାସତ୍ତବା ବାରବାଣୀ ଦୋଳବାହ ଦଶଶତ	
ଷ୍ଟୋରେ ଜାଗବୋଟ ଟିକୋଇ ବିଶ୍ଵବ ଚେଷ୍ଟା- ନାଳ ମାହାଗାମ ମାହାମିହିଷୁର ଚର୍ଚିବା ଗମ- ବାଗ ପୁରୁଷଙ୍କ ପୁରୁଷ କୋଲେଖ କରିଲେ କିମ୍ବାପତ୍ରା ପଢ଼ିଲ ଏହ ବିଦ୍ୟାକଷ୍ମିନାଳୁ ମରିଲେ ଶର୍ମରୀ ମାନ୍ୟପଦିଷ୍ଟାହି।	

ବର୍ଷାର ପାଳାକୁମାରେ କୃତ-
ବିଜାଳା ହିନ୍ଦୁଲିଙ୍ଗ ତେଗାରେ ଶୈଖୁ ହୋଇ-
ଥିଲ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ବାଲେଶ୍ଵରର ବାଁ ସତିହା
ବିଦ୍ୟାଲିଙ୍ଗ ଅଶ୍ରୁଗଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ ଏ ବିଦ୍ୟା-
ଲିଙ୍ଗର ଗୁରୁତବ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ଉନ୍ନାଏ
ହୋଇ ଗୁରୁତବ ପାଇଁ ଚାନ୍ଦ ପାଇଁବାର ଯୋଗି
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ବାଲେଶ୍ଵର-
କିମ୍ବା ଏବର୍ଷ ବାଲେଶ୍ଵରଙ୍କେ ମୁଖ୍ୟମ ଜୀବିକାଙ୍କ
ଛଂଗଳ ପ୍ରବେଶିବା ପରିଷାରେ ଯେମନ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରା-
ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ପରିଷାରେ ମୟ ହେବିଥିପ ଶୈଖୁ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ତୁମର ବିଷୟରେ ଯେ
ଛଂଗଳରେ କେହି ଶୁଦ୍ଧବୁଦ୍ଧି ଲଭ କରିବାକୁ
ସଜ୍ଜନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥର ଅକୁମାନ କେଉଁ
ଥିଲ ଯେ ସମାଜେ କଟକଠାନ ଅଧିକ ଅଳ୍ପ
ପାଇ ନ ଥିଲେ । ଯାହା ହେଉ କଷା ପରିଷାରେ
ଏହା ବାଲେଶ୍ଵରରେ କଥା ଏ ଉତ୍ତର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ କଥା । ଏ ପୁରୁଷ କୁଟକ-
ଛିଲାର ଅନ୍ତରୁ । ଅନ୍ତରୁ ସମ୍ମର ବିଷୟ ଯେ
ବାଲେଶ୍ଵର ମିଶ୍ରର ହିନ୍ଦୁଲିଙ୍ଗ ହୁଏଇ କଥା
ଉତ୍ତର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । କଥା ମିଶ୍ରର ବିଦ୍ୟା-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ନାହିଁ ।

କୃତକରେ ନେଇଲାଜାଳ ଓ ମାହାଗ୍ରାମ ବିଦ୍ୟ-
ଲମ୍ବାଜ ଏବର୍ଷ ଅଶ୍ଵମୟ ସୁମୁଖର ଲାଜନ
ହୋଇ ଥାଇଛି । ଏପୂର୍ବୁଲ ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲା
ଦୁଇତିମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହବର୍ଷ ପ୍ରଥମଥର

ଭାଗ୍ୟର ଜ୍ଞାନୀସମ୍ପଦ ସନ ୧୯୯୫ ମେତିଥା

ଉତ୍କଳବିଗିକା

ଏଥର ଶ୍ରୀବୁଦ୍ଧି ପର୍ବତୀ ଦେବାର ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ କର୍ଣ୍ଣରେ ଏମନ୍ତ ଧଳ ଉଚିତ ଅଛି ଅନନ୍ଦବନକ ଅଠର ବିଶେଷରେ ଏହା ବିଦ୍ୟାଲୟରେ କିମ୍ବା ଆସିଥିଲେ ସମ୍ପ୍ରେ ଫଳଲାଭ କରି ଦେବାକୁ ଆସିଥିଲେ ସମ୍ପ୍ରେ ଫଳଲାଭ କରି ଅଛନ୍ତି ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ମହାରଜଙ୍କ ବିଜନ୍ମନର ବ୍ୟକ୍ତିର ଏବଂ ଏହା କହିବାର ଅନୁର୍ଗର କି ଯେଉଁଠା ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ଭାବର ଆବଶ୍ୟକତା ଆବେ ଗୁଣି ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଏହି ଫଳ ଦର୍ଶନ କରିବା ବନ୍ଦ ଥିଲା ଦ୍ୱାପୂର ଅଟଇ ଓ ଏଥରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛି ଯେ ମହାରଜ ମୃଦୁ ଯେମନ୍ତ ବିଦ୍ୟାରୁ ଅପଣା ପ୍ରକାମାଲଙ୍କ ବିଦ୍ୟା ବିଶେଷ ସମ୍ପ୍ରେଦାନ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଫଳ ଅଛି ସବୁ ଗଢ଼ିବାର ପରାମର୍ଶ ଜ୍ଞାନାବାନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି । ଏହିମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଫଳ ଅଛି ଏହି ବିଶେଷଜ୍ଞପ୍ରେ ଲେଖିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଅଧିକା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ

ନେଇଥାରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୪ * କା ମୂଳର ନୋଟ ନ ଥିବାର ସେମାନେ ନେବେ କି ନାହିଁ ଜଣାପତ୍ର ନାହିଁ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି ହେଲାଟାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏକଥା ସପ୍ରମାଣ ହେବ ।

ଆୟକପରିମାଣରେ ନୋଟ ଉତ୍କଳବାର ରେଖା କଲେ ନୋଟ ଉତ୍କଳବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରେ ରିପାୟ ବରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଯେତେବେଳେ ନୋକେ ଦେଖିବେ ଯେ ନୋଟ ଉତ୍କଳବାର ବିନ୍ଦୁରେ ଉତ୍କଳବାର ତାହା ଜକଣାଗାନ୍ଧୀ ନେଇଗଲେ ଟଙ୍କା ମିଳିବ ଓ କୌଣସି ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ ତେତେବେଳେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପ୍ରେରିତେନ୍ତିର ନୋଟ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତେନ୍ତିର ଅନାଦ୍ୟାସରେ ଉତ୍କଳବାର ଯୋଗିପାରେ ତେତେବେଳେ ନୋଟର ପ୍ରତିର ସମ୍ପଦରେ ହେବ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମହାଜନମାନେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜନୋଟ ପଠାର ଅଣିବେ ଓ ପଠାର ମହାଜନ ତାହା ବିଲକତାରୁ ପଠାର ପାରିବେ ସତ୍ୟ ହୋଟର କଳନ ଅୟବ ପରିମାଣରେ ବିନିଷ୍ଟ ହେବ । ସମ୍ମଲିପିର ଜାଗପୁର ଓ ବିମ୍ବେଇ ହୋଟ ଏହିପର କଟକବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଏହି ହେଲାଟାର କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କୋଣ୍ଠାରେ ହେବ ଯେ ସମ୍ମଲିପି ଭାରତବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କେତେବେଳେ ହୋଟର କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଉତ୍କଳବାର ଉତ୍କଳ ନ ଥିବାର ସେପ୍ରଦେଶର ମହାଜନମାନେ ହୋଟ ଆଶ୍ରମାନ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ କୋଟ ଉତ୍କଳବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରେ ରିପାୟ ବରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଯେତେବେଳେ କୋଟ ଉତ୍କଳବାର ବିନ୍ଦୁରେ ଉତ୍କଳବାର ତାହା ଜକଣାଗାନ୍ଧୀ ନେଇଗଲେ ଟଙ୍କା ମିଳିବ ଓ କୌଣସି ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ ତେତେବେଳେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପ୍ରେରିତେନ୍ତିର ନୋଟ ପଠାର ଏବଂ ପଠାର ସମ୍ପଦରେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପଠାର ମହାଜନମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପଠାର ମହାଜନମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପଠାର ମହାଜନମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ ।

ସେପରବିନ୍ଦୁରେ ଅର୍ଥକ ନୋଟର ଅର୍ଥ ।

ଇତରବର୍ଣ୍ଣାୟ ବ୍ୟବହାରକ ସହା ଉତ୍କଳବାର ତା ୨୦ ରୁ ଅନୁବେଗନରେ ଏ ଥାରକ ମନ୍ତ୍ରର ହୋଟ ପ୍ରତିଲିପି ଏହିମାନେ ପୂର୍ବ ଜାପିଥିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ମୂଳର ରେଖାଟାରେ ବିନ୍ଦୁରେ ଅଛନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ୨୦ ରୁ କାହିଁ ହେବ । ଏ ନୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାରେ ବିନ୍ଦୁରେ ଅପରିବେ ଏହିମାନେ ଅଧିକା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏହିମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଫଳ ଅଛି ଏହି ବିଶେଷଜ୍ଞପ୍ରେ ଲେଖିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଅଧିକା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏହିମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଫଳ ଅଛି ଏହି ବିଶେଷଜ୍ଞପ୍ରେ ଲେଖିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଅଧିକା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଜଥୁର ଟଙ୍କାର ମାତ୍ରକ ବିନ୍ଦୁରେ ସେ ଯେ କେବେଳେ ରହିଥିଲେ ପ୍ରତିଲିପି ହୋଟ କୋଟ ଉତ୍କଳବାର ବିନ୍ଦୁରେ ଉତ୍କଳବାର ତାହା ଜକଣାଗାନ୍ଧୀ ନେଇଗଲେ ଟଙ୍କା ମିଳିବ ଓ କୌଣସି ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ତେତେବେଳେ କୋଟ ଉତ୍କଳବାର ସମ୍ପଦରେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପଠାର ମହାଜନମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପଠାର ମହାଜନମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପଠାର ମହାଜନମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ । ଏବଂ ପଠାର ମହାଜନମାନେ ବିନା ଅପରିବେ କୋଟ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାର ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

କଟକର ଗୋପମାହାଳ ତହିଲଦାର ପାଞ୍ଚ-
ମୋଦିନ ବୋଷ ଗତ ବୁଧବାର ଶ୍ରାସୁକ
ଜୀବଶୂନ୍ଯାଳ୍ପଣେ ଥଙ୍କା ନିମେ ହାତତକୁ
ପ୍ରେରତ ହୋଇଥିବା ଶୁଣାଯାଏ ସେ ସବକାରୀ
ଧନ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ଓ ବିଦ୍ୟୁତସାରିକତାର
ଅଭିଯୋଗ କାହା ଉପରେ ହୋଇଥିବ ପକୁର
ବିଥାମାନ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ଧାଇ ଜାହାନ୍ ।

ଗତ ସୋମବାର କଟକ୍ଷେ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ବ୍ରାହ୍ମ-
ସମାଜ ବାଣିଜଦିନ ପ୍ରଲାପାଳନ ଉପଲବ୍ଧରେ
ଯଥା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସମାଜେହ ପୂର୍ବକ ଚୋଲ ବସା-
ଠାରେ ଉପାସନା ଓ ଦର୍ଶନ୍କୁ ଭଣ୍ଣିଲାଦି
କିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ କରିଥିଲେ ।

ଭେଦବାରେ ଜଳନ୍ତିର ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଛଂଗଳ-
ପଥକାର ଚାଲୁପୃଷ୍ଠାରେ ଶୁଦ୍ଧବୃତ୍ତି ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସଥା ।

四

ଭାବନାର ହୋଷ ଓ ପଦାଶ୍ରମୋହନ ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ପୁଣୀ

ହରେକୁଷ ଦାସ ଓ କୋଲାଗରନ୍ତୁ ଦାସ ।

✓ কঠক বাইচুলের দৃশ্যমূলিক ও আলন-
ভপদেশক বাবু গৃহবৃক্ষ মুসুর্যা বরফম-
য়াচু বদলি হোৱ গলে ধোাৰে মাৰিৰ
ঠ ১০০ ঙ্কা বেজনৰে আলনৰ উপদেশক
কিম্বতু হোৱাপছন্তি ও অধালভৰে ত্ৰো-
লভৰ্ম কৰিবে। এবাছৰ্মৰে বাবু
ইৱন্নাথ গৃহীয়া মণিক ঠ ৩৫ কাৰে
থুবুচুন্তি। দুজনাথ বাবু কঠক বাইচুল-
ৰে কেবল আলনৰ উপদেশ দেবে এক
অধালভৰে ত্ৰোলভ কৰিবে। পুলুৰ
দৃশ্যমূলিক পথৰে অন্য একবিধি কিম্বতু
হৈক।

ଫଳଗୀ ଯୁଦ୍ଧାପର୍କରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଅନ୍ତିମଟି ଜହାନ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଯଦି ବୁଦ୍ଧପ୍ରାୟ ଲିଖିଥାଏ ଦିନେ ଯୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ
ବନ ନାହିଁ ଅବସିନ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ସେହି ପ୍ରାୟ
ରହିଥାଏ ଓ ପ୍ରଜାଦୂମାନେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଜୟ ଲାଭ କର ବେଳେ ଅବସିନ୍ଧନ ଦିନ
କର କେଉଁଥାହାରୁ । ଲେମାନନଗର ନିଜକୁରେ
ଏହଦିନର ସୁରରେ ୨-୦୦ ସେଲା କିନ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲେ । ପାରିଥନଗର ଉପରେ ଜର୍ମନ
ମାନେ ଜୋପ ଚକ୍ର କରିଥାନ୍ତି ଓ ତକ-

ନଗରର ଦିକ୍ଷିଣପାତ୍ର ଦୂର୍ଘ ପ୍ରତି ୮୦୦ ଗଜ
ଅନ୍ୟର ସରକି କର୍ମଚାଳେ ତୋପଶାକା ପ୍ରଦେଶ
ଦେଲାଣି ।

କଲିତମାସ ଟା ୨୦ ରିଖରେ କଲିତଗାରେ
ଯେସମ୍ପୁ ଦରଶମବଦମା ଚିହ୍ନରୁ ଦୋଷଥଳ
କହିଁର ପ୍ରଭାସ ଯେ ସେଇ କଜାଲୀ ଓର୍ଧ ସୋ-
ଭାନଙ୍ଗୀ ଅନ୍ତିବ୍ସନାମକ ଏକବଂକ୍ରିକୁ ବାତପ୍ରାଣ
ଶୁରୁକର ଆପାତ କରିଥିବାର ଉକ୍ତ ଅପର୍ଯ୍ୟ
ତାହା ଉପରେ ସାବୁତ ହେଲା ଓ ତାହାର ଗର୍ବ
ଦ୍ୱାପାନ୍ତର ବାସର ଦିନ୍ତି ହେଲା ।

ଜଣେ ବୃତ୍ତିରୋଗୀ ରାଜପୁଣ୍ୟ ବା ସାହାଯ୍ୟଦା
ଦିଲ୍ଲାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକବର୍ଷୀୟ ସେହେଠେଣୁଙ୍କ
ନିକଟକୁ କିଛି ନଜିଗନା ପଠାଇଥିଲା ସେହେଠେଣୁଙ୍କ
ତାହା ପ୍ରତିଶ ବରବାକୁ ଅସ୍ତ୍ରାବାର ବରାଥରୁ
ବର୍ତ୍ତକର ସିଦ୍ଧିଲ ସରଜନଙ୍କ ପ୍ରମାଣୁସାରେ
ଡିଗା ଜଳେଗେନ ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରର୍ବଦ୍ଧରେ କଣେ
ପୃଥିବୀ ତାକୁରପାହେବ ନିୟୁକ୍ତ ବରବାଗାର
ଗର୍ବନ୍ତିମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ମଞ୍ଜୁର କରାଥରୁ
ଏଥରେ ଏ ଜଗରରେ ଦୂରଜଣ ତାକୁରମା-
ହେବ ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ଏକ୍ଷଣ ହେଲେ
ତାକୁରପାହେବମାନେ ଅପଣା ବର୍ମ କରବାକୁ
ଅୟୁକ ସମୟ ପାଇବେ ଓ ଲେବକଙ୍କର ନିଷ୍ଠ
ଯେତ୍ତାର ହେବ ।

ମାନ୍ଦାକରଳଙ୍କା କତାଗ ରେଳରେହେତରେ
କଣେ କୁଳଉପରେ ସଗଡ଼ ଗତିବିକାର ତାହାର
ଯୁଗର ଅଧାର ହୋଇ ଅଛି ମାସ ବିହୁବାର
ମୀବଜା ଅଛି ।

ଭେଳୁର ସହରରେ କାହିଁ ଖୋଲାଯାଇଥାଏ ଉପରେ
ହୋଇ ଏବନିଜରେ ପୋଠାରେ ଥିବା
ଲୁଗାଯାଇଛି ପରିବାରରେ କି ୧୫ ଶର ମୁଦ
ଅନ୍ତରୀଳା ହୋଇଥିଲା । ତହିଁର ନିକଟରେ ପଲାତା
ନରେ ଏକ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ଉପଦବ୍ଦ ନାହିଁ ।

କଲିବଜା ବନ୍ଦରକୁ ଗତମାସରେ ଶ ଟା ଟଙ୍କା
ଶାକ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫ ଥୁଆଁକଳ ଓ ୪୫ ପାଲ-
କାହାଳ ଅବିଧିଲୁ ଓ ୧୫ ଜଣ୍ଠ କାହାଳ
ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫ ଥୁଆଁକଳ ଓ ୮୭ ପାଲଜାଦାଖା
ଦେଶରୁ ଗମନକଲ । ଏବନ୍ଦରୁ ବାଣିତଃ
କରେ ଏଥର ପାଠକମାନେ ଅନମାଳ ବରନ ।

ପିତାପୁରୁ ଗୁଡା ବାଗୀର ଗନ୍ଧାକଳ ଦେବ
ମନନାଥ ଲାର୍ଜ୍ ଯାଉଅଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କ ସଞ୍ଚରେ
ଦୃଢ଼ତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।

ମେଘପଦବୀର ପ୍ରାଥମିକ କମିଶ୍ନ୍ତର ଦେଖେ-
ଲାଗି ଛଞ୍ଜି ଲିପିକୁ ସହି ଗୋଟିଏବଳୀ ଉଚ-

ସେତନବାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭଜ କରି ଏହିପ୍ରକାର
ବହୁବ୍ୟୁ ସ୍ଥଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ରଖିବାର ହିତକର
ନୁହେ ତହୁଁର ବିଗର କରିଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କର
ବିଗର ବିଜ୍ଞପ୍ତିହେତୁ ଜାହିବା ଓଡ଼ିଶାପରିଷନ୍ଦେ
ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ ଦୋଷ ପାରେ ।

ବହୁ ଅନନ୍ତର ବିଷୟ ସେ କଜନିବେଳୀ ଯୁମାନେ
ବିଲୁପ୍ତରେ ଉଠିବୁ ପଣ୍ଡାରେ ଜଣି ଅଛିବୁ
ଦିଲି ମରବିଷ ଏକର୍ତ୍ତାୟ ତୃତୀୟ ପଣ୍ଡାରେ
ବାହୁ ରମେଶ୍ବରବନ୍ଦ ପ୍ରଥମ ଚାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ତେଷାମାତ୍ରାକଳେହର ବାବୁ କଗ-
ଲଜନମଣ୍ୟ ବର୍ଷମାନକୁ ବଦିଲାହେଲେ ।

ବାଲେଶ୍ଵରକିଷ୍ଣାର ତଳଳପୁର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଗର ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିବା ରେବନ,
ଏଯଥା ପଶୁଷାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଯଥା
ଲକ୍ଷ ଗଜାରୂପରୂପ, ଦାମୋଦରଚୌଥୁଣ୍ଡା ଓ
ବାଧାକଞ୍ଚିତପଠନାସବ ।

ବୋମ୍ପାଇରେ କର୍ତ୍ତମାନ ଭାବ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ
କଥାକ୍ଷେତ୍ର ବିଦ୍ୟର ସତ କରୁଥାଏ ତଳିଜମାନ
ଆ ୧୯ ରଖିରେ ସେଠାରେ ଦିଲମାନ ବର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିଲା ।

କବିତା

ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପରାଷାର କର୍ଷାରୁ ଦଙ୍ଗଲା-
ପୁରସ୍ତ୍ରବସ୍ତ୍ର କଳମୂରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ
ଅଶ୍ଵା ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥଳର ରଣବାହିନୀର ଛନ୍ଦ-
ଧ୍ୟକ୍ଷରଗାହେବ ମନ୍ତ୍ରର ରହାପକ୍ଷ ଅଜଏବ
ଅମ୍ବ ଅଧିନୟତ୍ବ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନବ୍ୟାହାରାଧୀନ
ସେମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡା ଫିରେରମାସର ପ୍ରଥମ
ଶୋମକାରଦଙ୍କ ହୋଇ ଅପନ୍ତି ମାର୍ତ୍ତମାପ
ଶାରିରକ ଶୁଦ୍ଧବାଦିନ ହେବ ପରାଷାରିମାନେ
ରକ୍ତତାରଖ ଦିବସ ଯାଠାରୀ ସମୟରେ କଟକ-
ମାମରେ ଅମ୍ବ ନିରାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହେବେ

ଅନ୍ୟ ଚିଠୀର ଅପେକ୍ଷା କରିବେ ନାହିଁ ।
ସାଧୁତିର ମାତ୍ରେ ଜୁହୋଗ୍ରୀ ସହୃଦୟମୁଖୀରେ ।

Peary Mohun Sher

କଟକଜ୍ଞା ବିଦ୍ୟାଲୟେ ମୁହଁର
ତେପଣୀ ଉନ୍ନତିକାର

ପ୍ରକାଶି

କେବାରିବେଳେ ଯାଇବୁ କଟକ ବଜାଧୀ ୫୭
ଏହି ଉତ୍ତଳପାପକା ସହର କଟକ ଦିନୀ
କାର କଟକ ପ୍ରଶ୍ନିଗୁରୁମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରାଲଧିରେ
ଯଦିତ ଓ ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାଧ୍ୟାହକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

କରୁ ମାତେ ଦିବ୍ଯ ସନ୍ଧାନରେ ମହିମାମାତ୍ର । ମାତ୍ର କିମ୍ବା ସଜ୍ଜ ପରିମାଣରେ ଗାଲି ଶବ୍ଦରେ

ଅଗ୍ରିନ ବାର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାସିଲ୍ୟ ୫

ଲୁଧିପୁ ଉପଚବ

ବିଭାଗର ପୂର୍ବାହ୍ଲଙ୍କ ଶାବା ବିଶ୍ଵଗର ସୀମା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଅପରିଚ୍ଛାତ ବା
କରନ୍ତି । ଏମାନେ ଲୁଣିଦୂନାମରେ ଜୟତ କୋଣ
ଦୁଷ୍ଟର ଏମାନେ ସ୍ମୃତିବରଣ ରାଶିଥି ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଦୂରଦିଵ ବର୍ଷରେ ଥରେ । କୋଣମାଳ ନ
ଦିଲେ ଏମାନଙ୍କ ଅସ୍ତର ଦୋଷ ଦୁଆର ଏହି
ବାଲନ୍ତି ଏହି । ବେଳରେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଳନ
ପଥର ଡକ୍ଟାଲ ଲଗାନ୍ତି । ଜଗମାତା ॥ ୫ ॥ ର-
ଜରେ କଷ୍ଟର ନମରର କାରିଯୋଗେ ସମାଧ
ଅସିଥିବୁ ଯେ ଏମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାରେ
ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ତହିଁ ଦୂରଦିଵ ଉତ୍ତାନ୍ତି
ଶାକାର କନିଶୁର ବବର୍ଣ୍ଣମେଳନ ଦକ୍ଷାଳକୁ ଭାବ
ଯୋଗେ ହମ୍ମାର ପଠାଇବେ ଯେ ପଥକୁଞ୍ଜ କବି
ଲିଖୁର ଓ ଅଳକୁଣ୍ଡରଷ୍ଟର ଶାମମାଳ ବିଦ୍ରୋହମା-
ନେ ଯୋଗିଦେଇଥାନ୍ତି ବନ୍ଦମଧୁର ରଜାରେ
କୁରୁଧାହେବ ମନସ୍ଥର ଥାନ୍ତି ଓ ଖେଳରସାହେବ
ହରଦେଶ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଧୂଲିଷ ଓ ଜଣି-
ବିଷାହିନୀନେ କନ୍ଦମାଳ ହୋଇ ଏମାନଙ୍କ ବାପ
ନିର୍ବରତା ଥାର୍ତ୍ତ ହିମ୍ବାରେ ହୋଇ ଥାନ୍ତି ।
ପ୍ରକଳ୍ପ ଶାକାରେ ୨୦ ଜଣ ଓ କାଷ୍ଟରରେ
୨୨୭ ଜଣ ବିଷାହି କରିଥିଲେ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଥାନ୍ତି । କାହିଁବ ଏମାନେ ଏକଥ ଆଜରଣ
ଥିଲାପରିବି କିନ୍ତୁ ତଣାପତ ନାହିଁ ।

ଲେଖନାରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ସମ୍ମାନ
ପାଇବା ମାତ୍ରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଘେନ୍ଦ୍ର ପଠାଇବାର

ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଓ ଦେଲାମାନେ ସୋ-
ରେ ପଥୁଷୁଲେଖି ଅକବବ ବିଶ୍ଵାମାନେ
ଗାୟ ଦୟାଇବେ ଲୁହିଧାମାନେ ବୃଦ୍ଧଦେଶର
ଗଜାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବାସଦରନ୍ତି ଉଠଗଜ ଗବ-
ଗବିନ୍ଦେମେଣ୍ଟୁ ସହଜ ଏହାଙ୍କର କୌଣସି ସମେ-
ଦାର ନାହିଁ ଜଥାର ଏକଳରେ ଆସି ଗୋଲ-
ମାଳ କରନ୍ତି ।

ପୁଣ୍ୟ କର୍ମାଦର ଆଜଳର ପ୍ରସାଦ ।

ପୁରୁଷେ ତ୍ରମକ୍ଷେତ୍ରେ "ଯାହିଲ୍ ସ୍ଵାମ୍ପଳଜୀ
ବିଷୟରେ ଗାନ୍ଧିବର୍ଷ ହେଲା ଗର୍ଭିମେଳା ଯେତେ
ଉପାୟ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଅଛିନ୍ତି ତାହା ବଠାଏଇ
କାହାରିଲୁ ଅବଦତ ନାହିଁ ଅନନ୍ଦନାନ୍ଦ ଉପାଦ-
ନ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟଗରସ୍ତ ସବୁ ଉଚାଦର ଉପରେ
ଶାବ୍ଦ ବସାଇ ବରମାନଙ୍କୁ ପରିଷାର ଓ ଉତ୍ତମ
ଅବଧାରେ ରଖିବା ଓ ସେହି ଅର୍ଥର ନଗର
ଅନନ୍ଦନାନ୍ଦ ହୃଦୟକାର୍ଯ୍ୟ କବାର କରିବା ମୋହିବ
ପ୍ରସାବ ଥିଲା ସେହି ପ୍ରସାବ କର୍ମମାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବ୍ୟାପକ ହେବାର ଉପକମ ହୋଇଥାଇ ଅମ୍ବୁ-
ନ୍ଦନେ ଗରୁପାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଯେ ପୁଣ୍ୟ
କୁରତାବରରୁ ବିଷମାଧାନରେ ଅନିବାଧାରୁ
କ ଅନନ୍ଦ ମାତ୍ରକି ବର୍ଗିମେଳାବଜାଳଙ୍କ
ବ୍ୟାବେ ଅଗତ କୋରାପଥୀ ଉତ୍ତପାତ୍ରଲିପି ଗ୍ରାୟ-
ବେଦିତ୍ରଣୀ ଲଭନସାହେବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥ-
ନ୍ତି ପୂର୍ବେ ଏହା କିମ୍ବକର କମିଶୁର ଓ ସ୍ଵାମ୍ପଳ-
ଜା କମିଶୁର ଏ ଦୂରେ ପରମର୍ମ କର ଦିଇ

କରୁଥିଲେ । ଉତ୍ତରଧାରେ ତହୁଁ ର କେତେ
କଥା ସଂଗୋଧନ କର ପଦ୍ମବୀ ଅର୍ପଣ
କରିଥିଲା ।

ଅଛନ୍ତି ଅରୁଣାୟ ଗ୍ରା ଇନ୍ଦ୍ରଜିତାହେବ
ଏହିମୁଖେ ବାକୁ କରିଅବରୁ ଯେ ସୁଶାନଗରର
ପ୍ରାୟେରଙ୍ଗେ ସକାମେ ୪୩୩ ବଞ୍ଚିତ କରିବା
ଏ ଆଗନ୍ତର ପ୍ରଥାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ଏ ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ପୁରୁଷଗରରେ ଯେତେ ଉତ୍ତା-
ପିଥ ଘର ଅଛି ସେବନ୍ତାରୁ ଘରର ଅଧିକା-
ରିବୁ ପଟ୍ଟା ଦେବାରୁ କେବଳ ପ୍ରମାଣକ ପଟ୍ଟା-
ଗାରୁ ଏକଟଙ୍କା ମୀଳ ଦେବାରୁ କେବଳ ଏ
ଯେତେ ବର୍ଷାରୀ ସେ ପଟ୍ଟା ଦାଖିବୁ ହେଉରେ
ଯେତେ ଯାତ୍ରା ବର୍ଷାଗାର ପ୍ରମାଣକ ତାତିଶୀଳ
ଅଂଶକାଳକୀର୍ତ୍ତି କରି ଦେଖାଇବ । ଯେତୁ କୌଣସି ଏରେ ୧୦ଜଣ ଯାଥି ରୁକ୍ଷଗ୍ରାହାର
ଦେବୁ ପୁରୁଷମୀ ଅନୁମତି ଦୀର୍ଘ ଦେବେ ଆଶାରୁ
ଏଇ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଏକଟଙ୍କା ଓ ୧୦ଜଣ ଯାଥି-
ରୀ ଟେଙ୍କା ଏହିଥି ୫ ୨ କା ଦେଖାଇବ ।
ଅତ୍ୱ ସୁଶାନଗରରେ ପ୍ରାୟ ୫୮୮୦୦ ଘର ଅଛି ।
ସମସ୍ତ ଭୟରେ ଦିକ୍ଷାଭାବରେ କାହିଁ ଦସିଲେ
ବ୍ୟାପ୍ତି ୫୫୦୦୦କା ସରବ ବସିରେ ପ୍ରାପ୍ତ
କରି ଏକାଶର ଅରକ ବିଶ୍ୱାସର ଅର୍ଥବିଶ୍ୱାସ
କି ଅନୁଭାବ ପ୍ରବାସରେ କେତେ କହା ଅ-
ବାରେ । ଏକିବିକାରେ ଯେ ସବୁ ପ୍ରଦେଶକଳନ
ମାତ୍ର ହେବ ଏମନ୍ତ କୁହାର ସେଥିର ଅଛି
ପ୍ରମାଣ ହେଉଥିଲୁ ଅଥବା ଦେବାର କମ୍ପ-

ନା ଅଛି ସଥା ଯାଏଇ ଉପରେ ଛାକ୍ଷୁ ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ
ଲାଗି ଏହି ମଠାରୁକ ଅଖୀନରେ ଶୁଣା ବୁନ୍ଦିଲ
ସଥାରୁ ଉଦେଶ୍ୟ ପାଇନ କରିବା । ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ଏ ଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ନୁହିଲ କେବଳ ଧର୍ମ-
ମଂତ୍ରହ କରିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟ ଅଛିବୋ-
କି ଉଚ୍ଛିତ ଉପ୍ରେଷଣ କରିବାର ।

ପ୍ରସ୍ତର ଛାଇକ ଦୀର୍ଘବଳ ବଥା ଗେବ
ହେଲାଗ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିମ ପାହେବ ତହାଲେ ଯେ
ଜାହାଙ୍କର ଦୂରଧ ହେଉଅଛି କି ଯେତେବେଳେ
ଚାନ୍ଦର ଅଇନ କିମନୀଥ ସତ୍ତଵରେ ଥିବା
ଚାନ୍ଦରଧୟମରେ ପ୍ରତିଲ ହେବାର ବଥା ତହାଲୁ
ଥିଲ ତେତେବେଳେ କମିଶୁଳ ପାହେବ
ବହୁଥିଲେ ଯେ ଚାନ୍ଦର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାତ୍ରରେ
ଅଧିକାରୀ ଥାଏ ଯାଇଲେବ ଅଛନ୍ତି ସେମାନ୍-
ଙ୍କର ଏମନ୍ତ ସଜଳ ମାର୍ଗ ଯେ ଠଳ ବ୍ୟୁଧ
ବର ଚାନ୍ଦରମାନଙ୍କ ଅଇନର ଅଧିପ୍ରାୟାନ-
ଶାରେ ଉତ୍ତମଅବସ୍ଥାରେ ଘର୍ବବେ ଓ ଯେବେ
ହେମାନଙ୍କ ଏକଷୟରେ କାମ କର୍ଯ୍ୟାବ କେବେ
ହେମାନଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧବଳରେ ଚାନ୍ଦର ଜାଙ୍ଗ ତୋ

ଗୁର କଣେଇ ପାରେ ବନ୍ଧିପାରନ୍ତି ଏଥ୍ର ହେଲେ
ଯାହା ଅବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି ତାହା ସୁଧା ନାହିଁ
ହେବ ଓ ଲୋକଙ୍କର ଚାଲ ଅସୁର ବଜିବ ।
ମନା ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଘୁରସ୍ଵର ପର
ମୟ ଏକଥା କୁହାଯାଇ ପାରେ । ଦିଗେଷ୍ଟରେ
ଉତ୍ତନ ସାହେବଙ୍କ କହିବାନ୍ତିପାରେ ୫୦୦୦
ପର ଏ ଅରନ ଅଧୀନରେ ଅହିକ ତାହା
ହେଲେ କେବଳ ୫୦୦୦ ଯାହିଁ କିମାତ
ହେବ ଏଥକୁ ଯାହିଁ ହେଲା ବାହୁଦାରରେ
୫୦୦୦ଟି ଜଣା ନୂହିର ଓ କେବେ ଲକ୍ଷ
ହୋଇଥାଏ ସୁତରଙ୍କ ଆରକ ତାଣୁ ହେଲେହେଁ
ପ୍ରାଏ ବୋଲିଏହଜାର ଯାହିଁ କପାର୍ ପର
କିଅକୁ ହେବ ଓ ଏଖାରୁ କି ବିଧାନ ହେଉ-
ଅଛି ଜଣା ପତ୍ର କାହିଁ ।

ଭାବେ ସାହେବ ଏଥର ଉତ୍ତର କଲେ ଯେ
୨୦୦୦ ଯାଦି ପୁରୁଷେତମରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆଏକୁ
ବୋଲି ଚହୁଁ ଗୁ ଏମନ୍ତ ଉପରକୁ ହେଉ ହାତେ
ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକବମୟରେ ପୁଣ୍ୟ
ଉପର୍ଦ୍ଧି ରହନ୍ତି । ଶ୍ରୀରାଧା ବେଳେ ବହୁଜା
ଯାଦି ହୁଅନ୍ତି ମାତ୍ର ବେଳେ ଯାଦି ଏକବର୍ଷ
ମାତ୍ର ରହ ପ୍ରତିବାରମନ ବରନ୍ତି । ଏଥର
ଦୃଶ୍ୟାଦିଙ୍କ ରହିବାପାଇଁ ସରକାରର ସର
କିମିଶ ହେବା ଶୁଣୁଛିବାର ଗୋଟିଏ ଉପାୟ
ବୋଲି ଖୁବି ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଏହି ଝଙ୍କାର ଘେ
ବରମାନ କିମିଶ ହେବ ନୁହେଁ । ଏଥରକି
ପ୍ରତିକଳ ହେଲେ ଦୃଶ୍ୟଙ୍କର କ୍ଲେମ ବରିଦେଇ
ବୌଦ୍ଧ ସ୍ମୃତିନା ନାହିଁ । ଏଥର ଉତ୍ତର ବରିଦେଇ
ଗେଷ ହେଲାଗୁ ପ୍ରୟାକର ଆରମ୍ଭ ଥିଲେବନ
କର ଉପୋର୍କ କରିବାପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସବ ସାହେବଙ୍କ
ବାବୁ ଦିଗମ୍ବର ମନ୍ଦିରକ ଅବଦଳିତମ
ଓ ପ୍ରଦ୍ରାବନାରୁ ଉତ୍ତର ସାହେବଙ୍କୁ କର ଦିଅ
ଯାଇଥାରୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥାରୁ ପକ୍ଷରେ ଦୌଷିଣ୍ୟ
ଅପରି ଦେଖି ନାହିଁ ସବୁକୁ ଉଡ଼ାଏଇ ଆଜି
ଲାଖାକରେ ଧରି ଘୁରୁଶାରିବୁଠାଣ୍ଟି ବରା
ହେବା ଠଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ
ଉପାୟ ଅଚାର ବହର ଯାବି ମାନଙ୍କର ବୋଲି
ଏହି ବଞ୍ଚି ହେବ ନାହିଁ । ଯଦିପିକ୍କ ଯାଦି ପରି
ଆଠଥାରୀ ଟାଙ୍କ ନେବର ବଥା ହୋଇଥିଲା
ଯାବ ପଢ଼େବିଯାଇଲୁ ଆଠଥାରୀ ଲେଖାଏ
ଦେଖ ପତକ ଏମନ୍ତ ଛଥିଲ କୁଣ୍ଡଳ ଶତାବ୍ଦୀ ଯାଦି
ରହିବାରି ବରଥାର୍ଟ ବରତରେ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେଖ ବରଥାର୍ଟ ଅରବିଜନ କୁଣ୍ଡଳ ଏଲେମାନ୍ଦ

ବେଳାରି ଶବ୍ଦ କି ତୁଳଣ ଯାଦି ସେବରେ
ରହିବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଠକ୍କା କଣ୍ଠା
ଏହି ମୁହଁମିମାନଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଅପଣାଦର
ସବ୍ଦା ଭାଲୁ ରଖିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ପଢ଼ିବ ।
ଜାଗରଣ କିଲାରୁ ନ ହେଲେ ଉଚ୍ଚରେ ସବ୍ଦା
ଯାଦି ରହିବେ ନାହିଁ ଓ ସେତେ ଅଧିକ ଯାଦି
ରହିବେ ତେତେ ଜାହାଜର ଲାଗୁ ଦେବ ଓ
ତେତେ ସହିତରେ ସରବାରୁ ଠାକୁ ଦେବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେବେ ।

ଇତିବ୍ୟାଗୀୟ ସମବ୍ୟ

ପାରିଷ୍ଠକଗର ଅଛି ରହୁଥାରିବି କାହାରେ ଏକ-
ଜଳର ସେତେବେଳେ ପଞ୍ଚକ୍ରମ ଭାବା ଦେଖାନେ
ଦେଖାଇଲେ ଏଣିକି ଭାବାଙ୍କର ଗେଷ ଦିଗ୍ବୀନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । ଗତମାସ ଡା ୧୫ ରଖିର
ଆରମ୍ଭାଦର ପ୍ରକାଶ ଯେ ସ୍କୁଲସପ୍ରାବିଜନ ସା-
ହିବ ପାରିଷ୍ଠନଗର ସମର୍ପଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବାକୁ ବରଷାକୁ ବରଷାକୁ ଅବିଷ୍ଵାସ ଦେ
ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ଦେଖିମାକେ ଅପରା ମର୍ମିତା
ଯେବେ ହସ୍ତମରେ କରିବା କାହାରିବେ ।
କାର୍ଯ୍ୟକରିବାରେ ବହୁଜ ଭାବାକୁ ସାଂକ୍ଷେପ
ଦୋରାତ୍ମି ମାତ୍ର ସେ ଏପ୍ରସ୍ତାବରେ ସମ୍ମଗ୍ରହି-
ତି କାହାନ୍ତି କେନରିଲକ୍ଷ୍ମେରୁ ପାଇବ ଅବଶ୍ୟକ
କେନରିଲ ବନ୍ଦ୍ୟ ସେମାପରି ଜୀବତରିହା ବର-
ଅବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ କାନ୍ତି ଅନ୍ୟଦର ଭାବିମ୍ବାଦର
କାରାଗଲ ଯେ ନଗରପର୍ଷଣ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବ
କେତେ ମୁହଁର ମାତ୍ର ପାଇବ କିମ୍ବା ଅଜ ତୌରେ
ପାଇବ ନାହିଁ । ବଥକୁ ବୋଧ କରିବାକୁ ଏପ୍ରସ୍ତାବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲେହେଁ ମାତ୍ର ହେବାର
ପ୍ରକୃତି ସମ୍ମାନା ଅଛି । ମାତ୍ର ଫଳିଷେଜାଳୁ
ହସ୍ତମରେ ମାନ୍ୟଦେବାର ବଥାରେ ଯେ ବିଷମା-
ର୍ଥ ଦୟାର ହେଉ କାହାନ୍ତି ଭାବା କରୁ ବିଦ୍ୟ
ନୁହଇ । ତେବୋଳୁ ପ୍ରହରିଲେ ନଗର କିମ୍ବା
କରିବାରେ କି ଫଳ ହେବ । ଏ ଦେଖା-
ନେନେ ଭାବାକୁ ଅନ୍ତରୀଳ ଥାର ଦେଖିବ-
ବରେ ମିଶିବେ ଭାବା ହେଲେ କିମ୍ବାକି ଏହାକୁ
ସମ୍ମାନିବାରୁ ହଠାତ୍ ବୋଧ କରିବ ଯାହା ହେବ
ଏପରି କେତେବାର ଅପର୍ଯ୍ୟୋଜନ କାରାର ଏଥା
ଲେବୁଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଗର୍ଭମାତା କାମା କିମ୍ବା
ଭାବିମ୍ବାନ୍ତି ପ୍ରାଣ ଦେଖାଇ କହି କି ଅବିଭବ
ହେଲୁଁ ଯେ ପାରକମନର ଦମ୍ପତ୍ତି ଓ ପରାହ ପରିଷକ
କୁଳ ସମ୍ପଦ ଦେଖିଥାର ଓ ପରାହ ପରିଷକ
କୁଳ କରିବାର ପରିଷକ ପୂର୍ବମ ହେ-

ରାତ୍ରି । ପାଇସର ବେଳେମାନେ ଖେଳ କଲ-
ଇଲୁଗରେ ବନ୍ଦିମୁଖୀ ରହିଥାଏନ୍ତି । ଏହି ଚିକି-
ଟ୍ଟାର ଜଣନେ ସନ୍ଧିର କିମ୍ବମାନ ଫିର ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଗର୍ବ ସୋମିଗାର ପ୍ରାସୁକୁ କଲିଶୁଳିତାହେବ
ଚିତ୍ରଯାଇ ବନ୍ଦ ମେଷବର ନଗରକୁ ପ୍ରଜାଧରମନ
ହେବୁ।

ଗନ୍ଧୀଙ୍କରେ କଷକ ଜୀବମାତ୍ରାଳ ଉତ୍ସବିଲ-
ପାଇ ହାତଛିଲେ ପଦିବାର ଦିନ ଲେଖିଥିଲୁ
ଏତ୍ତରେ ତାହାର ମୋହର ହାତର
ମଳେ ମରଦୟା ଫଳର ଦୋଷକାର !

ଜ୍ଞାନବୁଦ୍ଧର ଜ୍ଞାନବ୍ସର ଉତ୍ତ୍ରୋ ପାହେବ
କୋଲମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୀ ଦର୍ଶ ଲେଖି ଅଛିନ୍ତି
ଏ ବନ୍ଧୁଗଲ୍ଲୟମାନ ମିଥ୍ୟାଶାସ୍ତ୍ର କଳ୍ପ ବିରମାର
ପ୍ରଧାନ ଅକର ଅଟେଇ ଧର୍ମଚର ଦେଖା-
ଯାଇଥିବୁ ଲୁବନବର୍ଷରେ ଯେଉଁ ହୀନରେ
ଯେତେ କାଳର କମଳିର ବିଦ୍ୱମଳୟ ଦ୍ୱାରା
ହୋଇଥିଲା ହେତୁ ଜାଲାନୁଥାରେ ମିଥ୍ୟାଶାସ୍ତ୍ର
ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା । ଅକରକ ବସି ହେଉଥିଲା
ଯେ କୋଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରକାର
ହେଲେ ପଢିଯର ହାସ ହେବ ।

କରୁ ଯାହେବ ହେଲାବ କରୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ମେ ଅଯୋଦ୍ଧା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉତ୍ତରଧ୍ୱିମପଦେ-
ଶ କେ କଳା ଏ ସମସ୍ତ ଦେଶର ପଦ୍ମପଦ୍ମା

ଯେତେ ବାଲକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରୀକ୍ଷାରେ
ଉତ୍ତାହୀନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବଳିବାର ସମ୍ଭବରେ
ତହୁଁଟ ଅସ୍ଵକ ବାଲକ ଉତ୍ତାହୀନ୍ତ ହୋଇଥିବାକୁ
ପୁଣି ବଳିବାର ପ୍ରମାନେ ଅସ୍ଵକ ନମ୍ବର ମଧ୍ୟ
ପାଇଥିବାକୁ । ଏଥକୁ ହନ୍ଦୁପେଟ୍ଟି ଘୃତ ଲେଖନ୍ତି
ଯେ ଫଳାନୁସାରେ ବିଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର ପାଇଁ ଅର୍ଥ
ବ୍ୟୁତ କରିବାର କଷ୍ଟମ କଲେ କଳିକଣାରେ
ଯେ ବିଷ ବ୍ୟୁତ ହେଉଥିବା ଜାହା ବିଷ
ନହିଁ ।

ଅରୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଏହି ସାହେବ ଲେଖି-
ଅଛିବୁ ମେ କଣି ଓ ଗ୍ରୀ ଉପାର୍ଜନ କଷ୍ଟଦୂରେ
ତ୍ରାନ୍ତମାନେ ଅପଣା ଶୈଖର କଣା କଣା-
କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଳର ପ୍ରକାଶ ଯେ ପ୍ରଥିବୃତ୍ତି
ପରିଷାରେ କର ଚାହିଁବର୍ଗରେ କରେ ସବୀ
ପ୍ରାଣୀଧୂର ବି ମୁଗଳମାନ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଲଭି
ନାହିଁ । ତ୍ରାନ୍ତମାନେ ଏହି କଣି କାମ୍ପୁ ଓ
ଦେବୀ ଏହି କଣି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାକୁ । ଅପଣା
ତ୍ରାନ୍ତମାନେ ଇଂଗଲ୍ଗ ପରିଷାରାର ଗଣ
ପରିଷାରେ କିମେଷ କାହିଁବି ଦେଖାଇପାରି
ତ୍ରାନ୍ତମାନେ ମୁଗଳ ଅପଣା କାଷାରେ
ଶୈଖର ସ୍ଥାନ କରିଥିବାକୁ ।

ଅଗ୍ରାରେ କେତିବ କଳବିଗାର ପଣେଥିଲା
ଦେଖୁ ଶାମ କଟନୀ ହୋଇଥିଲା କବି ଦିବାହି
ଜା ସା ଯପନା ପରିଗ ଅନ୍ଧମଳ ଅନ୍ଧାରେ
ଦୁଃଖ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ସ୍ଥାଠାନ୍ତି କୁଳ ଶ୍ରୀଶା କଢ଼ିଥିଲା
ଦିମେ ଏମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପାଇଲା ଯେ ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ତର
କର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ପାର୍ଥ
ହେଲା । ଶ୍ରୀଯାଏ ଜାହାର ସ୍ଥାନୀ ଅନ୍ତର୍ଜାଳ
ହୋଇଥିଲା କାରଣ ସେ ଏକାଦୂମ ଦୁର୍ବଳନା ସହି
କର ପାଇଲା ନାହିଁ । ସ୍ଥା ପିକାର କେତେ
ଏହିପରି ଉପ୍ରାତ ଜନ୍ମ ହେବାର ସମ୍ଭବନ
ଅଛି କି କରିବା କିମ୍ବା ।

ଦେଖିବାଲେକିଲୁ କିମ୍ବା ଦେଖେଥାଏ
ଯତ୍ତିଆନଙ୍କ ପଦରେ କଷ୍ଟକୁ କରିବାରେ
ଚାଲ ହେବ ବିହା ଏ ବିଷୟ କରିବାକିମ୍ବା
ମର ଦେବାରୀର ବିଲଭର ସେହେଠିଥା ଘରଜ
କରୁଣ ଗବର୍ମେନ୍ସଲ୍ ପ୍ରାର୍ଥନା ଚରାପକରି ।
ଏଠାରୁ ଦୟା ମର କିମ୍ବା ହେବ ଧରିବାରେ
ଆସିବ ମାତ୍ର ଦେଖିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଏତେ ସମବା
ଦେବାକୁ ଝଙ୍ଗକମାରେ ସହିଳରେ ସମ୍ମତ
ହେବାର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ ।

ବୌଦ୍ଧଶିକ୍ୟକ୍ରମ ଅପଣା ସ୍ଵଜୀବୁ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ

ଯେଉଁ ଏହିଗ୍ରନମାମା ଲେଖିଥିଅଛି ତିବୁ ଦ୍ୱାରା
ରେ ପ୍ରକାଶ ରେଖିଥିଲା ଧୀର୍ଘ ଲାଗୁଥିଲା ଲେଖିଟି-
ନେଣୁଗବ୍ରତ ତାବାବୁ ଉଣ୍ଡାକରି ୫୦୫ ଧୀର୍ଘ
ଲାଗୁବାର ଅଜ୍ଞା କରିଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ସଳଧିକା ସମ୍ବାଦବାହୁକ
ମହାପ୍ରେକ୍ଷ ସମୀପେଣ ॥

ଅମ୍ବ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଜ୍ଞାଗଳକୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାହାର ପରିଚାରକ ଦେବା ହେବେ ।

ମହାରାଜୁ ଏ ଉତ୍ତରଦିଗ୍ରରେ କୌଣସି
ତଙ୍କର ଦେଇମାନକରେ ପାରୁଆନାମକ ଏବଂ
ଜୀବ ବାସକର୍ତ୍ତୃ । ସେମାନେ ତରକାଳିତ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ୟ ତେ ମୁଖ୍ୟବାସୋରୁ ଆପଣା-
ହୃଦୟର ବିଶ୍ଵର ନ କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଦ୍ୟା
ପରାମାନ ନ କର ବଣ୍ଣେଷ୍ଟପୁରି ଶାତବାଲରେ
ଅତ୍ୟସହାୟ କର ଅର୍ଥାତ୍ ବସ୍ତ ନ ଥିଲେ
କରମାନେ ଯେଥିରେ କ୍ରୋଗରୁ ପ୍ରତି କରିବୁ
କ୍ରୋଗୁ ପାପରୁଚାହୁଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧିବା
ଦେଇଲେ ପରହିତେଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ହୃଦୟ
ଅବଶ୍ୟ ବିଳଞ୍ଛି ହେବ । ଏବଂ ଏକାଇମାନେ

ଅନୁଭବରେ କଟେ ଏକାକିତ୍ତୁରାଜ ଦୟାକୁ
ମହାବଳ ତାହା ଦେଖି ତାଙ୍କପଥରେ ଅଗ୍ରନ୍ତ
ଦୂରିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଅନେକବାର ଜୀବ
ପରାର ଉପଦେଶକୁ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ
ଅନଙ୍ଗୀକାର କରିବାର ବ୍ୟବାର କରି ଏ ପ୍ରାଚୀ
ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେନାରେ ବିଷ୍ଣୁ-
ମୂଳକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁରେ ଦିଶେଷ ମନୋଯୋଗ
ଓ ପ୍ରକାଶ ବରିବାର ମହାବଳ ଏହିପରିବାର
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟବାନଙ୍କୁ ଘର୍ଷନା
ଉପଦେଶ ଦେବାଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭୀକାର
କଲେ ବି ଆନୁମାନଙ୍କୁ ଯେବେ ପ୍ରଥମର ମହା
ବ୍ୟବକ ଦକ୍ଷର ଏବଂ ଦୃଢ଼ ପଥବିଷ ଗ୍ରେନେ
ଅମାନି କୁ ଅମୃତଗାନେ ଜରିବାର ପିଣ୍ଡାଗୀ
ବହୁଧର କହିବାର ଆମ୍ବୁ ଗାଁ ତାହା ଦ୍ୱାରବେଳ
ଦୃଦ୍ଧିତାରୁ ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର ଟ ୪୦୦ ଟଙ୍କା
ଦିବା ଟ ୫୦୦ କାରେ ଲୁଗା ମରଦ ତଥା
ପିଣ୍ଡାଗଳେଣି ବାବ ଦୂରିତ୍ତାମାନଙ୍କରେ ଯେବେ
ପାତ୍ରମାନେ ବସନ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ପିଣ୍ଡା ଲୁଗା ପଠାଇଥିଲୁଣ୍ଠାନେ କେବା ଥର୍ମୁଦ ପାତ୍ର
ଟ ୧୦୦ କାରେ ଲୁଗା ଆମ୍ବୁ କାହାରର ପାତ୍ର
ଅମାନଙ୍କ ବ୍ୟବୁ ହେବାର ବ୍ୟବାନା ଏ ଦର୍ଶଣ

ప్రాణికాలాలు

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଶୁଣୁ ଗାଁରକିହିଁମ ତେବେବେ ।

ବର୍ଷାହେବ ଦେଖିବ କର୍ମଜାଗରର ବିଳାକୁ
ଯାଥକୁ ଏହାକ କଥାପୁରାଜାନ କୌଣସି
ଅଛନ୍ତନେବସ ପ୍ରଦାନକରନ ଅନୁଦେଶୀୟ
କର ଉଚିତ ର ନା ଜାହା କିମ୍ବରରେ । ଜାବନ
ଆଗାମୀ ଘୋମବାବ କନ୍ଧାସନଦ୍ୱୀରେ କଟିବ
ଟିକିବାକରିଲେ ଯହାଲସୁରେ ଏକମରୁ ହେବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏପ୍ରେସ୍‌ବସ୍ତୁରୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର
ହୋଇଥାଏ । ଘୋମହେବ ବରଳାର ଶାଶ-
ନଭାର ଯେଇସେ ନବାବ କରୁଥିଲୁ ତ ହା
ହୃଦୟରେ ପ୍ରଗାଂପନାୟ ଓ ଦେଖୁ ଯାଇ
ଜାହାଜ ଅଠୀନୟ ସମସ୍ତ କଲିର ଲେକ
ନୈତିକ ଓ ବୃତ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ଡେଗାପ୍ରତି
ଏହାଙ୍କରବିଗେଷ ମନୋଯୋଗ ଥିବାକୁ ପରାମର୍ଶ
ଅଭିବ ନାହିଁ ଓଡ଼ିଦ୍ଵାରା ଉଠାଇବାଥାରୁ
ଯେତେ ଶତମନ୍ତ୍ର ହେଲା ଜାହା କାହାରକୁ
ଅଧିକର ନାହିଁ କେବଳ ଘୋମହେବଙ୍କ ଦୁଇଟି
ର ହେଲିଲ ବେ ଏବୁ କ୍ଷେତ୍ରକ ହେଲା । ଗର୍ଭା-
ଜନିତ ହେବୁ ଜାହାର ଓ ଜାହାକୁଳ
ଏହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନେ ଫାଟେଇ ପୁଣେ ଡେଗାପ୍ରତିକୁ
ଉଜ୍ଜପଦରେ କ୍ଷେତ୍ର କରିବାପାଇଁ କମିଶୁରଙ୍କ
ପ୍ରତାବରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଉପସ୍ଥିତ କଥାକୁ
ଜରୁଥିଲା ପମଦାକବର ଜାହାକୁଳ ଅମ୍ବ
ମାନଙ୍କର ଯେତେ ଜପକାର ଘୋରାଥାକ
ନାହିଁ ମୁୟେ କର୍ତ୍ତାକ କରୁ ପାଇଲା ନାହିଁ ।

କୁରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଗାମ ସପ୍ତାହରେ
ସେ ସବୁ ଲେଖାବେବ ।

କେବଳ ରାଧାନାଥ ପଣ୍ଡା ।

ଅମେରିକାରେ ଏମହାନ୍ଦୂଳ ଅଗରନ ବିଷୟ
ଶୁଣି ପରିଚୟ ପୁଣ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁଁ । କବି
ରବିତାର ଉତ୍ତଳୋକ୍ତବିନା ସତର ଆହ୍ଵାନକମେ
ଜୟବରନ୍ଧୁର ଅଶ୍ଵ ବିଧାନ ବିଦ୍ୟା ଓ ପାଠୀତ
ବିଦ୍ୟାର ଧାରଦର୍ଶତା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନାର ଏ-
ତମରକ୍ଷା ଅନେକ ହୃଦୟରେ ପାଠୀତମାନେ
କରୁଥିଲା କରୁଥିଲା ହରାବୁଦ୍ଧରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୋଷରୁଲେ ପର୍ଶମ୍ଭବାରେ ବୁଦ୍ଧିମୁଖ
ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ଦବି ଏପରି ବୁଦ୍ଧି ସବୁ ପୁଣ୍ୟ
ପାୟ ଦେବେ ଦେଖେ ନ ଥିଲା । ସବୁ ବୁଦ୍ଧିର
ପ୍ରଥମେ କବିତା ମହାଶୟ ଅପରୀତ ରଚିତକାହାର
ଲକ୍ଷଣରେହାବୁ ଶ୍ରଦ୍ଧର କିମ୍ବଦଂଶ ପାଠକର
ଛନ୍ଦର କିମ୍ବନ ବିଷୟରେ ପାଠୀତଙ୍କ ବିଜେ
ଭର୍ଜିତକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଲେ ଓ ଅଛି କିଷଣମୁଖୀ ଅପେ
କୃତିଥବା ମନ୍ତ୍ର ମାଦିଷ୍ଟ କଲେ ଯେତେପରିକାର
ଅପରୀତ ପାଠୀତମାନେ କଲେ ସେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ
କରିବାର ଦେଖି ଦର୍ଶକମାନେ ଆରଥନ୍ତି ଅନନ୍ତର
ନେଲେ । କବିତନ୍ଦୁର ମୁରାଗାଳୀ ଏମନ୍ଦ
ଯେ କୌଣସି କିମ୍ବନ ମୁଖ୍ୟ ଦେବାକୁ କିଳ-
ମାତ୍ର କିଳମୁ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଅନେକ କବିତ
ଲାଘା କବିତାମାନ ଏକୁଥି ଦୁଇର ନିମ୍ନ ଥିବାର

ଅଗ୍ରମ ଦାଁଙ୍କ ମୁଲ୍ଲି । ୧୫୯
ଦର୍ଶାନ୍ତି ମୁଲ୍ଲି ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୬୦
ମନ୍ଦରଳ ପାଇଁ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି । ୧୬୧

Digitized by srujanika@gmail.com

ମାରୁତୋଷିକ ଦେବା ପାଇଁ ରେବା ଧର୍ତ୍ତରେ
ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ହାଲିବଳେ ।

ବୃକ୍ଷ ସାହେଲ

ଅମ୍ବାଦିବ ଥାର ଗୋଲକୁ ବି ଯେବେ
ଶା ୧୩ ସରେ ପେଟିର ଶତର ଅସୁବ ଉଦ୍‌ବାହୀନ୍
କି ହେଲା ତେବେ ଆଜିଦୁଇ ବହୁବାର ପଳା
କର ଥିଲା । ବଜରୀର ପରିଷାଳା ଫଳ ଗୋଲକାରୀ
ଅରା ହରିଦାମ ଏହା କୋର ଯମ ହାଇଶୁ ଲକ୍ଷ
ଗୋପିତାର ଫଳ ନାହିଁ ଗୋଲକା ଅସୁବ ହୋଇ
ଅଛି । ଏହୁଲ କେବଳ ପରିଷାଳା କିମ୍ବା ଆଧିକ

କେବ ଏତେ ପାତ୍ର ଏହାର ଫଳାଫଳର ଦ୍ୱାରା
ଦୋଷର ପାରେ । ଭଲ ହୋଇଥିଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରେ ବିଶ୍ୱ ଜୋଗାନ୍ତା ଦେଖାଯାଇ ହେଲା
ଦେଖାଇ ଯେ ହାତୁଁ କର ଚାଣ୍ଡି ଉପକାର
ନାହିଁ ଏକମୁଁ ବିଷ୍ଟ ବୋଲାଯବ ? ଅ-ଶ୍ଵର
ହମୟରେ ଏଥର ଅନୁଦେଶୀୟକର ବନ୍ଦୁ
ତତ୍ତ୍ଵର ହେବାର ଆମ୍ବୋରେ ତିକା ସଂକାନ୍ତ-
ବର୍ଣ୍ଣରମାନଙ୍କ ପାର୍ଥିର କର୍ତ୍ତା ଯେ ସେମାନେ
କିଛିତବ୍ସରେ ଭତ୍ତନାଳ ଦେଖାଇବାକୁ ଯନ୍ମ-
କାହୁ ହେଉନ୍ତି !

୨୫କର୍ତ୍ତ ବିପାଳି ବିଦ୍ୟା

ଦିନକୁହିନ ସରବାରୀମୁଦ୍ରା ପାଇବା ଯେ-
କୁ ବିଟିର ଗୋଲ ଅନୁପକୁ ଜାହା ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାରେ ବଡ଼ ପୁଣ୍ଡର ହେଉଥିବୁ । ଏକ
ସରବାରୀମୁଦ୍ରା ଜଳ ପଢ଼ିବାର ଏକ ବୃତ୍ତ
ଶିଖିତଲେବ କଥାରୁନାହିଁ ପୁଣ୍ଡରାର୍ଥ ଏମନ୍ତ
କ୍ଲେମ ଆଜିଥିବୁ ଯେ ତେବେଳେବର
ଉମେଦତ୍ତବ୍ୟର କର୍ମରେ ବାଲ ଧାରିଗଲାଣେ
ଲେନ୍ତି ବାତରେ ତେ ଦୌଡ଼ି ଗୋତରେ କଣ୍ଠି
ବିଦେଶି ଉଥାର ଜଣ୍ଠେ ବୁଝି ଫିଲିନାର
ବିଠି ଛହିଁରେ ଧୂର୍ତ୍ତ ଗରୁଣ୍ୟମେଣ୍ଟ୍ ବୁଝି
ଦେଖାଇ ବିଦୁନ ଗୁରୁଥାତୁ ମାର କରିପରିବୁ ।
ବେଳେ ତାରିଧନରେ ଚିନ୍ତାଙ୍କଳ ସମୟରେ
ବୁଝି ହେବାର ଆଗା ହଜା ଛହିଁକ ବସୁନ୍ମ
ହେଲା ଯେ ପାତ୍ରବର୍ଷର ଅନୁକରାଳ କେବେ
ଭାଇଦିନକାରୀରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହରେ
ତେବେଲେବର ଆଗା ତରି ମୁଳଗୁ ତେବେନ
ହେଲା ଅଭିନନ୍ଦି । ବର୍ଣ୍ଣନାର ଧରି ଆଜ
ଗୋଟିଏ ବିଦୁନ ବାହାର ଅଣ୍ଟ ଗ୍ରେନ୍ଟ୍ ଗଫଟିକ
କେନ୍ଦ୍ରର ଘାହେବ ଗତମାତ୍ର ତା ୨୦ ଲିଟ
ଲେଟ୍ରିକ ନ .୪୫ ମୁନ୍ତ ଅଞ୍ଚାର ବିଧାନ
କରିଥିଲୁ ଯେ ଯାବାର ବିଦୁନ କାହିଁ ର
ରହି ହେବ ସେ ନୁହନ ହୋଇ ସରବାରୀ
କୋରି ଜାର୍ଯ୍ୟରେ କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ବିମେଷପ୍ଲାନ ର ନବକୁମାର ପ୍ରାନ
ହାତମ ଅସୁବଦ୍ୱାରା ମୌରିଚିକିତ୍ସାକୁ ନୁହନ
ଦୋର ଜାର୍ଯ୍ୟରେ କ୍ଷେତ୍ର ଦରିନାକୁ ଆବାଳ
କରିବାକାରୀତିକା ବରନ୍ତି ତେବେ ସେବନ୍ତେ
ସେବେବେଳେ ବିଦୁନାୟାରେ ପେନମେନ
ପାଇବାର କଷ୍ଟକୁ ହେବ ତେବେବେଳେ
ତଥାକୁ ଥୁବୁ ପେନମେନ ଦୀର୍ଘ ର
ଯାଇ ପର୍ବତର ଉତ୍ତର ଯେଜେବର୍ତ୍ତରେ ସେ

ନୟକୁ ହୋଇଥିବ ଜେଳେ ବର୍ଷର ଦେହାନ
କର ଯେତେହେନ ଦେହର ବିଟି ଚିତ୍ତିବିକ ।
ଏହିଥୁମ କରିବାର ଏହି ହେତୁ ଗବ୍ରେମେଞ୍ଜ
ପର୍ମାର୍ଜି ଅଛିନ୍ତି ଯେ ଅଧ୍ୟତନ୍ତରେ ଲୋକଙ୍କୁ
ଧର୍ମବାଦୀମନ୍ତ୍ରରେ ନୟକୁ କରିବାର ଗବ୍ରେ-
ମେଞ୍ଜାରୁ ଅଚର୍ଥତ କିମ୍ବର ଯେତେହେନ ଦେବାନ୍ତ
ପତର ହାରିବ ଯେତେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚରେ ବଧୁପଦ
କିମ୍ବା ପଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବୌଦ୍ଧବିଦ୍ୱାତ୍ତ ବୟସକେ
ଦେମାନ୍ତକୁ ଅବଶ୍ୟକ କରିବାକୁ ହେବ
ଦେମାନ୍ତଙ୍କ ଯେତେକେ ଦେବାର ଭାବୁ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼େ ।

ଅମୂଳାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଏହା
ହାତମାଟଗଣରେ ବିଧାନ ଅଛି ଯେ ୫୫ ବର୍ଷ
କୟାପ ଦେଲେ ଉତ୍ତାଗ ସେମାନେ ଆହ ଜଳଶୀ-
ଳର ଅଭ୍ୟାସାବଳେ ନାହିଁ । ଯେଥେ କୟାପରେ
ଏହାଙ୍କ କାହାରେ ଥୋରାଥାବ ଦେବେ ତେବେ ତେବେ ବର୍ଷ
କ୍ରମୀ ଦେଲେ ପୂର୍ବ ପେନ୍‌ଡେଲ ପାଇବେ
ଦୋହରେ ଜାତ୍ୟମାନୁଗାନେ ଦେବନନ୍ଦ ଜୁମ୍‌
ଦ୍ୟାଂପର ଅସ୍ଵକ ପାଇବେ ନାହିଁ ଓ ଯଥାକ୍ଷର
ବର୍ଷରେ କର୍ମ ପାଇଲେ ବହୁ ପେନ୍‌ଡେଲ
ପାଇବେ ନାହିଁ । କି ୨୨ ବର୍ଷ କମ୍ପ୍ୟୁଟେଲେ
ମୁକ୍ତ ପାଇଥିଲେ ଏହା ବର୍ଷକ୍ଷର କମ୍ପ୍ୟୁଟେଲେ
ସର୍କାରୀ କର୍ମଚାର ପେନ୍‌ଡେଲ ପାଇବେ ।
ଏହିପରି କିମ୍ବାନ ଥିଲାଗା ଯେ ଯେତେ ଅସ୍ଵକ
କମ୍ପ୍ୟୁଟେ କର୍ମ୍ମ କରୁବ ଜାହାର ପେନ୍‌ଡେଲ
ଆରାକ ଦେବତେ ଜାତ ପର୍ମାନନ୍ଦ ଏହା
ଏହାକେ ଏହୁତନ କମ୍ପ୍ୟୁଟେ କରୁଗରୁ କୌଣସି
ଅବସରକାଳ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ବିବେଷରେ
କି ୨୨ ବର୍ଷ ବିଧାନ କେବଳ ହାତମାଟପ୍ରକାଶ
ମାତ୍ର ଏହିଥୁମରେ ହେବୁଥ ବହୁ ଥିଲା ନାହିଁ
କମ୍ପ୍ୟୁଟକାର ଅଚିନ୍ତୀକ କମ୍ପ୍ୟୁଟ ପକ୍ଷରେ ଏହା
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନର ବିଧାଜ ହୋଇଥାଏ । ଏହିଥୁମାଟ
ଏହାପରି ହେବ ଯେ ତୁ ଏହା କଳବ ହାତୁ
ମୋହରେ ଦେବତେ ଉତ୍ସମ୍ମାନକେ ଏହାକମ୍ପ୍ୟୁଟି
ହେତୁର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପାଇଁବ ହାତୁ ।

ପ୍ରକାଶନ ମତ

କରୁଥିଲେ ଏ ପୃଷ୍ଠା କହିଲେ ଯାଦି
ପଢାଏ ହୋଇଥିଲ କହିଲୁ ଆଠମାନେ ଅଧି-
ବ୍ୟାପ ଘୋରାନ୍ତକେ ଏହି ଧର୍ମାବଳ ବିଜ୍ଞାନ
ଏହି ବ୍ୟାପକ ଧର୍ମାବଳ ଏହି ଧର୍ମାବଳକେ ଉପା-
ଧାରୀଙ୍କ ଜନଙ୍ଗ ସୁର୍ବ୍ୟ ଅବଶ୍ୱ ଦେଇଥିଲୁ
ପରିଚାରକ କରେ ଦେଖାଇଲୁ କେମାନାହେଲି

କରୁଣାପଦ୍ମବୟ

ଦୋଳନ୍ତ କିମ୍ବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କଣା
ପୂର୍ବକ ହଜି ନ ହୁଏ ତେବେ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗ କିରି
ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରତ୍ଯେକ ଅଚ୍ଛିତ୍ତ ପଢିଥାନ୍ତି ମହୁବୁବେବେ
ଅନ୍ତରୀଳ ଗେମ୍ବାରାଫେବକର ଏହିଏ ବାଟୁଥି
ଦେଇଲେ ଶାଶ୍ଵତି ଅଟେ ଏଥରେ ଯେ କହି
ଯାଇ ଦେବ ସ୍ଵାମେରା ନାହିଁ ପ୍ରସାଦମାନେ
ପ୍ରତ୍ଯାହି ଅବସର ଦେବାର ଏହି ଦେବ କଣା-
ଆବ ଯେ ପ୍ରବୃତ୍ତମାଜିକ ହାତ୍ତିରେ ଦୃଢ଼କୁଳପେ
ମୁହଁ ଉଦ୍‌ଧରିବାର ଓ ବାହାକୁ ଦୌରୀର ପାଇଁ
ଅହର୍ମେଲୁଙ୍କ କି ଧୂମର ଜାହା ଏବେ ମନ୍ତ୍ରି ଦେବବ
ପର୍ବତ ହିନ୍ଦୁ ନାହିଁ ଏ ଅବସରମାତ୍ରେ ପ୍ରବୃ-
ତ୍ତମାନେ ଯୋଗହୋଇ ମାଧ୍ୟମରୀ ସ୍ଵର୍ଗକୁ
କଲେ ମନ୍ତ୍ରି ଦେବାର ଦୂରୋଧ ଦେବ ମୋହି-
ରେ ଜଣନ୍ତି ବନ୍ଦିରେ ଅପରାଜେକ ଅଧିକତ
ବା ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥାବେ । ଏହିପର୍ବତ ବିଦେଶ-
ନାରେ ସୁବ୍ରତ ରହିବାର କଣାମାବ ନହିଁକୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତମାନେ ସୁବ୍ରତ ରହିମାକୁ ଏହିକି ସମ୍ମରିତା-
ଜାହାନ୍ତି ଏହିଏ କିମ୍ବାର ହେଉ ନାହିଁ । ପରହିଁ ଯେଉଁ
ତଥିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତମାନେ ମନ୍ତ୍ରି ଦେବମାକୁ ଧରାନ୍ତି
ଜାହାନ୍ତି ପରିଶୀଳନ ପଞ୍ଚରେ ଅଛି ବୃଦ୍ଧକର ଅଚ୍ଛି
ଜାହାନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନର ବକ୍ତ୍ବାକୁ କି ଯେବେ ପର-
ବୃତ୍ତମାନର ନମବ ଦରକଳ ପ୍ରାଣ (ପରିଶୀ-
ଳୋପ ମୁଣ୍ଡା) ଦେବେ ଓ ଅଳପେତୁ, କେ-
ନେହି, ମେହି, କେଲପ୍ରେର୍ବ ଏହି ପ୍ରାଣକର୍ଷଣ
ପରିଚେତ୍ତ ଜାହାନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନେ ଏହି ଜାହାନ୍ତି
କାମ ମୁହଁତାହାକୁ ଖୋଲୁ ଦେବେ ରେବେ
ମନ୍ତ୍ରି ଦେବ ଏ ପର୍ବତ ଦେଇଲେ ପ୍ରବୃତ୍ତମାନର ବଳ
ବିରୋଧରେ ଜାହା ଦେବ ପ୍ରାସ୍ତ ଘର ଦେବେ
ଏମାନେ ପୁରୁଷମୁଖ ଦରଶାଳା ଦୋଷମାରୁ
ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରତିଚେତ୍ତ ଜନବାକୁ ପ୍ରଥାଦ୍ଵା ବାହୁଦା
ପ୍ରକାଶ ଦେବାର ଜଣାମାବ ଯେ କରିବଦର୍ଶରେ
ଜାହା ପାଇବାଯାହିଁ ଏମାନେ ବଜ ଲେବାପର୍ବତ
ଅଳପ୍ରତି ମନ୍ତ୍ରିର କି ଧରମାନ ଅବସ୍ଥା ହିର ଦୋଲ-
ନାମ ଦେଖାଇବିବ ମେଘେ ଏସୁବ୍ରତ କରି ହେବ ।

ସାହୁହିକସଂବାଦ

ଏହି ମନ୍ତ୍ରଲକ୍ଷ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଗୁରୁ ବୋ-
ଲିବନ୍ଦିକୋଷଙ୍କ ବୋଠାରେ ଦୂର ମନ୍ତ୍ରର ବଳ
ଦିଲା ଦ୍ଵାରା ଥିଲା । ଶୁଣି ଯେ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରକାର
ମୁହଁରେ ଘୋରଥିଲା ଉତ୍ସତମାକେ ଧରି
ଆଜି ଲାଭରେ ଓ ଫାନ୍ଦୁରେ ମନ୍ତ୍ର କଥିଲାର
ହେ ।

ଗର ବନ୍ଦମାର ମଧ୍ୟ ହଜାରକ ବିହୁର ପୂର୍ବେ
ଏହିବରସ୍ତୁ କଣେ ବନ୍ଦମେଳିର ଅଧିମାଳାରେ
ଅବୁଲିଗିଲା । ସେ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ-
ମୂଳ୍ୟର ଘୋଡ଼ା ବିକାଥିଲା ଅବୁଲିଗିଲା କେଳେ
କିନ୍ତୁରେ କେହି ନ ଥିଲା ପୃଷ୍ଠା, ଘୋଡ଼ାଟି
ଅବୁଲିରେ ଯଥିବ ହୋଇ ନରଗଲା । ପଛକ
ମୋକେ ଆପି ଯେତେ ଉପାୟ କଲେ କିନ୍ତୁ
ଫଳ କେଳା ନାହିଁ । ଏହିନ ବୌଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତିମୀ ଥିଲା
ନାହିଁ ଅବୁଲିଦେବଜା ଅନ୍ୟକିମ୍ବ ବର୍ଷପର କେଳିଲ
ନନ୍ଦଧ୍ୟ ବାଇଗନ ନ ଗାଇ ଫର୍ମିଲେବବ ପରି
ଏଣ ପ୍ରେକ୍ଷି କଲେ ।

ବାବୁ କାଳାନ୍ତାଥ ବୋଷ କି ସେ ଦେବନଗ୍ର-
ପଢ଼ାର ଦିପେଶ୍ଟୀରିକଲେହୁର ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେବଲାଭ,
ଛୁଣୀ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରମଣୀ ଛାଇ
ଫାରୁକ୍ସୁ ସବୁଦ୍ରବିଜନକୁ ବଦଳ ହେଲେ ।
—ପୁଅର ଏବିଂ ଯଏଣ୍ଟିମାଛିଖେତ୍ର ଯାନ୍ତାଙ୍କ
ପାହେବ ତଳିତମାସ ରା ॥ ୧୦ ରଜାତାମ୍ବ ଏବି-
ଲାହର ଛୁଣୀ ଆଉଥିବା ।

କେତେବୁଦ୍ଧିଶୁଣ ପୁଣ୍ୟକୁ ଜାହେନ
ପାହେନ ॥ ମାରବ କୁଳୀ କେବାର କାହାକୁ
କର୍ମକୁ ଲେଖୁତରଙ୍ଗ ଅର କରୁର ସାହେବ
ଦୟାର ହୋଇଥିବା ।

ଏଥିବେଳେ ନରୀଙ୍କ ଲେବନ୍ଧନ ଫାତୁମାହେଲ
ବ ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶିଦ୍ଧି ଲପୁର ଭାବ
ପାଇଥିଲେ ଅବଶୀଳନେ ଉତ୍ତିଥିବା ଆଖନ୍ତିରେ
ପଲାୟନ କି ବନ୍ଦି ହେଲେ ।

ଅଛି ଦୂରେ ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
କୃତକୁ ଥୁଣ୍ଡା କୁତନ ଅଗିନ୍ତଙ୍ଗ ମାର୍ଶଜଳ
ହେବ ପ୍ରେଗର ନାହିଁ କୁଣ୍ଡରେ କାଳୁଳ
ପ୍ରାୟ ଧୋଇଅଛିଲୁ ଏ ଘେର ଜାଗୁରକ ପଣ୍ଡ
ମର୍ଦ୍ଦକୁଷାରେ ଜାଖାଇ କିନକିଲୁ ପଠିଅବିକ
ମାର୍ଶଜଳ ସାବେବ ମାସେଦୁବା ବଢ଼େଇବେ
କର୍ମ କରୁ ଜାହାନ୍ତି ।

ବନ୍ଦରାଜବର୍ଷିମେଘ ପନ୍ଦିତ ଉଦୟ ରେଣ୍ଡ-
ପ୍ଲେନ ଚିକଗ୍ର ହେଲେଟ୍ସ ଉତ୍ତର ଏଥେବ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଥ୍ରି ପଥ୍ରି ବପଳ ହେଉ ଯଦି-
ବେଶର ଲକ୍ଷ୍ମୀକାଳ ଜ୍ଞାନରଳ ବସୁକୁ
ଦେଇ ଅବ୍ରତ । ଏଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନପଦ ପ୍ରାପନ
ଦେଇ । କୃଷ୍ଣ ସମ୍ମାନ ଦକ୍ଷାମାନ ଏ ନନ୍ଦିଲୁ
ମାତ୍ର ବାହିନୀ ।

ଆମେମାରେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ କଲେବୁଛି
ଏବଂ ୧୦-୧୨ ଧାଉଥରୁ ଯି ଖେଳିପୁଣୀମାର
ସମ୍ଭବାସ୍ତ୍ର ପାଇବାକୁ ଚିନ୍ତିତିବ୍ୟାସ ଜାହୁଁ-

ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ବ ବିଷୟରଠାକୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବଳି
କରାଇ ଦାଖାର୍ତ୍ତି ନାହିଁ ।

ସୁଅଳ୍ପତ୍ତାର ଦିକ୍ଷିଲପରକନ ପ୍ରସାଦ କରି
ଥିଲେ ଯେ ଗାସେଚାପ୍ରୟ ଲୋକ ବ୍ୟକ୍ତିଶିଖିବା
ଛାପମାନଙ୍କରେ ବସ୍ତନ୍ତରେ ବିଦ୍ୟା ନାରୀ
ଦୂରଜଣ ଧାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ମାସିକ ୫ * ଲୟ
ବେଳିନିବେଇ ଭାବୁରଣାମାରେ ବିଲାପିତୀଙ୍କ
ଦେବାର କିମ୍ବା ପିଶାରୁଲେ ଭଲ ହେବ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଉତ୍ସୁଧା ଏଥକୁ ପ୍ରସାଦରେ
ଅଛି ହାମାଜେ ବି ଶିଳ୍ପ ଦେଖି ଦର୍ଶନେ
ପୁନଃଶାଶ୍ଵରୀ ରକ୍ଷଣେବ କା ବୃଦ୍ଧିକାଳ ପରିବାର
ବିନ୍ଦୁରେ ପଦିଶାକରନା ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନ କରି
ହେବ କୋଇ ଏପରି ପ୍ରସାଦ ଥେଇ ଅଛି ।

ତୃତୀୟାମରେ କଣେ ସୁଲିଙ୍ଘ କନେଷୁଦ୍ଧର
ଦିନିଶ୍ଚର ମାହେଦିକ ପ୍ରଜାଗାମନ ମେଧୁରେ
ସନ୍ମିଳିତୋପ ମାଦ୍ୟମ ସାତଥର ଧୂମବିଜ୍ଞା
ଭାଜାର ଦିପର ଦୂର୍ବଳମା ଦେଲୁ ଯେ ତୋଷ
ଲେଟିଯାର କାରହ ଦାହାରବେଳ ଦେଇରେ
କନେଷୁଦ୍ଧର ମମାକ କିଣ୍ଟାର ଠେରିବାର
ଏ ଦିନିଶ୍ଚ ତାଜମ ଖେଳିବ ଅଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦ
ତମ । ନିଶ୍ଚରପାତ୍ରର କାହାକୁ ଉପ୍ରେସ୍ତୁ
ପ୍ରେରଣର କହାଯକୁ ହେବାକୁ ଅନ୍ତରାର
କରିଥିଲା ।

ବମ୍ବେ ଗଜେଟରେ ଲେଖାପତ୍ର ଯେ ପର-
ଧାରଣାର ଉଚ୍ଚସ୍ଥିତିକାଳରେ ଏକାଶନ୍ତ ଭୂମି ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା
ବିଷୟରେ ଯି ଛାତ୍ରରେ ବିଦୁର ପଥରକୋ-
ରୁଳ କେ ଲୋହିଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ।
ଶାରୀରକ ଗୋଟିଏଟର ୨୫ ଫୁଟ୍ ମୋଟ ୬
ମୁଣ୍ଡ ଭୋରରେ ବିଦୁରକୁ ଯାଏ ଯାଇଅଛି ।
ଲୋହ ପଥରର ଅଧିକ ଲୋହନୟ ଧରୁ
ନାହିଁ ।

ମାତ୍ରାକରେ ଲେଖିବା ଶାନ୍ତିହାର ଏହି
କୀଟଙ୍କ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୋଗୀ ଏହି
ଥିଲୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଏବଂ ପରିପରାହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଦର୍ଶାପାଇଛି । ଇତ୍ତାକଥାର ମହାଶୂନ୍ୟ ୫୦୦୦୦୦
ମିଲିଯନ ଦେବାର ଶବ୍ଦାର ବିବରଣ୍ୟ ଦିଇଛି ।

ଅକ୍ଷମଲରୁ ଅକ୍ଷବର ନାମକ ପଥରେ
ଶ୍ରୀ ଏ ଆଦୃତ୍ତକଳିନବ ଗୁଣ ପ୍ରବାହିଙ୍କ ହୋଇ
ଛି । ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବୋଲନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରବାହି ଗୋଟିଏ
କଳିନ ଅନ୍ନାଜ ତେବେଣି ଧୂରଣୀ ଧାରରେ
ମୁଖ ହାତ ଧୋଇଥିଲୁ ହଠାତ୍ ଡାହାରୁ
ତ ବିକ୍ରିରେ ଗୋଟାଏ ନବମୁଖୀକୁହିକଳାଳ
ରେ ଲବିଦୀଲ ଏବଂ ଅକ୍ଷମଲମୁହେ ଏହିକଣ୍ଡିତି

ପାଦ ଧର ପାଣିଭୁଜରକୁ ଝାରି ନେବାର ଚେଷ୍ଟା
କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଧୂତବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକଷଙ୍ଗ
କଷ୍ଟ କର ପାଦ ଛୁଟାଇ ନ ପାରିଲା । କିମରେ
ଏହାକୁ ନେଇଁ ଜୁଲମ୍ବରେ ନିମ୍ନ ବିଳ
ଆଉ ଦେଖା ନ ଗଲା । ଦେଖାକୁ ଅନେକମୋତି
ମେଳ ହୋଇଁ ଯାଇଁଥିଲେ ବିନ୍ତୁ କେବୁବ୍ୟକ୍ତି
ଏହାର ଉଦ୍‌ବିଶ ଚେଷ୍ଟାରେ ସାହିମ ଛଲେ
କାହିଁ ।

ବୋର୍ଡରେବୁ ଖଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
୪୧୦୦୦ଙ୍କାର ନୂହନ ଜାଗାଦର କୋର୍ଡାବିଧୀ-
ନ୍ୟସ ପଞ୍ଜକୀୟ ପରେବକ ମନ୍ଦିରମାରେ ଥାଇ-
କାର୍ତ୍ତର ସରକାର ଉପାଲ ୪ ୫୦ ବା ଲେଣ୍ଡାଏ
ଫୋର୍ ପାଇବ ଏଥର ଅଧ୍ୟକ ଜାଗାଦର ମନ୍ଦି-
ରମା ହେଲେ ପୂର୍ବ ପାଇଁ ଦିଅବିକ କୋର୍ଡାବି-
ଧୀର୍ଘର ଅଧୀନ୍ୟା ହେଉ ବା ଉଷମାତ୍ରମୁ ହେବ
ଫୋର୍ମାବିଧିରେ ଏହି ନିଯମ ସ୍ଵକଳ ହେବ ।

ହାଇକୋର୍ଡର ପ୍ରକାଶିତ ଏହା ଜଳିବାର
ଆବଶ୍ୟକମୁଣ୍ଡଲୁ ଯେ ବଲ୍ଲଦେଶରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ କଥା ୨୩୯ ମୁନିସିପା
ଅଛିନ୍ତି ଏଗର ୫୦ମାଇଲ୍‌ରେଖାରେଣ୍ଟ ଏହି ୧୦୨
ସବତ୍ତବକଳନ ଅଛି । ଡେଲାରେ ୧ସବତ୍ତବକଳନ
ଜୁଲା ୪୦ମୁନିସିପା ମାଇଲ୍‌ରେଖା ଓ ୧୬ସବତ୍ତବକଳନ
ଅଛି ।

ପ୍ରେସର ତଣିଗୁରେ ଲେଖାଯାଇ ଯେ
କୃତମନ୍ଦବାର ତଥା ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ବିଜନେଳରେ
ଛଇବରା ବିଶ୍ୱାସାଦ୍ୱାରା ବାଜିବରାକୁ ଯାହା-
ଥିବା ମାନବାଦରେ ଏବଂ ଟକାବାବୁ ବେଶବଳେ
ବାବୁ ବଦିଦୂର ସେ ଅଧିକ ମୁହଁକୁ ଘୋଡ଼ାର
ଘୋଡ଼ା ଘୋଡ଼ାର ଯାଉଥିଲୁ ଜଣେ ବାଢି
ଆଗରେ ଆଜୁହିଯାଏ ଘୋଡ଼ାର ବକ୍ଷା ଚଞ୍ଚାଦାନ
ସେହି ଅଳ୍ପ ଟକାବାଦରେ ଲଗାଇ ହିଁ-
ଛନ୍ଦ୍ୟାଯାଉଥିଲୁ ଘେବ କୁ ବ୍ୟସ ଶିଥିନଙ୍କର
ସେନିର୍ଥୀଯ ହୋଇଲା ଘୋଡ଼ା ଘୋଡ଼ାର
ଦେଲୁ କେହି ଉପାର ଉଦେଶ୍ୟ ପାଇଲେ
ଜାହିଁ । ବାବୁରେ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଟ ୩୦୦୦୦-
ଟଙ୍କା ଦିନେ ଦିଲ ।

ହୃଦୟବିଜ୍ଞ ପାର୍ଵତୀନ୍ଦ୍ରାରେ କୈମ୍ବ୍ୟାଥ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠମରେ ଯ ଦିଲ୍ଲି ରୁଦ୍ଧବାବାରୁଗ୍ର ଦର ବନ୍ଦା-
ଇବାରୁ ବନ୍ଦୀମେଣ୍ଟ୍ ରେଲ୍ସିପ୍ସ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍
ଆଦେଶ କରିଥିଲାଗ୍ରୁ । ସେଠାବେ ପରିବର୍ଷ ବନ୍ଦ
କ୍ଲପ୍‌ପଞ୍ଚମୀବନ୍ଦୂରେ ୧୦ଲଙ୍ଘ ପ୍ରାକ୍ତବନ୍ଦିକାଳୀନ
୨୦୩୦ବିଜ୍ଞାର ଓ ଶିବବ୍ସନ୍ଧୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀରେ ୨୦୭୦
ବିଜ୍ଞାର ଯାଦି ଦ୍ଵାରାନ୍ତିରି ।

ପେରିତପର

ମାନ୍ୟବର ପ୍ରସର ଉତ୍ସବରେ କାମକାଳୀଦିବ

ମହାରାଜୁ ବିମ୍ବିପେଣ

ନିବେଦନମିତ୍ର

ମହାଶୟ ! ଦାଳେଗୁର ସମ୍ମାନକାରୀ
ମଦିକ ସମ୍ମାନକ ପାତ୍ର ହୋଇ ଆମ୍ବେମାନେ
ଜମାନକିତ ହେଉଥିଲା ଲାଭ, ଉଚ୍ଛରେ
ସମସ୍ତ ସମାବ ପଢ଼ିତି .. , ତାହା ଅମୁ
କ ହୋଇ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ବନାଚିତ ବିଶ୍ୱାସ
ଏ ନାହିଁ । ଗତ ପାଞ୍ଜିକପଦିକାରେ ଦେଶୀୟ-
ବନ୍ଦିପ୍ରକଳ୍ପ ସଂକାନ୍ତର ଯେ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ
ଜୀବ ଧୂମ ତାହାର ଅଳ୍ପକାବଣତଃ ବୋଧ-
କ କରେବକ ପାଠ୍ୟମ କେ ତାମ୍ଭ ପରିମ୍ବନ
ମୁଦମାନ ମଧ୍ୟ ସରିବ ତାମ୍ଭର ବୃକ୍ଷନାମ୍ବ
ବାଯ କରୁବେ ନାହିଁ ।

ଯେବେଳୁ କିମ୍ବରେ ଜର୍ବଷ୍ଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାନ୍ତି
ପରିଶାରେ ବାଲେଶ୍ଵରମୁଖରେ ପାଥମଧ୍ୟ
ଦିନ ଯାଉ ନାହିଁ (ଗୋଟିଏବୁଲରେ ପାଇଁ)
ଅର୍ଥାତ୍ ବାଂଦିଆହା ସ୍କୁଲ ଦେଇ ସେ ଏ ବର୍ଷ
ବାଲେଶ୍ଵର ସ୍କୁଲ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା ଏହିର
ବାଲରୀ ନିଜ ନୃ ଅବଶ୍ୱର । ଯେବେଳୁ
ସ୍କୁଲ ଏହିବର୍ଷ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ଵର କିମ୍ବା କୁଟୀ
ଦାଇଅଛି ସେ ମେହନ୍ତିର ଲିଙ୍ଗ ଦ୍ରିକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା
ଦୁଇଲମ୍ବ ରେ କିମ୍ବା ମୁନ୍ଦର ଶାତ ପରିଚାଳନ
ହୋଇଥିଲା ତାହାର ପ୍ରଥମ ହେବା କଚିତ୍

୨୭୦ ସାଲର ପ୍ରସବିତି ପଣ୍ଡାଶାରେ
ବାଂଗାଜୀହାରୁ ବାଦ ଦେଲେ କଟକ ମର୍ମିଳ
କୁଳ ପଥମ ବୋଲିବ କୁ ହେବ ଯେହେବୁ
କଗଜ ପଣ୍ଡାଶାରେ ପ୍ରଥମଗୋଣରେ ବାଂଗାଜୀ-
ହାରୁ ଜ * ଏ ଉଚ୍ଚକ ନର୍ମିଳୁଳଗ ଜ * ଏ,
ଦୃଷ୍ଟିଧୂର୍ମଗୋଣରେ କ୦, ନ୦, ସ୍କୁଲଗ ଜ * ଏ
ବାଂ, ସ୍କୁଲଗ ଜ * ଏ, ଡେଙ୍ଗାନାଳ ସ୍କୁଲଗ
ଜ * ଏ ବାରବାଟୀ ସ୍କୁଲଗ ଜ * ଏ ଯାଅଲା
କୁଳର ଜ * ଏ ଏହ କିମରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ-
ଥିଲା । କୁଳଧୂର୍ମଗୋଣରେ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର
ଯାଏ ହୋଇଥିଲା ତାହା ବିର୍ଦେଶକଗୁ ଅନାବ-
ନାମ ।

୧୦୨୯ ପାଇରେ କଟକ ଜଗିଲୁହ ଜର କଟକ
ବଳେଶ୍ଵର ଓ ଧରା ଏହି ଚିତ୍ରଧୂ ମାଝରେ
ଜଣେ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଏଥିରେ
ପ୍ରଥମ ଲାହାରୀ ଦୋଳିଗାରୁ ହେବ ।

୧୮୭୮ ସାଲରେ ନେତୃତ୍ବରେ ପିଠିଲ ସ୍କୁଲ ପ୍ରଥମ
ହୋଇଥିଲା ଏଯି ହେଉ ଭକ୍ତ ସାଙ୍ଗରେ ଜାହାକୁ
ପ୍ରଥମ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ବାଲଶୂର ଦେ
ଲେବେ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା ଜାହା ଅନୁମତି-
ନରେ ନାହିଁ ଦେଖା ଗଲା କାହିଁ ଏ ଯୋଗୁଁ
ସମ୍ବନ୍ଧକାହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସଜ୍ଜ ବୋଲିବାକୁ
ବାଝ ହେଇ ପରିଲୁଁ ନାହିଁ । ଉତ୍ସୁକିତ
ବିଷୟଧୂମାନଙ୍କର ପକାଣ ହେଉଅଛୁ ଯେ
କଞ୍ଚକ ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିବର୍ଷରେ ପ୍ରଥମ ଦେଉଥିଲା
ଆଳମରି ବିମୁରେଣ ।

919

৭৫৮

କବ୍ୟଚିରତ୍ତବଶ୍ଵର

୧୯୫୨

କବିତା

ସନ ପାତାମ୍ବର ସାଲର ନିଜନିଥିକା ମହୁଜ
ହୋଇ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପ୍ରତ୍ୱାଳ ଅଛି ମୂଳ୍ୟ ୧୦୫୯

ଏହାଦ୍ୱାରା ଏ କଞ୍ଜିଗନ ବିଅଯାଉଥାଇ ଯେ
ପନ୍ଥ ୧୭୨୨୨୩ ସାଲର କଟକ ଝାଉଳାପଣ୍ଡି
ଗର୍ଭାର ମୋଟ ଦେସିଟ କଟକ ମେଳକାଳୀ
ଦରେଖାରେ ରଖୁଥାଇଥାଇ ଓ ସବ୍ୟାବାଧାରଣ
ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଲା ପଢ଼ା
ଓ ସକଳ ଏକ ସମ୍ମା ସମ୍ବରେ ଦୋଷରେ ସମ୍ମା
ଦିଲା ଆଶା ଦେଖିଗଲାଗଲେ କହ ।

ପରେ ଯେ ପରିଶୋଭା କହିଲା ।

G. TOYNBEE.

Digitized by srujanika@gmail.com

ହୁ ଟେଟେ ମନ୍ଦିର ପିଲାତେମାସ ତା ୨୫
ରୁଗ ଧକକାର ବେଳ ଏ ୧୦ ଶ୍ଵା ସମୟରେ
କଟକମଳାମ କିଲାତୁ କିମେଶୁରେ ସରକାର
ପୁରୀର ତେବେମାନ ତାକଳାମଣ୍ଡାଳୁ ବିନ୍ଦି
ହେ ।

ଶାକସ୍ରୀ ପିତରେଣ ସହୃଦୟ ନିତ୍ୟ

G. TOYNBEE.

ପ୍ରକାଶ କଲେଖନ

କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ଉତ୍ତରପାଇବା ସହିଲ କଟକ ଦର୍ଶାବାକୀ କଟକ ଟିକ୍ଟିଂକୁଣ୍ଡଳ ଯାହାଲମ୍ବନେ ମହିଳା ଓ ପ୍ରାଣୀ ହେଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁଦ୍ୱିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四
九

୧୯୦୭

ଭାର୍ତ୍ତାରୁଷ ମାହେ ପିବେଶ ସନ୍ଦେଶ ମେହିରାମ । ଫାଲ୍ଗୁନ ଦିନ ସନ୍ଦେଶ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଅଗ୍ରିମ କାଣ୍ଡକ ମୁଲ୍ୟ

{ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ଲ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମେଘବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସିଲ ୫୩

ପାତ୍ରାଥମାନଙ୍କ ବସୁଧରାଧାନ ।
ଅମେରାନେ ଏହୁବ ଚେକୋନାଳି-
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣ୍ଠିବ ପଥ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ଦେଖିବ କିମ୍ବା ପାତ୍ରାଥ ବା ପଦିଷାକରମାନେ
ଶ୍ରୀପାତ୍ର ମହାଗତକ ଅନୁବେଦ୍ଧ ଓ ବସୁଧରେ
ଗରେ ପଥପରାଧାନ ଜୀବକର ବସୁ ପିନ୍ଧିବାକୁ
ଯରମୁ କରିବାର ସମ୍ମଳ୍ଲ ଗୋଟିର ଦୋରଥିବ
ପ୍ରେସ୍ତ ବିବଶ୍ଵରେ ଆର ଜଣ୍ଠିବ ପଥ ପାଇ-
ଅଛୁ । ତାହା ବଢ଼ ଥିବାର ଅବକଳ ପ୍ରକାଶ
ନ କର ସାମୁନାଥ ଲେଖୁଥିବୁ । ପଥପ୍ରେରବ
ଦୋଲିନ୍ଦ୍ର ମେ ଚେକୋନାଳିର ପାତ୍ରାଥମାନେ
ପୁଣ୍ୟନ ଧାର ପରିବାଗଧୂବକ ବସୁ ପିନ୍ଧିଲୁହ
ପୁଣ୍ୟକର ପାତ୍ରାଥମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜାଗିତୁମ୍ଭୁ
ଫ୍ରାନ୍କର ସେମାନଙ୍କ ବଜେ ସରଗ ବିଦିହାର
ଧରୁଛିଥାବ ନ ହଲେ ଓ ଭାର ଜାଗିବିଶେଷ
ହୋଇଥାଏଲି ଏ ବାବୁ ହରେହରୁଦାଶ ଅପି-
ଶ୍ରୀ ପ୍ରକଳ୍ପନେଶ୍ୱର ଏହରେ ଅନେକ ଯଜ୍ଞ
କରି ସତ୍ୟମାଳିକାଙ୍କ କାନ୍ଦାହତ କରିବାରେ
ଡକ୍ଟର ରାଜା ଅପରା ଅଧୀନସ୍ତ ପାତ୍ରାଥଙ୍କୁ କୁହାଇ
ଓଜେକୋନାଳ ମହାଗତକପଥ ସୁଦୃଢ଼ର ହେବେ
ନୁହା ଦିନିଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ବସୁ ପିନ୍ଧାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ପଥପ୍ରେରବ ଏ ପୂର୍ବ ରାଜାଙ୍କ ଅନ୍ୟ-
କାହି ଦେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପାତ୍ରାଥାବେ ବହ ପୁରୁଷମର ଅନୁଶ୍ରାମା ହେବିଛି
ତେଜୋନାଳ ନହିଁନ୍ତି ପଥପ୍ରଦରଶ ସୁଦୃଢ଼,
କୁହାଇ ଅପରା ସରବ କରି ଅନ୍ତର । ମାତ୍ର

ଅନ୍ୟ ଶୁଭମାନେ ଏ ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ତ ହେ
ପରଂୟାକୁ ଲାଭିବେ । ଅସର୍ଷକୁ ଦିଲ୍ଲି
ଜିତାଦେବୀ ଅନ୍ତରୁ ଆଜି ଦେଲାପ୍ରଧାନ
ଏହା କର୍ମମାଦକେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଆନନ୍ଦ
ହେବ ।

ଲେଖିବାର ପରିବହନ କରିବାର ଅବଧି ଏହି
ଦେବାର ସବୁ ।

ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରର ବିଜ୍ଞାପନ ଅମ୍ବୁମାନେ
ଗତସ୍ଥାହରେ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠାନ୍ତିରେ ଏହାରର ଉତ୍ତଳେକମାନେ
ଯଥାସମୟରେ ଏହାରର ଉତ୍ତଳେକମାନେ
ଉପରୁଚ ହେଲାଭାବୀ ପଶୁ ଥରମୁ ଦେଲୁ
ତେ ବାବୁ ଅବନାଗରର ଚାରୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାବୁ
ଦ୍ୱାରାକାନାଥ ତକବରୀ ସଂକ୍ଷେଷ ଦକ୍ଷତା
ଧାରୁ ପରାରଳାଧମ ପ୍ରେସହେବନ ଧାରୁ ଜାରିନ
କର ଜାହାନ କର୍ମ ଜୀବାଗ ଓ ବିଲାଜ ଗମନରେ
କୁଳ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଜାହାନଧାରୁ କରିଦେଶର
ନାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ଅପରାଧାଜ ଓ ପାଥାରୀ
ହତ ଭାବେଇବେ କିମାହିତ ହୋଇଥାଏ ତକ୍ଷ-
ଧାରୁ କୃତଙ୍କତା ହୀକାର ପୁରକ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ
ପଠାଇଲେ ଏ ପରାମ୍ପ ସମୟ ସର୍ବ ଏହାରି
ହୋଇ ସେହିକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଭାବୁଭାବୀ ବାବୁ
ଛଗନ୍ନୋହିଲ କମ୍ପ ସର ପ୍ରେସହେବକପୁର
ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ କିମେଷ ଉପକାରୀମାନ
ହୋଇଥାଏ ଜାହା ବନ୍ଦିକରିବିଲ ପ୍ରସ୍ତାବ ଫାଟ

କରିବାର ଜାହାମାନ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ପରଗେ-
ଷରେ ବାବୁ ଦନ୍ତିମୋର ବାବ ସରିବୁଦ୍ଧିଅନ୍ତର
କେ ଶାହବନ୍ଦୀ ଜଣିବ ଅଛନ୍ତିନନ୍ଦିପତି ହେବାନ୍ତୁ
ପ୍ରାଚୀ ବନ୍ଦିବାର ଅଛନ୍ତିନନ୍ଦିପତି ଜଣିବ ରହିଥା
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଯାଠ ହେଲା ଓ ମଧ୍ୟମାନଙ୍କ
ମନ୍ଦିରରେ ଦୂରାର ସମ୍ମାନ ବାବୁ ବିବେଳା । ମାତ୍ର
ହେଲା ଯେ ଅଛନ୍ତିନନ୍ଦିପତି କେବେ ଅନ୍ତରାମ
ମୁଢି ହୋଇ ସମ୍ବାଧିବିଳକ୍ଷଣ ଘୃଷର ହାରିବ
କାହାମ୍ବାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରତ ହେବ ଏ ମଧ୍ୟମାନ ମାତ୍ର
ମଧ୍ୟମାନ ହେବାର ଜଣିମୁଖ ଅଛନ୍ତିନନ୍ଦିପତି-
ପତ୍ନୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବାବୁ

ଦିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରେରଣ ହେଠ ତେ ସେ ଡେଖାଇଲେ ତେ
ପ୍ରତିଲିଖିତୁଥିଥ ଏପଥ ଗ୍ରାୟକୁ ସରଜି ନଳପଦିର
ପାହେବକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ କରିବେ । ଅଧିକାର ।

ଅନୁବାଦ ସ୍ଵାକ୍ଷରରେ ପ୍ରକାଶିତ ବୀଳ ଅଜନ୍ମ
ଗୁଣିଲୋକର ସ୍ଵର୍ଗାର୍ଥନ ବର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ
ହୃଦୟର ବିଷୟ ଅଛିର କିମେଣି ବକଳ ଗୁଣ-
ମାଧ୍ୟମର ପ୍ରସବ ପଞ୍ଚଅଛି ସେ କେବୁ ଅତ୍ୱିକ୍ରି-
ଯେତୁ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ମୋହିତ କଟ ଏଥିନ
ଏମନ୍ତ ନୁହି ଆମୁମାନଙ୍କର ନାହା ବୁଝିଲୁ-
କର ତରକାଳ କୃତତ୍ତବୀର ଭାବନ ହୋଇ
ଇନ୍ଦ୍ର-ବର୍ଷ ମହିତବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ମାନ ଦର୍ଶନରେ
ଅବୁଦେଶୀୟମାନେ ଦିଶିର୍ବନ୍ଦୁ ଅଧିଶା ଶୋଭକ
ରଖି ଭରିଥିଲୁ ଜାହା ବହୁମାନ ବାହୁମାନ ଓ
ଆମୁମାନଙ୍କ ଭରଷା କରୁଁ ଯେ ଉତ୍ତରଧାରୀ

କୁରୁକ୍ଷାତ୍ରର ଅଚି ଅନନ୍ତ ସହକାରେ ଅଭି-
ନନ୍ଦନପଥରେ ଗୁଷ୍ଠର କରିବେ ।

ପରିମେଷରେ କରୁଥି ଏହି ସେ ହାତିଲେ
ସବୁ ଅଗମନ କରିବାଲାଗି ଏ ଶେରର
ପ୍ରଥାକ ଇଂରଜମାନଙ୍କୁ ଅମୟର ହୋଇଥାଲା
ମାତ୍ର କେହି କଣେ ସବୁ ଅଛିରେ ନାହିଁ ।
ଏହାର ହେତୁ କିଛି ଦୁଃଖାତି କାହିଁ କାରଣ
ଏହି ଉଚିଲୀଧୂମ ପ୍ରେରଣେବେ ସମ୍ମାନରେ ଶାବନ
ଶିର ବିଳାଇଥୁବାର ସ୍ଵଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ସମସ୍ତ-
ଲୋକଙ୍କର ପାଇବାକଳନ ହୋଇଥାଇଲା । ମାତ୍ର
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଅନୁମାନ ହୁଅଇଯେ ଇଂରଜ-
ମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାହାଙ୍କ ଅଧୀନ କରିବା
ପାଇଁ ଜାହାଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବାକୁ ଦେବ
ଦ୍ୱାରା ଘେରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ
ଅସିଲେ ନାହିଁ । ଜମିଦାର ମହାକଳ ପ୍ରକୃତ
କ୍ଷାରୀନ ଲୋକଙ୍କାରୁ ଏ ପଦ ବାହାରିଲେ
ଯଥୋତ୍ତର ଅବରଣୀୟ ହେବ । ଏ ଅନୁମାନ
ଯଥାର୍ଥ ହେଲେ ମୋରିବାକୁ ହେବ ସେ ଯେ ଇଂର-
ଜୁମାରେ ଦ୍ରୁମ ପ୍ରମାଦରେ ପଇ ଗୋଟିଏ ସବୁ-
ଏହି ବିହୁତ ହେଲେ ମାତ୍ର ହେବୁ । ଅନୁମାନ
ବରନ୍ତି ସେ ଶେଷାହେବ ଇଂରଜ ଓ ଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୌଧିମି ଛାଇବିଶିଷ୍ଟ କା
ଜାହାଙ୍କ କଥା ବାକୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ସୁଲିପର
ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠା ପଦରେ ଦ୍ୱୟକୁ କରିବାକୁ ଇଂରଜ
କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣାଦିବଳ ଅନୁମାନହାତୁ
କରେ ବିଶ୍ଵାସୀତ ଥିଲେବେ ଅପରା କ୍ଷତି
କର୍ମାୟ ଦେବ ଜାହାଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦନ ପଦ ଦେବା
କରିବାକୁ ଏହି ଅଭିନନ୍ଦନ ଉଚିଲାବିଲେ
ସମ୍ମାନ ଲକ୍ଷଣୀୟ
କରନ୍ତି ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସରରେ ଫଳିତ ହୋଇ କରିବା
ହେବେ ଆମ ଏହୁଙ୍କ ଅନୁମାନ ମିଥ୍ୟା ହୁଅଇ
କରିବାକୁ ମୁମାଳକୁ ବୋଧ କ୍ରିୟା ହେବେ
କରିବାକୁ କ୍ରମର ଅବ କରିବାକୁ ଇଂରଜ
କରିବା କରି ଏହି ଅଭିନନ୍ଦନପଦ ଦେବାକୁ
ମଧ୍ୟ ସେଥୁଲେ କିନ୍ତୁ ମୋପସଲକୁ ଇଂରଜମାନେ
ସାହର ନେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବେ ବୋଲି ଅନୁମାନ
ନାହିଁ ମନବଜାର ଅବଶ୍ୟକ କରିବ କରିଲେ
ହାଦୁ ଅଭିନନ୍ଦନ କରିବ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କଟକ
ପୋରାଣୀର ପ୍ରଥାକ ସର୍ବମାଳକ ମଧ୍ୟରେ
କେହି ଏକାକୁ ନ ଥିବାର କି କାରଣ ହୋଇ
ପାରେ । ସେବାରଟାର ଏପରାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ କାହିଁ ବିମା ହୋଇଥାଏକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦି

ଅମର ହୋଇ ଥାବୁଁ ବୋଲି ସେମାନେ
ଅପରେ ପାହୁଁ ଏକଥା ବହୁଲେ ଯୋଗାଇଛି କି
ବିବେଚନାକୁ କହାଯାଇଗଲା ଆଦର ବରତେ
ଅମ୍ବକୁ ଥମୁଛାହିଁ । ଗ୍ରାସକୁ କେ ଖାଦେବ
ଫଳଗଣ ଓ ସୁଗାନର ପରିଚୟ ସେମାନେ
ପାଇ ନାହାନ୍ତି ଏହା କହିବା ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବକୁ
ବାରଣ ସେପର ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ
ମହାଗୟଙ୍କୁ ସବର ପ୍ରଥାନ ରକ୍ଷକ ବୋଲି
ମନୋଜାତ କରି ନ ଥାନ୍ତେ । କେବଳ ଏହି
ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲା ଯେ କଟକସୋଗାଇଣୀ
ମୃତ୍ୟୁରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ-
ପଦ ଦେବେ ବୋଲି ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସବୁକ
ଯୋଗହେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ବିବେଚନା କଲେ
ନାହିଁ ।

ପ୍ରଦେଶୀୟ ଅଳ୍ପବ୍ୟକ୍ତ୍ୟା

ପାଠକମାନଙ୍କ ସୁରଣ ଥୁବ ଯେ ଶିକ୍ଷାକର ଦିଲା
ପ୍ରକଳ୍ପକରିବା ଏହି ତନକମ୍ପାଳୁଷ ଧ୍ୟାନିବେବା
କେବେ ଲୋକମାନେ ଅପରି ଦରଖଲେ ଯେ
ନାହିଁ ଜଣ୍ମିଥା ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶର ଯେବେ
ଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେବେ ସେହି ପ୍ରବେଶରେ
ଜନନୀୟର ବ୍ୟୟ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିକାର ପାଇଁ
ତେବେ ଅନେକ ପ୍ରଦେଶରେ କର ଦିଲା
ନାହିଁ ଓ ଲୋକେ ଧୂରେ ଉଠିଲେ । ଏହି
ବିଥାନୀୟରେ ଲୋକେ ବସୁର ଗୋଲ କରିଥିଲେ
ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦ୍ୱାରା ଧ୍ୟାନ ପାଇଥିଲା
ଥିଲା ବସିଥିଲା ସୁହିତରେ ନ ରଖି ପବେଶାଦ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଅପଣା । ଏକାକାର ଅୟ ବନ୍ଦର
ଭାରତର କରନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଲକ୍ଷ୍ମୀଦ୍ୱାରା ବସିଥିଲା
ଚଲିବାରକି ଏହା ହାତହାର ହେମାକଳିଙ୍ଗ
ପ୍ରକୋକ ହାତାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଠାର ଅହାଦ
କରିଛି ଏହି ହେଲେ ହାତାୟ ମାସନର୍ଭାମାନେ
ଅପଣା । ପ୍ରଦେଶରେ ଯେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟକରିବା
ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ କରିବେ ତାହା ଆଜାଧରିତ
କରିପାରିବେ ଏହି ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଏହି
ଉଠାଇବାର ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିବେ ତାହା ମନ୍ଦିର
କରିପାରିବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଠାରେ କୋ
ଣି ବିଷୟରେ ପାଠୀକେବାକୁ ଦେବ କାହିଁ
ଏହିକାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ
ହୁଅନ୍ତା ଭାରତବର୍ଷର ଶାକଜାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ
କ୍ଷମେ କିମାତି ହୁଅନ୍ତା ଏଥିରେ କୌଣସି
ସଂମୟ ନାହିଁ । ଭାରତବର୍ଷ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମା
ଧାପଣା ବ୍ୟୟ କିମିଟି ହାତାୟ ମାସନର୍ଭାମାନେ

ଅଧୀନରେ ଏକପ୍ରକାର ରହିଲୁ କାରଣ
ଏମାନେ ଟଙ୍କା ନ ଦେଲେ ତାହାକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ
ଚାଲିବାର ନହିଁ ଓ ଏମାନେ ମଥୋଟ ଅନ୍ତରେ
ଯାହାର ଫେରେ ଦେଖାଇ ରହି ଗଲା
ଅର୍ଥକ କିମ୍ବାନ୍ତିରେ ଜାହାଁ ।

ପାଦ ଧରେ ମୁନ୍ମାନେ ତୁଃଶ୍ଵରହୁତ ପିକାଳ
ବନ୍ଦାଥିଲୁ ଯେ ଗ୍ରହକ ବନ୍ଦିର କେ
ରନ୍ ମେଣ୍ଡିବନେବ ଏକବାର ସନ୍ଦର ମାଧ୍ୟ
ପ୍ରଶାଳୀ ହୁଅନ ଜଣାଯାଇ କୁଣ୍ଡି ଦୋଷ ଏହି ର
ସମ୍ମୁଦ୍ର ବିପରୀତ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରମହ ବନ୍ଦାଥ-
ତୁନ୍ ତହିଁରେ ଶାଶ୍ଵାମଳ ହମାରାଙ୍ଗ ପ୍ରକା-
ମାନଙ୍କର କେବଳ କ୍ଲେମ ବନ୍ଦିବାର ହମ୍ମାବନା
ନୋହନେ ଛୋଟି ଉପକାର ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ । ଉତ୍ତାଥିଲୁ ଗତ ଦିନରେବନ୍ନାର ୫୦
ତାରିଖରେ ପ୍ରମହଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ଓ ତହିଁର
ବାର୍ଷିକ ଅମ୍ବେନାନେ ତଳେ ଲେଖୁଥାଏଁ
ଯଥା

ଶ୍ରୀପୁରୁ ଗବ୍ରୂର ସାହେବ ବୋଲିଯି ଯେ
ହୁନ୍ମୁ ଗାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଅୟ ବହାରକାର
ଦିଲ୍ଲା ଜ ଥୁବାର ସେଥିରେ ତୃତୀ ନ ରଖି
ସବୁଦା ବ୍ୟଧି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁଛି
ଓ ଏହିନାଳିର ଅୟ ବ୍ୟଧି ବିଷୟରେ କୌଣସି
ଥିଲାର ଦ୍ୱାରାଜା ହାର୍ଟ ସ୍ଥବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ସବରେ
କରିଥାର ଦେଖା କରିଲୁ ମହିନ୍ଦି । ଦେବତା
ଅପଣ ବନ୍ଦକାର କରିବ କରିବ କାନ୍ଦାପ୍ରକାର
ରେ ଥରର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୁ ଏ ଅହସମେତା
ଇଣ୍ଡିଆ ସବଲମ୍ବାନର ଅବସାନ ଯଥେଷ୍ଟରେ
ଖାଲିବ ଜ ଥୁବାର ଜାମାଜ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରାହି
କରିଲୁ ଓ ଯେବେ କୌଣସି ସମୟରେ ବିଷୟ
ମନ୍ତ୍ରର ଉଚ୍ଚବାକୁ ଅପତି କରିଲୁ ଦେବତା
କାନ୍ଦାପ୍ରକାର ମନ୍ତ୍ରାବ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ବିଷୟ-
ରେ ବଣେବ ମନ୍ତ୍ରାପକାର ଦୁଇଟିରୀଏ ଦିନିତ
ବନ୍ଦକର ଅର୍ଥର ପ୍ରୟୋଜନ ହେଉଥିଲା
ଅଥବା ଗବ୍ରୁମେଖ ଇଣ୍ଡିଆ ଯେ ସମୟ ଉଥା-
ସ୍ଥାନ ଥିଲ ପ୍ରାତି କରିଥିଲା ତାହା ପ୍ରକାଶ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଣ୍ଣେ ହାତ୍ରୁ ପ୍ରଥାକ ଶାଶନକ-
ର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବାନର ପ୍ରୟୋକନକାଳୀ କଥା ନାହିଁ
ଓ ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବାକୁ କୌଣସି ଏକ ଜିମ୍ବୁ
ମରେ କୁଟୀର କାର୍ଯ୍ୟ କଲି ଜ ପାରେ ।
ଅଜାଏକ ଗବ୍ରୁମେଖ ଇଣ୍ଡିଆ ପ୍ରକରଣକାର୍ତ୍ତ
ଯେ ଶାଶମୁ ଶାଶନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେବତାଙ୍କୁ
ନାହିଁମାର କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା ଏ କିମ୍ବା

କଳମାନାଙ୍କ ତଳାଇବା ପାଇଁ ବେଳେ
କଷୁଦ୍ଧ ରେ ଆର୍ଯ୍ୟ କମ୍ପିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଏମାତ୍ରେ କିନ୍ତୁ ମହିଳାର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଏବାହ କଲାକାର ମୋବେ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁ ଦରଶିବା
ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା କରିବେ ତେବେ ମେଠକୀ
ମେଲକାର ଅବାବୁ କରିବେ । ପ୍ରଧାନ-
ମାସରାତିକାରେ ପାର୍ବତୀ ହେବେ କାହିଁ ଦୂରୀ
ହେଲେ ଅଥବା ମିଳିବ କାହିଁ । ସମ୍ରତି
କଳଳ ରେତୁଣୁ, ପୁଲିନ, ଶିଶ୍ବ, ଚିକିତ୍ସା,
ଯା, ସଡ଼କ ବିହିଲାକାର ଗୁରୁମାନ ଏବଂ
ଧାରା ଭନ୍ଦରକର ଆର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରାଦ ମହିଳା
ର ମେଲକାର ବନ୍ଦିମେଲାର ଦରଶିବା
ଏ ଏଥାର୍ଥ କାର୍ଷିକ । ୫୨୮, ୧୯୫୫ ଅର୍ଥାତ୍
ଜାନ୍ମନ୍ତର ଅନୁମାନକ ବ୍ୟସରୁଣ୍ଡା, ୫୩୦ ମିମ୍ବା
ଏବା ଏର୍ଥ କଥାବିବାର ହୁଇ ହେଉଥିଲୁ
ପରିମିତ ବ୍ୟସର ଜଣା କରିବାର କି
ମୂର୍ଖୀ ହୁଏ କୁଳାମାର ନାହିଁ । କଥାକ ହୁଅର
ମନ୍ଦିରମେଲାରଟିଥ ଲହରମାନର ଜଣା କରି
ନାକ ମହିଳାର ମନ୍ଦିର ହୁଏ ହେଉଥିଲୁ ।

ପ୍ରଥମ ମାଧ୍ୟମକଣ୍ଠର ବନ୍ଦମୁଖ କରିବାକୁ
କୁଳ ଦ୍ୱାରା ମନୋମାର ଶେଷ ହାତ କରିଲମ୍ବନ
ଅଜାନ କବି କାଳେରେ ଆବା କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ
କବର୍ତ୍ତମାନରେ ଯେହାଙ୍କ ଅବଳମ୍ବନ କଥା
ବିବାଦେ ଏହା ନେଇ କୁଳମେହର କହିବେ ଆଜି
କରାକୁଥାର ଜୀବି କରିପରିବେ କାହାରେ ଫଳକର୍ତ୍ତା
କହି ମ ଉପରୁ ଦେଇ ପ୍ରଥାନ ମାସନକଣ୍ଠ
କାହାରୁ ମାଧ୍ୟମକଣ୍ଠରୁ ପତି ବିଶ୍ୱାକର ଆସ-
ଗା ହାତରେ ଆସିଥିଲୁ ଏହି କଣନା ରଖିଲେ
ଏହାକୁ କରିବାର ଘର ପ୍ରଦେଶୀୟ ମାସନ-
କଣ୍ଠରୁ ଦେଇ କାହାରେକିଛି ହର୍କାନ୍ତର ଘରେ
ରଖାଯାଇଲେ । ଏହାର ଏ ବନୋଦ୍ଧଵୁର ଆଜି
କିନ୍ତୁ ଜାହ୍ୟନ୍ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା ଦେଉ
ଏ କଣେକିତୁର ଅତିକୁ ଅବତ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେ-
ଲିଏ ଗର୍ବମେଘକଣାଳ ଏହି ଅବସର ଦୁଇ
ନିମ୍ନ ଏହିକୁ କରିଦେଇର ଶିଖାବ୍ୟମ୍ବର ଏବଂ
କୁଳ ପଢ଼ିଗଲାକିବାକିନ୍ତା ଉଣା କରିଥିଲୁ ।
ପିଷା କବି ହେବାର ଏହିର ପ୍ରାୟ ଶେଷ
ଦେଇ କୋହଲେ ଏହା ଶିଖାକିର ଉପରେ
<ପଥମ୍ବର ବିଷ୍ଣୁ ଦ୍ୱାରା କରିବ କହିଲା ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେବ ପୁନର୍ବାର କଜ-
ଳାର ଗୁଡ଼କୁ ବାହାର ଚେକାଲାଳ ଦିଗକୁ
ଯାଇଥିଛନ୍ତି । ଶିବରୁହି ଧର୍ମଦଳ କଷିଳାସ
ଯାଦା ଦେଖିବାକୁ ଶିବେ ଏକ ଜହିରତାରୁ
ଅନୁଗଳକୁ ବିବାର ଶୁଣାଯାଏ ।

କୁଟକର ଅଶିଷ୍ଟାଙ୍ଗ କଲେତ୍ତର ମାଗନ୍ତକ
ସାହେବଙ୍କ ପାତାରବିଷୟ ପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ ।
ପଞ୍ଜରବିଷୟ ତାହା ଶାନ୍ତି ନ ହେବାର ଗତ
ଦୂରଦୂର କୁଟକର କଲେତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ହେଲେ
କିନ୍ତୁର ପୁଲିସ ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ ସାହେବ ଏହାଙ୍କ
ଦେଖିଲୁକେ ।

ପୁରୁଷ ରଘୋର୍ଜ କୃତ୍ୟାମାବ ଯେ ବାବୁ
ଦ୍ଵାରାଥୀଲାଲ ପଣ୍ଡିତ ସାନୁସପୁର ଉମିଦାର
ଦଶଳ ବରଦାଙ୍ଗ ମାରୁଥିଲେ ପେଠାରେ
ହେତେଲେବ ନିର୍ବିଲାଙ୍କ ଦେବତା ବିଶ୍ୱର
ମାରପିଠ କରୁ ଆମାଙ୍କ ମାରପି ଧୋର ଦେଲେ
ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବ ନାହିଁ ଦିନ ଦିନରେ ପାଇ
ପଳାପନ ହୁଏ କରିବା ପାଇଲେ ମାତ୍ର ୬୦ବିଦୁତ୍
ନାମାବ ଯେ ଯଦୁ ହୁଏକିବେ ଯନାଇ ଆସି
ନାହାନ୍ତି । ମୋତବମା ଧୂଳିକ କାରିଗରରେ ଥାଏ
ଜରିଲାପେ ଜନିବ ହେବାର । ପ୍ରଜାମାଳେ
କୁରିଥାର କରିବେ ଏପରି ଅତ୍ୟଧିକ କଲେ
ଅଛି ରକ୍ଷା ନାହିଁ ରବରା କଲୁ ଯେ ଅପରି
ବୁଝି ବିରାପାରିତ ମୋତବମା ପ୍ରମାଣକରେ
୧୫ ରିମେଞ୍ଚ ଯନ୍ତ୍ରବାଲ ହେବେ ।

ଏବର୍ଷ ଅମୃତପଳ ସେମନ୍ ହୋଇଥାଲି
ସେହି ଏହା ରହୁଥିବ ତତ୍କବେ ଅଛି ସୁନ୍ଦର
ବିଷୟ ହେବ । କେବଳ ଗତ କାଳ ଦର୍ଶକ
ଲେଖିଥିଲା ।

ବୁନ୍ଦପଟ୍ଟିଆଝ କୋର୍ଡ କଣ୍ଠେଲାଗ ଲେଖି
ଅହନ୍ତି ଆମେଇବା ଦେଶରେ ଗୁର୍ଜିଥ କିମ୍ବା
ନାମକ ଏକବାକ୍ତିର ବି ଧର୍ଷ ବସ୍ତ୍ରା ଗୋଟିଏ
କହିଥା ଗାନ୍ଧ ବାହାରେ ଯାନ୍ତ୍ର୍ୟବ୍ରତ ପ୍ରତିବା
ଧାରାପରି । ଏହି ବନ୍ଦାଟି ବି ଧର୍ଷ ବସ୍ତ୍ରରେ
ମିଳୁ ଗାନ୍ଧ କରିଥାଇଲୁ ଏହି ପାଦରେ ଜୀବ
ଦୂର ଏହି ଗତ ବକାର ପାରିଲା । ଏକଣରେ
ହେ ମହିମା ଗତ ବକାର ଘାରେ ଏହି ଚିତ୍ର
ପୁରୁଷଙ୍କର ଉତ୍ତାବନ କରିଥିଲା । ସାହିତ୍ୟ
ବନ୍ଦାକୁ ଯେହି ବେଳମେ ବିଷୟ ବଦିଥିଲା
ଦେଖିଲେ ବା ଶୁଣିଲେ ଅସ୍ତ୍ରି କିମ୍ବା ପାରିଲା ।

ଭକ୍ତପଦ ଅହୁର ମଧ୍ୟ ଅବଶେଷ ହୋଇଥା-
କୁ ରହିଲାଇପେଣ୍ଡି ଖେଳର ଅନ୍ତର୍ଗତ ମେଲ୍
ନମାଯିବ ପୁଅରେ ଗ୍ରୀସ ନାମର ଗାନ୍ଧିଏ
ସ୍ଥା ମୋକ ଦ ୧୦୭ ବରେ ପରିଅଛି ଏହିଦୃଢ଼ା
ଆବାଲ ବୃଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିହାଲ ଜମାକୁ ଶାର୍ଥ-
ଥିଲା ।

ପାଞ୍ଜିଦୂର କୋଳରୁ ଦୋମ୍ବାର ଗବ୍ରୀମେ
ଶୁର ଅନୁଗାମର ଯିବେ ହିତ୍ତ ପ୍ରଦେଶର
ଗବ୍ରୀରଙ୍ଗ ସୁରତ ପ୍ରମାଣକୁ ବହୁର୍ଥତ ହୋଇଥି
ଲେ ସେହି ସମୟରେ ଜାହାଙ୍କର ଦଶହକାର
ଝଙ୍କା ଗେଉଗଲା । ଏହିମେର ଜାଙ୍କ ତିର୍ଯ୍ୟା
ନୟରେ ଦୋଳିଥିଲା ।

ଭବୁନ୍ଧ ହୋଲାଇ ମୋଗଳ ସର୍ବାକ୍ଷର
ଦୟାକୁ ଏହିମତ ହୋଇ ଧିଥିବା ଧିବାକୁ
ତନ ଏହି ହୋଲିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥା ଉଚ୍ଚତ କରିବା
ନିମିତ୍ତ ଯତ୍ତବାହି ହୋଇଅଛିନ୍ତି । ଏ ସହିତ
ମୁହଁଥ ଧନଶାଲାକ ଏକଜଣ ଉପସ୍ଥିତ ମେନ୍ଦି

ହିନ୍ଦ ହିତେବରା ପାଇଁ ଏକାଳେ ମଧ୍ୟାଚାନ ମଧ୍ୟ
ପାଇଁ ଏକ ଶୀ ଲୋକ ଥିଲୁ କେବଳି
ଭାବିତ ଉଠେଲୁ ସୁଜଗରେ ଭାବାର ପାଇଁ
ହେବୁ କିଛିବାର ଏହି ମଣିକ ମୋ । ଏହି
କଥନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଲେ ଉଠେଲୁ କୁଦେଶବୁ ପମନ
ଦରସନେ ପକ୍ଷିଜ ହେଲୁ ମାଳକିଳୀ
ମୁମୁରୀ ଦୟାତୁତୁ ଭାବାକର ଥିଲୁ
ଉତ୍ତରପଥରୀ ନାହିଁ ମୁନ୍ଦୁ ସମୟରେ
ଜାତ୍ରୁ ପଦ୍ମାବ ଅକ୍ଷା ଭାବାର ତେବେବେ ଉପରେ
ଫୁଲାହବ ଉଠିଲୁ କଥି ଆଦିଭଲଙ୍କ କାହିଁ
ଦେଇଯାଇଥିବାକୁ । ମଣିକ ଏକ ଧୋଇ ମଧ୍ୟ
ପାଇଁ ବୋଧ ହୁଏ ସେହି ଭାବୀ ପାଇଁ ଏହି
ଭିକ୍ଷା କର ଥାପଶାର ବ୍ୟଧି କିମାହ ବର୍ଷାଥି
ଏହାକିଂ ବୋଲିଯାଏ ପତରଜିଲେ କଥାଳ ।

ଏହାକ୍ଷେତ୍ରର ଗେତୋଟ ଦୋଳନ୍ତ କାନ୍ଦିରିବେ
କଶ୍ମରଦିଵାଳିଲାଯର ସ୍ଥାପନ ଶମିର ସେଠା ମହାବିଜ୍ଞାନ
ବାଣିଜ ଏକଳକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ
ଅଭ୍ୟାସ କରିଥାନ୍ତୁ ।

ଭାବୁପଦ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଭବଦେଖ ଯଥ୍ମନ୍-
ଭୟକୁଳରେ ପଞ୍ଚମ ପ୍ରବଳ ଦଜାପ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ଆଦେଶ ପ୍ରଦେଶରେ ବଳକଣ୍ଠର ହୋଇ-
ଅଛି । ଗୁରୁର ଭାଲୁକରେ ହତବୃଷି ଏବଂ
ଶାରରେ ୩୦୦ ମେଷ ଦୂରି ବଳଦ ନାହିଁ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

କଳିବାର ସନ୍ତତିନଥର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲପନ
ପ୍ରସାଦେବକୁ ଅନୁମନନ୍ତର ଦେବାଣିରୁ

ମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ତେଣୁରେ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ବୁଝିଛି ହେଲେ-
ହେଁ ଗ୍ରେସାବେବଙ୍କ ଗୁଣରେ ମୋତ୍ତ ବୋଲି
ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିକୁ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ତାକୁର ହମିଲାଜ୍ ଗେଟିଏ ଚମକାର
ଗେଗର ବୁଢ଼ାନ୍ତ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଜଣେ
ଦିଗିବା ଜାହାଙ୍କ କହିଲାବ ଜାହା ଗୋତର
ଆଜୁ ଠିରେ ଦେବନା ହୋଇଥିଲା । ଆଜୁ ଠିକୁ
ଦେଖିଥାରେ ଗେଟିଏ କୁଟ କଣାଗଲ ଓ
ତହିଁରେ ଅରକ ଦେବାରେ ଗେଟିଏ ମାଝ-
ପୋକ ବାହାରଗଲ । ତହିଁରତାର ପୁରୁଷ
ହୋଇ କମେ ୧ ଟା ପୋକ ବାହାରଲେ ।
ଆମାଜ ହେଲ ଯେ ଆଜୁ ଠି ବିପରୀ ଫଟି
ଥିଲା ସଥିରେ ମାଝ ପଞ୍ଚ ତମ ଦେବାର
ଏତେ ଥୋକ ହୋଇଥିଲେ ।

ବହୁମାନ୍ ଶାକ ପ୍ରାସତ ଶା ସର ଉଦ୍‌ଦୟମ
ଯେ ବେ, ସି, ଏଥ, ଅଇ, କେଣ୍ଟରେ
କବର୍ତ୍ତିର

ବିଜ୍ଞାଳ ମାନ୍ ବରେତୁ
ବହୁମଧ୍ୟ କିବେଦନ୍ତ୍

ଆମ୍ବେ ବିମାନାକ୍ଷରିତ ଓ ଡେଇମାରିବିମାନେ
କରିବ ପରିବର୍ତ୍ତ ପରିବାଗ ଥୁବାକ
କମନରେ ଅପଣଙ୍କ ଦିଲାରେ ସାଇ-
ମଦ୍ଦ ଦୂର ପକାଗ କରିଥିଲୁଛି ।

ଅପଣ ଏବେଇରେ ବନ୍ଦୁକାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏହି କିଶେଷରେ
କମନର ମାଧ୍ୟମକର୍ତ୍ତା ପଦାର୍ଥିକୁ ଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ମୂରି ବେବେଗ ବନ୍ଦୁକାଳ ଉତ୍ସବାରମାନ କରି
ଆମାନଙ୍କର ବି ଅର୍ଥାତ୍ ପରିମାଳକଜନ
ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଜାହା ଏହିମଧ୍ୟରେ ଆମାନାନେ
ଅପଣଙ୍କଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତ ବନ୍ଦୁକାଳୁ । ଅପଣ
ଯେ ସମସ୍ତ ମହୋପକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହୋ-
ଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଜାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମୋହେର କରି
ଲେଖିବାର ଆମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରନ୍ତ ଇକ୍କା ନେ
ଏହି ଯେଉଁ ସଂଶେଷ ଅରିନନ୍ଦନୀୟ ଅପଣଙ୍କ
ଦେବାର ଆମାନାନେ ଶାହସ୍ଵି ହୋଇଥିଲୁଛି
ସଥିରେ ଜାହା ହୋଇଥାରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନୁହେ ॥

ଅପଣଙ୍କ ପାଳନାଧୀନ ଅର୍ଥାତ୍ କରୁମାନ-
କର ମନ୍ତ୍ର ଉଦେଶ୍ୟରେ ଲେଫ୍ଟନେନ୍ଟର-
ଫର୍ମ ସହେପଳକରେ ଅପଣ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ

ଓ ଉପାୟମାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେଥିର ବୁଢ଼ାନ୍ତ
ପରମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ବୁଢ଼ା ଅପଣଙ୍କ ପର ଯେ ଶୁଭତର ହର
ଅପଣ ହୋଇଲୁ ସେଥି ମୂଳରେ ଅପଣ
ଯାହା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେଥି ଏବାବେ ଅପଣ
କେବଳ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଠାରେ ଥାବା ନ ଥାର
କରିବାରଙ୍କଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦାମା ଥାର
ଆପଣଙ୍କ ନନ୍ଦରେ ଜାଗରନ୍ତଥାର ଅପଣ ଯେ-
ସୁଲେ ସତତ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିରଙ୍କରର ମହାତ୍ମା
ବୁଢ଼ି ରଜ୍ୟାସନ କରିବା ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ସେ-
ସୁଲେ ଜାହା ସଂପଳ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟକିରି
ହୋଇଥାନ୍ତା ନାହିଁ ଏହି ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟବ-
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସେହିପରି ଭାବା ଅପଣ ଓ
ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅପଣ ଯେହି
ବୁଢ଼ି ହେବେ ଜାହାଙ୍କ ସମୟରେ
ବେଥିର ଠିକ୍ ଭାବରେ ଥାର ଅଗା ଅଛି ଏ
ଅପଣ ବ୍ୟକ୍ତିରଙ୍କରର ଥାର କରିବାକାଳ ରହ-
ଥିଲେ ହେଲେ କ୍ଷେତ୍ର କରିବା ହୋଇଥିଲେ ।
ସଂଶେଷରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଓ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ଉତ୍କଳାୟ ପ୍ରାତିମାନେ ଅପଣଙ୍କଠାରେ ଘରେସ
ବୁଢ଼ବାର ଦ୍ୱାରେ ଗଣୀ ହୋଇଥିଲୁଛି ।

ଅଧିଶ ଲୋକଙ୍କର କେବଳ ଶାଶ୍ଵତ ଗଣ-
ନଥର ଯହ ବର ମଧ୍ୟ ମାନସିକ ଉତ୍ସବର କେବଳ
କରିବା ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଅପଣଙ୍କ ପ୍ରାତିମାନ
ଦେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାର ଉତ୍ସବ ହୋଇ-
ଥିଲୁଛନ୍ତି ଏହି କାହାଙ୍କ ବୁଢ଼ିମେହିମା
ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଅପଣଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଅପଣ ଯେହି
ବେଥିର ଠିକ୍ ଭାବରେ ଥାର ଅଗା ଅଛି ଏ
ଅପଣ ବ୍ୟକ୍ତିରଙ୍କର ଥାର କରିବାକାଳ ରହ-
ଥିଲେ ହେଲେ କ୍ଷେତ୍ର କରିବା ହୋଇଥିଲେ ।
ସଂଶେଷରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଓ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ଉତ୍କଳାୟ ପ୍ରାତିମାନେ ଅପଣଙ୍କଠାରେ ଘରେସ
ବୁଢ଼ବାର ଦ୍ୱାରେ ଗଣୀ ହୋଇଥିଲୁଛି ।

ପରିଶେଷରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ନିର୍ବିକୁ
ଅନୁଭବ ଲାଭ ଓ କରିବାକୁରୁକୁଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଏହି ଯେ ଅପଣ ନିର୍ବିଦ୍ଵାରେ ମୁଦେଗରୁ ପ୍ରଥା-
ବିମନ କର କିମ୍ବିନ୍ଦ ମୁଗରେ ଶାରୀର୍ପୁ ହୋଇ
କାଳ୍ୟାସନ କରିଲୁ ଏହି ଆମ୍ବେମାନେ ଉବସା
କର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଯେଉଁ ଦେଇ ଓ ମହାଶ୍ରମଙ୍କର
ଉପକାର ବିଷୟରେ ଅପଣ ଏତେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇଥିଲେ ସେମନଙ୍କ ବିପରୀ ନ କର
ସୁଯୋଗ ପାରିଲେ ସେମନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରରେ
କରିବାରେ ତୁମ କରିବେ ନାହିଁ ।

କୁଟକଳାନ୍ତରର କରନ୍ତରପତା ଇଂରାଜ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ମାର୍କିଟ ଟଙ୍କା ଦେଇବର ପ୍ରଥାନ
ଶିକ୍ଷକ ସକାରେ ଉପ୍ରସ୍ତୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ଧବିନ୍ଦବ ଅଛି
କର୍ମଚାରୀଙ୍କିମାନେ ପ୍ରଗମ୍ପନ୍ତର କରିଲୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶ୍ରୀପୁ, ଅବେଦନପଥ କରୁଲାଗ୍ରହ ସ୍ଥାନରକାରୀଙ୍କ
କରିବିବୁ ଯଥାଗତ୍ର ଥାରିଲେ ଏତେ କରିବାମାତ୍ର ତୁମ
କାମ୍ବିନ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତ ଉପକାର ବିଷୟରେ ଅବେଦନପଥ
ପାଇବାର ଅଧେଷ ବର୍ତ୍ତିବ । ଜାତିର ପିତୃ
ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ।

ରିବିପାଦିଷ୍ଟି ସନ୍ଧାନର ।
ମୁଖ୍ୟାନ୍ତି ।

ଗ୍ରା ବିଜା କିମ୍ବ ରେଗାରୋଲ କରିବା ୨୦୧୮
ବାବୁ ବିଲମ୍ବନେବେଷ ଦିନକ ୧୦ ୧୮
ଦିନରେ କରିବାକାଳ ପିତୃପାଦିଷ୍ଟି କରିବାକାଳ
ଏହି ଉତ୍ସବରେ ମହାନାନ୍ଦ କରିବାକାଳ ପିତୃପାଦିଷ୍ଟି
କରିବାକାଳ ପିତୃପାଦିଷ୍ଟି କରିବାକାଳ ପିତୃପାଦିଷ୍ଟି

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କୃତିଗ

ସଂଖ୍ୟା

ଚମ୍ପାର ବ୍ୟାପାର

ଗତିପ୍ରାହର ଏଠାରେ ଏକ ଜଳରବ ପ୍ରକାଶ
ଦ୍ୱାରା ଅଛି ଯେ ଶୋଭାଧାରିତ କୌଣସି
ଦ୍ୱାରରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଆପାରାକୁ ଜଗନ୍ନାଥମହାପତ୍ର
ଦେଇ ପରିଚୟ ଦେଇ ଫଳକ ମନରେ
ବର୍ଷପ ବିଦ୍ୟା ଓ ରତ୍ନ କନ୍ଦାରଥନ ଯେ ସମ-
ପ୍ରେ ତାହାକୁ ଦେବତାବୋଲି ମାନୁଷଙ୍କେ ଓ
ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନ୍ତାଦ ଭୋଗ ହେଉଥିଲ
ତାହାକୁ ମହାପ୍ରାପ୍ତି ଜୀବ କରି ଜାଗପଂଥାର
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନପୂର୍ବକ ଦେଇନ କରୁଥିଲେ ଜଗନ୍ନାଥ-
ଙ୍କ ଶାନ୍ତିକ ଧୂ ଅବଦାନାଦ ଏହାଙ୍କର ହେ-
ଉଥିଲ ଓ ଘୋନାନକୁ ଯେତି ଅଜଣାମଧ୍ୟକୁ
ଯାଇ ଜଗନ୍ନାଥ ବୃଦ୍ଧବିଳାସାଦି କରୁଥିଲେ ।
ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଏବେଳେ ଏକଶତ ଉଦ୍‌ଦେଖି
ପୁରୁଷ ଲୋଜୋଇଥିଲେ ଏହି ଝାଙ୍ଗଳଙ୍କ ରଜ୍ୟ
ଅଳ୍ପଦିନରେ ଉଠିବିଦବୋଲି ବହୁଥିଲେ ।
ବିଜବର୍ମନର ଗୋତରରେ ଏକଥାମାନ ଆସି-
ଗାନ ପଲାସଦ୍ୱାନ ସେବନକୁ ବିରପ୍ତାର ପୋଇ
ପୁରୁଷଙ୍କୁ ମାନ୍ଦିପ୍ରକାଶ ଦେଇବର ବିଜବର୍ମନ
ନୂଜି ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ନକଦମାର
ଅବହାର ଅବଧ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦେ ଅବଗତ ନାହିଁ
କେବଳ ଯାହା ଶୁଣିଥିଲୁଁ ଲେଖିଲୁଁ । ମାତ୍ର
ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ସଂବାଦ ଅଛିଲେ ସବୁଗେଷ
ଲେଖିବୁଁ ଅଛିର ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ବନ୍ଦେ କଣେ ବଳକୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।
ତୁମେ ଅନ୍ତର୍ଜାଲଙ୍କରୁ କି ନାହିଁ ଜଣାଯାଇ

ଜୀବ ମଧ୍ୟ ଜୀବଦିତୀରେ କେହି ପୁରୁଷ-
ବୋଲି ଅପଶାର ପରିଗ୍ରହ ଦେବାର ଶଶା
ଜୀବି । ବୋଧ କୁଆର ଅନ୍ତକାଳ ମଞ୍ଚରେ
ଗର୍ବମେଘ ଏ ବିଶ୍ଵରୂପ ଦସ୍ତଖେପଣ
କରନାମ ସବୁ ରହଇ ହୋଇଗଲ ନୋ—
ପ୍ରଳେ ଆହୁର ଦୃଢ଼ କୌତୁଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
ଯେତଙ୍କ ଦ୍ଵାରାପାତ୍ର କରିଛନ୍ତି ସମ୍ମରଣ ପ୍ରକାଶ
ହେଉଥିଲା ଯେ ଏହେବି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଅଜ୍ଞନ
ଛିନ୍ନରେ ବୁଝ ରହିଥାନ୍ତି ଓ ଏହାକଣିକା
ପ୍ରତାରକମାନେ ଅଭିନ୍ଦନରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଠକ ଜା-
ନାପରାର ବିଶ୍ୱାସ କହାଇବାକୁ ସମ୍ରଥ ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି ।

ଛନ୍ଦମୁଖୀ ।

ସରବାଟୀ ବର୍ଷ ପେଣେବେଳାକୁ ପ୍ରାୟ ଏବଂ
ମାସ ରହିଲା ଓ ବଜେଠର ସମୟ ଉପରୁ ତ
ହେଲା । ଅଭ୍ୟନ୍ତରାଳରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଧନମହୀ
ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ଆୟ ବ୍ୟଥିର ବିବରଣ ପ୍ରକାଶ
କରିବେ ଓ ଉନ୍ନତମ୍ଭାବର ତ ଅବଶ୍ୟକ
କାହାବେଳା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକା ଉନ୍ନତମ୍ଭାବର
କଥା ସମୟକୁ ସଜରେ କାହିଁ ଉପରୁ ଆଜି କୋରେ
କାହାପ୍ରକାର ଆନୁମାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା
କେତେବେଳେ ସତର ହଜାର ନ ଧାରେ ।
ପ୍ରେମୀଯ କର ବସ୍ତୁରେ ସେଉଁ ମନ୍ଦିର୍ୟ
ଗର୍ବିମେଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ କେରଥିଲେ ସେଥିରେ
ଏହି ମାସ ଆମାର ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ବି

ବୋଣି ଅପମ୍ଲାଦିତ ଘରଜା ନ ହେଲେ
କର୍ତ୍ତମାନ ପର ଇନ୍ଦ୍ରମ୍ଭାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବନାହିଁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅନେକ ଉତ୍ସାହିତକ । ଏଥରୁ ବିଶ୍ଵର
ଦେବୀ ଦୂଷଣ କି ଗଜଙ୍କର ଏକମଳା କି ଦେଖି
ତାଙ୍କା ଇନ୍ଦ୍ରମ୍ଭାକୁ ବକର୍ଷ ରହୁବ ଓ ଏ ହଜାର
ତାଙ୍କାର ନୃତ୍ୟମୁଁ ଉପରେ ଝାହିସ ଲିଧ୍ୟାଦିକ
ନାହିଁ । ଏକଥା ଏକପ୍ରକାର ଘରର ବୋଧ
ହେଉଥିଲା ଓ ପ୍ରକାନ୍ଦରେ ଲୋକେ ପ୍ରକାଶ
ଭାବରେ ଜାହାରୁ ପ୍ରହରଣ କରୁଥିଲା । ସମ୍ପର୍କ
ବିହୁ ବିଚାର ନୁହେଇ । ଅପର କେବେ ଜାହାରୁ
ଭଲ୍ଲାଗର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ
ବଢ଼ି ଅପର ପଞ୍ଚଥାଏ ଜାହା ବହନରେ ଦେଖିଲା
ପାମାନ୍ୟ ଆପର ପଡ଼ଇ ତାହା ମୁଖର ଜଣା
ଯାଏ । ଜନ୍ମମୃତ୍ସମ୍ମାନ ବିଷୟରେ ଏହିପ୍ରକାର
ମନରହିବ ହୋଇଥାଏ ନୋହିଲେ ଝାହିସଦେବାନ୍
ପାଇଁ ଏକିକେ ଲୋକେ ନିରାଲେଖି ବୋଲିଯାଇ
ନ ଥାରେ ।

ଅମେରାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଇଶ୍ଟିପ୍ଲାକ୍ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କରେ ବହୁ ବ୍ୟାସ ଥିଲା । ଅନନ୍ତଜନ ପୂର୍ବରୀ
କରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ରମେ ନେବାରୁ ବିଧାନ କଲେ ।
ଉଦ୍‌ବଳି କୃପାରୁ ସେ ଅନନ୍ତଜନ ଦୁଷ୍ଟଗଲୁ ଓ
ଯେହିଁ ହୁବାକ ଅନନ୍ତଜନ ଜଣାଯାଇଥିଲା ତା-
ହା ମଧ୍ୟ ଉମସଙ୍କୁଳ ଥୁବାର ପ୍ରକାଶ ଦେଲା ।
ଉଥାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଇଶ୍ଟିପ୍ଲାକ୍ ଜନକମଠାରୀ
ଏବାବେଳକେ ରହିଛି କରିବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇ
ଜାହାନ । ସାଥୀ ହମ୍ମିଲେ ଚାହିଁ ତତ୍ତ୍ଵ

କରିବା ଭରତବର୍ଷର ଅବସ୍ଥାପରି ଅନୁକୂଳନ୍ତରୁ
ରୋଲ ସମସ୍ତେ କହୁଅଛନ୍ତି । ଜନ୍ମକଟ୍ଟାବସ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଖଲରେ ଯେତେ ଅଭିଗ୍ରହ
ହୋଇଥାଏ ଓ ହେଉଥାଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁକୂଳରେ
ଅସିଥାଏ ଶାନ୍ତି ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵରାନେ ତାହା
ବିଶ୍ଵରେ ମତ ଦେଉଥାଏନ୍ତି ଲୋକେ ଦିଲାତରୁ
ସୁଧା ଅବେଦନ ପଠାଇଥାଏନ୍ତି ଉଥାର ଲଞ୍ଚ-
ମେଟେ ସାହେବ ଏତୀବସର ବନ୍ଦୁ ଦାୟା
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ କୋଣରି ପ୍ରକାରେ ତାହା
ଶ୍ରୀ ନାହାନ୍ତି ଲବଣାକର କହୁଅ ବୃଦ୍ଧି କଲେ
ସବୁ ଅସୁରାକ ମେଶ୍ଵରିବ ଓ ଲୋଗରେ ଲୋକ-
ଜୀବ ଥାବନ୍ଦିକ୍ଷାୟ ଟଙ୍କା ଆଦୀଯ ହେବ
ଏମନ୍ତରୁଥାୟ ଥାଇଁ ଯେ ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵରାନେ ତାହା
ଅବଲମ୍ବନ ନ କର କେବଳ ତାହା ନେବାକୁ
ବୁଝକଲ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଅଟ ବୁଝର
ବିଷୟ ଅଟର ।

ଉତ୍ତରିକା

✓ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଦୁଷେଟ୍‌ଟିଆଟ ପଦିବା ପାଠ-
କର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଉତ୍ତରିକା ରହିବ
କା ଭାବୁର ବ୍ୟଧି ଲୁଗବ ଦିବବା ବିଷୟର ଶିଖି-
ମାନ ଏବୁ ପୁରୁଷବାବରେ ମୁହଁତ ହୋଇଥାଏ
ତଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ପଦରେ ଭାବୁର ବାଣିଜ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ । ଶାନ୍ତି ବକ୍ଷିର ଯେନରି
ବାହେବ ଯେ ସମସ୍ତ କୋଣରେ ଆପଣା ମତ
ପ୍ରଦେଶର ଅବଶ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କର
ଦିବିବାର ଜେତୁ ବରଥିଲେ ସେ ସବୁ କୋଣରେ
ବାର୍ଷିକେ ଅବିଶ୍ଵାସ ନାହିଁ ୨୫୫୫ ପ୍ରଦେଶରଙ୍କ
ତଙ୍କ ମୁହଁର ଯେ ଉତ୍ତରିକା ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା
ମନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ତରିକା କରନ୍ତି ଓ ଏଥେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲା-
ଲିର କରିବ ଥିବାର ସେ ଅଧେ ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ
ଏ କଷ୍ଟର ଯେ କିମ୍ବା କାଗଜ ସବ ତାହାଙ୍କ
ନିଜରେ ଥିଲ ପାଠକର କୁଣ୍ଡିଗାରିଲେ ଯେ
ଶାନ୍ତି ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ମତ ବକ୍ଷିର କେନରିଲଙ୍କ
ମତରେ ଏକି ନ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଆପଣି-
ମାନଙ୍କ ଯଥାର୍ଥିତ୍ୟେ ଲାଗି କରିଥାଏନ୍ତି
ବକ୍ଷିର ଯେନରି ବାହେବ କରିଥିଲେ ଯେ
ଉତ୍ତରିକାର ଫଳ କେବଳ ଥାବନ୍ଦିକ୍ଷାୟ ଥାଇଁ
ଏଥେବେ ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ପ୍ରାୟ ସବୁ
ବ୍ୟଧ ଦେବାକୁ ହୁଅର । ଶାନ୍ତି ମାନକର୍ତ୍ତା
ଏ ଶିଖା ନିରାଗର ତାଜାରେକଟିକ ହୋଇଥାଏ

ଯେ ଶାମାନିଧ ଉପାୟକୁ ଲୋକଙ୍କ ବାଲବ-
ମାନେ ଅୟକ ସରମାଗରେ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ
ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ଯେତେ ବ୍ୟଧ ଦିଅନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ-
ଠାର ରେଖାମାନ ଓ ଦେଇନ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାୟ
ତେବେକ ଟଙ୍କା ଭାବୁର ଦୁଇର ଏକଥାମାନ
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ବାଲବାକ ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ଅଞ୍ଚ-
ଳମେ ବଳବାକ ଗଜେତରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା
କାଗଜମାନଙ୍କର କୁଣ୍ଡିଗାରିଲେ ବି ଯେ ସମସ୍ତ
ବାଗଜ ଶିଖା ହେବାରେ ବକ୍ଷିର ଯେନରି
ସାହେବ ଲେଫ୍ଟନେଂଜ୍ ବକ୍ଷିରଙ୍କ ପରି ଅଭିଶ୍ଵ
କରନ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ଲଞ୍ଚମେଟେ ସାହେବ
ବୋଧ ଦୁଇର କେବଳ ଅପଣା ମତ ସମର୍ଥନ
ଉପଯୋଗ କାଗଜମାନ ପଠାଇ ଏବୁ ଗୋପ-
ନରେ ରାଜବାକୁ ଯକ୍କା କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର
ଭରତବର୍ଷର ଶୋଭାଗ୍ରହମେ ତାହା ହୋଇ
ପାଇଲା ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦେଶର
ବକ୍ଷିର ଜେନରଲ ପ୍ରସାଦରେ ସମ୍ମନ ନ
ହୋଇ ଏହି ଅଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଶାନ୍ତି
ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ପରମର୍ଶ ବିରାପରେ ଶିଖା ପ୍ରଣା-
ଲୀ ଯେତ୍ରପେ କଲିଅସାଧନ ଭାବରେ ବିଜ୍ଞ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଯେ ଯେ ଅପରି-
ମାନ ବକ୍ଷିର ଯେନରି କରିଥିଲେ ସେବରୁ
ଉତ୍ତରିକା ଜଣ୍ମନ କଲେ ଏ ଅଜ୍ଞା ଅନେକ
ଦିନ ହେଲ ଉତ୍ତରିକା ପରିଶ୍ରମାନ୍ତର ଅଭିଶ୍ଵ
ତେ ଯେବେ ତାହା ଯଥା ସମ୍ମନ ପରମର୍ଶ
ହୋଇଥାନ୍ତା ରାଜପାତ୍ର କରିବାରେ ପରମର୍ଶ
ହୋଇଥାନ୍ତା କରିବାରେ ପରମର୍ଶ ହୋଇଥାନ୍ତା
କରିବାର କରିବାର ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ-
ରିଲଙ୍କ ମତ ଅପେକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ମତ
ପ୍ରଦେଶ ହେଲ ଓ ପ୍ରଥମବର୍ଷି ଏ ଦେଇରେ
ଆଇଁ ତାହା ହିର କର ନ ପାଇଲେ ତାହା
ରେଖାମାନ କରିବାରେ ଥାଇଁ ହିର କଲେ କେବେ

ଏତେ ଦେଇନ ଦେଇ ବଠାରେ ଜଣେ ମାତ୍ରମ
ବର୍ଦ୍ଧା ରମ୍ଭବାର ବି ଫଳ ଥାଏ ?

ଓଡ଼ିଆ ବାରିଜିମ ।

ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ତେବେକ ଭାବିତାମାନ କମିଟି
ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ନାନା ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରି
ଅଛନ୍ତି ସେ ଉପାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରିଜିମ
ବିପାର ବରମା ସବୁ ପ୍ରଥାନ ଅଟର ଅତରେ
ବ ପରମାଗରେ ବାରିଜିମ ଚଲୁଅଛି ଶୁଭିବାର
ଅବଶ୍ୟକ । ସନ ୧୯୭୦ ମରିଛା ମାର୍ତ୍ତିମାସରେ
ଯେଉଁବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲେ ଉତ୍ତରିକା କରିବାର ମନ୍ତ୍ରର
ହୋଇଥାଏ ଜହିଁର ଦେଇଯାଏ ସେ ଉତ୍ତରିକା
ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପରମର୍ଶ କରିବାରେ ଉତ୍ତରିକା
ବାରିଜିମ ବାରିଜିମ କଲାପିକା ଯଥା ।

ଆମଦାନ	ରୁପୀକା
କ୍ଷେତ୍ର	ଟ ୩୦୦୦୦
ବାଲେଶ୍ୱର	ଟ ୩୦୦୦୦
ପୁରୀ	ଟ ୩୦୦୦୦

ଟ ୨,୫୫୦୦୦୦	ଟ ୨,୨୨,୦୦୦
ଜାହାଜ ସଂଖ୍ୟା	
ଆଗମନ	ପ୍ରମାଣ
କଟକ	୨୦୦
ବାଲେଶ୍ୱର	୨୯
ପୁରୀ	୨୮
	୨୯
ମୋ	୨୯

ଆମଦାନ ଓ ରପ୍ରାମ କୁଳନାରେ ରପ୍ରାମ
ଅଥବା ଦେଇଯାଏକାର ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଏ
ସେ ବାରିଜିମ ଫଳ ତେବେକ ପ୍ରକାଶର
ଅଟର ମାତ୍ର ବାବୁବାରେ ତାହା ନୁହଇ ।
ଆମଦାନ ଅପେକ୍ଷା ରପ୍ରାମ କରିବାରେ ଲୁହା
ବେବାକ କଟକର ଆମଦାନର ପ୍ରଥମ ଅଠମାବୁ
ହେବାକ ମିଳିବାକୁ ଆମଦାନ ଭିଣା ଦିଗଥିଲୁ
ନୋହିଲେ ରପ୍ରାମାର ପ୍ରାୟ ଗରିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଅୟକ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏଥାରୁ ଯେବେ ଏକାର
ଦୁଇ ଅମଦାନ ହୁଅର ତେବେକ ଟଙ୍କା ଏକା
ଗର କାହାର ଯାଏ ଓ ଯେବେ ଏକାର ପଦି
ରପ୍ରାମ ହୁଅର କେବେକ ଟଙ୍କା ଦେଇଥାଏ
ଅଥବା ଏକାର କଟକର କଟକର ଦେଇଥାଏ
ସେ ଏକାର ଯାଏ ଏକାର କଟକର ଦେଇଥାଏ
ପ୍ରାୟ ନୁହଇଲେ ଟଙ୍କା ଦେଇଥାଏ ଏହା କିମ୍ବା
ବିପରୀତ ନୁହଇଲେ ମୁଦ୍ଦବୋକାନକୁ ପଦି

ତିନ୍ଦ ଆଉ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତିଜାଣି ଓ ମୁଖର
ତ୍ରୁଟିଗ୍ରାହୀ ଡେଣା ଅନୁଭବେର ଅଧିକ
ଏଥରେ ଏହାର ଉତ୍ତରିତା ନିବାରଣ ହେବାର
କିମ୍ପେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାରେ । ମାତ୍ର ଯେ ତଙ୍କା
ବ୍ୟବସାୟକୁ ଦେଉଥାରୁ ଜାହା କେଉଁଠାର ଥିଲୁ
ଅଛି ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଏହିଯେ ବାରକମାସରୁ
ଓ ଜାଲକାର୍ଯ୍ୟରେ ଏଠାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବହୁତ
ତଙ୍କା ବ୍ୟବସାୟ ହେଉଥାରୁ ଓ ସେହୁତଙ୍କା ଏବେଳେ
ଲୋକେ ମୂଲ ଲାଗି ପ୍ରାପ୍ତି ବନ୍ଦିଥରୁନ୍ତି ବୋଲି
ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ଏତେ ପରିମାଣରେ କଣି
କାହାର ହେଉଥାରୁନ୍ତି । ଯେବେ ଏବଳି
କାର୍ଯ୍ୟର ବାହୁଦୂର ନ ଥାନା ତେବେ କମାଚି
ଏତେ ତ୍ରୁଟି ଏଠାକୁ ଅମଦାଳ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ
ଓ ଲୋକର ଅବହା ଅତି ମନ୍ଦ ଦେଖାଯାନା ।
ଅଛିଏବ ଡେଣାରେ ବନିଜ୍ୟର ସୁଯୋଗ
ହେବାର ଏଦେଶର ଅବ୍ୟବ ଉପକାର ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ ହେବ ଏମନ୍ତ
ଆଶା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ କାରଣ ରପ୍ତାନାର ବୃଦ୍ଧି-
ଉପରେ ତାହା ନିର୍ଭର ରଖଇ ଓ ରପ୍ତାନା ଦ୍ୱାରା
କେବଳ ଗର୍ବ ଅଚ୍ଛର । ମୁଗଳବନ୍ଦରେ ଯେତେ
ଏସି ଉତ୍ସନ୍ନ ହୋଇଥାରେ ପ୍ରାୟ ତାହା
ହେଉଥାର । ଜଳର ସୁଯୋଗ ଓ ଲାଗିଲ ବା
ବଳଦ ଉତ୍ସନ୍ନ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ହୋଇ-
ଥାରେ ଜେମନ୍ତ ଜଳକର ହେବାରେ କର୍ତ୍ତର
ଅସ୍ତ୍ରକାଂଘ ବାହାର ବିବ । ଏକ ଗଢ଼କାଟ-
ଉପରେ ଏଦେଶର ସବୁ ଆଶା ଉରମା ଗହି-
ଅଛି ଓ ଗଜାମାନେ ଅବ୍ୟବ ସେପକ୍ଷରେ
ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସରକାର-
କାର କିଛି ବୁଝି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବିତ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ପାଞ୍ଜି ସୁର

ଚକ୍ରମାସ ତା ୨୭ ଓ ୧୮ ରିଜର ଅନ୍ତର-
ପାଦଗୁଡ଼ ଲାଗ୍ଯାଏ ଯେ ଫର୍ମ ଦେଇବ
କଣ୍ଠ କରିଲେ ପୁରୁଷ ଉପହମ ପେଶିବାର
କାହିଁଥା କଷମାର୍କ ଦେବଳ ପାହିଛନ୍ତି କିମିତ
ଆହୁର ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଫର୍ମିମାନେ ସଜ୍ଜର
ଛୟମମାନ କିମ୍ବୁ କରିବା କାହିଁବା ରମ୍ଭିଶ୍ଵର
କମ୍ପକୁ କରିବାକୁ ମନ୍ଦିର କରି ଆହୁର
କିମ୍ବାର୍ଥକୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଛୟମମାନ ଫର୍ମିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଖର୍ବିଲ ହେବ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର
ମାଧ୍ୟମ ମର ଏହି ଯେ ପ୍ରଗାଢ଼ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଥବା
କାହା କରି ଆହୁର ଗାତ୍ର ଝୋନ ସାହେବ

ଇଲ୍ଲାଙ୍ଗୁର ପାଲମେଣ୍ଟ୍‌ରେ ବନ୍ଦକୁ କରିଥାଇନ୍ତି
ଫରସି ଓ ପ୍ରଧାଯମାନେ ଅପଣା ମନ୍ତ୍ରରେ ସନ୍ଧିର
ନିଯମ ହିବରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ
ଆଜି କାହାରକୁ ଲୋକୁ ନାହାନ୍ତି ଓ ସେବେ
ସହଜ ନିଯମମାନ ହୃଦୟ ଭେବେ ଉତ୍ସମ
ହେବ ନୋହିଲେ ଆଜୁମାନ ହୃଦୟ ଯେ ବହୁତ
ଭାରି ନିଯମମାନ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଅଛି-
ବସିନେ କେବଳ ଥର ଗୋଟିଏ ସୁଧ ଯାଇ
ହେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁନ ସାହେବ ସଂକାଦ ଦେଇଥାଇନ୍ତି
ଯେ ଏମଥିଅର୍ଥ ସାହେବ ପ୍ରଧାନ ଗାସକର
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଓ ଛଂଗୁ ଗବ୍ରୀମେଶୁ
ଜାହାଙ୍କ ଗବ୍ରୀମେଶୁକ ଚିନ୍ତିତ କରିଥାଇନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମୁକୁ ମାତୃପର୍ବତୀନ ସାହେବ ମୋଧୁବଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପ୍ରେର ଥିବ ଗଜ ବୁଧବାର ବଟକରେ କବେଣ
କଲେ । ମାତ୍ର ଶ୍ରୀମୁକୁ ପୁନଃପାର ମଧ୍ୟବଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପିବାର ପଞ୍ଚାକୁ କରିଥିଲାନି ।

ଗର ବିବୁଧା ଯାଥାଦିନ ବର୍ଷା ହେବାର
ଯାଏଇଲେ କଞ୍ଚ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୋଇ
ଥିଲ ଶୁଣିଲୁ ସେ ବିଧିକାପରେ ଯତନ୍ତେ
ବୁଝି ହୋଇଥିଲ ଜହାରେ ଭାର ଲୋଗ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଦେଉଥାନାଆଦାଳତର ଆଇନ ଜାଣ ହୋଇ-
ଅଛି । ଜଳସାହେବଙ୍କ ଅମଲଙ୍କ ହସୁର ମୁକୁ-
ପଥମାନଙ୍କ ମୁକୁ ବରିବାର କୌଣସି ତେବେ
ଏ ଆଇନରେ ବୋଇ ନ ଥିଲା ନିଜ ପଥମାନ-
ଅଟ ଦୃଷ୍ଟିଗ୍ରହକାଣ କରିଥିଲା । ବାରଣ ପୂର୍ବ-
ପାୟ ମୁନୀସଥମାନଙ୍କୁ ସପଥଣ୍ଟ ବରିବାର ଅଧ୍ୟ-
କାର ଜଳସାହେବଙ୍କୁ ଦିଅଯାଉଥି । ଅମ୍ବେ-
ନାନେ ମଧ୍ୟ ପେଟ୍ରୋଅଇକ ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ
କୋଣ୍ଡ ଅଛୁଁ ପୂର୍ବେ ମନେବଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକାନ୍ତିକ
ଅବସଥା ଉପେମାନଙ୍କର ସମତା ଓ ବେଳେ

ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦକ୍ଷିଣାହୁ । ଅତିଏବ ଏହାଜୁ
ଅଥବା ସ୍ଥାଧୀନଜା ଦେବାର ଉଚିତ । ଜଳର
ଲେଖ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଯେହୁଲେ ତେଷ୍ଟୋଙ୍କୁ ସମ୍ପଦ
ଶୁ ବରବାର ଷମତା ନାହିଁ ସେ ସୁଲେ
ଜୟଧଙ୍କ ଉଧରେ ଜଳସାହେବଙ୍କର ଏହିଥେ
ମତା ବହୁବାର ଦୌଣିବି ହେଉ ଦେଖାଯାଏ ନା
ଗ୍ରାୟକୁ ସରଭକୁଳୟମୁ ଗ୍ରେସାହେବ ରଳିଭ-
ାପ ତା ୧୮ ରଜରେ ଲେଖିଛେନ୍ତି ଗବର୍ନ୍ମିର-

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବସର ନେବେ ଓ ସେହିଦିନ
ଦେଖିଯୁ ପଞ୍ଚ ଦୟକ ଅତ୍ୱଳନନ୍ଦପଦ୍ମ ପ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ଉଛ୍ଵା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କ
ପଦାର୍ଥବିକୁ ଗ୍ରାସକୁ ଜର୍ଜ ବେମୁଲ ଖାଦେବ
ବୟାଇରେ ଚଲିତ ମାସ ତା ୧୧ ରଜରେ ପଢ଼-
ଇଥିଲେ ଆଜିରରକ କଲିବଗାରେ ପଢ଼ିଥିବେ

ହକ୍କୁପ୍ରତିଧାନ ଅବଶତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଯେ
କୃଷି ମହକୁମାର ଦେଇନ ବ୍ୟକ୍ତି ଚଳାଇବାପାଇଁ
ଗବର୍ନ୍ମିନେଣ୍ଟ ଉଣି ଏ ସମସ୍ତ ସେଫେର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଦେଇନ୍ତି ଗତିକରୁ ଠ ୧୦ ଛା ଲେଖାଏ
କର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏ ପ୍ରସାଦି-
ଟ ମନ୍ଦ କରିଛି ।

ଗଲିକ ମାସ ତା ୬ ରଜ ରହିବାର ସଦି
ଦୁଇପ୍ରହର ଏ ଶ୍ଵା ସସୟରେ କଳିକଣାରେ
ଏବ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଛ୍ଵଳ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଭଲ୍ଲା । ଦୂର୍ଧ୍ୱ
ହୋଇଥିଲ ତାହାର ବର୍ଷ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ନାଲ ଥିଲୁ
ଏବ ଲଙ୍କାର ପ୍ରାନ୍ତରଗ ନାଗରଙ୍କ ବର୍ଷ-
ରେ ଗୋଟିଏ ପାଉଥିଲା । ଭଲ୍ଲା ପତନ ସମୟରେ
ଆକାଶ ଏମନ୍ତ ଅଲୁଥ ହେଲ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର
କ୍ଷେତ୍ର ପେକାଇରେ ମଳିନ ପତଳା ।

ତେଜିନାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବଙ୍ଗ-
ଲା ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟ୍‌କ ଅନୁରୋଧାନ୍ୟାରେ ଉତ୍ତିଆ
ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟ୍ ଚଳିବରସ୍ଥାର କହିବ ହାଇ-
ନୁଲର ଆଇନ ଉପଦେଶ୍ୱାଙ୍କ ମାତ୍ରକ ୫୧୦୦-
କା ବେଜନ ଦେବାର ମଞ୍ଚର କରିଥାଏନି ।

ଅମେରିକାର ଏକଗଣ୍ୟ ସମ୍ବୂଧପଦରେ
ଲେଖାଅଛି ଇତିହାସ ଜ୍ଞାନଶୈଳୀର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କଲମାରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନେକ ଅଛି ଭାଷାର
ଯୋଡ଼ିଏ ମୁଣ୍ଡ ଚକରଟି ଧାର କଥୁଷ ବିଦେଶୀ
ମାତ୍ର । ଏହି ସ୍ଥା ଦୁଇ ମୁହଁରେ ଏକାବେଳକେ
ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିପାରେ ଏହା
କରିପାରେ କଲକଣ୍ଠ ବିବାର୍ଥିବା କରିପାରେ
ଅଭିନବ ଶୁଣୁରଙ୍ଗର ଅନୁକୂଳାର୍ଥ ଅଧୀନ
କରିମା ।

ଏବଣଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଜୀ କାଗଜରେ ଦେଖାଗଲୁ
ସ ମାନ୍ତ୍ରାଳରେ ନୃତ୍ୟକାର୍ତ୍ତିଣୀ ଗଲାରେ
ଏ ଲମ୍ବାର ନୃତ୍ୟ ଦିର୍ଘଥାରୁ । ଏହିଷ୍ଵପ୍ତ କଲ୍ପନା
ଏ ଦିନକରୁଣ୍ଗୁ ଏବ କଣର ପ୍ରାଣ ନମ୍ବ
ଅନ୍ତେ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ବିଧି-
ର କରିବାର ନିଷେଧଥାର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥା-
ନ୍ତି । ଏଦେଶରେ ଏହିଷ୍ଵପ୍ତ ଶାସନ କରିବାର
ବିଶ୍ୱାସ ।

ଏତୁବେଶନଗଛେଟଙ୍କର ମେଦିନୀପୁରର
ସଂକାଳିବାଜା ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ଏହି ଜମୋଲୁକ-
ରେ ଆକବସ୍ତୁରେ ଏହାକଣ ତେଷୁମୀକଲେବୁ-
ଟର ଅବେଳାଗୁଡ଼ିଏ ଜରବାଅମିଳ ସହିରରେ
ଏହି ଅଞ୍ଚଳୀୟ ଦୂମି ଧରମାଗ କରିବାକୁ ଅବ-
ିଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବପୁରିମାନଙ୍କ କହିବାର ଅବ-
ଗତହେଲୁ ସେ ପ୍ରଜାମାନେ ଭାବୁ ଅନିକମାନ-
ଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାତ୍ରତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ
ଆହୁର୍ୟ ତେଷୁମୀମାରିଫ୍ରେଡଙ୍କ ନିକଟରେ ନୀତି
ମୂର ଅଭିଯୋଗ ଉପର୍ଦ୍ଦିତ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏ-
କିଷ୍ଯୁରେ ଆକବସ୍ତୁର ତେଃ କଲେବୁଟର ବାବୁ-
କର ଅତିବେଶ ବଗ ଉପର ।

ବୋହନ୍ତରୁପଦରେ ଏକଜଣ ସଂକାଷଦାତା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି କାମ୍ପାରମବାଗଳ କନ୍ଧାର ପା-
ଲୁଖନମାସରେ ମରା ସମାଜେଷ୍ଟପୁରୁଷ ବିବାହ
ହେବ । ସେହିମିତି ସମ୍ଭାସ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେ-
ଉଥାଇ ପ୍ରଥାନମହା କୋଣ୍ଠାଳୀଗାହେବ ଉପରେ
ତକୁ ସମାଗେହର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମ୍ନାହ କରିବାର କ୍ରମ
ଅର୍ପଣ ଦୋଷାଥର ।

ହେବିଗ୍ରାମର କଲେକ୍ଟର ରିପୋର୍ଟ କର-
ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଝଙ୍କାରେ ଗହମ ସେ ୧୦ ର
୧୫ ଲୋଧୀର ସେଇର ବିନ୍ଦୁ ଛେଇଥାଣି ।

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ସୁବେଳଗାଲରେ ମାଧ୍ୟମରେ—
ଦେଖିଲାମୁଣ୍ଡଙ୍କୁ ଆସୁ ହେଉଥାଏ ।

ବିନ୍ଦୁତର ଧାରନିମେଘୁ ସବୁ ଚଲିବ ମାହ
କୁ ୯ ରାତରେ ବିଦ୍ୟାଗାର ମମାର ଅସିଆଇ
ଅମଳ ମହାନାଶୀ ଏ ଦିନ ଯେଉଁ ବଜୁଢ଼ି
କଲେ ତହିଁରେ ଭାବତବର୍ଷର ଉତ୍ତରେ
ଥାଏ ।

ତାରତାକରେ କଣାଗଲ ଯେ ବିଲୁଭର
ବୈତନ କ୍ଷୟ ଏ ସର୍ବ ବନ୍ଧୁତ ବୃତ୍ତି ହୋଇ
ଅଛି ଏଥରେ ଅସ୍ତ୍ରକା ସେନା ନିୟମକୁ ହେବେ
ଏକ ସମ୍ବୂଠାର ଲକ୍ଷ୍ମିଜ ପର୍ମଣ୍ଟ କେତେପତ୍ର
ଦିଲ୍ଲା ନିର୍ମାଣ ହେବ । ଇହବେଷରେ ସଞ୍ଚିତ
ସେନାକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଥାଏ ଓ କିନା ଗଣ୍ଡଗୋଟୀ
ଶଶୀମାର ତହଁକ ବିର୍ଗର କଳେ ସେନାକ
କ୍ଷୟ କରାଯାଇବାର ଅନ୍ୟମଳ ପାଇଁ ।

ମରତ୍ତ୍ତ୍ଵାଧିକୁ ଯେ ହମେଲୁ କୁଳ ଯାଉଥିଲୁ
ଜାହାଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ବିପ୍ର ଅମୃତଜୀବା ଏହୁଥାଳ
ହିନ୍ଦୁଶ୍ରେ ବିଷଳକ୍ଷ ଲୋକରେ ବର୍ଷରୁ ହାର
ହାରି ୨୫ ଅଭିଜ୍ଞତା ହେବାର ଦେଖା ଯାଇ
ଆଛି ମାତ୍ର ମରତ୍ତ୍ତ୍ଵାଧିକୁ ବର୍ଷର ୧୨୦ ଲେଖ
ଆଗିବାରା କରିଅବୁନ୍ତି । ବାହୀମେଶ୍ଵର ଏ

କ୍ଷାରିତ ଅନୁମଳାନ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଅଛନ୍ତେବେଳେ
ଦିକ୍ଷି ଦୋଷ କାହିଁ ?

ଏହିଅଟୁକୁ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ବିପ୍ରୀ-
ଉପକ୍ଷୀ ଗର ସମ୍ପାଦିତରେ ପାରିବ ନା ରୁବେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଜାହା ତେଣାରେ ଏହି ବିଚାର
ପରକାର୍ଯ୍ୟମାନ ବନ୍ଧାଥିଲା ଯେ ସଂବାଦପରିବର୍ତ୍ତନ
ତିବିପ୍ରମୁଖ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏବଂ ଅନୁର୍ଧିତ
ବିଷୟ ଯେ ପନ୍ଦରବହୁଜାରମଣ୍ଡଳ ଘାମାନଙ୍କ ଲେକଚର
ତିଠି ଜାହା ପକ୍ଷରେ ଅବିଥିଲା । ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ
ଗୋଟିକୁ ଗୋଟିଏ ତାକବରନ୍ତି ବିଶେଷ ବୋଲି
କାବୁ ହେବ । ଯେବେ ଏହା ଉତ୍ସି ହୃଥିକ
ତେବେ ଏଥିନ୍ତି ବଳିକର ଫଳପରିଵର୍ତ୍ତନରେ ଅନୁ
ବିହି ଆପ୍ରମ୍ଯ କଥା ଧାରି ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସ୍ଟି ମୁଖ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କଳାପରେ
ଏହିକି ଏକପ୍ରକାର ନାଲପରାର୍ଥରେ ଦୁଃଖବାନ
ନଷ୍ଟକ ବୋଲନ୍ତି ଅଛନ୍ତି କରି ମୁଖର ଦେଶ
କରିଅଛନ୍ତି । ଫିମେ ଏଠାରେ ଅମୂଳକ
ପ୍ରାୟ କହିଲ ପିନ୍ଧିବାର ଘର ପ୍ରଗଳ୍ପ ହେବାର
ଅନନ୍ତମ ହୁଅଇ ।

ସର ଅର୍ଥରକ୍ତୁଳ ଅଧିଷ୍ଠିତ ନାମକ ସମୀ-
ଦପସରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ସଞ୍ଚୂର୍ଣ୍ଣଦୟେ ଜଳ
ବହୁବିଧାର ଉଗ୍ରାଧ କରି ଦେଲେ ଜଳପ୍ରଣାଳୀ
ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିବା ପ୍ରଦେଶରେ କୃରମେଣଗର
ପ୍ରାଦୂର୍ଗାବ ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଇତିତ୍ସ୍ଵର-
ମାନେ ଧେଉସ ଜଳ ବହୁବିଧାର ଉଗ୍ରାଧ କର
ପାର ନାହାନ୍ତି ।

ବିମ୍ବେର ହାଇକୋର୍ ମତ ଦେଇଥିଲୁ
ଯେ ବୋର୍ଡି ହିନ୍ଦୁ ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ଧନ ଖେଳ
ବହିବା ଅପରାଧରେ ବୋର୍ଡି କୋରି ଜ ପାରେ

ହିତୁପ୍ରସ୍ତରୀୟଙ୍କ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ବର୍ଷମାନର ମହାରାଜ ମହିଳା ୫୦୦ ଲକ୍ଷ ବିନ୍ଦୁ
ରେ ଶୁଣେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆପଣା ଗଜଥାନାଟେ
ଶ୍ଵାପନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ କଲନାରୁ ପୁରୁ
ଛଂଗଜ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିମିତ୍ତ ମହିଳା ୫୮୦ ଲକ୍ଷ
ଦାନ ଦେଇଥିଲା ।

ଗୋଟିଏ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଜାତିକାଳୀମାରେ
ହାଇକୋର୍ଡର ଜଳ ଯକ୍ଷମନ ସାହେବ ମାତ୍ରମେ
ଜହିଂହ ଛାଇର ମେଧନ ଅଧାଳିତକୁ ଉପଦେଶ
ଦେଇଥାବୁନ୍ତି ଯେ ଅଭିଭାବ ହୋଇଥିବା ଏବଂ
ବାବର ଝଙ୍କାର କଥା ପୁଅକୁଲୁପେ ଭବାରର
ଦେବ ଓ ମୃଜନ ପ୍ରମାଣହୃଦୟ ସାବଧନ୍ତି ହେବ
ବହୁତ ବାବର ଝଙ୍କାର କଥା ଏହିପରେ ନିମାନ
ଅନୁସରିତ କରିବା ଉପରେ ନାହିଁ ।

ହାଇକ୍‌ରୁ ଉକ୍ତାଳ ବାବୁ କାଳିମୋହନ
ଦାତା ତାତୁର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଜ୍ଞାପନ-
ସଙ୍ଗର ସାହାଯ୍ୟଧର୍ଥେ ଏକହଜାର ଟଙ୍କା ଦିନ
କରିଥିଲା ।

ପରଦୀନପିଲ ସ୍ତ୍ରୀ କଚେରଙ୍ଗ ଯାଇ ପାଲଖ-
ମଧ୍ୟରେ ବରି ରହିଲେ ହୃଦୟର ପବରେଜ୍ଞାର
ଜାହାର ଲେଖିଥିଥା ଦସ୍ତାବଳ ରେକଷ୍ଣା
ସବାମେ ୪ ୧୦ ଲା କମିଶନ ନେଇଥିଲେ ।
କଣେ ଉକଳ ସେ ଘର୍ଷୟ ରେଜଞ୍ଜାର ଲେନ-
ରଙ୍ଗକ କବିତରେ କଥାକାନ୍ତ ସେ ଅଛି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଅବହାରେ କମିଶନ
ନେବା ଅନ୍ୟଥାପି ଅଛି ।

ତେଣୁକରୁଷର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସବୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମ ନୟରାପାହେବ ଯୋଡ଼ାରେ ଚିରି
ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣ ଯୋଡ଼ା ସହି ଦୂରିରେ ପଢ଼ଗଲେ
ବୋଜଗୁହମେ କଣେକ ଆପାର ପାଇ ବାହାରୀ
ଦେବଳ ନୟର ଦୂର ତିନି ମାକରେ ଉଦ୍‌ଦୟା-
ଉଥି ଲେଧିବନେବ ଗବ୍ରୁରମାନଙ୍କୁ ଏତେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନା କାହିଁକି ପଡ଼ିଥିଲା ।

ପେଶୁଳ ରଣ୍ଟିଆନ୍ ପାଇମ୍ସ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ବାକାଦାପାଇଲାରେ ଏହି ଗୋଚିମଢ଼ିକ ପତ୍ରାଷ୍ଟ
ଓ ଜହାନ ବୃଷିବାର୍ଧର ଅନେକ ବ୍ୟାଧାକ
ହୋଇଥାଏ ।

卷之九

କେବାଳ ମହାରାଜଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ
ପୁନ୍ଥିକ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ମାନେ ପ୍ରାର୍ଥି
ହୋଇଛନ୍ତି ବିଦା ଦେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବଦେଶାଥୀ ସୁମନ୍ତରେ କମାଜଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବଚ୍ୟାଇ-
ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଏକ ପୁନ୍ଥିକ ଜନିତ
ଡାକମାଟୁଳ ଠଂଠ ଲେଖାଏ ଦେଇ ପଠାଇଲେ
ଅକିଲମ୍ବରେ ପୁନ୍ଥିକ ପାଇଁ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ
ଆନ୍ଦଥା ହେଲେ ପୁନ୍ଥିକ ପାଇଁ ପାଇଁ ବିଦାର
ଉପର୍ଥକ ଛାଇ ।

୨୨୭୧୯୯ ଭ, ପି, ସେ,

ମୁଦ୍ରାସ୍ତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଗୁଣୀ ଦିଲେ କୁଳଙ୍କ ଅଜିମ ୩-୮
” ଶୋଧିଥା ପରାମିତହାମ ଚାର
ଅମେର ଶ୍ରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ୩-୧

**ଏହି ଉତ୍ତମପରିକା ସଂର କଟକ ଦ୍ୱାରା
ବିଚାର କରି ପିଣ୍ଡକୁଞ୍ଚାନିକ ଯହାଲୟୁଗେ
ମହୁର ଓ ପ୍ରମାଦ ଦେଇ ।**

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ସୁରତ୍ତମ୍ଭୁବି

ଭବସିଲଦ୍ଵାର ବଜ୍ରାରହାଏ କଟକ ।
ଏଥିବିକାର ଯଥାକ୍ଷଳରେ ପାସୁକ କଟକ
କଲୁଛିବିକର ଗଣୀଏ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ ଦୋଇଅଛି
ଭବସିଲରେ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ କଟକ
ଆପମାହାଳ ପାଇଁ ତଣେ ଭବସିଲଦ୍ଵାରର
ପ୍ରଧ୍ୟୋଜନ ଅଛି । ଏଥିରେ ମେହିଁ ବନ୍ଦୁ
ନିସ୍ତର୍କୁ ଥିଲ ଗତ ଗନ୍ଧବିଦ୍ୱାର ଜାହା ଉପରେ
ଅପ୍ରାପ୍ତ ସାବଧାର ଦୋଇ ଦୂରବର୍ଷ ବନ୍ଦିଶପର-
ଗ୍ରମ ସହି କାରାବାସ ଏବଂ ଟ ୨୦୦ ଜାହା
ଅର୍ଥଦର୍ଶର ବିଧାନ ହେଲା ଓ ଜାହା ମୋହରିବରୁ
ଦୁମାସ ବାରାବାସ ବରାବାର ଦିନ ହେଲା ।
ମୋକଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ହଂଶେସରେ ଏହି ଯେ
ଭବସିଲଦ୍ଵାର ପ୍ରାସ୍ତ ଟ ୫୦୦ ଜାର ଏବଂ ଗର୍ବଚ-
ଯାଇ ନକ୍ଷା ମାଧ୍ୟ ପାର୍ଥଜାରେ କଲେବୁର
ସାହେବଙ୍କ ନିର୍ବିକୁ ପଠାଇଲା ଧାରମତେ ସେ
ହେବାନ କମିଶୁର ସାହେବଙ୍କ ନିର୍ବିକୁ ଯାଇ
ମାଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରର ହେଲା ଓ ସେ ଟଙ୍କା ହେବାବର
ମିଳା ଦେବାଧାର୍ ଭବସିଲଦ୍ଵାର ନିର୍ବିକୁ
ପରିଞ୍ଜାନୀ ଭଲା ମେଲେବେଳେ ପରିଞ୍ଜାନୀ
ଭବସିଲଦ୍ଵାରଙ୍କ କଟେଦ୍ଵାରେ ପଢ଼ିବା ପାଠ ଦେଲ
ରେଜେବେଳେ ଜଣେ ଭବସିଲ ତଥାମ୍ବି କହିଲ
ବି ଏତେକୁ ଗର୍ବଯାର ହେବାର ଜାହାରୁ
ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ଜାହିଁ ଓ ସେଲୋକ ଚନ୍ଦାର
ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ଜାହିଁ ଓ ସେଲୋକ ଚନ୍ଦାର
ଦୁର୍ଗବୋଲ ଗାଲି ଦେଇ କହିଲ ବି ଦିନହରୁ
ଦୁର୍ଗବୋଲ ଦିନହରୁ ଗାଲି ଦେଇ କହିଲ ବି ଦିନହରୁ

ଶିଳ୍ପାର ଦେବ । ଏଥରେ କବେଣୁ ବନ୍ଦରେ
ଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ତୁମ୍ଭ କେଉ ଦରକୁ ଗଲେ ମାତ୍ର
ସେମାନେ ଫେର ଅଟିଗାବେଳେ ଦେଖିଲେ
ଯେ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ ଉପୋର୍
ଦେଇ ମାନୁଳ ବୁଗିରଥାଷୁ । ସେମାନେ ଅଧିଳେ
ଜଳେ ବହି ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ସେହିଦିନୁ
ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର ନାମରେ କେତେଣ୍ଠୁ ସୁନାମୀ
ଓ ବେନାମା ଦରଖାସ୍ତ ପଡ଼ିଲା ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତ
କମିଶୁର ସାଥେବଳୁ ପ୍ରାୟ ହେବାର ବେ ଜଦା-
ରୁକ୍ଷନିତି କୁଳେକୁଠର ଓ କଳେକୁଠର କଥିଲା
ମାକିଷ୍ଟ୍ରେକୁ ଦିକ୍ଟରୁ ପଠାଇଲେ । ଜୀବନୀ
ମାକିଷ୍ଟ୍ରେକୁ କାହାକୁ କହି ନ କହି ଗରଯାଇ
ଦେବାବ ଦେବ ସେଥରେ ଲୋକୁଥିବା ରାଜଜଳକ
ଘରକୁ ଯାଇ ପାଇଛି ମାତ୍ରିବାରେ କେବୁ ?
ପାଇଛି ବାହାର କର ଦେଲେ ଓ କେହି ? ତଳା
ଦେଇଥିବାର ଓ ପାଇଛି ନ ଥିବାର କହିଲେ ।
ଏହିପେ ଗରଯାଇ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାୟ ଟ ୩୦୦ ଛା
ତ୍ରୁପଳ ହୋଇଥିବାର କଣାଗଲା ଓ ଜହାନମନ୍ତ୍ର
ଟ ୧୯୯ ଛାର ପାଇବ ମିଳିଲା । ଅଜିଏବ
ଟ ୨୨୦ ଛା ଧକ୍ଷରେ ବିଶ୍ୱାସକାରକତା ହୋଇ
ଥିବା ଓ ଗରଯାଇ ଧନ କାଳ ଥିବାର
ପ୍ରମାଣ କର ଜୀବନୀ ମାକିଷ୍ଟ୍ରେକୁ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାରଙ୍କୁ
ବଣ୍ଣ ଦେଲେ ଏବଂ ମୋହରର ଜାହାଙ୍କ ବଜେ
କର୍ମ କରିଥିବା ଓ ଏବରୁ ବିଷୟ ଜାଗରୁଗା
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ କହି ପ୍ରକାଶ ନ କରିଥିବାର ଜାହାର
ମନ୍ତ୍ର ଦଣ୍ଡ ଦେଲା ।

ଅଶ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩*
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷାକୁ ୩*
ମଧ୍ୟବଳୀ ଘାର୍ଜ ଜାଗମାସୁଲ୍ ୩* ।

ଜୀବଶ୍ଵରାଜୁଙ୍ଗେ ପାହେବ ଅପଣା କଷତିରେ
ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି ଯେ ତହିଲଦାର ପିରସାଦାରଙ୍ଗ
କୁଆଇଁ ଥିବାର ଜାହା କାର୍ଯ୍ୟ କେବୁ ଅନୁବନାଳ
ବରବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏକବୃତ୍ତ କର୍ମ କରିବାକୁ
ସାହସୀ ହୋଇଥିଲା ଏ ଅନୁମାନେ ବୋଧ
କରୁଁ ଯେ ତୃତୀୟମୟରେ ଅନେକଲେବ ମର
ହଜୁବିବାର ଅସକଥରମାଣରେ ଜଳଣା ଗାବରି-
ଯାଇ ଦେବାର କିଶ୍ଚାବକର ଉପରସ୍ତ ହାତିମମାନେ
ଅନ୍ତାୟାମରେ ଜଳଣା ମାଧ୍ୟମରେ ଉଥାଚ ବଡ଼ା
ଅଶ୍ଵର୍ଦ୍ଧବିଶ୍ଵମୂର୍ତ୍ତି ଯେ ହାତିମମାନେ ମଧ୍ୟମରେ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଜମିବାର ମାଧ୍ୟମରେ କି ନାହିଁ
ଜାହା ଜାଗିବାର କାହା ଉପାୟ କଲେ ମାତା
ଜାହାଙ୍କ ଖାସ ଉତ୍ସବରେ ଥିବା ବୋଠିଧାରୀ
ପ୍ରକାମାନେ ମାଧ୍ୟ ପାଇଲେ କି ନାହିଁ ଶୁଣିବାକୁ
ଦେଖୁ କଲେ ନାହିଁ ସଦରକାନୁକଗୋର
ଅଥବା ଜଣେ ଦେଖୁଣ୍ଟା କି ଅଗିଷ୍ଟୁଙ୍ଗ ଅଧିକାରୀ
ପରିମାନ ବରଥିଲେ ସବୁକଥା କୁଳ ଦୋଷଥାନ୍ତି
ମାତ୍ର ବାସୁବରେ ଦେଖାଯାଏ ବେଳେ ଏପର
କିନ୍ତୁ ଜଦାରମ ଦୋଷକାନ୍ତି ଜାହା ଦୋଷଥିଲେ
ଉତ୍ସବରେ କହାର ରହିବ ଦେଇଁ ଆପଣାପାଇଁ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସବ କରନ୍ତା ନାହିଁ । ହାତୁର ଯେତେ
କଥାମାନ ପ୍ରକାଶହେଲ ଜାହା କେବଳ ଚପରା-
ବିମାନେ ବର୍ମନ୍‌ଡ୍ୱିପ ହେବାର ହୋଇଥାଏ ।
ସେମାନେ ଯେବେ ଥରକୁ ତଳାଥର ଏବିଷ୍ଟମୀ-
ମାନ ହାତିମଙ୍କ ଗୋଚରରେ ଅଗିନ ଥାନ୍ତେ ଓ
ଆପଣା ହୁପା ପ୍ରହରିକର ଉତ୍ସବର ଓ

ମୋହରର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅନ୍ତେ ତେବେ ଚିରକାଳ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକୁ ୧୦କାରୀଥାନ୍ତେ ସନ୍ଦେହ ଜାହାଁ ।
ଅତିଏବ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଶାଳାଧୂର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୀବମାହାଲର କର୍ମ ଗଲିଆହୁଣ୍ଡି ଉଦ୍‌ଘାଟ ଏବରୁ
ଦୂର୍ଗଣ୍ଡ ପ୍ରବାଗ ହେବାର ନୁହଇ ଓ ସୁତରଙ୍ଗ
ସେପ୍ରଶାଳା ଅଛିଗ୍ରୟ ମନ ଆଠଇ । ଅମେରିକାରେ
ଅଗା ବର୍ଷିଁ ଯେ ଉପୟୁକ୍ତ କର୍ମକାରବିମାନେ
ମନ୍ଦମାର ଫଳକୁ ଶିଖାମୃଦ୍ଧ ଜୀଜକର ଭବି-
ଷ୍ଟକରେ ସୁକ୍ରମରେ ଜୀବମାହାଲର କର୍ମ
ଚିଲାଇବାର ଉପାୟ ବର୍ତ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାବ୍ସୁଧା

ଆମ୍ବାଦିର ପାଇନାହାବ୍ସ ଫଣ୍ଡର ଜର୍ତ୍ତା
ଆମ୍ବାନିକ ପର୍ଦ କମିଟୀରେ ଥାର୍ମ୍ସ ହୋଇ
ସାଥରଣ ଶ୍ରୀତବାର୍ତ୍ତ ପ୍ରଗରଜ ହୋଇଅଛି
ଅମ୍ବୋନେ ଭାବୁର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ
ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ଯଥା ।-

ପୁଲିସ୍‌ଖଣ୍ଡ	ଟ୍ରାନ୍‌ସିକ୍‌ଟ୍
ତଥାପିଲଙ୍ଘଣ	୩୧୫୦୦
ଏହର ପରିଷାର ବିନ୍ଦୁବାର	
ଖଣ୍ଡ	ଟ୍ରାନ୍‌ସିକ୍‌ଟ୍
ସତ୍ତକ, ଗଳି ଓ ଜାଳ	
ମରମତି ଖଣ୍ଡ	୩୭୫୫୮

ଶାବ ୪୧୮-୪୧୯
୬ ଟଙ୍କା ଅରନ୍ଦବନିର ପ୍ରୟୋଜନ ହି
ହା ସଂଗ୍ରହ କରିବାପାଇଁ ବନିଟି ସ୍ଥିର କରି-
ଛନ୍ତି ଯେ ଅରନ୍ଦଚାରୀ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବନୋ-
ପ୍ର କରିବେ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର
ଉତ୍ତରାଧି ମିଳା ଗଲେ ଅବଶ୍ୟକ ୫୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏହିବ ଅଗ୍ରେ ଗର୍ଜର ପରିମାଣ ସ୍ଥିରକର
ଛେ ଟାକ୍ସ ବନୋବସ୍ତୁ ବରିବା କେମନ୍ତ
ସ୍ଥଳ ଭାବୀ ଏତେବେଳେ ବିଗ୍ରହ ବରିବାର
ହୁଇ କାରଣ ଅଲନ୍ତାଗୁ ଉକ୍ତ ଜୟମ ବିଷ୍ଟ-
ବିଷ ହୋଇଥିଲା । ତଥାତ ଅରନ୍ଦର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଯେ ବନିଟି ଯେତେ ୫ଙ୍କା
ବାଠାଇବାକୁ ଗହିବେ ନଗରପୁ ଜ୍ଞାନକର
ଅବସ୍ଥା ନ ହୁଅ କେତେବେଳେ ଟଙ୍କା କୌଣସି ପ୍ରକା-
ରରେ ଦ୍ୟାଇବେ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି-
ପାଇଁ ଟାକ୍ସ ବାଠାରେ ପ୍ରଥମେ ବନୋବସ୍ତୁ
ହେଲା ତେବେଳେ ଏ ନଗରରେ ୫୨୦୦୦-
ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ଟାକ୍ସ ଉଠି ନ ଥିଲା । ଏତେ
ବେଳେ ତହିଁ ତିବିଗଣର ବନିଗଲାଗି ପାଇଁ

ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଯେତ୍ପଥିବୁନ୍ଦି ହେଉଅଛି ତାହା
ଅନ୍ୟର ଆଶ୍ଵର ଅଟ୍ଟଇ । ଗତବର୍ଷ ଟ ୧୫୦୦୦-
ଟଙ୍କା ବିଦୋବସ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା ତହିଁର ପୁଣି
କେତେ ମାତ୍ର ମିହାଗଲ ଓ ଲୋକେ ଟଙ୍କା
ଦେବାଗ୍ରାଇ କେତେ କାତର ହେଲେ
ଏପକାର ଅବସ୍ଥାରେ ବର୍ଷ ଅଜବାହୁତ
ନ ହେଉଣୁ କମିଶୀ ଦେଇ ଖାକୁ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ କରି-
ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହା ବିଧର
ଚଳିବ ଅନୁମାନକୁ ଅସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । କମିଶୀ କହି-
ବେ ଯେ ସେ ଟଙ୍କା ମରୁ ଅପଣାଦରକୁ ନେବେ
ନାହିଁ ଯାହାଙ୍ଗଠାର ଅଦ୍ୟାତ୍ମ କରିବେ ତାହାଙ୍କ
ଭଲ ସକାମେ ତାହା ବ୍ୟଥ କରିବେ । ଅର୍ଥବ୍ୟ
ସେ ସେ ପରମାଣରେ ନଗରର ଶୋଭା ବା ପ୍ଲାନ୍ୟ
ବୃଦ୍ଧି କରିବ ବ୍ୟଥ ଅବଶ୍ୟକ ବିବେଚନା
କରିବେ ତାହା ଉଥିଲୁ କରିବା ଦୂଷଣ୍ୟ ହୋଇ
ନ ଧାରେ । ଏ କଥା ସ୍ଵର୍ଗ ଅଟ୍ଟଇ ମାତ୍ର କମିଶୀ
ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଲୋକଙ୍କ ଦେବେ ତାହା ଖାକୁ
ଦେବା ଦୁଃଖଠାର ଅସ୍ତ୍ର ହେବ କି ଉଣା
ଦେବ ଏହାକି ସର୍ବମାନେ ଥରେ ବିଶ୍ଵର କରି-
ଅଛିଲୁ ? ସେତ୍ପଥ ବିନ୍ଦୁ କରିଥିଲେ ବୋଧ
ହୁଅଇ ଏ ପ୍ରଭାବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ହୁଅଟି
ନାହିଁ । ଥମେମାନେ ବିବେଚନା କରି ସେ
ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଙ୍ଗେ ନଗରର ଅବସ୍ଥା
ଉଦ୍‌ବିଦ୍ଧ ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ଯେଉଁ ଠାରେ ଅଧ୍ୟ-
କାଙ୍ଗ ଲୋକ ଦୁଃଖୀ ଓ ଅପଣା ଦୁଃଖରୁଦ୍ଧରା-
ଗ୍ରାଇ ବିନ୍ଦୁ ବ୍ୟଥ କରିବାକୁ କରିଛି ଯେଠାରେ
ଏତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଥ କରିବା କି ଅଜଣାର ନୁହଇ ?
ପୁରୁଷ ଓ ସହର ସମ୍ପାଦ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ଷ କରିଥିଲୁ
ମାତ୍ର ଘରର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ସେ ପରମାଣରେ ବର୍ତ୍ତିଅଛି ବୋଲି କି ଗାତର-
କମିଶୀ ଦେଜାଇଥାରନ୍ତି ? ଗତବର୍ଷଠାର ଏ ବର୍ଷ
କି ଉଦ୍‌ବିଦ୍ଧ ହେଲୁ ଯେ ଏତେ ବ୍ୟଥ ଅବଶ୍ୟକ
ପଡ଼ିଲା ? ପାଇଁଗାନା ନିର୍ମିଣ ଓ ମେହନ୍ତର
ଗର୍ଭ କାହିଁକି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦେଖି ପଡ଼ିବ
କିଛି ବୁଝା ଯାଉ ନାହିଁ । ପାଇଁଗାନା ନ ଥିଲେ
ଦୁଃଖଲୋକେ କିଛିକି ସରାହିମ କର ଦୂରମାନକ
ଯାଇ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହ କରିବେ ଓ ସଙ୍ଗତିପଦ
ଲୋକେ ଅପଣା ଉପାୟ ଅପେ ବରିଅଛିନ୍ତି
ଯେଉଁ ମାନେ ସରକାରୀ ପାଇଁଗାନାକୁ ସୁରକ୍ଷା
ବୋଧ କରିବେ ସେମାନେ ସେଥିଗ୍ରାହ ବିନ୍ଦୁ
କରିଛି ଦେବାକୁ କଷ୍ଟ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କଠାର ଟଙ୍କା ନେଇ ଅନ୍ତର
ଲୋକଙ୍କ ମମୋଜ କରିବା ହେଲେ କିମ୍ବା

ଅମ୍ବେମାନେ ଗୁଡ଼ି ପାର ନାହିଁ । ମାତ୍ର କହିଲେ
କି ହେବ କମିଶିର ମେଚିର ଅଥବାଂଗ ତଳେ
ଗୈଥାୟ ଏବଂ ସରଜାର ଗଢ଼ିର । ଅଥବା
ବେଜନ ପାଉଥିବାର ପୁଣିଜ ଅବସ୍ଥା ଅନୁରଦ୍ଧ
କରି ଯାଇନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଉପରସ୍ତ ହାରିମାତର
ପ୍ରକାଶ ପାଇବେ ବୋଲି ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ରଖି
ଦେଖିବାକୁ ଗହାନ୍ତି ପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁଲିଷ ସାହେବ
କେବଳ ପୁଲିଷ କୁଣ୍ଡ ଓ ତାକୁର ସାହେବ
ନଗରପରିଷାର ପାଇଁ ଅଥବା ଟଙ୍କା ମାଗନ୍ତି
ଓ ମାଛଫେଟ ଏହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ରଖି ହେଲେ
ଅପଣାର ରକ୍ତଜୀବି କରି ସେଥିରେ ବସନ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି । ଦେଖାୟ ସଭ୍ୟମାନେ ବହୁତ ଆମନ୍ତି
ନାହିଁ କିମ୍ବା କିଞ୍ଚି କହନ୍ତି ନାହିଁ ଓ କହିଲେ
ବଥା ରହଇ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପ୍ରକାଙ୍କ କହି
ଯେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷିବ ବିଚିତ୍ର ବି ଅରି ?

ବୈନାହକ ସମାବେଶ !

ଗତ ସୋମିବାର ଓ ମନ୍ଦିରକାର କରିବ
ନଗରରେ ଯେତେ ବିବାହ ହେଲା ଅନେକବର୍ଷ
ହେଲା ଏହିପରି ଦେଖା ନ ଥିଲା । ତିନିଦିନ ଜାଲ
ବାଜା ଓ ବନିବାର ଶବରେ କଣ୍ଠେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇଗଲା ଓ ଏହି ସତ୍ତକ ଓ ଗଲିରେ ହୁଇ
ତିନି ବର କି କଳେଖା ପାଲିବ ଗେଠ ହେବାର
ଦେଖାଗଲା । ଦର୍ଶକମାନେ ଏହା ଦେଖି ଦୋଲ-
ମୟା ସମୟର ଠାରୁରଙ୍କ ମିଳନ ସଙ୍ଗେ ପୁନଃ
ଧନୀ ଏହାର ତୁଳନା ଦେଖିଥିଲେ । ଶ୍ରକ୍ଷମ-
ହେତୁଗୁ ଗୁର୍ଦ୍ଵ ଦ୍ୱାରାପରି ଯାଏ ପୁଥିକ ଚନ୍ଦ୍ର-
କରଣରେ ଅଲୋକ ମୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା
ବିବାହ ସମାବେଶ ପ୍ରକାଶ ଜାହା ଯଥେଷ୍ଟ ନ ମନୀ
ବରକର୍ତ୍ତାମାନେ ଅଛି ଧୂମଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କରି ସତ୍ତକ ଓ ଗଲିରେ ଏମନ୍ତ ଅଲୋକ କିବୁରା
କଲେ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ମୁଣ୍ଡା ପୁରୁଦତ ଲାଭ
ରହିବାକୁ ହୋଇଲା । ଲୁଚି ନ ରହ ଅବା
କନ୍ଦୁ କଣ ଦରନ୍ତେ ଧନୀ , ପୁଥିକରେ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଉଦୟା ଦେଖି ଲୋକେ ମୋହିତ ହୋଇଗଲେ
ଆକାଶର ନିଧିମିତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ବରକାଳ
ବାହାର ଅବଜାଗ ଥିଲା ? ଅମ୍ବେମାନେ ଏମହି
ଦର୍ଶନ କରି ବହୁତ ଅନନ୍ତ ହେଲୁ ମାତ୍ର । ଶୋଭା
ତିଏ ଅଭ୍ୟବ ଅମୂଳନକୁ ଲକ୍ଷିତ ହେବାର ତଥା
ବିଷୟରେ ବହୁ ବହୁବାର ଅବଶ୍ୟକ କୋ
କରିଅବୁ ।

କେବାହୁବ ସମାଗେହ କେବଳ ଦେଖିବାକୁ
ପଢ଼ଇ ଏମନ୍ତ ନହିଁ ଏଥରେ ଦେଶର ଶିଖ-

ଭାଷ ରଖି ମାତ୍ରେ ମାର୍କ ସନ୍ ୧୦୭୧ ମସିହା

ଉତ୍କଳଧାରିଙ୍କା

ବିଦ୍ୟାର ଉନ୍ନତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଯେବେ
ବିବାହ ସମୟରେ ଗ୍ରେଜ୍‌ଡ ଓ ବାଣ ପୋଡ଼ିବାର
କଷ୍ଟ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଏକାର୍ଥମାନ କରିବାକୁ
କେବେ ପ୍ରକୃତ ଫୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ବାଣ-ପୋଡ଼ିବା
କରିବାରେ ସୂଚକର ମାତ୍ର ତୁରିବୁ ଏହା
ଦେଖିବାପାଇଁ କେହି ହାତର ଟଙ୍କା ବିମୟ
କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ଫୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଅଭିଏକ
ବିବାହ ସମୟରେ ଏଥରୁ ବାର୍ଯ୍ୟର ସଂଯୋଗ
ହେବା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର ଦୁଃଖର କଷ୍ଟୟ
ଯେ ଏଥରୁ ଉନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ଦେଖିଯାଉ
ନାହିଁ । ଉଲ୍ଲିଖିତ ପୂର୍ବଧନରେ ଅନେକ ବାଣ
ପୋଡ଼ିବାର ଦେଖାଗଲ ଅନୁକ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦିନ-
ରକ୍ତ ପ୍ରାୟ ପୋଡ଼ାଯାଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ସବୁରେ
କିଛି ମାତ୍ର ନୂତନ କୌଣ୍ଠ ଦେଖାଗଲ ନାହିଁ
ଏକାପ୍ରକାର କାରିଗର ଦେଖି କରିବୁ ବୋଥ
ହେଲା । ବାଣମୟରେ କେବଳ ରଙ୍ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଚନ୍ଦ୍ରଦୟା ନୂତନ ଥିଲା ନକୁବା ଥାଉସବୁ
ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା ଲୋକ
କେବେ ତୁରିବି ବର୍ଷ ରହି ଏଠାର ଏଥରୁ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ କହିବ ଯେ ଶେଷମାନଙ୍କର
ଚିନ୍ତନେଷ୍ଟାବଳ ନାହିଁ । ଏକ ପ୍ରକାର
ଅପବାଦର ଅସ୍ତଦେଶାଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ କରିବାର ଉ-
ଗଳ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ କହିଅଛି ଯେ
ଅପୁଦେଶାଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନେ ବିବାହ ସମାଗେହ-
ନିତି ନୂତନପ୍ରକାର ରୋଧନ ଓ ବାଜପ୍ରତି
ଅନୁଗ୍ରାଁ ହେବେ ଜାହା ହେଲେ ଅଧିକ
କାରିଗରମାନେ ନୂତନମୁଖ ଦେଖାଇବାକୁ
ଅପାଞ୍ଚ ହେବେ ।

ପାଇବୋର୍ଟ ଅଧୀଳେନ୍ଦ୍ରା ମୁକ୍ତାରମାହିନୀ
ଖ୍ରମତା ।

ହାଇକୋର୍ଚ୍‌ରୁ ଏ ଦେଗର ଯେତେ ଅପୀଳ
ମନ୍ଦିରମା ପ୍ରେରଣ ଦୁଆର ଦେହବୁର କାର୍ଯ୍ୟ
ଗ୍ରହ ମୂଳାରାଜହାନ କରାର ଦୋତ୍ୟାବ ଅଜାନ
ଏବଂ ମହାମାନଙ୍କ ସମ୍ବର୍ବରେ ଦର୍ଶମାନ ବାର
ହୋଟ୍ ଯେ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛିଲୁ
କାହା ଅଧିକ ସମସ୍ତାଧାରଣ ପକ୍ଷରେ ଜାଗିବା
ହାତକର ଜ୍ଞାନ କର ଉକ୍ତ ନିୟମମାନ ବନ୍ଧଳା—
ନକ୍ଷେତ୍ରର ଉତ୍ସତଥେଇ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ
କରଗଲା । ଯଥା ।

ଅଧୀକ୍ୟବିଦ୍ୟାର ବିଜ୍ଞାନାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ
ହାତକୋର୍ଟର ମୋହାରମାନଙ୍କ ଗ୍ରାହଣକରିବାର
ଏ ନିର୍ଣ୍ଣୟପଦରେ ନାମ ଲେଖାଇବାର ପିଲ୍ଲା ।

୧ ॥ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାମନେ ଅପାଳମକଦମା-
ପଶ୍ଚାୟ ହାଇକୋର୍ଟର ମୋକ୍ତାରୀ କରିଥୁଏ କୁନ୍ତି
ଓ ଯେଉଁ ମାନେ ମୋକ୍ତାରୀ କରିବାରୁ ଛାତ୍ର
କରନ୍ତି ସେମାନେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ମୋକ୍ତାରୀରୁ-
ଶିଖ ଗ୍ରାହି ହେବାର ଓ ମୋକ୍ତାରମାନଙ୍କ
ନିର୍ଣ୍ଣାରେ ଅପଶାମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖାଇବାର
ଦରଖାସ କରିପାରିବେ ।

୨ ॥ ରତ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ମନ୍ତ୍ର ଅଧିଶାସ୍ତ୍ର
ସଦାଗୁରଙ୍ଗା ଓ ବର୍ମାପଟ୍ଟୀରିଜା ବିଷୟରେ
ଅବାଳତର ତୃଦିଶୋଧ ଜନ୍ମାଇଁ ଜ ଆରମ୍ଭେ
ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

କ ॥ କୌଣସିବ୍ୟକ୍ତି ସେହାତ୍ମପ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ହାଇକୋର୍ଟର ସମ୍ମତ ପ୍ରାପ୍ତହେଲେ ଜାହାଙ୍କର
ସରଳତାର ଓ ସଦାଚାରର ପ୍ରତିବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ
ହାଇକୋର୍ଟର ବିଦ୍ୟ ଓ ଅଞ୍ଜାମଗରେ କର୍ମ କର-
ବାର ଏକ କୋର୍ପକ୍ଷରେ ଓ ମୌଳିକୀଜଳ
ପକ୍ଷରେ ଦ୍ୱୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ କିଶ୍ଚାସନ୍ଧବକ ଛନ୍ଦା-
ଦନ କରିବାର ପ୍ରତିବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାହାଙ୍କର ୫୦୦୦ଙ୍କା
ଦେବାଳୁ ହେବ ପରେ ମୋହାରସ୍ତ୍ରପ ଗ୍ରାହ୍ୟ
ହୋଇ ପାରିବେ ଓ ନାମ ନିର୍ଣ୍ଣାରେ ଜାହାଙ୍କ
ନାମ ଲେଖାଯାଇ ଥାବି ।

୪ ॥ କୌଣସିଥିଲି ହାଇବୋରି ମଳାର-
ଦୟଗ୍ରାଦ୍ୟ ଗ୍ରାଦ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନିମର୍ଜନକରେ
ତାହାଙ୍କର ନାମ ଲେଖାଗଲେ ତାହାଙ୍କର ଏହି
ଷମତା ରହିବ ।

ପାପେ କୋଣ୍ଠେଲୁଛୁ ବିନା ଓକଳିଲୁ
ଅପଦେଶ ଅଧାରବେ ।

୨ ॥ ଦେଉଥିଲା କି ଘୋଜିଦାର ଗେହ
ମକଦମାରେ ମୋତୁ ଶାକରହାବୁ କିମୁକୁ ହେବେ
ସେ ସେହି ମକଦମାର କାମକୁଷିର ହେବେଥା-
ରୁବେ ଏବ ସେହି ମକଦମାରେ ଯେ କୌନ୍ଦ୍ର-
ମୁକୁ କିମା ଡେଙ୍କାଳଙ୍କୁ କିମୁକୁ କରଗଲା କିମିପୁକୁ
ଗୁଣିବ ଭାହାଳକର କ୍ରିଧ କି ଉପଦେଶପଥ
ପୁର ବରାକିମିତ ସେ ପ୍ରଦୟୋକଳମକରେ
କୌଣ୍ଦ୍ର କାମକୁଷିର କିମା ଡେଙ୍କାଳକର ପ୍ରତିଲିପି
ଇପାରିବେ ।

ଏ ସେ ଅପରା ମରବିଲମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଚେରରେ ଠଙ୍କା କମ୍ବା ପ୍ରଗତିଗୁଡ଼ିକ କରି-
ଗଲେ ।

୪ ଅପଣା ମଉକିଲମାନଙ୍କ ଘନ୍ତରେ ଯେଉଁ
ଜା କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିର ବଳେ ଜାବା ଧେର
କର ପାରିବେ ।

* କୋଣାର ମନ୍ଦିରମା ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ ଲାଗଇ

ହେଲାପରେ ସେହି ମନ୍ଦିରାରେ ଯେ ମୂଳ କି
ଅନ୍ୟ ଦିନ୍ଦୁର ଦାସ୍ତଳ କର୍ଷୟାଏ ତାହା ଫେର
ନେଇଁ ପାରିବେ ।

୭ ଏବଂ କୋର୍ଟର ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଇଅନ୍‌ସାରେ
ମୋକ୍ଷାରମାନେ ମଡ଼ିକଲମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ
ଯେଉଁ ସକଳ କର୍ମ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନ ହେବେ ମେ
ତାହା କରିଥାରିବେ ।

ପରିବ୍ରକ୍ତ ମନ୍ଦିରର ଠଙ୍କା କି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କି ଦିଲ୍ଲୀର
ପ୍ରହଳାଦ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଦୋଳି ଏହି ମନ୍ଦିର-
ବିଲର ସ୍ଥାପନର କର୍ମ ଓ ଜୀବିତମଣତେ ରେଣ୍ଡିଷ୍ଟରୀ
କର୍ମ ଅମ କିମ୍ବା ଆସ ମୋକ୍ଷାରୁଗାମା ନ ଦେ-
ଖାଇଲେ ମୋକ୍ଷାରକୁ ଏହି ଠଙ୍କା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ମୋହାରମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀମାସର
ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷମଧ୍ୟରେ ବି ଅପଣା ପାଠପିଲିଙ୍ଗ
ନେବାର ଅବା ନୂଜିନ କରି ନେବା ସମୟରେ
ରେକଷ୍ଣୁର ଦ୍ରୁଗାଧିମଳେ ଅପଣାର ପଣ୍ଡିତ
ବିଜାର ପ୍ରମାଣ କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶପୁ ସୁଗ୍ରତନ କାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର
ରୁକ୍ଷ ତେ ସହ ଉତ୍ତରଧି କଲାକାରଙ୍ଗ କବର୍ଷିପେର୍ଗା
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵା ଆନ୍ଦୋଳ ଅଷ୍ଟମାବେଦିକୁ କିମ୍ପକ୍ଷ ଦର
ହୁଏ କଥ୍ୟ ଲଳାକାରେ ୧୦୫୫ ମୁଣ୍ଡ ମନ୍ତ୍ର ର
ସର୍ବଦି ।

ଜାରିତାକ ଯୋଗେ ମେଘନାୟ ସଂକାଦ
ଆୟୁଜ ହୁଅର ହର୍ଷ କଥାରେତେକ ପ୍ରକାଶ
କାହାର ଉପରେ ଦ୍ୱାରାମାରିଲ ତେବାର ପ୍ରସାଦ
ହରିଅଛି । ସେବିକ ବୋଧିବି ବାହି ଦୂରକ୍ଷେ
ନାହିଁ କୌଣସି କରିଗଲାମ୍ବନ ଜାରିତାକ
ଯାଗେ ସଂକାଦ ପଠାଏ ତେବେ ଜାହାଙ୍କୁ
ଏହି ପିବ ଦେବାକୁ ହେବ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ସବରେ
ହାର ଦରଜାପ୍ର ଦେଲେ ସେତେ ମୂଳ୍ୟର
ଶେରେ ଜାହା ଲେଖା ହୁଅନ୍ତା ସେହି ମୂଳ୍ୟ
ପଢିବ । ଅମୃତାନେ ବୋଧକର୍ତ୍ତା ଏହା-
ର ଉପକାର ଦର୍ଶିତାରେ ବିଗେଷରେ ଫଞ୍ଜି-
ଣ ଅଦାଳତର ଅକ୍ଷ ବିରଦ୍ଧରେ ଅପିଲ
ଧ୍ୟାଦି ଜାରିତାକଦ୍ଵାରା ଲେଖି ପଠାଇଲେ
ରୁମାନ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ବୋଧ ହୁଅର
କ୍ଷେତ୍ରକ ଦେଲେ ଜାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ।

ଚନ୍ଦ୍ର କର୍ମଗୁରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତ୍ଥିପାଇଁ
ଦେବନ ଓ ଉତ୍ତା ମିଳ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ

eg

ଅଶ୍ରୁ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଗବ୍ରୀର କେନ-
ରଳିଛ କିନ୍ତୁରେ ଥବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ
ସେଥିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି କି ଏହିଠିଂ ଭାତା
ଭାତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଥକା ଦିଇରେ ଦିଅଯା ଏକ
ଆଜନ ଦୟାର୍ତ୍ତ ଦେଖିରେ ଦେମାନଙ୍କୁ ଶତ
ଥାନ୍ୟ ମୌକଙ୍କୁ ନିଯନ୍ତ୍ର କରିବାର ବ୍ୟବର
ହେଉ ବୃକ୍ଷର ନିମିତ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅଧି
ଏତେ କରିବାକୁ କାହିଁ କି ?

ବାଜକା ଓ ମୋହନମଞ୍ଜର ବେହ ବ୍ୟକ୍ତି
ତେବେଳପୂରୁ ଲେଖିଆବକୁ ଯେ ଉତ୍ତର ସ୍ଥାନପୃଷ୍ଠା
ଦ୍ୱରେ ଉଚିତମାତ୍ର ତା ଓ ଶକ୍ତି ସକାଳ ଦେଲେ
ତୁମିକଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଏ ତୁମିକଷ୍ଟ ଅଗକା-
ନରେ ପ୍ରଭରତୀପେ ଜଣାଯାଇ ଥିଲା ।

କୁମ୍ଭରର ମହାବଳ ଦିଲକତାରେ ପ୍ରଦେଶ
ଯୋର ଭାବରର୍ଷାଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ପଦାର
କଣେ ମେମୁର ଧୂପ କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ଗ୍ରହଣ କରି
ଅଛି ।

ତେଜିଷ୍ଠପୂର୍ବ ଲୋକନ୍ତି ଯେ କଳିତାର
କଣେ ମେହେର ଜାପାନକୁ ଯାଇଥିଲା ସେ-
ମାର ଗୋଟିଏ ତିବିଗୋଡ଼ା କୁଳୁ ଓ ଅଗ୍ରିଅଛି
ତୃତୀୟ ଗୋଡ଼ ତାହାର ଗୋଡ଼ ପଛର ବାହାର
ଥୁବାର ଜଣାଯାଏ । ମେହେର ବୈଶୀକ
ଦଳାଗୁରେ ଏକ ଘର ଉଡ଼ା ଦୂର ସେହିକୁ ଟକୁ
ବର୍ଣ୍ଣିଅଛି ଓ ସେତେଲେବ ଦେଖିବାରୁ ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ଛାପକ ହେଲେ ଜଣକୁ ଟଙ୍କା
ଦେଖାଯାଏ ଲୋକ ହେଲେ ଜଣକୁ ଅଣାଏ
ଲେଗାଏ ତାହାକୁଠାର ଉଦ୍‌ଧର କରିଅଛି
କବିବାସ୍ଥି ମନ ଜାହିଲ ।

ଭାବୁ ସଥ କାହିଁ ଅବଶେଷ ହେଲୁ ଯେ କଳି-
ଦଳା ଦର୍ଶନରେ ଜଣେ ବା ୨୦ ଈର୍ଷ ବୁଦ୍ଧା
ହୀ ଚାଲି ପାଲକ ସଙ୍ଗେ ଯେତି ଗର୍ବରେ
ମୋଇଥିଲା । ଖଟ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣ ଜଳୁଥିଲା
କହୁଥେ ମନ୍ଦିରରେ କରୁଥା ନିଆ ଲାଗି ଖଟ
ଓ ଜନ୍ମରେ ମୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଘୋର-
ଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମୋହିତେ ଜାଣି
ଜାହାଙ୍କୁ ବିନାର କରି କୀର୍ତ୍ତିଜାତିନାମୁ ଯେତିଗ-
ଲେ କେତେ ବେଳକୁ ଜାହାଙ୍କ ଗର୍ବର
ଏକାନ୍ତ ବିହୀନାଥରୁ ଯେ ଉତ୍ସମାନ୍ତ ମୁକ୍ତ
ହେଲା ।

କୁଳବାଚୁ ଥିଲାକୁ ଦିଶେଷ ଅନ୍ତର
ନାନା କଣ୍ଠ ଅନ୍ତବାଚୁ ଏହି ବିଦେଶୀଙ୍କ
ପରିବର୍ତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଥିବାର କଲାପ-
ତାର ଶୁଦ୍ଧତିମାନମାତ୍ରାୟେ କଢ଼ି ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵାଦେ

ପର ଅଛିନ୍ତି ସେମାନେ କ୍ଷର ଦ୍ୱାରାରୁ ନ କଲେ
ଗୁଡ଼ଳ ବିନ୍ଦୁ ହେଉ ନାହିଁ ଅଥବା ମହାଜନର
ଠଙ୍କା ହେଇଲା ପାରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ଠଣ୍ଡା ହେଉଥିଲା ।

କୁଣେ ମହାଜନ ଶାତବିଠାର ଲେଖିଛେ ଯା
ଥିବା ଜମସୁକୁ ମିଥିଦି ଗରେ ଟଙ୍କା ଧାଇଁ ବିଲିଙ୍ଗ
କତା ହେଉ ଅଧାଳିତରେ କାଳସ ବର ଜମା ଦିଗ୍ବି
ରକ୍ଷା ଧାଇବାଆଇଁ ଶାତବିଳୁ ଲେଖିଥିବା
ଏହି ଚିତ୍ର ପାଖର କାଳୀ ଯେ ଉହଁ ବିଷତେ
ଶାତବି ସନ୍ତ ଏଣ୍ଟା ସାଲ ମାର୍ଗ ମାସରେ ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ କହିଥିଲା । ଜମସୁକୁ ଓ ଚିତ୍ର ଭାବିଷ୍ୟ
ତାର ଶକ୍ତିମାସ କାଳ ଅତ୍ୱା ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ
ମାର୍ଗ ମାସରେ ଗଣକା ବିଲେ ମିଥ୍ୟାଦ ଥିଲା
ଏହିବାକଳୁ ମୂଳନର କଳସାହେବ ମୋହଦମ
ଡକ୍ଟର କଲେ ।

କୁମାରହର ନବାଦଳ ପ୍ରାପିତ ଗଜବୋଟ
ମୁଲର ଶିଖାବାଯ୍ୟ ଚଲିଗମାସ ତା ୧୯ ରାତର
ଅର୍ଥ ହେଲା । ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ମୁହଁ କର୍ମଶାଲା
ନିମିତ୍ତ ନବାବ ୫ ଲୋକୋ ଛା ଦାନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡର
ନବାବଙ୍କ ଦାନ ଅପରିମିତ ଅର୍ଥ । ସାଧାରଣ
ନିମିଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଲିଲିଷଟଙ୍କା ଦାନ
ବରାହତରୁ ଏବଂ ମୁଲିଶ ହଜାର ୫ଙ୍କାରେ ଏବଂ
ପାହୁଦାର କର୍ମଶାଲାର ବରାହତରୁ । ଏହାତର
ବରେଇ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାର ସାମାନ୍ୟରେ

ଶାନ୍ତିପାଳନ୍ତୁ । ଏହାର ଅବଲକ୍ଷ୍ୟା ସମ୍ବାଦ କଣେ ପଥ-
ପ୍ରେରଣ ଲେଖି ଥିଲୁଛି ସେ ଗଜମାସ ଜା ୩୯ -
ରଗ ଧନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଏହା ପ୍ରମର ଦୂରିକଷ
ବିଗେଥାରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲା । ଦୂରିକଷ
ଅଭୟର ବିହୁର ଥୁବର କଲାଙ୍କ ଗାଉର ଜବ
ଗଦପ୍ରାୟ ଶୁଣାଗଲା ଏମନ୍ତ କି ଜାହା ଧରିଲେ
ସବଳ ମନେ ବଲେ କେହି ଜାହାଙ୍କ ଯାକ୍ଷାଦ
ବାରଣ ଅସୁଦ୍ଧ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରକୁ ଯାଇଁ । ଅବ
ଶଳମଳ ହେଲା ତ ଥୁବବନ ଆଡ଼କୁ ସେ ଜା
ପଢ଼ିବାର ଜାଗିଲେ ଯେ ଦୂରିକଷ ହେଲା
ଦୂରିକଷ ଗର୍ବସେବଣ ମାତ୍ର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗ
ବଚନିକିଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଗଲା । ମୃତ୍ୟୁମାତ୍ର
କହିଲେ ଯେ ଜାହାଙ୍କ ଘର ଦୋଷର ଯା
ଶବ୍ଦର ମେଘ ହେଲାନ୍ତିର । ମେତିହିଁ କ

ଏ ଏ ଦୀର୍ଘକ ବନ୍ଦମାର୍ଗ ଓ ନିଛିଆମରେ
ଦୂରବଳ ଅନୁକଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅରକଣ ଦୃଶ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଧାବସ୍ତ୍ର ହେବ ଓ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବେଳଜି ହିଂସା ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହେଲେ ପାଇସ କରୁଥିବ ।

ଉତ୍ତରପଥ ଅନ୍ତର ଲେଖନୀ ଯେ ପଞ୍ଜାବର
ଦିଗର ଲେଖନେଶ୍ଵର ଗବହୁରଙ୍କ ବାନ୍ଧାନୁସାରେ
ବିଶ୍ୱବାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶାସନବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକେତ ବରବା-
ଣୀର ବିମାଦ୍ଵ ହିର କରିବାକାରୀଣ ଯେଉଁ
କମ୍ପି ବିଷୟକୁ ହୋଇଥିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର
ଏକବିତି ହୋଇ ବାର୍ଯ୍ୟଶର୍ମ କରିବେ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ମହାମାନ୍ୟାଖ୍ୟବ ଶ୍ରୀଲ ଶ୍ରୀସୁତ୍ର ଉତ୍ତଳପଥ୍ୟକୀ
ପଞ୍ଚାୟତ୍ତ ମହାରାଜ୍ୟ ସମୀପେଷ ।

ପ୍ରକାଶକ ମହାଶୟ ସମ୍ମାଧେନୁ ।

ବିଜୟ ସୁରାଧ୍ୱର ନିବେଦନ ମେଳକ୍ତ
ମହାମୟ ! କିମ୍ବଲିଖିତ କବିତାଷ୍ଵରୀକୁ ଦୂର
ଜୁଦୁକା ବିବନ୍ଧୁ ଜଗନ୍ନାଥବିକ୍ରା ଜନନୀର
ଦେହମୟୋଦ୍ଧରେ ହାନ ପ୍ରଦାନ କର ଏ ଅ-
ଭିନ୍ନ ରତ୍ନର ଅରୁମତିକୁ ସଫଳ ବରଦ
ହେବେ ।

ଗୁର ବହୁତ

ନାରୟଶ ହର ଅନନ୍ତ ବିଶ୍ୱରଥି ଥୁବ
ବସନ୍ତବସନାଚୁଙ୍କ ଦାମୋଦର ବର୍ଷ ଦନ୍ତପା-
ତ୍ରମଂ ଯୋଜା ।

ମୁଖ୍ୟାନନ୍ଦ ବିଧୁନନ୍ଦ ଦର୍ଶକ ପତ୍ର ଯଦୁ-
ନନ୍ଦଙ୍କଂ । ଧୂମଧୂର କଣ୍ଠବସ୍ତୁନ ଆଜିତନ
ଚିଂଖ ଲେଖନ । ୧ ।

ରାଜୁରାଜମ କନ୍ଦୁରସିଲ ଧଳୁର୍ବର ମୁକିମହଳ-
ଶ୍ରୀନାଥ ଦିଗରାଧୁରସତ୍ତ୍ଵିର ଅରଣ୍ୟାଜା-
କୁଚିକନ୍ଦିନୀ । ।

ମୁକୁତାଥର ଦ୍ଵାରାମୋହନୀ ବିବବନଗଣ୍ଡା
ଜଗଦନନ୍ଦନ । ନଟବର ମୁଖ୍ୟପର୍ଦ୍ଦିଲନ ଦଶବର
ରତ୍ନ ଭାଙ୍ଗନ । ॥

ହରଜାମୁର ମୁଳମୋତନ ଦରିଆରକର ଜମ
ହେଲନ୍ତ । ହରହରିହିଂହ ରଜଧୟରମ୍ଭଗ ସୁର
କୃତ ଉଠନ୍ତ । ୪ ।

ଜା ୧୭ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଫୁଲିଏଥା ପଳ ୫୨୯
ମହିନା ।

ମୁଲିପାତ୍ର ।
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ କିଛି ମଧ୍ୟରେ ୫୨ ଦା
ଏହି ଉତ୍ତଳପିକା ସବର ଦୃଢ଼କ ଘରୀ
ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁଆନିଲ୍ ଯାହାକୁଥିଲେ
ମୁହଁନ କେ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଦେଖା ।

ପାତ୍ର କାଳୀ

ସାପ୍ତହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৭৯০

୧୦୧୦

ତୀଏବୁଜ ମାହେ ମାର୍ଗ ସନ୍ଧାନ ମେଦିହାମା । ଫାଲୁଗୁଜ ହି ଖଣ୍ଡ ସନ୍ଧାନ ସାଲାହ ନିବାର

ଅତିମ ବାଷ୍ପକ ମୁଲୁ ୫୫
ବର୍ଣ୍ଣନ୍ତେମୁଲୁ ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଜାଗିମାପଳ ୫୩

ନାଚେଶ୍ବର ।

ଜଳନ୍ତିର ଆଶିନବ ଅମୟାଣ ପଦମୁକ୍ତିକ
ଅନେକଦିନଙ୍କ ଅନୁମାନଙ୍କ ସବୁଗଲ ହୋଇଲେ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକାନୁଷ୍ଠାନର ଅକ୍ଷସରକ ହେଉଥି
ପଞ୍ଚରେ କହି ମନକାନ୍ଦ କାହାର ରେ ନ ଥିଲୁ
ଅଦ୍ୟ ଉତ୍ତରପଥ ପ୍ରକାଶକର ଜହାର ର ଆଲୋଚନା
ଦୟାରାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲୁ ।

ପରିଜ୍ଞାନାଶ ମହାକୁମାର ଦୟାପୁ ଅମନୀ
ମହାଶୟ ନାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୟାପୁ ବିଜୟପୂର୍ବ-
କଳ କିମ୍ବେ ଦିନାଶ ବିଗ୍ରହ ।

ଅଦ୍ୟ ଶୁଣିବାରଠାର ଆଗମୀ ରହିବାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଧନ କଥା ଏଣ୍ଟା ଏଣ୍ଟା କହିଲୁ
ଦୀର୍ଘବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କିମ୍ବା ଦିବିଜ୍ଞାନ
ଠାରଙ୍ଗ ମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀ ଦୀର୍ଘ ସମୀକ୍ଷାନ ମହା
ମାତ୍ରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଖରତରେ ବନ୍ଦଦେଖାୟ ଜ୍ଞାନ
ସଂକାର୍ତ୍ତନ ଓ ଉତ୍ସେଲନ ଓ ଅନ୍ୟ ସାହାର
ମାତ୍ରନ କେବ କାହିଁ ମନୀର ମନୀରେ ନାୟକଙ୍କ
କିଛି ଘୁରସ୍ଥର କେବ କାହିଁ ହେବ ନାହିଁ ମଦ୍ଧା
ଶଦ୍ଵାନେ ଅନୁଗତିଶୁଦ୍ଧ ପରାମିଳ ଶାନ୍ତରେ
ଶୁଦ୍ଧନାରେ ଶାୟନ ଶବଦରେ ନାୟକ ଓ
ଶୁଦ୍ଧାର୍ଥ ବିରବା ହେବେ । ତା ୧୪ ରଜ ମାତ୍ରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କେ ୧୯୭୫ ମହିନେ ।

କାଣ୍ଡା ଗେପାଳପରାଦି ମନ୍ତ୍ରୀ
ମହିତା

ଅନ୍ତର୍ଗତ ପତ୍ର ଲାଇସ ପାଠକଳେ ଦିଆଇ
ହୋଇ ହେଉଥିଲା ଯେ ନାଚବସନ୍ଧି ଗଲେ

ଗ୍ରାମକୁ ପାଇତୋଷିକ ଦେଶ ପଡ଼ଇଛି ପ୍ରାଚୀନ
ବଦାନର ମନ୍ଦିରାଷ୍ଟ ଏ ଜାତ ଅପଣା ବ୍ୟଥିରେ
ନିବାହ କରିବାରୁ ପ୍ରତ୍ଯେ ଏ ଦର୍ଶକ ବନ୍ଦୁଲେ-
କଳ୍ପ ଜର୍ଣାନ କରିବା ପୁରୀ ସୁଲ୍ଲ ନ କୁଣ୍ଡି
ପୂର୍ବର ପରିକର କରିଦେଇ ଆହୁନ୍ତି । ସଭାରୁ
ଆମ୍ଭାତ ହେଲେ ଯେ ପାଇତୋଷିକ ଦେବାକୁ
ହେବ ସଜୀବରେ ମନ ସନ୍ତୃପ୍ତ ହେଉ ବା ନ
ହେବ ବିଶ୍ଵବିରୁ ନାହିଁ ଏ ନିଧିମ ଅଭିନ୍ନ ମନ
ଅତ୍ୱର ଏ ଏହି ନିଧିମ ଦେବୁଗୁ ଅନେକଲୋକ
ନାବିରାକୁ ଯିବା ବଢ଼ିଛେଇର ଜୀବିରାକୁ ।
ଯେବେ ଜାତ ରଲି ହୁଅଇ ଭେବେ ପାଇ-
ତେଜିକ ଦେବାକୁ ବନ୍ଧୁ ହୁଅଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଶ ହୁଲେ ଦେଖାଯାଇ ଆହୁ ସଜୀବର
ନର୍ଧାନା କୁଣ୍ଡି ପାଇତୋଷିକ ଦିଅଯାଏ ଜାହାନ
ଆମ୍ଭାତକାରିଙ୍କ ନର୍ଧାନାୟାରେ ଏ ଜାହାନ
ସନ୍ତୃପ୍ତ ଜାବନ ପାଇତୋଷିକ ଦିଅଯାଏ । ହିଲ
ପରାବର ମାନନ୍ଦବିଳ୍ଲି କେତେ ଦୋଷତି ପକାଇ
ପାଧାରୁ ଅପଣା ଅନୁଭବ ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତର-
ବ୍ୟବରେ ଅମରତ କରିଥାଏ ଜାହାନ ଠାର
ଅନ୍ତରେ ବା ମନହେଉ ବିଚାର ନାହିଁ । କେ-
ଲ ଅମୁକ ଭୁବନେକଙ୍କ ଠାରେ ନାବକଳ
କାଲେ ସେ କଳିଲୋକ ହୋଇଗଲା ଏ ଉକ୍ତ
ପ୍ରତିଲେଟି ଜାହାନପରେ ଅନୁଭବ ପ୍ରକାଶକଳେ
କାଲ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିକ୍ଷିଣା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ପ୍ରତ୍ୟ ନିଧିମ ଥିବାର ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଅଥି

ଯେ କୋଣର ଜୀବିଷାଳର ଅମଦ୍ଦାପଦ ଆଚିଲେ
ଅମଲ ମୁକ୍ତାର ପ୍ରକଟ ଜାହା ପାର ଅର୍ଥଧର୍ମ
ପରିଭ୍ରାନ୍ତା ବୋଲି ଜାନ କରନ୍ତି । ଘୁରସାର
ଦେବାକୁ ହେବ ଏମନ୍ତ କଥା ପଥରେ ଲୋକ
ନ ଆଏ ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ପଦିପାଇଲେ
କିଛି ଦେବାକୁ ପତକ ଓ ଏହି ଚଶାବ ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ ଦୃଢ଼ିଗେ ଜକୁ ଥିବାର ନାରୁ ସମାଜର
ମହାପାଦାପଶା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରରେ ଖୁବ୍ବାକ୍ଷ-
ରରେ ଲେନ୍ତି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ପାଇଗୋପିତା
ଦେଇ ପରିବ ନାହିଁ । ଯେବେ ପାଇଗୋପିତା
ଦେବାସରେ ଫୁଲାଧୀନ ଥାନ୍ତା ଭେବେ ଏକ-
ଥା ଲେଖିବାର ପ୍ରଯୋଜନ ନ ଥିଲା । ବାକୁଙ୍କର
ତୋ ଯେ ନନ୍ଦା ବାୟୁ କର ଆପଣାକୁ ମୂଳଜା-
ଗୁଥିବା ସଙ୍ଗେ ଆପଣା ବନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବେ
ନାହିଁ ସେ ବନ୍ଦମାନେ ଶର୍ତ୍ତନ୍ତି ହେଲେ ଜାହା-
ନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଶର୍ତ୍ତନ୍ତ ଉପରେ
ଭେଜେନ୍ତେବେ ଅଗିବେ ନାହିଁ ଅତିବକ ପାଇ-
ତାପିକ ଭାତାଇବାକୁ ସେ ଚେତ୍ତିର ହେଲେ
ତାହାଙ୍କ ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ବୋଲିବାକୁ
କିବ କାରଣ ଶ୍ରୀ ବିଜୋଦିବିହାରୀ ଠାକୁରଙ୍କ-
ରେ ଯେଉଁ ସତ୍ର ହୋଇ ଥିଲ ସେଥିରେ
ତୁର ଲୋକ ଯାଦା ଥିବ୍ନାହିଁ ଆନନ୍ଦ ସହଜ
ବଲୋବନ କର ଅଛନ୍ତି । ପାଇଗୋପିତା
ଦେଇ ପତିଥିଲେ ଭେଜେନ୍ତେବେ ରହିଲେ
ହାହ ।

ଅମ୍ବେମାରେ ପାରଗୋଷ୍ଟିକ । ବିଧାର

ଦେବାର ନିଧିମଳୁ ଥିଲା ମନ ଜ୍ଞାନ କରି
ବାରଣ ତହିଁରେ ଅମହାତମକର୍ତ୍ତର ଏକପ୍ର-
କାର ନୂହିଛା ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ଓ ସମସ୍ତ
ବିଜ୍ଞାନ ଯେତେ ସୁଗନ୍ଧର କରିବାର ଥାଏ
ପଦଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ । କର୍ମଜକାରିମାନେ ଯେ
ଯେମନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ଜାହାର ଜେମନ୍ତ ପୁରୁଷର
ଲିଙ୍ଗପଥର । ବେହି ମନଜାୟକ ବାବୁ ଅନୁ-
ଗ୍ରହିତାମ ହେଲେ ଅନେକ ଅର୍ଜନ କରଇ ଓ
ହେହି ଭଲଜାୟକ ସେପରି ତ ପାହିବାର ଜାର
ମନ ଫୁଲ ହୁଅଇ । ଯେଉଁ ସନ୍ନାତକାରିକର
ପାରଗୋଷିକ ପ୍ରାଣି ର ଇଚ୍ଛା ସେମାନେ କାହାର
ଅନୁଭବ କି ହୋଇ ଯେବେ ଦେବମନ୍ଦିରକୁ
ପ୍ରକାଶ ହୀନରେ ଯାଦା କରନ୍ତେ ଓ ମନରକ
ଅଧିଷ୍ଠ ସେଥିର ବିଜ୍ଞାପନ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ପଠାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ସଜ୍ଜାକର ଅନୁଭବୀ-
ମାନେ ଘେଠାକୁ ଥିବ ପୃତ୍ତକିମେ ତାକ
କରନ୍ତେ ଓ ଗାୟକଙ୍କ ସାରଥ ପାରଗୋଷିକ
ହୁଅନ୍ତା । ଶ୍ରୀ ବାବୁ ସଦାନନ୍ଦ ମହାପାଦି ନାର
ସମ୍ମର ଗୋଟିଏ ଭଲ ନିଧିମ ବାହାର କରିଅ-
ଛନ୍ତି ଓ ଅମେମାନେ କରିବା କରି ଯେ
ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନ କରିମାନେ କରିବିପ ନିଧିମଳୁ
ହରିର କରନ୍ତୁ । ଗାୟକଙ୍କ ଏଥିରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେବ ନାହିଁ । ବାରଣ ଜାହାକର ଗୁରୁଥିଲେ
ବହୁତ ହୀହରେ ଜାହାକର ଯାଦା ହେବ ଓ
ଏକଥିରେ ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟରେ ଲୁବ କରନ୍ତେ
ଜାହା ଦରଥିରେ ସାରଥ ପରିଷମଦ୍ଵାରା ଲୁବ
କରିବେ । ଯେବେ କୌଣସି ଗାୟକର ପର-
ମାନର ମୂଳ ଏକଳା ପକ୍ଷରେ ଦେବାର ବନ୍ଧ-
ବର ହୁଅଇ ତେବେ ସାଧାରଣ କେବା ଅଧିକ
କ୍ରିତ କିମ୍ବା ଦ୍ୱାରା ମାଙ୍କା ଅବିପାରେ । ଏବମରୁ
ମୁଖ୍ୟରୁ ହେବି କାହିଁକି ଜଣକର ସୁମି ନିମନ୍ତ୍ର
କ ॥ ୫ ଶବ୍ଦ ଜହାନର୍ତ୍ତ କରିବାର ନିଧିମ ରହ
ଅଛି ଅମେମାନେ କୁହି ପାର ନାହିଁ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ମହାରାଜ

ଅଜ ମାସ ତା ୨୨ ରିଗ ଘୋମେବାର
ପଶ୍ଚାଯାଲୁର ମହାବୁଦ୍ଧ ଦୂରଦୂରୀୟ କଷତ
ଉପାୟ ପଦକାଳ ଦୂରବା ଲାଭା କଲିବାରେ
ବଜ ମହାବୈଷ ହୋଇଥିଲା । ସେଦିନ ବେଳ
ଦୂରପ୍ରତର ଉତ୍ତାମ ଏ ଏ ଶ୍ଵା ଧରଣୀରେ ହୁଲ-
ରବାସୀ ଯାବଢ଼ ସରହାଣ୍ୟ ଉତ୍ତାପିତାରେ ଲଖି
ଏକ ମହାବୁଦ୍ଧ, ରଜା, ଉତ୍ତିମାର, ମହାବୁଦ୍ଧ
ପତର ସହାନ୍ୟ ବାଞ୍ଚିମାନେ ବନଶ୍ରମେଶ୍ଵର ପର-

ହେ ସମ୍ବେଦ ହୋଇ ପଦ ପ୍ରଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ କଲେ ପରିଷ୍ଠାଳାର ମହାରାଜ ନାଳବଞ୍ଚର ପୋଖାକ ପିନ୍ଧି ସବୁକୁ ଅଗମନ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପାଶରେ ଏକହାର ଫ୍ରାନ୍କିରିଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକଶଙ୍କ ଫ୍ରାନ୍କି ବହୁମୁଖ ଥିଲ ଯେ ଶରୀରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିବା ଅନେକ ଧରନେକ ସେପର କେବେ ଦେଖି ନ ଥିଲେ ଶ୍ରୀମତ ପଦ ପ୍ରଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ଓ ଗୋ ୧୭ ଟଙ୍କା ସଲମୀ ଗୋପ୍ୟକ ହେଲଗ ସବୁର ଓ ଦିବାରାମର ଉପର ଶେଷ ହେଲ । ରାତିଭାଲରେ ନାନାପ୍ରକାର ବାଣବାକ ଆୟୋଜନ ହୋଇଥିଲ ଓ ସେ ସବୁ ପୋଡ଼ା ହେବାଣୀର ସହି ଏ ୧୦ ଟଙ୍କା ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଉପ୍ରେସ ହେଲାଂ ବିଳମ୍ବ ହେବାର ପ୍ରାୟ ଏ ୧୫ ଟଙ୍କା ସମୟରେ ବାଣ ପୋଡ଼ିବାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଏ ୨୦ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତାଗି ଶେଷ ହେଲ । ଅମ୍ବେମାନେ କମାଦ ପରିବ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲାଂ ଯେ ନାନାପ୍ରକାର ଉତ୍କଳ ବାଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୋଇଥିଲ ଓ ସେବରୁରେ ଅଗ୍ରି ଲାଗିଲାର ଏକାବେଳକେ ପୁଅନ ଓ ଆକାଶ ଅଲେକରେ ପୁଣ୍ଡି ହେଲ ଓ ଦରକାମାନେ ନୂରନବାର ଦେଖି ବିଷ୍ଵାସନ୍ତି ହେଲେ ବିନ୍ଦୁଦୟୟ, ଛାବେଳି ଓ ବମ୍ବ ତୁଳନା ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତାବା ପାରୁଷ ସହି ପ୍ରାୟ ୨୦ ପ୍ରତିବାର ବାଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚୋଇଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟ କେତେବେଳକାର ବାଣ ଏ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ କେହ ଦେଖିବାର ତେଣିକ ଥାର ନାମ ମାତ୍ର ଶୁଣି ନ ଥିଲେ । ପାଠକ କୌତୁକାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିପରିବରେ ବାଣର ନାମ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ କରିଥିଲା । ଯଥା,
ମେହାମାଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାଂ ।

ବୋଲନ୍ତ ମନ୍ଦରେ ଚକ୍ର
ହାତୁସି ।
ମୁଖୁର ହଗର ।
ବୁଲାବଳ ।
ଭୂତକାନ୍ଧର ଅବୀଭୂତ ।
କିନ୍ତୁ ଅବରୋଧ ।
ନୀରା ବୁଟିବା ବଳ ।
ଶା କୁଷଙ୍ଗ ବୁଯାଣା ।
ତେଣାପୁ ଜେଲେଣା ।
ଜଳତରୁ ଓ ସୁନ୍ଦରୀଫୁଲ ।
ପରାଜ ନଜି ।
ଜାଳବୁକ୍ ଓ ପନ୍ଥ ଉପଦା ।
ଦରକାନ୍ଧାନ୍ଧ ।

ଅମ୍ବ ପେଣିବା ଚହି ।
ନକ୍ଷତ୍ରହତ୍ତର ହୃଦୟମଜାନୁଗରେ ।
ଏହି ନିର୍ଭବଙ୍କ ମଜାନୁସାରେ ।
ଶ୍ରୀ ଓ ଧୂମବେଦର ପରମମର୍ମ ।
ଗୋବର୍ଭନ ପଦ୍ମଭ ଥାରଣ ।
ପାର ଉଡ଼ାଇବା ।
ପ୍ଲାବର ବୃକ୍ଷ ।
ମୁକ୍ତାର ବୃକ୍ଷ ।
ଧୂରତ କଳ ।
ଫୁଲର ବାଢି ।
ଅମ୍ବମାନେ ଖର ସପ୍ରାବରେ ଦେଖିଥିଲୁ
ଯେ ଏଠାରେ ଦିବାହ କାଳୀକ ସମାନେମନେ
ବାର ଇତ୍ୟାଦିକେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ଦ୍ଵାରା
ମାତ୍ର ବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦରକାରେ ବାରଗରିଲେ
ବୁଣିଛୋଇଲ କିଛି ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଓ କିନ୍ତୁ
ଲୋକମାନେ ନୁହିଲୁ କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଥାକାର
ଘରମାର କି କର ଏବାପ୍ରକାର କାର ଦେଖାଇ
ବାରେ ଜୁଟି ଲାଗ କରନ୍ତି । ଉଥରେ ଯେ କାର
ସବୁର ନାମ ଲେଖାଗଲା ତାହା ପାଠ କଲାପ
ସମୟେ ଜାଣିଥାଇବେ ସେ ଏ ବନ୍ଦବାନ୍ଧୁରେ
ମଧ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଅନେକ
ଉପାୟ ଅଛି ଓ ସେଇମାନେ ଏ ପରାଇ
ନୁହିଲୁ ବାରଦର୍ଶି କଥାରିବେ ସେମାନେ
ଅବଶ୍ୟକ କର୍ତ୍ତାନାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅର୍ଥର
କରିବେ ସମେତ କାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାର ବିଗନ୍ଧ ଓ ନିତ୍ୟ
ଦେଖନ୍ତିରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ।

ଚଲିତ ମାସ ଜା ୯ ରଖରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପଦମୁନୀ
ରାଜ୍ୟମ କେ ସାହେବ ଲେଖିଥିଲାଗଲାଏ
ପଦର ଭାବ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ସାହେବଙ୍କ କମ୍ପେ
ସମର୍ପଣ ବର କହୁଁ ରହିଥିଲା ଉତ୍ତାଗ କମ୍ପେ-
ଇବୁ ବାମନ କଲେ ପୋତାର ତାହାର କହି
ବିଜ୍ଞାନ୍ତରୁ ଯିବେ । ପ୍ରେ ସାହେବଙ୍କ ପଦ
ଲେଖିଥିଲାଗଲା ବନ୍ଦିର ପଦରେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟମେବ
ସମାଜ ବରୁଥାରୁ ଓ ଏମକାମଧୂଳ ଯେବେ
ଅରୁନଦନପଥ ଅଧିକ ଦୋଷପାତ୍ର ଏମନ୍ତ ଅତ୍ୟ
ପଦେ କେହ ପାଇ ନ ଥିଲେ କହିବାର
ହେବାମ୍ବ ଓ କହେବାୟ ସକଳ ସାଧୁବାଦର
ଲୋକ ରହୁ ସବୁକର ଅରୁନଦନପଥ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ମୋହରିଲା ଜୀବାଜୁହାନ
ସେପର ପଦମାନ ଅଧିକାର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବା
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଠାର ଯେବାର କରିବା ସହଳ କଥା